

OTRDIENA, 2010. GADA 9. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Iepazīstināšana ar komisāru kolēģiju un paziņojums attiecībā uz Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām (debates)

Priekšsēdētājs. – Es vēlētos sirsnīgi sveikt mūsu sēdē Eiropas Komisijas priekšsēdētāju Barroso kungu un komisāra amata kandidātus. Visi esiet sveicināti! Sveicināti, mūsu viesi!

Mums ir jāpieņem viens no šajā Parlamenta pilnvaru laikā vissvarīgākajiem lēmumiem. Jo tieši mums Eiropas pilsoņi ir uzticējuši labākās Eiropas Komisijas ievēlēšanas uzdevumu. Mēs esam noslēguši uz klausīšanu, un es esmu saņēmis 26 ieteikuma vēstules. Pirmoreiz vēsturē mēs ievēlam Eiropas Komisiju kā līdzvērtīgs likumdevējs. Tas mums uzliek par pienākumu īpaši cieši sadarboties ar Eiropas Komisiju. Mēs pārstāvam divas Eiropas Savienības iestādes. Šajā sakarā mēs esam provizoriski noslēguši jaunu Pamatnolīgumu, un šodien mēs to apstiprināsim. Balsošana notiks plkst. 12.00. Ja mēs savlaicīgi noslēgsim diskusijas, pirms tam, iespējams, būs neliels pārtraukums.

Mēs vēlamies, lai Savienību pārstāv dinamiskākas iestādes, tādēļ šis nolīgums mums ir ļoti svarīgs. Pēdējo mēnešu laikā esam arī ieguvuši labu pieredzi. Tiešo diskusiju stunda ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju šeit plenārsēdē bija ļoti veiksmīga. Mums būs līdzīgas sarunas ar komisāriem, ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniekiem, un mums būs jautājumu un atbilžu stunda, kas mums palīdzēs izprast Komisijas darbu. Mūsu jaunajā Pamatnolīgumā ir arī daudz risinājumu, kādu mums nebija iepriekš. Eiropas Komisijai un Eiropas Parlamentam savā darbā ir jāņem vērā arī valstu parlamentu viedokļi, kas Eiropas Savienībā simbolizē subsidiaritātes principu.

Es esmu pārliecināts, ka šis ir ne tikai jaunas desmitgades, bet arī jauna darba stila sākums Eiropas Savienībā. Mēs visi tam ticam. Trīsdesmit gadus pēc pirmajām tiešajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām mēs atrodamies jaunu lielu pārmaiņu priekšā. Šī ir jauna ēra Eiropas Parlamenta — Eiropas iestādes darbā.

Mūsu diskusijas sākumā vēlos dot vārdu Barroso kungam.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Komisija sekmē vispārējās Savienības intereses un šajā nolūkā uzņemas atbilstīgu iniciatīvu. Tā nodrošina Līgumu piemērošanu, kā arī iestāžu saskaņā ar Līgumiem pieņemto pasākumu piemērošanu. Tā uzrauga Savienības tiesību piemērošanu, ko kontrolē Eiropas Savienības Tiesa. Tā veic budžeta izpildi un vada programmas. Tā arī veic saskaņošanas, izpildvaras un vadības funkcijas, kas paredzētas Līgumos. Tā nodrošina Savienības ārējo pārstāvību, izņemot kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomu un citus Līgumos paredzētus gadījumus. Tā ierosina Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādi, lai panāktu iestāžu savstarpējas vienošanās.

Dāmas un kungi, kā jūs zināt, tas ir Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punkta un Lisabonas līguma teksts. Es to nolasīju, jo tas parāda Komisijas svarīgumu Eiropas projekta realizācijā, tādas Komisijas, kas, saskaņā ar šo pašu pantu, kopumā ir atbildīga jūsu Parlamenta priekšā.

Tādējādi šodien mēs redzam Eiropas demokrātiju darbībā. Šodien jūsu Parlamentam, ko veido Eiropas sabiedrības tieši vēlēti pārstāvji, ir jādod savs spriedums par jauno komisāru kolēģiju.

Papildinot Komisijas balsojumu par Parlamentu, kas notika 2009. gada 16. septembrī, šis balsojums ir Komisijas demokrātiskās legimitātes — un tādējādi arī visa Eiropas projekta — būtiska sastāvdaļa.

Komanda, kas šodien stāv Jūsu priekšā, ir gatava stāties pretī izaicinājumiem. Tā apvieno pieredzi ar jaunām idejām; tā atspoguļo to plašo pieeju un uztveres spektru, kas padara Eiropu par šo brīnišķīgo ideju zemi. Šī ir komanda, par kuru jūs varat balsot ar pārliecību, komanda, kas ir pelnījusi jūsu atbalstu.

Un tālāk? Kas būs tālāk? Vai viss būs kā agrāk? Nē, es tam negribu ticēt, un mūsu pilsoņi to nesaprastu, ja pēc visiem šiem iestāžu debašu gadiem mēs vienkārši turpinātu darboties kā iepriekš. Mēs patiešām dzīvojam īpašā laikā.

Ekonomiskās un finanšu krīzes, klimata pārmaiņu, enerģētiskās drošības un citu faktoru radītie izaicinājumi vienkārši ir pārāk lieli, lai mēs nemainītu savu pieeju.

Ir laiks drosmei. Ir laiks parādīt mūsu pilsoņiem, ka mums tas rūp un ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā būtiski mainīs mūsu spēju kalpot viņu interesēs. Es ticu, ka mūsu ekonomiskā un sociālā situācija prasa radikālas pārmaiņas šī brīža *status quo*, un jaunais līgums to ļauj darīt.

Mūsu uzdevums ir izmantot jauno mehānismu, lai ieviestu jaunu dinamiku. Tādēļ atmetīsim pesimisma intelektuālo šarmu un pastāvīgo Eiropas Savienības nomelnošanu, kas tik ļoti kaitē Eiropas tēlam. Beigsim diskutēt par iestādes ieguldījumu un sāksim diskutēt par politikas ietekmi.

Eiropas veiksmīgai darbībai nepieciešama uz rezultātiem orientēta politika, labākas pārvaldības struktūras un ticība mūsu pašu spējai atrisināt esošās problēmas. Mūsu kopējā valūta — eiro — joprojām būs mūsu attīstības svarīgs instruments, un tiem, kas domā, ka to var apšaubīt, ir jāsaprot, ka mēs turpināsim iesākt kursu. Eiropas Savienībai ir visa nepieciešamā struktūra, lai tiktu galā ar visiem izaicinājumiem, kas šajā sakarā varētu rasties.

Sākumā varam sev pajautāt: vai Eiropas Savienībai pasaulē ir kāda loma? Atbilde ir "jā". Taču vai šī loma ir pietiekami liela? Atbilde ir "vēl ne".

Eiropai ir loma tad, ja mēs runājam spēcīgā un vienotā balsī, kad Eiropas intereses ir skaidri definētas un tiek spārīgi aizstāvētas, piemēram, tirdzniecībā un konkurences politikā. Mazāk panākumu ir tad, kad rīkojamies valstu šauru interešu vārdā, nesaskaņoti, vai jomās, kurās Eiropas Savienība kolektīvi nav spējīga aizstāvēt un sekmēt tās kopējās intereses.

Tādēļ, rezumējot, mums ir sev jāvaicā: vai mēs darām visu iespējamo, lai definētu un aizstāvētu Eiropas intereses — tās intereses, kas ir vairāk nekā tikai to summa? Atklāti sakot, es domāju, ka mums ir jādara vairāk. Mums ir jāstrādā saskaņā ar vispārēju ilgāka termiņa vīziju par to, uz kuriem mēs vēlamies Eiropas Savienību virzīt. Tas nodrošinās saskaņotību un dos izpratni par virzienu, kādu varētu atzīt un atbalstīt visā Eiropā.

Politiskās vadlīnijas, ar kurām es iepazīstināju Parlamentu, ir šīs vīzijas „Eiropa 2020” sākumpunkts. Tās iemieso mūsu pēdējo piecu gadu pieredzes rezultātus. Ne mazāk svarīgi ir tas, ka tās ir arī saspringto diskusiju ar šo Parlamentu rezultāts. Pateicoties Jūsu spēcīgajam atbalstam šīm vadlīnijām, uzskatu, ka tās mums var kalpot par noderīgu izejas punktu.

Vispārējās prioritātes ir skaidras: rast veiksmīgu izeju no krīzes; būt vadošajiem cīņā ar klimata pārmaiņām un energoefektivitātes paaugstināšanā; veicināt jaunus izaugsmes un sociālās kohēzijas avotus, lai atjaunotu mūsu sociālā tirgus ekonomiku; veicināt tautu Eiropu ar brīvību un drošību; un sākt jaunu — globālas Eiropas ēru. Es ticu atvērtai un dāsnai Eiropai, tādai Eiropai, kurai ir īpaši stipra apņemšanās sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus.

Es ticu Eiropai, kas parāda solidaritāti citiem, kā mēs nesen esam to parādījuši Haiti, kur mēs esam devuši būtisku ieguldījumu, sniedzot ārkārtas palīdzību, un mēs sniegsim arī būtisku palīdzību rekonstrukcijas darbos. Taču mēs varam sasniegt vēl vairāk, panākot labāku saskaņotību Eiropas līmenī, un šajā ziņā es nāksu klajā ar ierosinājumiem, analizējot jaunās līguma sniegtās iespējas. Ļoti svarīgs instruments mūsu ārējās politikas saskaņotības un efektivitātes veicināšanai būs Eiropas Ārējās darbības dienests.

Es varu jums apsolīt, ka, ja šī kolēģija gūs Jūsu atbalstu, mēs ķersimies pie darba nekavējoties, politiskās vadlīnijas pārvēršot ambiciozā darba programmā — programmā, kuru es vēlos apspriest ar jums.

Mūsu redzējumā stratēģija „Eiropa 2020” ir gan strukturēta, gan visaptveroša reformu stratēģija, kā arī izejas un atveseļošanās stratēģija. Tādēļ mēs parūpēsimies par to, lai īstermiņa pasākumi Eiropas rīcības spējas atgūšanai tiktu integrēti mūsu ilgtermiņa mērķos, veicinot darba vietu veidošanos ilgtspējīgas izaugsmes ceļā.

Piecu nākamo gadu laikā mēs pārvērtīsim mūsu vīziju par realitāti: padarīsim Eiropu par resursu efektīvu, iekļaujošu sociālu tirgus ekonomiku, atspoguļojot to, kas mūs padara īpašus — Eiropas dzīvesveidu. Tas nozīmē uz zināšanām un jauninājumiem balstītu izaugsmi, produktivitātes uzlabošanu, palielinot savu sniegumu izpētē un attīstībā, kā arī jauninājumu jomā, labāku IKT potenciāla izmantošanu un digitāla kopējā tirgus izveidi, izglītības rezultativitātes paaugstināšanu un prasmju attīstīšanu.

Tas nozīmē iekļaujošu sabiedrību ar augstu nodarbinātības līmeni: iespēju radīšanu cilvēkiem, paaugstinot nodarbinātības līmeni, piemērojot elastīguma un sociālās drošības principus, modernizējot darba tirgus un sociālo aizsardzību, apkarojot nabadzību, lai veidotu iekļaujošāku sabiedrību.

Tas nozīmē „zaļāku” izaugsmi: konkurētspējīgas un ilgtspējīgas ekonomikas veidošanu, cīņu ar klimata pārmaiņām, paātrinot „viedo tīklu” un īstu ES mēroga tīklu izveidi, modernizējot ES ražošanas bāzi un pārvēršot Eiropas Savienību par valstu savienību ar resursu efektīvu ekonomiku.

Lai šos mērķus sasniegtu, mums ir jāatzīst, ka mūsu valstu vietējo ekonomiku savstarpējā atkarība prasa to labāku saskaņošanu. Daži valstu politiķi, atzīsim, neatbalsta saskaņotāku pieeju ekonomiskajā politikā. Taču, ja mēs vēlamies pārvarēt krīzi, nostiprināt sociālo dimensiju un radīt labu pamatu spēcīgai Eiropas ekonomikas nākotnei globalizētajā pasaulē, ja mēs vēlamies nostiprināt mūsu ražošanas bāzi un ieviest jaunus kopējus Eiropas projektus, un ne tikai divpusējus, tad vienīgais risinājums ir labāka ekonomikas saskaņošana.

Šī mandāta laikā ir jāveic arī citi ļoti svarīgi uzdevumi. Mēs jau esam izstrādājuši ļoti ambiciozu un tālejošu programmu tieslietu un iekšlietu jomā. Tā ietver ne tikai cīņu ar terorismu un noziedzību, bet arī tādu ļoti svarīgu prioritāti kā kopēja pieeja migrācijas jautājumiem. Šajā jomā mēs saviem pilsoņiem parādām, ka mums ir svarīga gan brīvība, gan drošība.

Šī mandāta laikā mēs pievērsīsimies arī budžeta pārskatei jauniem finanšu plāniem. Mēs uzskatām, ka mums ir jākoncentrējas uz izdevumu kvalitāti, tās Eiropas pievienoto vērtību un efektivitāti, lai finanšu plāni kļūtu par Eiropas ambīciju realizēšanas instrumentu mūsu izaugsmes un darba vietu stratēģijas īstenošanai, kā arī ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanai.

To var veikt tikai spēcīgas Eiropas iestādes un apņemšanās paaugstināt mūsu ambīciju līmeni, lai radītu pārmaiņas. Tādēļ ir ļoti apsveicami, ka viena no svarīgākajām izmaiņām līgumā ir visu Eiropas iestāžu stiprināšana.

Es plānoju to izmantot, lai palielinātu mūsu visu kopīgo ieguldījumu Eiropas projektā. Šis nav īstais laiks, lai mūsu iestādes ietu katra savā virzienā. Taču Komisijai, protams, vienmēr būs īpašas attiecības ar Parlamentu, jo, saskaņā ar Kopienas metodi, mēs esam tās divas iestādes, kurām ir īpaša loma — identificēt, paust un īstenot Eiropas intereses.

Tas padara mūs par divām izcilām Kopienas iestādēm, kurām ir īpašs pienākums nodrošināt, ka Eiropas Savienība ir kas vairāk nekā tikai tās sastāvdaļu summa. Tieši šādā skatījumā savās politiskajās vadlīnijās es jums piedāvāju īpašas attiecības ar Parlamentu. Tieši šādā skatījumā esam apsprieduši jauno Pamatnolīgumu, kura principi ir iekļauti šodien Parlamentā izskatāmajā rezolūcijā.

Šim Pamatnolīgumam būtu jāveicina mūsu kopīgie centieni rast patiesi eiropiskus risinājumus tiem jautājumiem, ar kuriem eiropieši šodien saskaras. Tādēļ bez šī līguma uzlabošanas, ņemot vērā Lisabonas līgumu, tam ir arī jādefinē jauni veidi, kādos mēs sadarbību padarīsim par ikdienas realitāti.

Tam ir jāpalīdz mums izveidot jaunu partnerības un mērķorientācijas kultūru, izmantot mūsu kopējos līdzekļus, lai attiecībā uz Eiropas projektu panāktu īstu progresu. Daži no šiem jautājumiem ietver arī sadarbību ar Padomi. Tādēļ es ļoti pozitīvi vērtētu plašāku nolīgumu, kas likumdevējiem un Komisijai noteiktu vienotus starpiestāžu sadarbības principus.

Kā jau teicu, mums ir jābūt drosmīgiem. Kā jau teicu, mēs nevaram turpināt strādāt pa vecam. Esmu ieskicējis daudz jauninājumu, kā arī mūsu prioritātes sociālās situācijas risināšanai. Esmu pārliecināts, ka tās stiprinās mūsu iestādes un palīdzēs sasniegt mūsu mērķus pilnīgā saskaņā ar mūsu vērtībām. Jo nekad neaizmirsīsim, ka mūsu Savienība balstās uz vērtībām: uz cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, likuma varas un cilvēktiesību ievērošanas principiem.

Šodien mūsu Eiropas piedzīvojumā sākas jauna nodaļa. Strādāsim kopā, lai gūtu patiesus panākumus — visu mūsu pilsoņu labā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Tā bija komisāru kolēģijas prezentācija un paziņojums par Pamatlīgumu par attiecībām starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju. Prezentāciju sniedza *Barroso* kungs. Mēs apspriežam abus šos jautājumus. Balsošana par Pamatlīgumu notiks tieši plkst. 12.00, tad būs pārtraukums līdz plkst. 13.30, un tad turpināsim ar balsošanu par komisāru kolēģiju — tāda ir šodienas dienaskārtība.

Es vēlētos arī sveikt Eiropadomes, rotējošās prezidentūras un Spānijas valdības pārstāvjus. Esiet sveicināti visi, kas šodien ir kopā ar mums un klausās mūsu sarunas! Esiet sveicināti!

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien mēs izdarīsim savu spriedumu attiecībā uz jaunās Eiropas Komisijas ievēlēšanu, kas ir būtiska darbība, kura apliecina šī Parlamenta prerogatīvas un nosaka to, kādā veidā Savienība darbosies vairākus gadus.

Taču pirms paust savu un savas grupas uzticību *Barroso* kunga otrajai Komisijai, vēlos izteikt savu viedokli par kontekstu, kurā tai būs jāstrādā. Šajā sakarā jāsaņem — eiropieši vēl nav pārliecināti, ka Lisabonas līgums darbojas labi. Mēs no šī līguma sagaidām daudz, un mums ir jādara viss iespējamais, lai panāktu, ka tas Eiropas piedzīvojumā ir jauns, pozitīvs posms.

Tomēr tiesību akti vēl nav viss. Tām sievietēm un vīriešiem, kuriem tie ir jāievieš, ir jāspēj realizēt mūsu ambīcijas. Tiem ir jānodrošina, ka Eiropas vārds pasaulē atbilst tās vēstījumam, tās labklājībai un tās panākumiem. Patiesībā Eiropas aparātam joprojām acīmredzami ir nepieciešami uzlabojumi.

Tādējādi mums tagad ir Augstais pārstāvis, kas ir arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un kā tāds atskaitās šim Parlamentam. Šai vadošajai personībai ir jābūt Eiropas balsij pasaulē. Viņas klātbūtnei un viņas ambīcijām ir jāiemiešo Savienības ambīcijas, Savienības, kas ir pasaules lielākā ekonomika pēc IKP rādītājiem, pasaules lielākais tirgus, lielākā starptautiskās palīdzības sniedzēja.

Patiesībā, vai tā būtu Haiti vai Irāna, Afganistāna vai Jemena, Kuba vai starptautiskās attiecības, Eiropas balss līdz šim vēl nav attaisnojusi mūsu cerības. Mūsu grupa pieprasa radikālu rīcību, lai panāktu, ka mēs mainām savu pieeju un šoreiz sākam dienas gaitas ar labo kāju. Šajā sakarā, *Barroso* kungs, mēs arī ceram uz Jūsu personīgo devumu un Jūsu vadītprasmi.

Mēs arī ceram, ka jaunais Eiropadomes priekšsēdētājs pārstāvēs Eiropu starptautiskajā arēnā, rosinās un vadīs valstu un valdību vadītāju sanāksmes, un kalpos par atbalsta punktu. Mums ir jānodrošina viņam laiks savas pozīcijas nostiprināšanai, taču es jau tagad ar prieku secinu, ka viņa pirmie soļi ir bijuši pareizā virzienā.

No Ministru Padomes es sagaidu ne mazāk kā ciešu sadarbību uz vienādiem nosacījumiem, vēlreiz uzsveru — uz vienādiem nosacījumiem ar šo Parlamentu. Tomēr SWIFT piemērs rāda, cik daudz šajā sakarā vēl ir darāmā.

Visbeidzot — un es zinu, ka tāds pats viedoklis ir arī priekšsēdētājam *Barroso* kungam, — no Komisijas es sagaidu priekšzīmīgas darba attiecības un uz uzticību balstītas attiecības. Turklāt šo mūsu abu iestāžu kopīgo vēlmi apliecina arī Pamatlīgums, par kuru balsosim šodien pusdienlaikā.

Dāmas un kungi, ir noslēgusies tā uzdevuma izpilde, kura laikā mēs esam kritiski izvērtējuši Komisijas locekļus, un es vēlos uzslavēt šo mūsdienu demokrātijas izpausmi, kāda līdz šim nav atrodama nevienā citā parlamentā Eiropā.

Taču mums vēl ir ļoti daudz darāmā, līdz mēs būsīm spējīgi veikt savu uzdevumu — spēt vērtēt politiskus no politiskā viedokļa. Mums ir jāturpina uzlabot savas procedūras, lai tās būtu atbilstošākas un vairāk orientētas uz Eiropas politiku saturu.

Dāmas un kungi, es labi apzinu, ka šajā agrīnajā jaunā līguma ieviešanas stadijā ne visu ir iespējams veikt uzreiz. Taču mums ir jābūt ambicioziem. Tieši šādā gaisotnē mēs veidojam šīs debates, kuru rezultātā ir jāievieš jaunā Komisija: Komisija, kura *Barroso* kunga vadībā un pieredzējušu komisāru sastāvā ir pilnībā spējīga atrisināt eiropiešu problēmas, Komisija, ar kuru mums ir kopīgi gan galvenie politiskie mērķi, gan prognozes attiecībā uz risināmajām problēmām, gan arī šo problēmu risinājumi; Komisija, kurā atspoguļojas 2009. gada Eiropas vēlēšanas un kurā mana politiskā ģimene - Eiropas Tautas partijas grupa ir ietekmīgākais spēks; visbeidzot, Komisija, kuras galvenā prioritāte ir attaisnot krīzes skarto eiropiešu cerības, to eiropiešu, kurus bieži pārņem pesimisms un kurus uztrauc to vadītāju spēja aizstāvēt un nest Eiropas modeli pasaulē.

Tādēļ PPE grupa balsos par Komisijas ievēlēšanu.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi! Uzklaušanās laikā man par Komisiju izveidojās iespaids kā par abatu *José Manuel* ar saviem 26 mācekļiem no Trapistu mūku ordeņa. Tas ir ordenis, kurš ir devis klusēšanas zvērestu. Šķita, itin kā abats būtu teicis saviem mācekļiem: „Labāk nesakiet neko, nekā pasakiet kaut ko nepareizi.” Tas uzklaušanās dažiem no jauniešiem cilvēkiem nenāca par labu. Bija pārsteidzoši redzēt, kā *Neelie Kroes*, kura citkārt ir tik daiļrunīga, pēkšņi sāk skandēt banālas frāzes. Citi, piemēram, *Joaquín Almunia*, *Michel Barnier*, jaunais komisārs *Maroš Šefčovič* un pat *Georgieva* kundze nedeva klusēšanas zvērestu, un, tiklīdz šis klusēšanas zvērests tika atcelts, parādīja to, ka, ja tu esi tik drosmīgs, lai sāktu dialogu ar Parlamentu, tu vari iegūt labāku novērtējumu, nekā tad, ja tu ļauj ar sevi manipulēt.

(Aplausi)

Tajā pašā laikā *Almunia* kungs un *Barnier* kungs atklāja to, kādas lomas tie grasās spēlēt nākamajā Komisijā. Bija interesanti vērot, kā Komisijas atsevišķie locekļi dalīja portfeļus, tajā skaitā uzklaušanās laikā. Ir tik daudz pretrunīgu iecelšanu, tik daudz struktūru, kas padara gandrīz neizbēgamus kompetences konfliktus un kam būs nepieciešams arbitrs, lai izlemtu par virzienu, kurp doties – tas bija interesanti.

No vienas puses, komisāriem saka: „Es šeit runāšu”, un, no otras, — „kompetences konfliktu gadījumos izlemšu es”. Es nekādā gadījumā nevēlos nomelnot Romas imperatoru, taču tas, *Barroso* kungs, ļoti izskatās pēc centieniem rīkoties pēc principa „skaldi un valdi”. Tomēr tā ir nepareiza pieeja. Jums ir jāsaprot, ka ikviens, kas vēlas pārvērst kolēģiju par prezidentālu sistēmu, uzņemas milzīgu risku. Tad ir jābūt gatavam, ka gala rezultātā tiks paziņots, ka pie visa ir vainīgs viņš pats un ka viņam ir jāuzņemas atbildība par visām neveiksmēm.

Komisija ir spēcīga tad, kad tā rīkojas kā koleģiāls organisms. Tā ir spēcīga tad, kad tā sevi neredz kā tehnokrātisku administratīvo vadītāju un saprot, ka šī brīža izaicinājumi prasa pārnacionālus, eiropiskus risinājumus. Jautājums, kuru Jūs uzdevāt savas runas sākumā — „vai Eiropas Savienībai pasaulē ir kāda loma?”, patiešām ir dienaskārtībā. Uz šo jautājumu tiks rastas atbildes nevis tad, ja Jūs centīsities visu pielāgot savām vajadzībām, bet gan tad, ja Jūs Komisijas pienākumu izpildi organizēsiet tik efektīvi, lai sadarbībā ar mums – Eiropas Parlamentu - Komisija var šīs atbildes sniegt.

Šo kontinentu piemeklējuši ekonomiskā un finanšu krīze, ekoloģiskā un sociālā krīze prasa pārnacionālus, eiropiskus risinājumus. Tā neprasa renacionalizāciju. Tādēļ mums ir vajadzīga spēcīga Komisija, kas Parlamentā var gūt pārliecinošu vairākuma atbalstu. Taču to nedrīkst pielāgot *José Manuel Durão Barroso* interesēm; tai ir jāatspoguļo plašais visu komisāru spēju diapazons.

(Aplausi)

Atbildi uz jautājumu par to, vai Eiropai pasaulē ir kāda loma, varēja redzēt Kopenhāgenā. Ja mēs sašķēlamies, kad runa ir par vides tiesību aktiem, un ja Eiropa izvēlas renacionalizāciju tā vietā, lai izvēlētos ambiciozu, uz Savienību balstītu pieeju, tad mēs arī citās jomās redzēsim to pašu, ko redzējām Kopenhāgenā, proti, ka lēmumus pieņem *Barack Obama* un *Hu Jintao*, Eiropai paliekot malā. Tiem, kas nevēlas, lai pasaule ieslīgtu jauna veida bipolaritātē, ir vajadzīga spēcīga Eiropa un ambicioza Eiropa. Tādēļ mums ir vajadzīga arī spēcīga Komisija, kas šo lomu uzņemtos.

Barroso kungs, debatēs par starpiestāžu nolīgumu Jūs piekāpāties divos punktos, kas, manuprāt, ir būtiski. Ietekmes novērtējums, un jo īpaši sociālās ietekmes novērtējums mums kā sociāldemokrātiem, kā sociālistiem un demokrātiem ir būtisks jautājums. Komisijai un katram no tās atsevišķajiem locekļiem ir jāapzinās, ka lielai daļai Eiropas iedzīvotāju no Eiropas idejas lika novērsties sajūta, ka Komisiju interesē tikai tirgus un nevis, piemēram, tās pilsoņu sociālā aizsardzība. Aizvien vairāk cilvēku ir sajūta, ka Komisijas rīcību nosaka auksta tehnokrātija, nevis sociālā labklājība. Ja šī tendence tagad līdz ar sociālās ietekmes novērtējumu, par kuru tiek panākta vienošanās, mainīsies, tad mēs būsīm sasnieguši būtisku progresu.

Tas, starp citu, attiecas arī uz šajā starpiestāžu nolīgumā iekļautajiem pasākumiem, par kuriem esam vienojušies — proti, ka turpmāk Eiropas Parlamenta normatīvās rezolūcijas kļūs par Komisijas iniciatīvām gada laikā. Arī tas ir milzīgs solis uz priekšu abu mūsu iestāžu sadarbībā. Trapistu abats, kuram kopā ar Hermanu Bezvalstnieku, Eiropadomes priekšsēdētāju, ir jāpārstāv Eiropa pasaulē — *Daul* kungs, tas nederēs. Mums ir vajadzīga efektīva sadarbība starp Eiropas iestādēm.

Taču pie visa nevar vainot tikai *Barroso* kungu vien. Eiropā ir arī 27 valdību vadītāji, kas uzskata, ka Komisija ir viņu valdību garā roka. Risinājums ir cieša sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Komisiju, kas jūt pienākumu strādāt sociālam un ekoloģiskam progresam Eiropā. Tieši tas palielinās Eiropas lomu pasaulē. Ja mēs strādāsim pie tā kopā, tad pēc Jūsu atbildes, *Barroso* kungs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu

progresīvās alianses grupa pārtraukumā apspriedīsies, kā mēs nolemsim rīkoties. Pēc diskusijas mūsu grupā un pēc Jūsu atbildes, es paziņošu par šo lēmumu otrajā kārtā.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, savas grupas vārdā priecājos būt šodien šeit un beidzot redzēt mūsu priekšā Barroso otro Komisiju. Es domāju, ka tas ir pozitīvi, jo mēs noslēdzam to periodu, kas Eiropas Savienībai bija slikts periods. Situācijai, kad sešu mēnešu garumā nav bijis rīcībspējīgas Komisijas, nevajadzētu atkārtoties nākotnē, jo īpaši šajā ekonomiskās un finanšu krīzes posmā, kad dienaskārtībā ir tādi būtiski jautājumi kā klimata pārmaiņas, Kopenhāgena un tā tālāk.

Jebkurā gadījumā, ticiet, kad saku no savas pieredzes, ka nākotnē nedrīkst atkārtoties tādi periodi, kad Komisija nerealizē īstu pārvaldību, īpaši, ja tas turpinās sešus mēnešus. Es ceru, ka šī Komisija uzsāks darbu pēc iespējas ātrāk, tiklīdz būsīm nobalsojuši.

No mūsu puses, Barroso kungs, mēs sagaidām trīs lietas. Pirmkārt, ka šī jaunā Komisija kalpos par Eiropas Savienības dzinējspēku; — mēs uzskatām, ka pēdējo piecu gadu laikā tas tā nav bijis. Šoreiz mēs vēlamies tādu Komisiju, kas atstās pēdējos piecus gadus aiz muguras un kļūs par īstu dzinējspēku daudz intensīvākai Eiropas Savienības integrācijai. Patiešām, viss, kas ir noticis pēdējo nedēļu un mēnešu laikā, rāda, ka Eiropas pozīciju šajā daudzpolārajā pasaulē problemātisku padara kopēja redzējuma un Eiropas integrācijas trūkums. Ar to es domāju Kopenhāgeni un saskaņotības trūkumu Haiti. Tādēļ mēs pieprasām tādu Komisiju, kas, pretēji tam, ko esam redzējuši dažu pēdējo gadu laikā, vienmēr nemeklēs tūlītēju kompromisu ar Padomi, pirms nebūs ar to iepazistinājuši mūs un centušies panākt mūsu piekrišanu.

Mēs sagaidām no Komisijas, ka tā Padomei sniegs ambiciozus projektus, pat ja mēs jau iepriekš zināsim, ka tā nesaņems 100 % atbalstu un ka tā tālāk vērsīsies pie Eiropas Parlamenta kā pie tās ietekmīgā sabiedrotā, lai pārliecinātu Padomi.

(Aplausi)

Otrā lieta, ko mēs sagaidām no Komisijas — atkārtotību, ko jau teica Schulz kungs, jo uzskatu to par svarīgu, — ka tā strādās kā kolēģija. Spēcīgs Komisijas priekšsēdētājs ir svarīgs, taču būtiska un daudz svarīgāka ir spēcīga un saliedēta kolēģija un Komisija. Tādēļ mēs patiešām sagaidām tieši tādu komisiju, jo pirmo reizi — un Jūs, Barroso kungs, to esat atzinis — tā ir Komisija, kuru veido šī Parlamenta trīs galvenie politiskie spēki. Esmu priecīgs, ka daži ļoti svarīgi portfeli būs astoņu liberālo komisāru pārziņā. Šai Komisijai tagad iekšēji ir jāstrādā kā šo trīs politisko partiju koalīcijai, un tai ir jācenšas panākt visas Komisijas un visas kolēģijas atbalstītus kompromisus.

Visbeidzot: šīs Komisijas trešā prioritāte, no mūsu viedokļa, acīmredzami ir ekonomiskās krīzes pārvarēšana, un es uzskatu, ka steidzamākais uzdevums ir pēc iespējas ātrāk piedāvāt Parlamentam un Padomei pieņemamu stratēģiju „Eiropa 2020”. Tas ir svarīgākais uzdevums. Šajā sakarā esiet ambiciozs, Barroso kungs! Klausieties ne tik daudz tajā, ko saka dalībvalstis, bet gan tajā, ko piedāvā Spānijas prezidentūra, jo tai šajā jautājumā ir dažas labas idejas. Nāciet klajā ar ambicioziem projektiem. Nedomājiet, ka pietiek ar valstu ekonomisko stratēģiju vāju saskaņošanu. Rītdienas pasaulē un daudzpolārajā pasaulē mums ir vajadzīgs daudz vairāk. Mums ir vajadzīga Eiropas Savienības sociāli ekonomiska pārvaldība. Nepietiek ar monetāro pīlāru — eiro zonu; eiro zonā un Eiropas Savienībā ir vajadzīgs arī ekonomiskais un sociālais pīlārs. Mēs no Jums sagaidām tieši šādu stratēģiju, jo tā būs izšķiroša Eiropas nākotnei un mūsu pilsoņu nākotnei.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man ir jāatzīst, ka tas ir neticami. Mūsu priekšā ir liekuļu koalīcija. Tuvojās Valentīndiena, un Barroso kungam saka: „Es tevi mīlu, bet es tevi nemīlu. Es tev neticu, bet es tik un tā balsošu par tevi”. Tāpēc tas patiešām ir...

Jā, Schulz kungs, Jūsu paziņojums „mēs par to padomāsim!” ir lielisks, jo visi zina, ka jūs balsosiet par šo Komisiju. Tā patiešām ir lieliska stratēģija!

(Aplausi)

Es vēlos kaut ko teikt... Es nezinu, kāpēc Jūs tā satraucaties, Schulz kungs! Jūs vēl neesat Parlamenta priekšsēdētājs! Nomierinieties, mans draugs, nomierinieties!

No savas puses — un *Schulz* kunga runas laiks bija jāsaīsina par 30 sekundēm — vēlos teikt dažas ļoti vienkāršas lietas, starp mums runājot. Mums ir dažas lielas grupas, kuras grasās atbalstīt *Barroso* Komisiju. Tās nav spējīgas kopīgi sagatavot rezolūciju par to, kāpēc tās atbalsta šo Komisiju.

Nav spējīgas? Kādēļ? Jo tām nepatīk šī Komisija, un vismaz *Verhofstadt* kungs skaidri pasaka — „es atbalstu liberālus”, un otrs atbalsta *PPE*, un nākamais atbalsta sociālistus...

(*Verhofstadt* kunga komentārs bez mikrofona: „Un Jūs atbalstāt zaļos!”)

Es? Nē, es neatbalstu nevienu. Taču, jā... kā Jūs zināt, *Verhofstadt* kungs, mūsu grupa ir vienīgā, kas ir bijusi kritiska, pat, ja Komisijā bija zaļais. Mēs šādā veidā politiku neveidojam. Mums ir jāzina, vai Komisijai būs kāds redzējums, ambīcijas un apņēmība.

Tas, kas tika teikts, ir taisnība. Vairākumam komisāra amata kandidātu — es nesaku, ka visiem, — nebija nedz apņēmības, nedz redzējuma, nedz ambīciju. Taču, vērtējot Komisiju kopumā, mīnusu summa ir pluss. Tāda ir *Barroso* komisijas jaunā matemātiskā formula.

Nē, tā tas nenotiek. Tādēļ, *Barroso* kungs, man patīk, kad Jūs lasāt mums līguma tekstu: iniciatīvas, kādas iniciatīvas? Ar kādu iniciatīvu Komisija nāca klajā, lai risinātu krīzi Grieķijā? Solidaritāte — kur tā ir? Spānijā — kur tā ir? Es to neesmu redzējis, es to neesmu dzirdējis.

Ļaujiet man dot Jums kādu padomu. Viena no Grieķijas problēmām ir tās aizsardzības budžets. 4,3 % no Grieķijas IKP aiziet tās aizsardzībai. Kur ir problēma? Problēma ir Kipra, attiecības ar Turciju. Kur ir Komisijas iniciatīva, kad jārīsina Kipras jautājums, lai Grieķijas IKP beidzot tiktu atbrīvots no šī muļķīgā, idiotiskā konflikta, kas mums kā eiropiešiem būtu jārisina? Komisijas iniciatīva? — Tai tādas nav!

Tas pats ir ticis teikts arī attiecībā uz Haiti. Baronese *Ashton*, es zinu, ka Jūs neesat nedz ugunsdzēsēja, nedz vecmāte vai tamlīdzīgi. Tomēr es vēlos, lai Jūs nāktu klajā ar idejām; es vēlos, lai Jūs kaut ko aizstāvētu. Jūs mums vienmēr sakāt: „Tas ir svarīgi, mums tas ir jāaskaņo, es saskaņošu...”. Mēs nezinām, kāpēc tas ir svarīgi, mēs nezinām svarīgo lietu hierarhiju, bet mēs zinām, ka Jūs par svarīgu uzskatāt visu. Šādā veidā mēs neko nepanāksim.

Tādēļ es uzskatu, ka mums ir problēma. Mums šeit ir būtiska problēma, un tā ir tāda, ka mums kā Parlamentam beidzot ir jāparāda Komisijai sava uzticība. Un, protams, mēs sadarbosimies ar Komisiju, protams, mēs sadarbosimies ar komisāriem, protams — es zinu, būs balsu vairākums.

Tas, ko es vēlētos vienreiz par visām reizēm, ir — lai mēs izbeigtu visus banālos komentārus, izbeigtu visus bezjēdzīgos paziņojumus. Mēs vēlamies politisku Eiropu. Ikreiz, kad rodas izdevība izveidot politisku Eiropu, mēs to palaižam garām! Kad Kopenhāgenā Eiropai bija jāpanāk progress, mēs to palaidām garām!

Man gribētos, ka kādā brīdī *Barroso* kungs un komisāri — iepriekšējie un topošie — mums pateiktu, kādēļ viņi šīs iespējas palaida garām, kādēļ Eiropa nebija politiska, kādēļ Eiropa nebija globāla spēlētāja. *Verheugen* kungs aiziet no Komisijas. Viņš Komisijā bija numur divi, un viņš stāsta Vācijai un ikvienam citam, kurš klausās, ka Eiropa nebija globāla spēlētāja, ka Eiropa nespēja savu lomu. Viņš nesaka, kādēļ viņš nespēja savu lomu.

Tas vienmēr ir kāds cits, un man gribētos, ka šajā Komisijā, šajās debatēs vienreiz par visām reizēm mēs vairs nedzirdētu tādas bezjēdzīgas komentārus, ar kādiem uzstājas *Schulz* kungs, *Verhofstadt* kungs un *Daul* kungs, proti, ka „labākais risinājums būtu noraidīt šo Komisiju, lai mēs kopā beidzot varētu tikt galā ar to, kas notiek pasaulē”.

Pasaulē patiesībā notiek tas, ka Eiropa netiek galā ar ekonomisko krīzi, ekoloģisko krīzi un finanšu krīzi. Pietiek ar tādiem. Pietiek ar tādiem, kas nevar izturēt, ka to saldie vārdi tos māna, — viņi mūs jau ir apmānījuši, viņi mums saka: „Mēs esam pret, mēs esam pret!”, un beigās tie atturas. „Mēs esam pret, mēs esam pret, bet mēs balsosim par.” Tas ir Parlamenta necienīgi. Pamodīsimies, jo Eiropai tas ir vajadzīgs!

(*Aplausi*)

Jan Zahradil, ECR grupas vārdā. – (CS) Dāmas un kungi, priekšsēdētāj *Barroso*! Mana grupa — ECR grupa — atbalstīja Jūs kopā ar liberāliem un Tautas partiju, un bez tā Jūs šeit nesēdētu. Mēs Jūs atbalstījām, kad citi to nedarīja, un mēs Jūs atbalstījām Jūsu ilggadējās reformatora reputācijas dēļ. Mēs priecātos, ja Jūs pilnībā attaisnotu šo reputāciju šajā vēlēšanu posmā.

Es atceros, kā 2005. gadā Jūs nācāt klajā ar interesantu ideju par Eiropas tiesību aktu vienkāršošanu un izlaušanos cauri šobrīd necaurejamajam kopienas tiesību aktu biezoknim. Es vēlētos atgriezties pie šīs idejas, jo tā bija laba ideja. Mēs dzīvojam Lisabonas līguma laikā, mēs dzīvojam laikā, kad jaunu tiesību aktu pieņemšana būs vēl vienkāršāka, tādēļ es gribētu lūgt Jūs nepieļaut, ka Eiropas ekonomiku nožņaudz neattaisnojama un nepamatota regulējuma atvases, nepieļaut modīgu, politiski korektu tēmu triumfu, kas varētu kļūt par iegānu tālākai centralizācijai, tālākam regulējumam un tālākai Eiropas Savienības birokratizācijai.

Ja Jūs izvēlēšities šo ceļu, Jūs varēsiet uz mums paļauties. Ja Jūs izvēlēšities reformu ceļu, ja Jūs parādīsiet sevi kā patiesu reformatoru, Jūs varēsiet rēķināties ar mūsu atbalstu un sadarbību. Ja Jūs tomēr turpināsiet iet vecajā virzienā un mīt gludās un labi iestaigātās takas, tad mēs sev paturam tiesības Jums nepiekrīst un pat Jums oponēt. Es gribētu cerēt, priekšsēdētāja kungs, ka no pirmā scenārija būs vairāk nekā no otrā un ka mēs spēsim sadarbīties daudz lielākā pakāpē un stāvēt vienā barikāžu pusē, nevis pretējās. Novēlu Jums šajā sakarā labu izdošanos!

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, 2009. gada septembrī man bija Jums jāsaaka, ka Jūsu politiskās vadlīnijas turpina neveiksmīgo Komisijas politiku. Jūsu neolīberālās vadlīnijas neietver stratēģiju sociālā taisnīguma palielināšanai, un tās nenodrošina arī labāku Eiropas aizsardzību pret krīzēm. Tās nenodrošina pamatu veiksmīgai nabadzības un sociālās izstumtības apkarošanai Eiropā. Tagad Jūs mums stādāt priekšā tādu komisāru kolēģiju, kas vislabāk atbilst Jūsu programmai. No mūsu grupas par šo Jūs nesagaidīsiet aplausus.

Šis Parlaments jau šī jaunā parlamentārā termiņa laikā ir parādījis, ka demokrātisku kontroli un kopīgu apņemšanos tas uztver nopietni, un es to ļoti apsveicu. Es domāju par jauno Pamatnolīgumu starp Parlamentu un Komisiju un par viena komisāra kandidāta noraidīšanu, un es ceru, ka rīt Parlaments attiecībā uz SWIFT nolīgumu atkal rīkosies apzinīgi.

Starpiestāžu nolīgumos ir svarīga atklātība un godīgums – tikai tādā gadījumā mēs varam sākt runāt par politiku. Runa ir par Eiropas un pārējās pasaules cilvēkiem, par labām darba vietām un plašākām tiesībām uz labu izglītību un taisnīgu samaksu, par viņu tiesībām uz miermīlīgu attīstību un neskartu vidi. Tādēļ, *Barroso* kungs, mana grupa neatbalstīs Jūsu vadlīnijas un Jūsu piedāvāto kolēģiju. Esiet gatavs skarbai, taču taisnīgai viedokļu apmaiņai ar Jums un Jūsu kolēģiju.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Mūsu priekšā ir jaunā Eiropas valdība, valdība, kurai saskaņā ar Lisabonas līgumu tagad ir milzīgas pilnvaras — ne tikai ārlietu ministrs un vēstniecības, ne tikai iespēja slēgt līgumus, bet iespēja tagad izmantot arī ārkārtas pilnvaras, lai burtiski pārņemtu valstis, un – kā mēs šorīt dzirdējam no Eiropas Parlamenta lielo grupu vadītājiem — pastāv prasība pārņemt pat vēl vairāk pilnvaru un darīt to pēc iespējas ātrāk.

Iespējams, ir vērts sev atgādināt, ka līgums, kas dod Komisijai šīs pilnvaras, nepavisam nav demokrātiski likumīgs Eiropas Savienībā. Jūs ignorējat referendumus, jūs noliedzāt referendumus, un jūs piespiedāt nabaga īrus veikt vēlēšanas otrreiz.

Esmu pārsteigts, ka tas, kas šajā Komisijā daudzus vieno, ir milzīgais bijušo komunistu vai tiem tuvu stāvošo skaits. Pats *Barroso* kungs ir bijis maoists. *Siim Kallas*, ne tuvu nebūdam studentu aktivists, bija pat Augstākās padomes loceklis — mums šeit ir pirmsķirīgi komunisti. Baronese *Ashton* vadīja CND, un viņa joprojām atsakās mums izstāstīt, vai ir ņēmusi naudu no Lielbritānijas Komunistiskās partijas.

Es varētu turpināt, bet tad mums būtu šeit jāuzturas kādu laiku. Bet šajā Komisijā mums ir vismaz 10 komunistu, un droši vien viņi jūtas kā atgriezušies vecajos labajos laikos. Komunistu vidū jābūt noteikta veida nostalgijai. Pirms 60 gadiem Eiropā krita dzelzs priekšbars, bet šodien mums ir Eiropas Komisijas dzelzs dūre. Mēs to redzam 121. pantā un efektīvajā Grieķijas pārvēršanā par protektorātu.

Nabaga Grieķija, ievilināta euro ekonomiskajā cietumā! Nabaga Grieķija, ievilināta mūsdienu *Völkerkerker*, un izrādās, ka izejas no tā nav! Grieķijai, *Barroso* kungs, ir vajadzīga devalvācija, nevis sado-monetārisms. Kas to lai zina, ko tas ar viņiem izdarīs.

1968. gadā mums bija Brežņeva mācība par ierobežoto suverenitāti. Šodien mums ir "kopīgās vērtības". Tagad mums ir "tuvāka nekā jebkad agrāk Eiropas Savienība" un "kopēja suverenitāte", un to jūs esat izmantojuši, bet, protams, tā nebūs tikai Grieķija, jo tam pašam jānotiek Spānijā, Portugālē un Īrijā. Visos šajos gadījumos tiks piesaukts 121. pants.

Barroso kungs, iepriekš jūs teicāt, ka mēs paliksim pie sava kursa, un tas nozīmē, ka miljoniem Eiropas cilvēku būs jāpārdzīvo sāpes, jo jūs cenšaties saglabāt šo postošo projektu, ko sauc par euro. Nav šaubu par to, ka šis projekts sašķīdīs gabalos: tas ir tikpat droši kā tas, kas notika Lielbritānijā valūtas apmaiņas mehānisma īstenošanas laikā 1992. gadā. Jūs varat smieties, jūs varat smaidīt. Tas nepalīdzēs. Tas nevar palīdzēt. Tas sašķīdīs gabalos, tiklīdz Eiropas tautas būs iejaukušās, un jo ātrāk tas notiks, jo labāk.

Mums tam nepieciešami demokrātiski risinājumi. Ja jūs turpināsiet uzspiest savu ekstrēmo euro-nacionālismu, tas novedīs līdz vardarbībai. Mums jābalso pret šo Komisiju. Ar brīviem un godīgiem referendumiem mums jāieliek Eiropas nākotne katras dalībvalsts iedzīvotāju rokās.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Eiropas Komisija ir Eiropas Savienības noteicošā lēmumu pieņemšanas iestāde. Prasībām attiecībā uz Komisijas locekļiem būtu jābūt šādām: pareizā persona, pamatojoties uz viņa vai viņas karjeras ceļu un sagatavotību, pareizajā pozīcijā. Tomēr Komisijas locekļu nominēšanas un ievēlēšanas veids nodrošina, ka šāds pozitīvs rezultāts tiek sasniegts tikai atsevišķos gadījumos. Valdības neiesaka cilvēkus noteikta darba veikšanai, bet gan amatam. Jebkurš nominants, ja vien viņš vai viņa neatsakās, kļūst par ES komisāru. Komisijas priekšsēdētājs mēģina šim cilvēkam atrast atbilstošu darbu, un tāpēc šim procesam ir acīgāra secība. Tas nozīmē, ka tiek mēģināts atrast mēteli, kas atbilstu noteiktajai pogai. Vēl viens jautājums, ko ir vērts pieminēt: specializēto komiteju uzklaušanai neseko balsošana, bet tā vietā neliela cilvēku grupa raksta vēstules par uzklaušīto. Jūs vienmēr runājat par demokrātiju, tomēr joprojām baidāties no tiešām vēlēšanām — vai tā ir ES konstitūcija, referendums vai Komitejas sanāksme par iespējamo kandidātu. Uzklaušanās gaitā komisāru amatu kandidāti galu galā nepateica neko konkrētu. Viņi nevēlējās uzņemties pienākumus, atzīt atbildību. Galu galā tomēr kļuva skaidrs, ka viņi nepārtrauc attiecības ar iepriekšējo Komisiju, bet vēlas centralizētu Eiropu; viņi nav izdarījuši secinājumus pēc finanšu krīzes, bet turpina ievērot liberālu ekonomisko politiku. Tāpēc daudzi no mums nebalsos par šo Komisiju, un tas mūs nepadarīs par anti-eiropiešiem. Mēs vienkārši darām to, ko mūsu vēlētāji — daudzi miljoni Eiropas pilsoņu — sagaida no mums.

József Szájer (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs! Daudzās Eiropas valodās priekšstatu par to, ka kaut kas darbojas — var darboties — un kaut kas tiešām strādā, izsaka ar ļoti līdzīgiem vārdiem. Eiropas Savienībā ir pienācis laiks, kad mēs varam sacīt "atpakaļ pie darbiem, Eiropa!"; atgriezīsimies, strādāsim, darbosimies. Jaunais līgums par Eiropas Savienības darbību, Lisabonas līgums, nesēn ievēlētais Parlaments un jaunā Komisija, kas tagad tiek veidota, nodrošina pamatu, lai mēs tā rīkotos.

Atstāsim aiz muguras institucionālos strīdus un institucionālo pamatnoteikumu izveidošanu un patiesi pievērsīsim savu uzmanību, un koncentrēsimies uz Eiropas pilsoņu rūpēm un jautājumiem. Tam ir būtiska nozīme, jo mums jāatgūst cilvēku atbalsts, kuru laika gaitā esam pazaudējuši. Dāmas un kungi, godājamie Parlamenta deputāti! Saistībā ar to mums visiem ir darbs, kas jāpadara. Dažu iepriekšējo nedēļu un mēnešu darbība ne vienmēr ir bijusi godājama. Piemēram, šis Parlaments vienam no komisāra kandidātiem nesniedza taisnīgu iespēju tikt sadzirdētam. Tāpēc vērtēsim Komisiju, vērtēsim Padomi, strādāsim ar šiem jautājumiem, bet dažkārt arī paskatīsimies paši uz sevi. Lai sasniegtu rezultātus, ir nepieciešama šo institūciju cieša sadarbība.

Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vēlos arī savas partijas vārdā novēlēt jums veiksmi, un, vēlot veiksmi jums, mēs to nevēlam atsevišķiem indivīdiem, bet gan visiem Eiropas pilsoņiem. Lai Eiropa tās pilsoņu acīs būtu patiesi piemērs vismaz darba vietu radīšanā, labklājībā, izaugsmē, aktīvā dalībā pasaules procesos, taisnīgumā un tagad, pamatojoties uz tās jauno konstitūciju, Lisabonas līgumu, lai Eiropa pieaug un kļūst par sevi pašu!

Dāmas un kungi! Kad mans dators nestrādā, es nospiežu pārstartēšanas pogu. Tagad mūsu datorā ir vēl arī jauna programmatūra, ko mēs saucam par Lisabonas līgumu. Dāmas un kungi! Nospiedīsim šo pārstartēšanas pogu!

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs! Jūsu Komisijai noteikti ir gan stiprā, gan vājā puse. Es vēlētos vērst uzmanību uz stipro pusi.

Mums ir tāda ārlietu politikas komanda, kādu būtu grūti atrast jebkur citur — gan attiecībā uz ārlietu politiku, gan uz attīstības politiku. *Szájer* kungs, jūs nevarat noliegt, ka tagad mums ir labāka komanda, nekā tā bija sākotnējā pirmā Bulgārijas kandidāta uzklaušanās laikā. Es esmu arī pilnībā pārliecināts, ka baronese *Ashton* šo komandu labi koordinēs.

Atkal un atkal tiek runāts par vienu tālruņa numuru, ko it kā esot pieprasījis Henrijs Kisindžers. Varbūt mums nav šī viena tālruņa numura, bet, ja jūs salīdzināt ar Amerikas Savienotajām Valstīm — piemēram, saistībā ar klimata aizsardzību —, kam mums būtu jāzvana? Prezidentam Obama vai Senātam, kas līdz šim ir atteicies

meklēt risinājumu? Vai saistībā ar atbrūošanās jautājumu mums būtu jāsaazinās ar prezidentu Obama, kurš ir par atbrūošanos, vai Senātu, kurš nav izvirzījis nekādus risinājumus? Nepadarīsim sevi vienmēr par sliktākiem, nekā mēs esam! Tagad mums ir iespēja radīt labu iespaidu.

(Aplausi)

Mums ir spēcīga komanda, kas ir nodarbināta ar ekonomikas politiku. Es ceru un ticu, ka tie mūsu kolēģi Komisijā, kuri uzklausišanā neradīja tik spēcīgu iespaidu, laika gaitā šo spēju attīstīs. Kas attiecas uz sociālo politiku, mums ir komisārs, kurš šo darbu dara nopietni, un Komisijas priekšsēdētājs, kurš arī ir apsollījis piešķirt prioritāti sociālajām lietām un sociālajai politikai. Mēs uz to paļaujamies. Mēs uz to ne tikai paļaujamies, mēs arī neatlaidīgi pieprasīsim, lai tas tiešām tiktu īstenots.

Pamatnolīgumā mēs kopīgi atradām risinājumus daudzās sfērās. Dažkārt mums bija domstarpības, tomēr mēs kopīgi labi strādājām. Ja mēs — jūs Komisijā un mēs Eiropas Parlamentā — to uztveram nopietni, tas ir ļoti labs nolīgums. Ja mums izdosies pārliecināt Padomi nopietni uztvert pārredzamības principus, kas ietverti nolīgumā, tad mēs patiesi varēsim sasniegt lieliskus rezultātus.

Lisabonas līguma un Pamatnolīguma rezultātā no likumdošanas procesa paša sākuma līdz pat beigām, līdz ieviešanai, būs tāds pārredzamības līmenis, kāds, iespējams, nav daudzu valstu parlamentos. Tāpēc es aicinu Komisiju un Padomi to uztvert nopietni.

SWIFT gadījumā Komisija un Padome pārredzamību nav nopietni ņēmusi vērā. Tagad mums ir Komisijas loceklis, kas bija atbildīgs par Padomi. Šādu praksi šeit, Parlamentā, mēs vairs nevaram ilgāk pieļaut. Šī jucekļa iemesls nav tas, ka Parlaments varētu būt stūrgalvīgs. Drīzāk tas ir tāpēc, ka pat pārejas laikā, kad bija jau skaidrs, ka šim Parlamentam joprojām ir vēl, ko piebilst, Padome un Komisija — īpaši Padome — nesaprata, ka tai jāiesaista Parlaments. Tas ir kopsavilkums. *Barroso* kungs, mēs esam panākuši ievērojamu progresu saistībā ar likumdošanas rezolūcijām un Komisijas pienākumu atbildēt – vai nu ar savu likumprojektu, vai arī ar skaidru paskaidrojumu, kāpēc tā nepiedalīsies. Neizliksimies, ka parlamentārās iniciatīvas tiesības vienmēr ir bijušas tik svarīgas valstu parlamentos. Būtībā iniciatīvu jomā ievērojami dominē valdības, un parlamentos bieži tiek īstenoti valdību priekšlikumi. Bet šeit ir cits gadījums. Komisijas priekšlikumi mums vēl nav likumi. Mēs ar tiem strādājam tā, lai ietvertu arī mūsu pašu idejas.

Izmantosim šo iespēju ar jauno Komisiju, jauno līgumu un jauno Pamatnolīgumu! Kā Parlaments būs pārliecināti par saviem darījumiem ar Komisiju!

Priekšsēdētājs. – Tagad pirmo reizi šajās debatēs uzstāsies sieviete. Žēl, ka tas notiek tik vēl.

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es ceru, ka bija vērts tik ilgi gaidīt. Piedaloties Parlamenta sarunu grupā, es vēlos pievērst uzmanību Pamatnolīguma rezolūcijai.

Priekšsēdētāj *Barroso* kungs! Es domāju, ka jūs atzīsiet, ka mums ir bijušas dažas ļoti interesantas debates par vārdu nozīmi, īpaši manā valodā, bet viena no frāzēm, ko jūs lietojāt sanāksmju sākumā, bija par absolūto uzticēšanos Eiropas Savienības "parlamentārajai dimensijai", un es domāju, ka, lietojot šo frāzi, jūs neapšaubāmi bijāt patiesi un pozitīvi, tomēr mēs neesam to apsprieduši. Pēc Lisabonas un pēc jaunā Pamatnolīguma rezolūcijas šis Parlaments ir daudz vairāk nekā tikai "dimensija" — tas ir realitāte, reāls spēks, patiesi Parlaments, kas ir pelnījis savu vārdu.

Es domāju, ka jūs varētu sākotnējo parlamentāro asambleju nosaukt par "dimensiju", bet ne šo Parlamentu. Saskaņā ar rezolūciju šis Parlaments tagad ir pilnīgs likumdošanas partneris, pret kuru jāizturas tāpat kā pret Padomi, pamatojoties uz integrēšanu un informāciju un neapejot to, lietojot ieteikumu tiesības vai citus instrumentus, jo tas tomēr ir cienīgs Parlaments, kas spējīgs pilnā mērā un taisnīgi kā vadītājs ietekmēt jūsu Komisiju un atskaitīties. Mēs gaidām tikšanos šeit jautājumu stundā pirms plenārsēdes ne tikai ar jums, *Barroso* kungs, bet arī ar visiem jūsu kolēģiem komisāriem.

Šis Parlaments pieprasīs savas uzraudzības tiesības saistībā ar attiecīgām jūsu grupas izmaiņām; šis Parlaments ir gatavs starptautiskajās attiecībās īstenot savu vienīgā starpnacionālā, tieši ievēlētā Parlamenta lomu. Bet svarīgāk par visu, ka šis spēcīgais Parlaments, kurā ietverts pro-eiropiskais vairākums, vēlas — lūdzu! —, lai jūs ņemtos savu lomu, un mēs būsime gatavi tajā iesaistīties kā partneri un atbalstītāji. Tomēr mēs neesam tikai "dimensija", bet gan patiesi, īsts Parlaments.

Jill Evans (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Greens/EFA grupas rezolūcijas priekšlikums pieprasa jaunu politisku pieeju nacionālā un Eiropas līmenī, kā arī jaunas idejas un nelokāmu darbību. Mēs nevarame pārvarēt ekonomiskās, sociālās un klimata krīzes, ar kurām esam saskārušies, izmantojot to pašu politiku un zināšanas,

kuras to radīja. Mēs nevaram uzcelt demokrātiskāku un efektīvāku Eiropu, ja to nedarām reālajā un mainīgajā politiskajā vidē.

Šodien Velsā nacionālā Asambleja uzsāk referenduma procesu par likumdošanas pilnvarām. Pārmaiņas notiek Katalonijā, Skotijā, Flandrijā un citur. Rītdien mēs apspriedīsim ES paplašināšanu, lai iekļautu tajā valstis, kas pašlaik ir ārpus tās robežām, bet mēs pat vēl neesam uzsākuši darbu pie iekšējās paplašināšanas — procesa, kurā valstis ES robežās iegūst neatkarību. Neskatoties uz apkārt notiekošajām pārmaiņām, uz šiem jautājumiem jaunās Komisijas vēlēšanu debatēs netika atbildēts. Es vēlreiz vēlētos lūgt priekšsēdētājam *Barroso*, lai tiktu uzsākts darbs pie šiem jautājumiem.

Adam Bielan (ECR). – (PL) *Barroso* kungs! Pirms pieciem mēnešiem es balsoju par Eiropas Komisijas veidošanas misijas uzticēšanu jums, jo es uzskatīju, ka jūs esat labākais izskatāmais kandidāts. Šo balsojumu es nenožēloju, bet šodien, kad mēs apspriežam komisāru kolēģiju, ar ko mēs tikām iepazīstināti, es nespēju slēpt savu sarūgtinājumu. Pēc komisāru amatu kandidātu uzklaušanās es zinu, ka starp viņiem ir daudz augsti kvalificētu cilvēku, bet diemžēl starp viņiem ir arī tādi, kuriem nemaz nav pieredzes un kuru uzstāšanās uzklaušanās laikā bija šausmīga.

Es saprotu, ka Komisijas locekļu ievēlēšanas procesā ir ierobežotas manevru iespējas. Es pilnībā atbalstu valsts valdību tiesības izvirzīt kandidātus, tomēr, neskatoties uz to, es nedomāju, ka ierosinātais Komisijas sastāvs ir optimāls. Savā runā jūs jautājāt, vai pasaule rēķinās ar Eiropas Savienību. Labākā atbilde uz šo jautājumu ir nesenais lēmums atsaukt Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augstākā līmeņa sanāksmi. Vai jūs tiešām domājat, ka šī Kolēģija ļaus Savienībai stiprināt tās pozīciju?

Nobeigumā es vēlētos izteikt arī savu sarūgtinājumu par to, ka noklausīšanās laikā mēs nesapņēām pietiekami daudz atbilžu uz jautājumiem par energoapgādes drošību.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos sākt ar veiksmes vēlējumiem *Barroso* kungam, jo Komisijas priekšsēdētājam ir patiesi veicies, izveidojot Komisiju, kas atspoguļo viņa politisko projektu ES iesaistīšanā. Tomēr manā grupā mēs pilnīgi nepiekrītam šim politiskajam projektam. Sniegšu jums piemēru. Strādnieki daudzās valstīs ir atklājuši, ka ES arvien vairāk kļūst par sinonīmu sliktākiem darba un tā apmaksas nosacījumiem, pret ko viņi ir cīnījušies. Mēs esam atkārtoti jautājuši Komisijas priekšsēdētājam, ko konkrēti viņš darīs, lai nodrošinātu, ka migrējošie darba ņēmēji vairs nebūs nepietiekami atalgoti, diskriminēti un ka viņus vairs neizmantos kā melnā darba veicējus. Problēma ir tāda, ka mēs neesam saņēmuši noteiktu atbildi, arī uzklaušanās laikā mēs neesam saņēmuši nekādu noteiktu atbildi. Tāpēc es izdaru secinājumus, ka šī Komisija pieņem sociālu dempingu. Tā ir Komisija, kurai iekšējais tirgus ir svarīgāks par vienkāršo strādnieku interešu aizsardzību. Vienā ziņā tomēr ir neliela cerība, jo mūsu grupas sanāksmes laikā *Barroso* kungs ļoti centās uzsvērt, cik liels dzimumu līdztiesības atbalstītājs viņš ir. Tomēr nepietiek tikai ar vārdiem. Kad 2004. gadā tika nozīmēta pirmā *Barroso* kunga Komisija, no 25 komisāriem tikai 9 bija sievietes. Šodien *Barroso* kungs piedāvā apstiprināšanai Komisiju, kurā no 27 komisāriem tikai 8 ir sievietes. Tātad situācija ir pasliktinājusies. Mēs varam izdarīt secinājumus, ka arī šajā jomā *Barroso* kungs tikai runā, nevis rīkojas. Diezgan vienkārši, tomēr nepietiekami labi.

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Somijā mēs pieminam Ziemas karu. Pirms septiņdesmit gadiem komunistiskā Padomju Savienība uzbrukaniecīgajai Somijai. Mēs aizsargājām savu neatkarību un tiesības uz pašnoteikšanos.

Tas turpinājās arī Otrā Pasaules kara laikā, kas bija šausmīgs un smags pārbaudījums visai Eiropai. Tas mums atstāja spēcīgu vēlmi pēc neatkarības un spēcīgu vēlmi pašiem noteikt savas valsts lietas. Helsinki, Maskava un Londona bija vienīgās galvaspilsētas, kas 2. Pasaules kara laikā netika okupētas. Tāpēc es vēlos, lai katra valsts varētu brīvi lemt par savas valsts lietām.

Kā Komisijai jums noteikti ir labi nodomi, un Komisijā ir labi cilvēki, tajā skaitā *Olli Rehn*, kas ir somi un cilvēks ar augstiem tikumiem un stingru raksturu. Tomēr Eiropas tautām — somiem, vāciešiem, britiem, dāņiem — kur viņiem bija iespēja balsot un ievēlēt šos komisārus? Nekur. Kā viņus var atbrīvot? Nevar. ES ir birokrātija, nevis demokrātija.

Es esmu par neatkarīgu valsts sadarbību. Es esmu somi, esmu eiropietis, un es mīlu mūsu kontinentu, bet tas nenozīmē, ka esmu Eiropas Savienības atbalstītājs. Katrs no mums ir saņēmis balsis; es Somijā saņēmu 130 000 balsu. Cik balsu saņēma komisāri, un kur viņi tās saņēma? Šeit viņi varētu saņemt 300 balsis, tā varētu būt.

Kas ir demokrātijas būtība? Tā ir valsts suverenitāte. Tas nozīmē, ka tikai tautai, kas veido savu nāciju, kas ir neatkarīga no visām citām, ir pastāvīgas un neierobežotas tiesības vienmēr lemt par savas valsts lietām. Tas ir pamatprincips.

(Aplausi)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ar gluži parastu uzklauššanu mēs esam nokļuvuši līdz tās procedūras beigām, kas ievada komisāru iecelšanu. Komisāru kandidāti nāca mums pateikt, ka viņi ir cieši saistīti ar Eiropas Savienību, ka viņi darīs visu iespējamo, lai apgūtu jautājumus, kurus nepārzina, un ka viņi strādās roku rokā ar Parlamentu.

Nekas no tā visa nav ne ļoti svarīgs, ne interesants. Tomēr, lai Parlaments varētu izrādīt savu neatkarību, šeit bija jābūt grēkāzim, izpērkamajam upurim. Šis upuris bija *Jeleva* kundze, pret kuru, es varētu piebilst, beigās bija relatīvi nedaudz apsūdzību. Ja runa ir par interešu konfliktu, tad par atsevišķu komisāru pagātni — viņi paliks anonīmi — Konkurences komisārs, Lauksaimniecības komisārs, Starptautiskās tirdzniecības komisārs — patiesi bija daudz lielākas šaubas, un tomēr viņi neradīja sevišķu problēmu šim Parlamentam.

Patiesībā, *Barroso* kungs, es nedaudz jūtu jums līdzī, jo tagad jūs esat šīs Lisabonas līguma sistēmas daļa. Lisabona, būdama jūsu valsts galvaspilsēta, brīnišķīga pilsēta, ir pelnījusi kaut ko labāku, nekā sava vārda aizdošanu šādam dokumentam. Jums tagad būs jāstrādā ar daudziem cilvēkiem. No šī brīža ar Pamatlīgumu jums būs Parlamenta priekšsēdētājs un Priekšsēdētāju konference, no kuras izslēgti pie politiskām grupām nepiederošie deputāti, kas ir neiedomājams Reglamenta noteikumu pārkāpums. Jums būs jauns — un pastāvīgs — Savienības priekšsēdētājs, kura iecelšanas dēļ tomēr nav nomainīta priekšsēdētāju rotācija. Jums būs baronese *Ashton*, Eiropas Savienības ārlietu un drošības politikas Augstā pārstāve, kura jaunībā, kad bija runa par reāliem Padomju draudiem, bija viscaur pacifiste, bet kura, bez šaubām, būs ārkārtīgi kaujinieciska attiecībā pret Irānu.

Tā būs sarežģīta politika. Pirms brīža, kad tika piesaukta kāda no jums marksistiskā pagātne, atskanēja smiekli. Patiesībā jūs joprojām esat internacionālisti, bet nekādā veidā vairs neesat proletariāts. Jūs esat kļuvuši pilnīgi vienaldzīgi pret Eiropas strādnieku likteni.

(Runātājs piekrita paņemt zilo jautājumu kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Iespējams, es varu labot *Gollnisch* kungu. Vai *Gollnisch* kungs zina, ka baronese *Ashton* ne tikai jaunībā bija pacifiste, bet bija arī CND priekšsēdētāja vietniece vismaz līdz 1983. gadam, ko viņa nav atklājusi?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es neatbildēšu uz jautājumiem par baroneses *Ashton* pagātni. Es zinu, ka arī manā valstī par pacifistiem patiesībā sauca kara kurinātājus, kuri cīnījās par komunisma uzvaru.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) vārdā es vēlētos izteikt savu pilnīgo, stingro un atklāto atbalstu *Barroso* kungam. Tas pamatojas ne tikai uz to, ko viņš ir teicis šodien, bet arī uz Parlamentā teiktajām runām, kuras mūs iedrošināja viņu atbalstīt spēcīgāk un jūtāmāk nekā jebkad iepriekš.

Es vēlētos teikt, ka šī atbalsta galvenais iemesls nav mūsu grupas vai politiskā grupējuma komisāru skaits šajā Komisijā, bet drīzāk gan tā ir fundamentālā ticība, ka šis laiks Eiropas Savienībai ir unikāls un atšķirīgs. Šī Komisija nav kāda kārtējā Komisija un Parlaments nav kāds kārtējais Parlaments ne tikai Lisabonas līguma dēļ, bet arī tādēļ, ka mēs Eiropas Savienībā piedzīvojam vēl neredzētu krīzi - gan ekonomisko, gan sociālo krīzi.

Mēs nedomājam, ka Lisabonas līgums ir vissvarīgākā lieta. Vissvarīgākā lieta šeit ir attieksmes maiņa tādā izpratnē, ka visām Eiropas institūcijām jāstūrē lielāku politisko ambīciju virzienā. Tāpēc mēs atklāti atbalstām *Barroso* kunga vadīto Komisiju. Mēs Komisiju atbalstām arī tāpēc, ka, lai gan pašlaik mēs pārdzīvojam ekonomisku un finanšu krīzi, pēc tam mēs ieiesim citā fāzē – sociālās krīzes fāzē. Atšķirības starp dažādām valstīm pieaugs, un palielināsies sociālie nemieri. Ekonomiskās un sociālās krīzes neapšaubāmi izraisīs sociālo nemieru pastiprināšanos. Cits iemesls ir pašlaik piedzīvotā vērtību krīze, tāpēc ir svarīgi, lai ne tikai Komisija, bet mēs visi mainītu savu personisko attieksmi. Mums visiem ir jāmaina sava attieksme.

Tāpēc mūsu grupa uzskata, ka labākais veids, kā mainīties, pārvērsties un pilnveidoties, ir *Barroso* kunga vadītās Eiropas Komisijas atbalstīšana.

Es domāju, ka saistībā ar šo uzdevumu un veicamo darbu, PPE grupa ir tā grupa, kas vēlas, lai mēs visi panāktu vislielākās izmaiņas. Arī Eiropas Parlamentam ir jāmainās. Komisija viena pati nevar uzņemties atbildību par biežo vienotības trūkumu šajā Parlamentā, kas lielā mērā ir iemesls tam, ka pasaulē neizskan Eiropas balss.

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Galvenais Savienības ārējās politikas nosacījums būs tirdzniecības politika. Diemžēl šodien tirdzniecības politika ir Savienības interešu pazušanas simbols, jo tā nav nekas cits kā tikai nacionālo interešu piedeva.

Laikā, kad mēs vēlamies, lai Eiropa aizsargātu tās vērtības — solidaritāti, sociālo taisnīgumu —, kad mēs vēlamies, lai Eiropa tirdzniecības nolīgumos varētu integrēt sociālās tiesības, vides tiesības, cilvēktiesību aizsardzību un tirdzniecības savienības tiesību aizsardzību, mēs konstatējam, ka vienīgais Komisijas piedāvājums mums ir slēgt līgumus, saprotot, ka nav tirgus un tirdzniecības alternatīvas un ka šo līgumu slēgšanas rezultāts ir pats līgums. Mans politiskais grupējums par to ir norūpējies, un tas nav pieņemami.

Laikā, kad mēs vēlamies, lai tirdzniecības politika spētu integrēt industriālo politiku un ar to saistīto ietekmi uz nodarbinātības politiku, mēs saprotam, ka Komisija par šiem jautājumiem nav devusi garantijas Komisijas priekšsēdētāja šī rīta komentāros. Diemžēl tas tomēr mani nepārsteidza. Nekas netika teikts par horizontālo sociālā nodrošinājuma klauzulu, par sabiedrisko pakalpojumu aizsardzību, par to, ka mēs atkal varētu pieredzēt Eiropas politikas maiņu vai pilnīgi citu politiku.

Noslēdzot savas piezīmes par šiem jautājumiem, *Barroso* kungs, es uzskatu, ka uzticība tiek būvēta divpusējās attiecībās. Jūsu šī rīta komentāros netika piedāvāts tas, kas mums nepieciešams, lai jums uzticētos. Lūdzu, ievērojiet, ka, tā kā jūs neesat sniedzis šīs garantijas, arī es nevaru garantēt, ka jums uzticēšos.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Beidzot man ir sajūta, ka lietas sāk notikt. Lai mēs tiktu pie jaunā līguma, bija vajadzīgi vairāk nekā astoņi, patiešām — gandrīz deviņi gadi, un tikpat daudz mēnešu bija vajadzīgi, lai mēs tiktu pie jaunās Komisijas. Tā nav Eiropa, kas rīkojas, tomēr tieši rīcība ir tas, kas mums nepieciešams. Cilvēki meklē darbu, uzņēmēji meklē noieta tirgu, patērētāji meklē uzticamību, Grieķija meklē stabilitāti, un Eiropa meklē savu lomu pasaulē. Tāpēc ir ļoti labi, ka ir pagājis to sarežģīto debašu laiks, ko varēja saprast tikai eksperti, un šī iemesla dēļ ir labi arī tas, ka Komisija tagad var strādāt tā, lai cilvēki patiešām atkal no tā gūtu labumu.

No jums, *Barroso* kungs, mēs vēlamies divas lietas. Lūdzu, esiet drosmīgs un padariet Eiropu gan iekšēji, gan ārēji stipru. Mēs vēlamies, lai jūs būtu drosmīgs, un mēs arī vēlamies, lai Eiropa būtu vairāk iesaistīta tādās jomās, kas, iespējams, atšķiras no tām, ko vēlas dalībvalstis vai cilvēki, iesaistoties vēlēšanās, — ekonomikā un finansēs, tiesu un iekšlietu lietās un arī ārlietu un drošības politikā. Šis komentārs īpaši attiecas uz jums, baronesi *Ashton*. Nepilnības ir skaidras. Maza un vidēja lieluma uzņēmumiem iekšējais tirgus nedarbojas pietiekami labi. Bieži vien tas vairāk saistīts ar valsts, nevis Eiropas birokrātiju.

Grieķijai, protams, nepieciešama palīdzība. Tāpēc mums nepieciešama stipra Eiropa. Esmu apmierināts, ka tagad Komisija ir izvirzījusi priekšlikumu. Ikviens, kurš domāja, ka ārpolitikā mēs esam sasnieguši jau pietiekami daudz, saistībā ar Kopenhāģenu ir sapratis, ka ir gluži otrādi. Tāpēc mēs atkārtojam: *Barroso* kungs, padariet Eiropu iekšēji un ārēji stipru. Jums ir mūsu atbalsts, lai to paveiktu.

Timothy Kirkhope (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Mūsu grupa pilnībā atbalsta *Barroso* kungu un viņa reformistisko Eiropas plānu, kas koncentrējas uz mūsu līdzpilsoņu patiesajām šaubām un darbību jomās, kurās var pievienot vērtību mūsu dalībvalstu centieniem. Tāpēc mēs uzskatām, ka viņš ir pelnījis saņemt sarakstu ar tādiem Komisijas kandidātiem, kam ir talants un spējas palīdzēt īstenot viņa ambiciozos plānus.

Tomēr ar dažām no šīm nominācijām viņš ir pievilts. Nekas nespēj slēpt faktu, ka kandidātu pieredze un kompetence ļoti atšķiras, un uzklaušanās tas bija acīm redzams. Ir nepieņemami, ka dažu dalībvalstu vadītāji pret Komisijas veidošanu joprojām izturas kā pret iespēju atalgot savus kolēģus par iepriekš saņemto atbalstu, iespēju atrisināt vietējās politiskās grūtības vai atvieglot valdībā esošo draugu pirmspensijas periodu.

Ir skaidrs, ka dažas dalībvalstis izmanto faktu, ka mums ir tikai viens balsojums par visu Komisiju kopumā, lai atvieglotu to kandidātu iekļūšanu, kuriem neveiktos ar viņu pašu nopelniem. Šim vienam balsojumam jādara gals. Mums jābalso par katru kandidātu, jo tikai tad visas dalībvalstis uzņemsies atbildību, ņemot vērā procesa nopietnību, un uz Komisiju sūtīs vislabākos pieejamos kandidātus.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos vaicāt *Barroso* kungam par atbildības nozīmi saistībā ar notikumiem, kuru laikā eiro tika pakļauts spekulantu uzbrukumiem. Šajā pēcpusdienā mēs sīkāk pārrunāsim šī notikuma cēloņus, bet pašlaik es vēlētos koncentrēties uz *Joaquín Almunia*

paziņojumiem, jo tie nekavējoties izraisīja starptautiskā kredītu tirgus ziņu izplatīšanos un procentu pieaugumu Portugālē un Spānijā, kas turpmāk pagājušajā nedēļā vājināja euro pozīciju. Nav iemesla sacīt, ka *Joaquín Almunia* nav teicis to, ko viņš teica. Neatkarīgi no tā, ko dzirdēja žurnālisti, to dzirdēja arī spekulanti, un viņi nekavējoties rīkojās.

Priekšsēdētāj *Barroso*, komisāra loma nav liet elļu ugunī. Šis Parlaments nevar attaisnot kādu, kurš kritiskā momentā nebija spējīgs strādāt. Tā ir pirmā problēma, bet otrā problēma ir saistīta ar saziņas veidu. Ko līdz šim brīdim ir izdarījušas Eiropas institūcijas saistībā ar atbildi uz Grieķijas, Spānijas un Portugāles valsts parādu? *Trichet* kungs ir sevi ierobežojis, sacīdams, ka nevienai valstij nevajadzētu paļauties uz speciālu palīdzību, kaut arī ziņai būtu bijis jābūt gluži pretējai: tas ir, sakot spekulantiem, ka mēs netiksīm sašķelti, jo Eiropa ir solidāra. Šeit radies politisks jautājums, un tāpēc mēs sagaidām, ka tiks sniegtas nopietnas atbildes uz jautājumu, kas noticis ar komisāra kandidāta paziņojumiem.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ļaujiet man izteikt īsu komentāru par mūsu priekšā esošajiem starpinstitucionālajiem nolīgumiem un rezolūciju. Pirmkārt, es priecājos par faktu, ka tagad Komisija šķiet daudz reālāk sagatavota, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta netiešās iniciatīvas tiesības. Vienkārši runājot, tas nozīmē, ka nākotnē tiks noteikti īpaši termiņi, kuru laikā Komisijai būs jāatbild uz mūsu lēmumiem. Tā ir laba lieta, ņemot vērā arī iepriekšējā parlamentārā termiņa pieredzi. Patiesībā tas ir pats par sevi saprotams, bet šis nolīgums nozīmē, ka pret mums un Padomi visādā ziņā izturēsies vienlīdzīgi. Tas ir loģisks Lisabonas līguma spēkā stāšanās rezultāts.

Turklāt es priecājos par faktu, ka mums ir arī panākumi ciešāku darba attiecību veidošanā starp Parlamentu un Komisiju tiesību aktu pieņemšanas plānojuma jomā. Nākotnē mums būs jāizveido šīm trim institūcijām savā ziņā kopīga tiesību aktu pieņemšanas programma, un saistībā ar to būtu noderīgi, ja tradicionālie Savienības interešu pārstāvji — Komisija un Parlaments — jau iepriekš varētu, cik vien iespējams, vienoties.

Es neesmu pilnībā apmierināts ar ietekmes novērtējuma rezultātiem. Šajā saistībā Parlamentam būs jāapsver, kā tas varētu veikt kvalitātes uzlabojumus tā ietekmes novērtējuma daļā, ņemot vērā faktu, ka Eiropas Komisija nevēlas veikt pilnīgi neatkarīgu ietekmes novērtējumu, kā to pieprasa Parlaments. Es priecājos par faktu, ka attiecībā uz šo pārskatā ir jau paziņots, ka saistībā ar Ārējās darbības dienesta tiesību aktiem būs cieša sadarbība. Arī šeit Komisijai un Parlamentam lielā mērā ir kopīgas intereses, kuras mums vajadzētu noteikt pirms sarunām ar Padomi.

Es domāju, ka ir labi — un faktiski tas ir arī svarīgs Lisabonas līguma rezultāts —, ka Parlamenta pozīcija starptautisko sarunu jomā saistībā ar starptautiskajiem nolīgumiem tiks ievērojami uzlabota un Parlamentam tiks piešķirta dāsna piekļuve visai informācijai un visām konferencēm. Tas ir bijis absolūti izšķirošs jautājums, un es esmu apmierināts, ka šajā saistībā mēs esam varējuši sasniegt to, ko vēlējamies.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Priekšsēdētāj *Barroso* kungs! Mēs bijām ļoti priecīgi, ka 1. decembrī tika noslēgts Lisabonas līgums un kopā ar to panākta stingrāka sociālā politika un patērētāju stāvokļa stiprināšana Eiropas Savienības iekšpolitikas jomā. Tomēr tagad mēs redzam, ka jūs, pretēji Lisabonas līgumā teiktajam, proti, horizontālai apņemšanās aizsargāt patērētājus, esat darījuši pilnīgi pretējo ar portfeļu sadali Eiropas Komisijā, jo tagad nav viena komisāra, kurš būtu atbildīgs par patērētāju aizsardzību, bet ir vairāki.

Es vēlētos vaicāt, kā jūs paredzat risināt šo jautājumu? Kā jūs paredzat panākt saskaņu šajā politikas jomā, kas patērētājiem, Eiropas pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīga? Atbildība ir sadalīta. Kurš komisārs nodrošinās saskaņu? Lūdzu, nestāstiet mums, ka to izlems kolēģija. Mums nepieciešamas skaidri noteiktas atbildības jomas. Lūdzu, nestāstiet mums arī, ka galu galā dažādu komisāru strīda gadījumā jūs to izlemsiet. Jūs neesat visvarens, un jūs esat kolēģijā.

Man ar šo jautājumu ir nopietnas grūtības, *Barroso* kungs. Jums man jāpaskaidro, kā jūs šo jautājumu atrisināsiet ar sašķelto politiku patērētāju aizsardzības un arī citās jomās, piemēram, ārpolitikā, lai mums būtu politika, par kuru pēc pieciem gadiem mēs varētu teikt — "jā, tas bija labi, ka mums bija šāda Komisija". Pagaidām es vēl nezinu, kā es vēlāk balsošu. Tas ļoti lielā mērā ir atkarīgs no jūsu atbildēm uz mūsu jautājumiem.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka jūs ļoti labi zināt, ka Eiropa atrodas pagrieziena punktā, un jums ir iespēja to vest pa vienu ceļu vai pa citu: vai pa drūmo ceļu ar dziļākām ekonomikas krīzēm, sliktām Eiropas uzņēmumu konkurences iespējām, lielāku reglamentējošo un birokrātisko slogu, vai pa drosmīgo ceļu, izmantojot visas iespējas, ko sniedz Lisabonas līgums, lai padarītu Eiropu stiprāku un izmantotu saistītu pieeju globālajam tirgum un problēmām.

Iespējas un globālo problēmu risinājumus var atrast tādos sektoros kā, piemēram, IKT digitālā dienas kārtība, izpēte un attīstība, kā arī enerģija. Jaunais līgums, ko beidzot pieņēmušas Eiropas dalībvalstis, uz sudraba paplātes jums pasniedz rīkus, lai sasniegtu šos mērķus.

Visvairāk es baidos no tā, ka varētu paplašināties plaša starp pilsoņu cerībām un Briseles mazo pasaulīti. Mūsu pilsoņu uzticēšanās un pārliecība pakāpeniski zūd. Cik daudzos gadījumos es esmu novērojuši neatbilstību starp Eiropas administrācijas nodarbošanos ar nesaprotamiem politiskajiem mērķiem un cilvēku patiesajām raizēm? Kāds mērķis ir vienotas enerģētikas politikas izdomāšanai, ja mēs nevaram saviem pilsoņiem piedāvāt drošu, pieejamu un zaļu enerģiju? Kāds mērķis ir enerģētikas infrastruktūras datu vākšanai?

Es uzskatu, ka mēs nevaram izmantot viena veida visiem derīgus risinājumus. Komisijai jāņem vērā katras dalībvalsts atšķirības, iespējas un līdzekļi. Jums būs jābūt tālredzīgiem un radošiem, lai izvilkto Eiropu no drūmās pagātnes. Parlaments šajā darbā jūs atbalstīs. Ja mēs palaidīsim garām šo iespēju, piecu gadu laikā Eiropai otras tādas iespējas nebūs.

Lajos Bokros (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Grieķija atrodas uz fiskālā sabrukuma sliekšņa. Arī Spānija un Portugāle cīnās ar pieaugošām grūtībām. Ja Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka un Eiropas Padome nerīkosies, radīsies eiro zonas sabrukuma draudi.

Mēs varam redzēt, ka šajā situācijā komisāru portfeļu sadale nebūt nav optimāla. *Joaquín Almunia*, kura rokās monetāro un ekonomikas lietu vadība bija drošībā, tagad tiek pārcelts uz konkurences jomu, kas nav viņam gluži piemērota. *Olli Rehn*, kurš bija izcils paplašināšanās komisārs, tagad darbosies ar ekonomikas un monetārajām lietām, kurās viņš nav tik kompetents.

Kāpēc Eiropas interesēs ir vājināt Komisijas intelektuālo potenciālu tieši krīzes laikā?

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pašlaik mums ir otrā *Barroso* vadītā Komisija. Veids, kādā sistēma mainījies, jau tika pieminēts. Šī ir ceturrtā Komisija, kopš esmu šeit. Pirmās divas Komisijas, ko vadīja *Santer* un *Prodi*, bija koleģiālas struktūras. Pirmā *Barroso* vadītā Komisija bija ievērojama ar tās atsevišķajiem locekļiem — es domāju *Dimas*, *Kroes* vai pat *McGreevy*, kas jūsu vadībā vairākus gadus pavadīja dīk. Ja jūs, priekšsēdētāj, pašlaik ieviešat prezidentālu sistēmu, es jums ieteiktu uzņemties vadību, taču atgriezties pie koleģiālas sistēmas. Tas ir labāk Eiropai un labāk sadarbībai ar Parlamentu.

Eiropas pilsoņiem ir cerības — jūs runājat par drosmi — attiecībā uz Eiropas darba kārtību. Pirmkārt, jums jāstabilizē euro, jāpaplašina euro zona un jāpanāk, ka valstu valdības pilda savus pienākumus. Otrkārt, jums jārada modernas, uz tehnoloģijām balstītas, pasaules standartiem atbilstošas darba vietas, jo 2000. gada Lisabonas stratēģija cieta neveiksmi, lai gan tās mērķi bija pareizi. Treškārt, jums jāturpina attīstīt Eiropu, pamatojoties uz tās līdzšinējiem panākumiem, nevis uz paziņojumiem par pilnīgām neveiksmēm un atteikšanās scenārijiem, un jāpadara Eiropa par līdzvērtīgu partneri ASV un Ķīnai, un, ceturtkārt, jums ne tikai jāuzdod jautājumi par nākotni, jums uz tiem arī jāatbild kopā ar Parlamentu.

Atvērti tirgi un labākas izglītības iespējas, izaugsme un labklājība nedrīkst būt pagātnes temati. Šie temati jārisina arī nākotnē, tāpat kā jautājumi par sociālo drošību, ražošanas bāzi un finanšu tirgu nepaplašināšanu.

Mēs vēlamies godīgu sadarbību ar jums un Komisiju. Turklāt Komisijai jābūt Eiropas dzinējam, nevis pavēlniekam. Divas grupas izlēma atrasties pilnīgā opozīcijā pret jums — zaļie un komunisti. Viņi pārstāv tikai 13 % deputātu. Ja Komisijas priekšsēdētājs un Komisija labi sadarbosies ar pārējo šā Parlamenta daļu, tad mums kopā būs nepieciešamie panākumi.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Komisijas priekšsēdētāja kungs, kā jūs zināt, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas deputāti vēlas reālas pārmaiņas Eiropas sociālajā programmā un pārskatītu sociālo programmu.

Daudzi no mums saskata dažas nelielas ekonomikas atveseļošanās pazīmes jūsu runā, solījumos, ko jūs devāt mūsu grupai, komisāra *Andor* runā un iestāžu nolīgumā, ka mums jāiesniedz turpmākie Eiropas tiesību akti par vides ietekmes novērtējumu. Ir cerības, ka jūs esat mācījies no pēdējām vēlēšanām un strādājošo organizāciju milzīgā klusuma jautājumā par jauno Komisiju.

Tāpēc, *Barroso* kungs, mūs ļoti interesē, lai šobrīd neskaidrie solījumi kļūtu par realitāti un lai Komisija nodrošinātu pievienoto vērtību patiesām pārmaiņām. Mūs ļoti interesē, lai *Barroso II* nebūtu tāda pati kā *Barroso I*.

Komisijas priekšsēdētāj, mēs klausījāmie komisāru *Andor*, un mums arī ir šis sapnis, šīs cerības. Mēs varam apsolīt būt jums lojāli, ja tiks ievērota apņemšanās attiecībā uz visu, ko jūs paziņojāt ierodoties, un attiecībā uz vienošanos, ko jūs panācāt ar Parlamentu.

Mums, *Barroso* kungs — tā kā jūs esat gudrs cilvēks —, vajadzīgi šie vides un sociālās ietekmes novērtējumi, lai nodrošinātu jūsu aizstāvētā ekonomikas modeļa noturību. Citādi Eiropai nebūs nākotnes. Eiropai ir jāsamierinās ar savu darba kārtību attiecībā uz tās pilsoņiem un strādājošajiem, citādi tā nepanāks ekonomisko integrāciju un noteikti nepanāks arī politisko integrāciju, kas ir mūsu mērķis. Mūsu mērķis ir veidot Eiropu ar lielām politiskajām ambīcijām, Eiropu, kas no jauna spēj savīļnot savus pilsoņus un no jauna ir svarīga pasaulei...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kandidātus komisāru amatam izvirza ES dalībvalstis. Pēc apstiprināšanas Eiropas Parlamentā viņi ir brīvi no saistībām pret savu valsti. Principā, domājams, viņu darba mērķis ir vienlīdzīga attīstība visā Eiropā. Tam vajadzīgas zināšanas un uzticēšanās. Uzklaušanās laikā pirmais aspekts radīja šaubas. Kandidātu atbildes bieži vien bija iepriekš saskaņotas un formulētas nepieklājīgi vispārīgos izteicienos. *Ashton* kundze iedziļinājās dažās detaļās, taču viņas atbildes lika vilties. Kopumā komisāru komanda, kas izrādīja savu drošsirdību uzklaušanās laikā, ir vāja, un daži augsti kvalificētie kandidāti nespēj mainīt šo iespaidu. Mūsu pienākums ir balsot kopumā par visu Komisiju, un tā neparādīja skaidru rīcības stratēģiju.

Vai mēs varam uzticēties Komisijai? Eiropas Konservatīvo un reformistu grupā mums uzdeva šādu jautājumu: vai mēs uzticētu savas ģimenes budžetu un savas ģimenes likteni šai Komisijai? Daudzi no mums atbildēja un arī šodien atbild noraidoši.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, ja mums būtu jāievēro versija par *Cohn-Bendit* ierosinātajiem faktiem, no kuriem galvenā ir liekulība, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) būtu izlēmusi balsot par labu jaunajai Komisijai, jo tai ir trīspadsmit komisāru, un liberāļi tāpēc, ka tiem ir deviņi komisāri, turpretim sociālistiem, iespējams, būtu jāatturas, jo tiem ir mazāk pārstāvju.

Tomēr tas nenotiek šādi. Patiesībā tik daudzas mūsu balsis ir saistītas ar atbildi uz daudz dziļāku jautājumu: kādu lomu ir aicināta ieņemt *Barroso* Komisija šajos vēsturiskajos apstākļos?

Tā, priekšsēdētāj, ir aicināta atjaunot miljoniem grūtībās nonākušo cilvēku un uzņēmumu cerības un lauzt to bezspēcību saskarē ar likumīgajām interesēm un valdībām, izrādot spītīgu apņēmību un ideju spēku.

Tā, priekšsēdētāj, ir aicināta sniegt Eiropas nostāju imigrācijas un enerģētikas politikas jautājumos un izsniegt euro obligācijas, lai nodrošinātu ekonomikas atveseļošanu. Tā, priekšsēdētāj, ir aicināta izveidot tādu pārliecinošu Eiropas ārējo un drošības politiku, cienījamā baronese *Ashton*, kas ir šā vārda cienīga.

Saskaņā ar *Schulz* teikto jūs, dāmas un kungi, esat kā trapistu mūki, kas devuši klusēšanas zvērestu. Atbilstoši jūsu ideālajam svētuma virzienam es jums ieteiktu izvēlēties citu zvērestu — rīcības zvērestu. Patiesībā ir jāatrisina daudz jautājumu. Priekšsēdētāja kungs, darīsim to ātri, labi un kopējiem spēkiem. Mani vislabākie novēlējumi, priekšsēdētāj *Barroso*!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Komisijas priekšsēdētāj, šeit esošie progresīvie šodien sniedz jums uzticības balsojumu, lai nepakļautu jūs to personu šantāžai, kas īpaši netic šādai Eiropas kopienai, un lai nepakārtotu jūs divdesmit septiņu dalībvalstu valdībām.

Noticēt Eiropas kopienai nozīmē pārtraukt jūsu mēmo klusēšanu un uzņemties galveno lomu svarīgākajos starptautiskajos jautājumos: aizstāvēt Eiropas intereses rūpniecības un ekonomikas jomā; pastiprināt sociālo politiku un vairāk ieguldīt pasaules nabadzības izskaušanā; nostiprināt mūsu aliansi ar Amerikas Savienotajām Valstīm, bet uz vienlīdzīgiem noteikumiem; pastiprināt Eiropas Savienības lomu starptautiskajās iestādēs, sākot ar ANO Drošības padomi; atjaunot daudzpusējās attiecības pasaules tirdzniecībā un izveidot programmu cīņai pret globāla mēroga piesārņojumu.

Mūsu šodienas balsojums bez izņēmumiem būs nosacīts uzticības balsojums Komisijai un atsevišķajiem komisāriem, lai pilnībā sasniegtu jauno, Lisabonā dzimušo Eiropu — politikas dalībnieci pasaules spēcīgāko varu vidū — un lai tā varētu būt — pāri visam — likteņa kopiena, kas veltīta ekonomikas un civilās attīstības progresam un kas par savu pamatuzdevumu nosaka mieru, taisnīgumu un brīvību pasaulē; kas nav tikai atmiņu kopiena, kura pašlaik dzīvo savā pārtībā un pagātnes slavas atmiņās, kas jau ir izbalējušas.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, Lisabonas līguma panākumi pašlaik ir atkarīgi no jums un jūsu komandas.

Pārsteidzošā kārtā pirmais pastāvīgais Eiropadomes priekšsēdētājs pēc savas ievēlēšanas izlēma nozust. Viņam tas izdevās. Pirms divarpus mēnešiem ārpus viņa valsts neviens nezināja par viņu, un neviens neko vairāk par viņu kopš tā laika nav uzzinājis. Spānijas valdības premjerministram bija jāierodas pie mums un jāskaidro Spānijas sešu mēnešu prezidentūras prioritātes. Tas ir tieši pretēji tam, ko vēlējas Lisabonas līguma autori, no kuriem daudzi ir šajā plenārsēžu zālē. Neviens — ne Eiropas iedzīvotāji, ne Amerikas Savienoto Valstu prezidents — vairs nezina, kurš ir atbildīgais par Eiropu.

Pasaulē, kura krīzes dēļ sagriežusies kājām gaisā, kontinentā, kurš zaudējis visus savus orientierus, kurā ir vairāk nekā 20 miljoni bezdarbnieku un kuram pretstatā jaunajām lielvalstīm draud ilgtermiņa lejupslīde, Eiropai ir vajadzīgs līderis, virziens, ambīcijas, apjomīgs apvienojošs projekts, kas var mobilizēt mūsu 27 valstis un pusmiljardu brīvu pilsoņu. Tāpēc, *Barroso* kungs, nebaidieties, esiet drosmīgs! Mērķiem, stratēģijai, metodēm, finansējumam — visam ir vajadzīga pilnīgi jauna pieeja. Izredzes atgriezties pie stabilas izaugsmes nekad nav bijušas tik tālas. Dalībvalstu solidaritāte nekad nav bijusi tik svarīga. Mūsu spēju un mūsu finanšu resursu atšķirības nekad nav bijušas tik lielas. Eiropas pilsoņu cerības nekad nav bijušas tik augstas. Un nešaubīgi — Eiropas Parlaments nekad nav vēlējis tik ļoti atbalstīt pretenciozu politiku, lai atsvērtu 10 nebeidzamās institucionālajās debatēs zaudētos gadus. Saku jums kā draugs: Parlamenta atbalsts būs proporcionāls nevis jūsu piesardzībai, bet gan jūsu drosmei.

(Aplausi)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Priekšsēdētāj, *Barroso* kungs, mēs atrodamies atšķirīgos apstākļos, un arī mūsu institucionālā sistēma atšķiras. Tagad, kad spēkā stāties Lisabonas līgums, trim institūcijām — Parlamentam, Padomei un Eiropas Komisijai — būs jāsadarbības citādāk nekā līdz šim. Es ticu, ka mūsu visu interesēs ir padarīt šo sadarbību veiksmīgu. Jūsu iesaistīšanās lestāžu nolīguma pirmajā daļā man rada iespaidu — un ne vienmēr es esmu nekritiska pret jums —, ka arī jūs to vēlaties.

Pirmā šā nolīguma daļa, ko mēs apspriedām ar jums, ietver svarīgus jautājumus par Eiropas Parlamenta nozīmi ne vien attiecībā uz mūsu sadarbību ar jums, bet arī ar Padomi. Šie jautājumi ir dialoga stiprināšana starp Parlamentu un Eiropas Komisiju, iespēja saņemt vairāk informācijas, nekā tas bija iepriekš, citiem vārdiem, spēja būt līdzvērtīgam partnerim likumdošanas procesā, un patiess jautājumu laiks, kurā komisāri, kas galu galā ir politiķi, ierodas šeit un atbild uz jautājumiem, uzstājas ar runām un sniedz atbildes bez slēpšanās, ko tie darījuši agrāk. Iepriekš tikai jums, *Barroso* kungs, bija drosmē šādi rīcībai. Tagad tā rīkosies visi. Tas ir labi. Tas ir visu mūsu labā, un tas būs arī Eiropas demokrātijas labā un, cerams, arī pilsoņu interesēs saistībā ar to, ko mēs darām, proti, saistībā ar mūsu likumdošanas darbu visu interesēs.

Visbeidzot, *Barroso* kungs, attiecībā uz jautājumu par likumdošanas iniciatīvu, es esmu pārliecināta, ka ar to, ko mēs varētu panākt sarunās ar jums par mūsu sadarbību un ko mēs šodien iekļāvām rezolūcijā, mēs esam pietuvojušies Eiropas Parlamenta iniciatīvas tiesībām, cik tuvu vien iespējams. Vairāk neatļauj *sui generis* struktūra. Jūs sadarbojaties ar mums šajā jautājumā, un jūs pie tā strādājat nopietni. Es to cieniu un augstu vērtēju jūsu ieguldījumu tajā.

Citi deputāti jau pieminēja ietekmes novērtējumus. Jūs apņēmāties to darīt pārredzami un ievērot sadarbību. Jūs teicāt, ka jums ir svarīgi ietekmes novērtējumi. No mūsu skatupunkta tas ir svarīgs jautājums. Es ar to esmu pilnībā apmierināta. Es ticu, ka mums šodien beidzot būtu jāsāk darbs.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atsaukties uz Pamatnolīgumu un īpašo partnerību starp Komisiju un Parlamentu, par ko jūs runājat un ko mēs, kā redzams, vērtējam atzinīgi.

Parlaments cīnās par savu kompetenci ne jau šā Parlamenta lepnuma un slavas dēļ. Mēs vēlamies aizpildīt demokrātiskās leģitimitātes trūkumus pēc visām neveiksmēm, ko mēs pieredzējām referendumu laikā. Mēs uzsākam jaunu Kopienas metodes laikmetu, tāpēc, lūdzu, neaizstāviet Komisijas kompetences, it kā mēs, Parlaments, nebūtu daļa no šīs Kopienas metodes. Šeit es atsaucos uz Komisijas likumdošanas monopolu. Šis monopols pastāvēja, kad Eiropas Parlaments nebija tāds, kāds tas ir šobrīd, tāpēc es atzinīgi vērtēju kompromisa risinājumu, kurā vērā ņemtas mūsu iniciatīvas likumdošanas jautājumos un kuru jūs pieņemat. Parlaments ļoti uzmanīgi vēros šo kompromisa risinājumu praksē, ņemot vērā mūsu prasību Komisijai īstenot likumdošanas pasākumus.

Otrs jautājums, par ko es vēlos runāt, ir kopējais Ārējās darbības dienests. Tam būtu jāgūst sava ticamība no diviem avotiem — ne tikai no Padomes, bet arī no Eiropas Parlamenta —, un līdz šim mēs neesam pilnībā

apmierināti. Es vērsos pie priekšsēdētāja vietnieces *Ashton* kundzes. Mums žēl, ka mēs neesam iekļauti Augsta līmeņa grupā. Mēs domājam, ka mums būtu jāiesaistās procesā, ko šis Parlaments vienmēr ir pieprasījis. Mums būtu jāiesaistās vēstnieku un ES īpašo pārstāvju kandidātu izvirzīšanā. Varbūt šeit vēl ir palikušas manevrēšanas iespējas, jo šī prasība nav mūsu slavas dēļ, bet gan ar mērķi nodrošināt šim dienestam reālu ticamību eiropiešu acīs. Citādi tas būs vājāks, lai gan abas puses vēlas, lai tas būtu stiprāks.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, mani īpaši interesēja lauksaimniecības un zivsaimniecības komisāru kandidātu uzklaušanās, jo tās ir jomas, kam es Eiropas Parlamentā sekoju līdzī īpaši uzmanīgi. Viņu sagatavotība — abos gadījumos — man šķiet piemērota. Tomēr svarīgāk par personībām un spējām ir zināt politiskos apstākļus, kādos viņiem būs jāpilda savs uzdevums. Lai mana politiskā grupa un es spētu pēc labākas sirdsapziņas balsot par Komisijas apstiprināšanu, vai jūs, *Barroso* kungs, varat man garantēt, ka jūs sniegsiet visu savu atbalstu šiem diviem komisāriem, lai nodrošinātu, ka dziļās reformas, ko viņi uzsāks šajās visplašākajās politikas jomās, lauksaimniecībā un zivsaimniecībā, saglabās savu Kopienas raksturu un noraidīs jebkāda veida renacionalizāciju?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot šo iespēju galvenokārt tāpēc, lai uzsvērtu Komisijai un Komisijas priekšsēdētājam veidu, kādā viņi sadarbojušies ar šo Parlamentu uzklaušanās mēnešu laikā. Pasaulē nav nevienas citas institūcijas ar izpildvaras un likumdošanas iniciatīvas pilnvarām, kas būtu pakļautas šādām prasībām: tās priekšsēdētājam jāizklāsta programma Parlamentam; tā tiek uzklaušīta visās politiskajās grupās; uz to attiecas absolūta vairākuma balsojums un tai jāsapulcē šeit visi komisāri, lai tos pa vienam uzklaušītu saistībā ar viņu programmām, kam seko trīs vai četru stundas ilgi tiešie jautājumi — jautājumi, uz kuriem jāatbild.

Komisija piekrita uzsākt sarunas ar Parlamentu par Pamatnolīgumu, kurā, pirmkārt, tā piekrita attaisnot un palielināt Parlamenta pilnvaras attiecībā uz likumdošanas iniciatīvu; otrkārt, tā piekrita pilnīgai informācijas pieejamības brīvībai gan attiecībā uz likumdošanas un politisko darbību, gan attiecībā uz starptautiskajām sarunām. Visbeidzot, tā piekrita ņemt vērā Parlamenta atzinumu par komisāriem un komisāru pārgrupēšanu.

Manuprāt, šis ir skaidrs pierādījums tam, ka Komisija kopš jūlija uzskatāmi parādījusi savu gatavību ciešai sadarbībai ar Parlamentu un, rīkodamās šādi, tā skaidri, acīmredzami un nepārprotami parādījusi, ka stratēģiskā alianse Lisabonas līguma ietvaros Kopienas metodes veicināšanai, par ko runāja *Saryusz-Wolski*, ir alianse starp Parlamentu un Komisiju. Tāpēc gan Komisija, gan Pamatnolīgums ir pelnījuši Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) pilnīgu atbalstu.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, demokrātijā apstiprinājums nekad nav bezierunu tiesības, tas vienmēr ir uzticības atzinums, kas sākumā jāattaisno. Tāpēc atvērsim kopā jaunu sadaļu, nevis turpināsim tikai, kā līdz šim, kā jūs, Komisijas priekšsēdētāj, teicāt. Līgums, krīze un globalizācija liek mums visiem mainīt savu darbības veidu. Mums vajadzīga lielāka Eiropas apziņa dalībvalstīs, lielāka atklātība attiecībā uz Eiropas Savienību, vairāk ES Eiropā un vairāk ES pasaulē. Tāpēc katram komisāram jābūt līderim, kas gatavs politizēt Eiropas Savienības debates.

Eiropas Parlamentam un Komisijai ir jāuzsāk jauna partnerība — partnerība Eiropas tuvināšanai pilsoņiem, partnerība, kas vērsta pret nacionālismu, protekcionismu un ekstrēmismu, negodīgumu, pārmērīgu vienkāršošanu, bezatbildību un cieņas trūkumu. Papildus stabilitātes paktam monetārajā jomā mums vajadzīgs stabilitātes pakts visās politikas jomās, lai iegūtu lielāku ticamību un atgūtu zaudēto uzticību. Procedūra pārmērīga deficīta novēršanai, izejas stratēģija un stratēģija *Eiropa 2020* būs jāapvieno kopējā koncepcijā, lai samazinātu valsts parādu, atrisinātu deficīta problēmas, veicinātu inovācijas un izaugsmi un radītu ilgtermiņa darba vietas.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es mudinu jūs izveidot sākuma bilanci un iesniegt priekšlikumus ekonomikas, sociālās, fiskālās, pētniecības, jauninājumu un izglītības politikas saskaņošanai, jo mums vajag vairāk Eiropas.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, galvenais šīs Komisijas izaicinājums nebūs cīņa ar krīzi, ko mēs pieredzējam. Mēs pakāpeniski no tās izklūstam, kaut gan tas vēl aizvien būs svarīgs uzdevums, lai īstenotu to politiku, ko mēs esam noteikuši. Galvenajam uzdevumam jābūt pamata sagatavošanai Eiropas ekonomikas attīstībai nākotnē, lai nodrošinātu dinamisku ekonomiku, kas spēj konkurēt un būt pasaules ekonomikas vadībā.

Tāpēc vajadzīga politika attiecībā uz jaunām darba vietām, ieguldījumiem un dinamisku ekonomikas izaugsmi. Citādi mēs turpināsim saskarties ar krīzes radītajām problēmām — bezdarbu un deficītu. Svarīgi, lai Komisija, ko šodien šeit Parlamentā apstiprinās, šo izaicinājumu uztver nopietni.

Eiropas balsotāji jūnijā sniedza ļoti skaidru vēstījumu. Viņi vēlas nevis uz sociālistu regulējuma balstītu modeli, bet gan modeli, kas balstīts uz atvērtību, nosakot pamatu līdzvērtīgiem darbības apstākļiem un sociālai Eiropai, t.i., darba vietām, izaugsmei, iespējām un pārrobežu integrācijai. Šis jaunās Komisijas uzdevums ir likt pamatu ekonomikai, labklājībai un sociālajam nodrošinājumam, tai jābūt progresīvi domājošai un jāatbalsta inovācijas.

Tunne Kelam (PPE). – Eiropas Kopienai pašlaik ir vairāk nekā 50 gadu. Daži runā, ka tā piedzīvo pusmūža krīzi, — jūtas mazliet nogurusi, morāli nomocīta, svārstās jautājumā par turpmāko paplašināšanos.

Ņemot vērā to, jums, *Barroso* kungs, ir vēsturiska iespēja parādīt savu līdera māku, ieviešot reālas reformas un ilgtermiņa redzējumu. Jūsu otrais pilnvaru termiņš sakrīt ar Šūmana deklarācijas 60. gadadienu. Eiropas dibinātāju vienīgā iecere bija nevis panākt politiskos strīdus, bet gan pacelties virs valstu interesēm, lai izveidotu pārvalstisku Eiropas politiku, kas balstās uz atvērtu un augstsirdīgu attieksmi, kā jūs pats minējāt.

Vispirms mēs sagaidām kopējo Eiropas politiku reālu īstenošanu, jo īpaši kopējā enerģētikas tirgus pabeigšanu. Eiropas Komisija ir bijusi Eiropas Parlamenta galvenais sabiedrotais un sadarbības partneris. Mēs vēlam veiksmi jums un visai komisāru kolēģijai.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka jaunās Komisijas galvenais uzdevums ir īstenot Lisabonas līgumu. Mūsu uzdevums ir uzskatāmi parādīt Eiropas pilsoņiem, ka jaunais līgums atbilst viņu gaidām, un iedvest viņos uzticību tam.

Tuvākajos gados līdz ar daudziem citiem svarīgiem risināmiem jautājumiem Komisijai būs jāiesniedz pārskatīšanai divas ļoti svarīgas politikas: kopējā lauksaimniecības politika un kohēzijas politika. Es domāju, ka budžeta politiku laika posmam no 2014. līdz 2021. gadam varēs plānot un veidot tikai pēc tam, kad būs pabeigtas minētās politikas. Šā iemesla dēļ jaunās Komisijas pamatprogrammā šis jautājums ir jāietver kā absolūta prioritāte. Es ceru, ka šo divu Eiropas politiku pārskatīšana mums palīdzēs vidējā termiņā un ilgtermiņā līdzsvarot ekonomisko, finansiālo un sociālo situāciju visās dalībvalstīs, lai novērstu tāda veida nelīdzsvarotību, kāda novērojama pašlaik un kas apdraud Eiropas Savienības ilgtspējīgu attīstību kopumā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Jaunās dalībvalstis pamatoti ir nobažījušās, ka Eiropas Savienībā pastiprinās nacionālais egoisms un renacionalizācija. Eiropas Savienība nevar pastāvēt bez solidaritātes, kohēzijas vai mazāk attīstīto jauno dalībvalstu izaugsmes. *Barroso* vadītajai Komisijai 2020. gada programma būs jāveido tā, lai mums būtu nevis jāsamazina, bet gan jāsaģlabā — veicot reformas — un jāstiprina Kopienas politika, ko mēs līdz šim esam ievērojuši, jo īpaši kohēzijas politika un reģionālā politika, kā arī kopējā lauksaimniecības politika. Mēs redzam satraucošus mēģinājumus pakāpeniski izbeigt šo politiku un jo īpaši samazināt kopējās lauksaimniecības budžetu. Padomei būtu jāizstrādā konkrēti pasākumi, lai pasaules ekonomikas krīze neklūtu par bezdarba un sociālo krīzi. Visbeidzot, mēs nedrīkstam atļaut traģiskajai Grieķijas situācijai būt par pamatu secinājumam, ka mums nevajadzētu turpināt euro zonas stiprināšanu un paplašināšanos Rietumbalkānu virzienā.

Lena Ek (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, Alberts Einšteins ir teicis, ka dzīve ir kā brauciens ar divriteni — lai noturētu līdzsvaru, ir jāturpina kustība. Tieši to mēs sagaidām no jaunās Komisijas. Vienlaikus pastāv arī bažas. Piemēram, jautājums par klimata pārmaiņām ir sadalīts starp vairākiem portfeļiem, un tas ir visuztraucošākais. Tajā pašā laikā jautājumus par rūpniecības politiku un enerģētikas politiku risina komisāri, kas nāk no vienas politiskās grupas, — arī tas rada nopietnas bažas. Pašlaik mums vajadzīgs līdzsvars un atbalsts ilgtspējīgai ekonomikas izaugsmei, un svarīgi, ka tas tiek atspoguļots stratēģijā *Eiropa 2020*.

Visgrūtāk vienmēr ir uzrakstīt romāna pirmos vārdus. Komisijas radītais iespaids un tās darbības veids tiks atspoguļots un ierakstīts stratēģijā *Eiropa 2020*, kas būs jaunās Komisijas darba un kvalitātes rādītājs. Es ceru, ka tas būs ilgtspējīgs.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāj, dāmas un kungi no jaunās kolēģijas, dāmas un kungi šeit, plenārsēžu zālē un viesiem paredzētajā balkonā! Šajā ekonomikas, finanšu un klimata krīzes laikā Eiropas pilsoņi no jums sagaida vadību. Viņi sagaida drosmīgus un skaidrus projektus. *Barroso* kungs, jūs šodien vairākas reizes pieminējāt, ka mēs nevaram turpināt tā, it kā runa būtu par ikdienišķiem darījumiem, un mums jābūt pašapzinīgiem un drošsirdīgiem. Taču mēs to nemanījām ne jūsu pamatnostādņēs, ne arī lielākās daļas komisāru uzklaušanās laikā.

Piemēram, ārpolitika. Baronesē *Ashton*, jūs esat cilvēks, kam būtu un ir jāpauž Eiropas vienotā nostāja. Tas nav tikai jautājums par labu saskaņošanu vai apspriedēm ar dalībvalstīm. Jums būtu jāiesniedz Padomei drosmīgi, īpaši projekti, piemēram, par cilvēka izraisīto katastrofu novēršanu Eiropā saskaņā ar *Barnier*

ziņojumu. Jums ir jārada priekšzīme — arī jautājumos par finanšu krīzi. Mums vajadzīga kopēja finanšu tirgus uzraudzība un finanšu darījumu nodoklis.

Iesniedziet šos priekšlikumus Padomei. Lūdzu, dariet to un negaidiet, līdz Padome pateiks „jā” vai „nē” vai arī atsevišķas dalībvalstis sāks jūs lobēt. Ja mēs no jums sagaidīsim šo vadību, jūs arī saņemsiet Eiropas Parlamenta atbalstu. Pašlaik jums tā vēl nav.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, man jāizvirza jautājums, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgs attiecībā uz Apvienoto Karalisti.

Pašlaik AK mums ir izņēmuma tiesības attiecībā uz 48 stundu darba nedēļu. Tomēr pēc *Andor* uzklaušanās — man nav nekādu personīgu pretenziju pret *Andor* — esmu ļoti nobažījies par virzienu, kurā viņš, manuprāt, mūs vedīs. Pēc manām domām ir pilnīgi iespējams, ka AK zaudēs šīs izņēmuma tiesības. Ja tā notiks, no tā mūsu valstī cietīs trīs miljoni cilvēku. Viņi labprāt strādā papildu stundas. Ir apdraudēts mūsu brīvprātīgo ugunsdzēsēju dienests AK, jo īpaši manā reģionā, Velsā, kur 75 % no tā veido brīvprātīgie ugunsdzēsēji.

Pie mums drīzumā gaidāmas vispārējās vēlēšanas, tāpēc es aicinu visus šodien klātesošos Eiropas Parlamenta deputātus no Lielbritānijas balsot pret jauno Komisiju, pamatojoties uz smagajām sekām, kādas mums būs, ja manas valsts iedzīvotāji zaudēs šīs izņēmuma tiesības strādāt 48 stundas. Tas ir atkarīgs no deputātiem. Trīs miljoni cilvēku skatīsies, kā viņi balsos, tāpat arī es.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgums ir paredzēts, lai stiprinātu Eiropas Savienību un tādējādi, protams, galvenokārt Eiropas Komisiju un arī mūsu Parlamentu. Tomēr apkaunojoši, ka, neraugoties uz to, ES institūciju vadošajos amatos ir iecelti politiski vāji pārstāvji. Politiskie novērotāji piekrīt, ka jaunajā Komisijā nav reālu politiski svarīgu personu. Ja jau Komisijas priekšsēdētājs ir mazākais kopsaucējs starp lielo ES dalībvalstu varām, tad attiecībā uz atsevišķajiem komisāriem šī situācija, saprotams, turpinās bez ierobežojumiem. Jaunais Padomes priekšsēdētājs un jo īpaši Augstā pārstāve arī ir drīzāk politiski mazsvarīgas personas. Tādi svarīgi mūsu politiskie partneri kā ASV to jau ir likuši mums skaidri noprast, un mēs nezinām, kā reaģēs citi partneri, piemēram, Krievija.

Rezultātā rodas jautājums, vai spēcīgāks Eiropas Parlaments sadarbībā ar vāju Komisiju faktiski spēs paveikt kādu pozitīvu darbu integrācijas un Eiropas iedzīvotāju interešu labā.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mans vēlējums jaunajai Komisijai ir, lai tā vairāk rūpējas par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Šādos uzņēmumos strādā divas trešdaļas mūsu darba ņēmēju, un tie rada 50 % no iekšzemes kopprodukta. Mums galvenokārt jāraugās, lai tiktu palielināta mazo un vidējo uzņēmumu kredītpēja, jo it īpaši krīzes laikā sevišķi svarīgs ir riska kapitāls, lai saglabātu spēju maksāt labas algas. Mums jābūt konkurētspējīgākiem, un tāpēc mums jānodrošina labāks atbalsts infrastruktūrai. Jo īpaši būtu jāuzlabo Eiropas komunikāciju tīkli.

Mums jāraugās, lai mazajiem un vidējiem uzņēmumiem būtu arī pētniecības iespējas — tādējādi tie spētu piedāvāt jaunus produktus un pakalpojumus, izmantojot Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu. Mums arī jāuzlabo profesionālā izglītība un apmācības. Tas ir Eiropas Komisijas galvenais uzdevums. Novēlu jaunajai Eiropas Komisijai sekmes un labus panākumus nākotnē.

Milan Zver (PPE). – (SL) Esmu no tiem, kas uzskata, ka šodien Eiropas demokrātijai ir liela diena, — ne tikai tāpēc, ka mēs pabeigsim jauno Eiropas institūciju un struktūru izveidi, bet arī tāpēc, ka mēs pieņemsim šo iestāžu nolīgumu, kas kopā ar Lisabonas līgumu faktiski palielinās Eiropas pilsoņu ietekmi uz Eiropas politiku.

Man pašlaik ļoti svarīgas šķiet, kā mēs jau to pieredzējām vai varam sākt novērot, Eiropas demokrātijas pirmās krīzes pazīmes. Pierādījums tai ir aizvien sarūkošais atbalsts vēlēšanām, cilvēku arvien mazākā uzticēšanās galvenajām demokrātiskajām institūcijām un fakts, ka dažās Eiropas galvaspilsētās notiek izrēķināšanās ar demonstrantiem, savukārt citās tiek pieminēti totalitārisma un tamlīdzīgu režīmu simboli.

Īsumā — es uzskatu, ka Eiropas politikai ir pēdējais laiks attīstīt demokrātiju institūciju līmenī, taču ar to vien nepietiks. Mums arī jācenšas paaugstināt demokrātiski politiskās kultūras līmeni, jo īpaši postkomunisma valstīs.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Spānijas delegācija balsos par pilnvaru piešķiršanu Komisijai, kas nodēvēta par *Barroso II*. Mums tam ir labi iemesli. Viens no iemesliem ir mūsu pārliecība, ka pat *Barroso* nevarēja piekrist *Barroso I* Komisijas kritiķiem, kad viņam uzticēja veidot *Barroso II* Komisiju.

Ikviens var redzēt iemeslus. Eiropa mainījās, pasaule mainījās un iestājās krīze. Globalizēta pasaule, saskarsme ar globālo krīzi, kurai vajadzīga globāli atbilstoša Eiropa. Tā vietā, lai reaģētu uz krīzi ar citām krīzēm, mums ir jārikojas, un mums tas ir jādara tagad. Mums ir jārikojas, lai risinātu klimata pārmaiņu problēmas, aktivizētu jaunu enerģijas avotu iespējas, mūsu ārpolitikas nozīmi globālajā mērogā un mūsu ieguldījumu drošākas pasaules izveidē, cīnoties pret noziedzību un terorismu. Šie pasākumi mums ir jāveic tagad.

Pēc vēlēšanām jau pagājuši 6 mēneši, un tagad ir laiks Komisijai, kas darbojas no visas spēka un ar pilnu jaudu. Tieši to šobrīd no mums sagaida tie 500 miljoni eiropiešu, kas mūs vēro. Tāpēc mēs esam pārliecināti — tā kā bezdarbība nav iespēja —, ka vienīgā iespēja *Barroso II* Komisijai ir pārsteigt *Barroso I* Komisijas kritiķus ar rīcību, ar stingru rīcību.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arī es atzīstu, ka šodien ir svarīga diena, jo mēs balsosim ne tikai par 27 dalībvalstu, bet arī par vienotas Eiropas Komisiju. Šajā plenārsēžu zālē ir izskanējis, ka Lisabonas līguma īstenošana ir neatliekams jautājums. Tas ir steidzams jautājums, ko aizēno milzīgas grūtības, jo pašreizējā krīze nemaz neveicina šā līguma īstenošanu, kam jārada vienota 27 valstu Eiropa un vienlaikus Eiropa, kurai uzticas ikviens eiropietis.

Es vēlētos uzsvērt, ka, manuprāt, lielākais izaicinājums Eiropas Savienībai faktiski ir solidaritātes sajūta starp veco un jauno dalībvalstu eiropiešiem, citiem vārdiem, solidaritāte starp rietumeiropiešiem un austrumeiropiešiem. Tikai šādi mēs Eiropas uzticamību varam pierādīt tām valstīm, kas agrāk vai vēlāk centīsies pievienoties mūsu Savienībai, neatkarīgi no tā, vai tās būs Rietumbalkānu valstis, Moldova, Turcija vai Īslande.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas izveide noteikti aizņēma pārāk ilgu laiku. Nākotnē vēsturnieki noteikti brīnīsies, kā bija iespējams veltīt sešus mēnešus Komisijas izveidei, kamēr mēs Eiropā piedzīvojam visdziļāko recesiju Eiropas ekonomikas vēsturē.

Es domāju, ka šis process kopumā deva iespējas Komisijai un Parlamentam un stiprināja tos. Tāpēc mani pārsteidza Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, kas vienprātīgi nolēma balsot pret jauno Komisiju, jo īpaši saistībā ar viņu pašu biežajiem izteikumiem, ka viņi šajā procesā daudz ieguvuši un ka viņu mērķi tika pieņemti. Godīgi sakot, es uzskatu, ka šis gadījums ir galējs populisms.

Iekšējā tirgus un sociālās Eiropas dzīvotspēja ir kā brālis un māsa: tie iet roku rokā. Ļoti svarīgi, lai sociālās ietekmes novērtējums būtu solis sociālās Eiropas virzienā.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) *Barroso* kungs, priekšsēdētāj, esmu vilusies ne tikai par Komisijā ietilpstošajām personām, bet arī par portfeļu sadalījumu. Dažus no tiem jūs esat sadalījis tā, ka nākotnē būs ļoti grūti vadīt konkrētas sarunas komitejās. Turklāt jūs dažiem komisāriem atņēmat darba jomas, kurās viņi patiesībā bija pierādījuši savas spējas, un nodevāt tās citiem, kas nemaz par to nepriecājas. Raugoties uz to vairāk no psiholoģiskā viedokļa, nelaimīgs komisārs, *Barroso* kungs, var nodarīt lielu kaitējumu, jo, it īpaši uzsākot savu darbu, viņš saskarsies ar ļoti daudziem cilvēkiem, kas centīsies pārliecināt un ar kuriem viņš neprātīs apieties. Manuprāt, tas ir nepareizs lēmums.

Otrs punkts, par ko es gribētu izteikties, ir iestāžu nolīgums. Mēs noteikti cīnīsimies par tā īstenošanu, jo pašlaik spēkā jau ir Lisabonas līgums. Mums būs savas tiesības jautājumos par starptautiskajiem nolīgumiem, un mēs tās īstenosim arī tad, ja gan Padome, gan Komisija izrādīs noturīgu pretestību. Komisijai jābūt tam gatavai.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība atrodas pilnīgi jaunā situācijā. Lisabonas līgums ir ieviesis svarīgas pārmaiņas. Ko mēs varam teikt divus mēnešus pēc tā darbības sākuma? Patiesībā, ja mēs padomājam nopietnāk, tas ir tikai labs un svarīgs sākums. Tagad ir pienācis laiks šiem noteikumiem un lēmumiem piešķirt reālu saturu. Mums būtu atbilstoši jāsadala kompetences starp institūcijām vai no jauna radītiem svarīgiem augstiem amatiem un jāizveido politiskie principi un noteikumi sadarbībai. Mums arī jāsauglabā dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un Eiropas Savienības patiesas līdztiesības princips. Svarīgi ir nesamazināt atsevišķo dalībvalstu īstenotās prezidentūras nozīmi.

Tikai saliedēta Eiropas Savienība, kurai ir vienprātīga nostāja, ieņems tai pienākošos vietu pasaulē. Pagājušajos divos mēnešos gūtā sākotnējā pieredze rada pamatu dažādām šaubām. Tāpēc šīs problēmas būtu nopietni jāpārdomā un jāveic pasākumi, kas mums ļaus sasniegt gaidītos rezultātus un Eiropas Savienības rīcībai nodrošinās jaunu kvalitāti.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Bieži vien tiek atkārtots Kisindžera reiz uzdotais jautājums — kurš atbildēs, kad es zvanišu? Runa ir par to, ka mums vajadzīgas spēcīgas un apņēmīgas personības. Nē! Mums vajadzīgas

spēcīgas institūcijas. Mums vajadzīga Padome, Parlaments, Savienība, kurā ikviens no Padomes var atbildēt uz zvanu, jo spēj sniegt kompetentu atbildi un kompetentu risinājumu. Pašlaik es vēlētos piezvanīt, lai sniegtu šādu ierosinājumu: mēs vēlamies Eiropu, kurā tiek ievērotas arī tradicionālo nacionālo minoritāšu tiesības, kurā nav slovāku valodas likumu. Stājoties spēkā minētajam valodas likumam, tika pārkāptas ne vien ES pamattiesības un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas noteikumi, bet arī lielākie sasniegumi Eiropas integrācijas jomā; arī vienota iekšējā tirgus funkcionēšana ir apdraudēta. Es uzstāju, ka Komisijai jāveic nepieciešamie pasākumi atbilstoši Juridiskā dienesta atzinumam, lai nodrošinātu, ka Kopienas likumi turpina darboties uzticami.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, struktūrfondi gan iepriekš bija, gan arī pašlaik ir svarīgi tādiem reģioniem kā Velsa. Tie palīdzējuši daudzām privātpersonām, kopienām un uzņēmumiem. Īpaši svarīgi tie bija nesenajos grūtajos ekonomikas apstākļos.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai visas šīs grupas varētu gūt labumu no struktūrfondiem arī turpmāk. Es uzskatu, ka struktūrfondiem jābūt pieejamiem visiem Eiropas reģioniem, ja tie kvalificējas laika posmam pēc 2013. gada. Es domāju, ka mums jāizslēdz struktūrfondu renacionalizācija, un īpaši atzinīgi es vērtēju piebildes, ko dzirdējām no finanšu plānošanas un budžeta komisāra kandidāta, kurš izteica savu negatīvo nostāju pret kohēzijas politikas un struktūrfondu renacionalizāciju.

Es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai finansējums visām manis nosauktajām grupām pēkšņi neapstātos 2013. gadā. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi, lai attiecībā uz tiem reģioniem, kas neatbilst konverģencei pēc 2013. gada, būtu pieejams pārejas statuss. Es ceru, ka Komisija turpmākajās nedēļās un mēnešos kohēzijas politikai un struktūrfondiem nodrošinās tiem pienākošos prioritāti.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos šeit uzdot jautājumu, ko esmu uzdevis savā valstī, — cerībā, ka, uzdodot to no apakšas un no augšas, mēs kaut kādā veidā varētu panākt attiecīgu rīcību.

Mēs pastāvīgi runājam par banku krīzi un par to, ko mēs varam darīt mazo un vidējo uzņēmumu labā. Problēma ir apstākļi, ka ir ļoti daudz mazu un vidēju uzņēmumu, kas vienkārši nevar saņemt aizdevumu, lai gan to uzņēmējdarbība ir dzīvotspējīga un tie var nodrošināt darba vietas. Lielākais iemesls tam, manuprāt, ir bankas menedžeru trūkums. Mēs nokļuvām šajā krīzē, jo banku sistēma bija automātiska, — un daudzos gadījumos tā joprojām ir automātiska. Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija sniegusi lielu atbalstu finanšu iestādēm. Tagad mums ir laiks atgriezties un izmantot visu savu ietekmi, lai atgrieztos pie tradicionālā bankas menedžera, kas var veikt riska aprēķinu, pamatojoties uz raksturu, spējam un rezultātiem.

Es tiešām domāju, ka tas iedarbotos, un es saku visiem šeit esošajiem 27 komisāriem: nenovērtējiet par zemu savu ietekmes spēju...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāj, Barroso kungs, es vēlētos runāt par diviem jautājumiem, kas man ir ļoti svarīgi. Šodien daudz tika runāts par krīzes pārvarēšanu. Šajā saistībā mums jāuzmanās no viena — krīze netiks pārvarēta, ja atkal tiks izmaksātas prēmijas, tiklīdz bankas atgūs stabilitāti. Šī krīze būs pārvarēta tikai tad, kad tie, kas pašlaik palikuši bez darba, atgūs savas darba vietas, un tie, kuri līdz šim ir bijuši bez darba, varēs strādāt. Tad mēs būsīm pārvarējuši krīzi.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai jūsu Komisija sekotu mērķim radīt un nosargāt darba vietas, un nodrošināt, ka smagi strādājošie par savu darbu saņem pienācīgu atalgojumu un vairāk gūst no vispārējās labklājības, nekā tas bijis līdz šim. Ja jums tas izdosies, Barroso kungs, tad, manuprāt, jaunā Komisija būs daudz sekmīgāka par iepriekšējo.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka mēs šovakar līdzīgi kā pāvesta vēlēšanās varēsim teikt: „Habemus Papam; habemus Komisija”. Taču gan mani, gan daudzus citus cilvēkus uztrauc viens jautājums, proti, atbilstoši Lisabonas līgumam mums skaidrības labad bija jāieceļ Padomes priekšsēdētājs. Neesmu drošs, vai esam ieguvuši skaidrību, tāpēc varbūt priekšsēdētājs Barroso mums varētu atbildēt uz šo jautājumu.

Kad krīzes laikā apstākļi piespiedīs, kurš būs tas cilvēks, kas pārstāvēs Eiropu? Vai tas būs Van Rompuy? Vai tā būs baronese Ashton? Vai tas būs kāds no komisāriem? Vai tā būs rotējošā prezidentūra, vai arī tas būs pats priekšsēdētājs Barroso? Es vēlētos saņemt atbildi uz šo jautājumu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es mēģināšu sākt ar atbildēm uz dažiem konkrētiem jautājumiem un tad pāriešu pie vispārīgākiem.

Pirmkārt, par euro zonu. Daži šā Parlamenta deputāti uzdeva jautājumus par euro zonu un dažām aktuālajām problēmām, ar ko mēs saskaramies euro zonas dalībvalstīs. Vispirms ļaujiet man atgādināt, ka euro ieviešana ir viens no lielākajiem panākumiem Eiropas vēsturē. Kopš tā ieviešanas 11 dalībvalstīs euro zona ir paplašinājusies līdz 16 dalībvalstīm. Euro zona ir bijusi stabilitātes un darba vietu radīšanas zona. Protams, to ir skārusi krīze. Krīze skāra arī valstis, kas neietilpst euro zonā. Man nav jums jāatgādina, ka tikai pirms dažām dienām pie manis ieradās Īslandes premjerministrs. Īslande ir mums ļoti tuva valsts, kas arī neietilpst euro zonā un ko patiešām skāra šī krīze. Es vēlos atgādināt, ka šī krīze neradās euro zonā, tā ienāca no ārpusēs.

Taču patiesībā euro aizsargāja valstis, kurās izmanto vienoto valūtu. Es uzskatu, ka situācija Eiropā šobrīd būtu daudz sarežģītāka, ja mums nebūtu euro. Tomēr mums jāizmanto visas euro priekšrocības. Lai to paveiktu, mums euro zonā jāpastiprina ekonomikas koordinācija. Patiesībā mums nav tikai monetārā savienība. Mums būtu vajadzīga reāla ekonomikas savienība. Līgums sniedz jaunas iespējas, kuras es paredzu izmantot. *Olli Rehn*, šīs jomas jaunais komisārs — ja mēs gūsim jūsu atbalstu — attīstīs šo virzienu.

Lūkoties nākotnē, kā stiprināt euro zonu, ir ļoti svarīgi, taču, protams, tas neaizkavē mūs paraudzīties uz šodien. Periods, ko piedzīvo euro zona, ir sarežģīts. Nav iemesla to noliegt. Citas valstis, kas atrodas ārpus euro zonas, arī piedzīvo ļoti grūtus laikus. Atzīsim arī to. Tomēr man jāatzīst, ka veids, kādā dažkārt tiek atspoguļota situācija finanšu tirgos, palielina problēmas un ne vienmēr sniedz objektīvu situācijas novērtējumu. Šādas analīzes parasti sniedz valstis, kas atrodas ārpus euro zonas.

Taču euro zona spēj atrisināt problēmas, ar ko tā pašlaik saskaras. Mums ir sava fiskālo noteikumu sistēma, Stabilitātes un izaugsmes pakts, kas jāīsteno pareizi. Grieķijas gadījumā mēs spējam novērtēt un uzraudzīt tās fiskālās korekcijas programmu. Mums ir iespēja ieteikt Grieķijai drosmīgas strukturālās reformas, ko arī cieši uzraudzīs Komisija.

Komisija 3. februārī pieņēma pasākumu kopumu attiecībā uz Grieķiju, ko nākamās nedēļas sākumā nosūtīs Padomei. Protams, lai atrisinātu situāciju, vispirms ir vajadzīga Grieķijas rīcība. Atbalsts Grieķijas iestāžu apņēmībai palielinās palāvību attiecībā uz to pieņemtās vērienīgās programmas veiksmīgu īstenošanu.

Dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas dalībvalstīm, vienmēr jāatceras, ka katras dalībvalsts ekonomikas politikai ir ietekme un citu dalībvalstu ekonomiku. Es atzinīgi vērtēju skaidrās pazīmes, kas liecina, ka visas dalībvalstis apzinās problēmu un attiecīgi rīkosies.

Šeit izskanēja konkrēts jautājums par patērētāju politiku, ko, manuprāt, uzdeva *Gebhardt* kundze. Komisijā ir persona, kas atbildīga par patērētāju politiku, proti, komisārs *Dalli*. Viņš atbildēs par šo politiku, ierosinās iniciatīvas šajā jomā un apspriedīs tās ar jums Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā un plenārsēdēs. Par īpašiem civiltiesību jautājumiem atbildēs tieslietu komisāre, priekšsēdētāja vietniece *Reding*. Lielākajā daļā Eiropas izpildvaru ir normāli, ka šos īpašos jautājumus risina tieslietu ministrs.

Protams, visi lēmumi par jaunām iniciatīvām būs jāapstiprina kolēģijai. Es ļoti atbalstu koleģialitāti. Patiesībā daudzi no jums ir mudinājuši Komisiju saglabāt lielu uzsvāru uz koleģialitāti. Saskaņā ar līgumiem Komisijas priekšsēdētājs ir koleģialitātes garants. Mūsdienu politikā tā ir normāla tendence. Aizvien vairāk jautājumu pēc savas būtības ir transversāli vai horizontāli. Tiem vajadzīgs kopējs mērķis un dažādu nozaru politiku integrācija.

Tas, kas norisinās Komisijā, vairāk vai mazāk ir tas pats, kas notiek valsts pārvaldībā un globālajā pārvaldībā. Tagad mēs redzam, ka valsts vai valdības vadītājiem ļoti bieži saskaņotā un saistītā veidā jārisina jautājumi, ko iepriekš atsevišķi risināja dažādu valdību atbildīgās personas.

Tieši to mēs vēlamies darīt. Es vēlos šo punktu uzsvērt ar īpašu lepnumu, jo pašlaik mēs veidojam šo jauno Komisiju, balstoties uz iepriekšējās Komisijas pieredzi. Iepriekšējā Komisija bija pirmā šīs paplašinātās Eiropas Komisija — pirmo reizi mums bija Komisija, kurā ietilpa 27 locekļi no 27 dažādām valstīm. Fakts, ka minētā Komisija strādāja patiesi koleģiālā garā ar mērķa sajūtu, patiešām uzskatāmi parāda, ka paplašinātā Eiropas Savienība var funkcionēt ar 27 vai vairāk dalībvalstīm. Es domāju, ka arī nākotnē tas būs ļoti svarīgi.

Izskanēja daži konkrēti jautājumi par kohēzijas politiku un tādām Kopienas politikas jomām kā zivsaimniecība un lauksaimniecība, piemēram, *Capoulas Santos* uzdots jautājums. Kohēzijas politika ir atspoguļota Lisabonas līgumā. Pēc sava rakstura tā ir Eiropas politika. Mums jāredz, kā mēs varam turpināt reformu procesu, lai varētu turpināt uzlabot politikas finansiālo izdevīgumu un nodrošināt, ka kohēzijas politika un reģionālā politika rada reālu konkurētspējas palielinājumu visos Eiropas reģionos. Mums jābūt drošiem, ka ar politiku var panākt to, ka nākamajā finanšu apspriedē mums ir nopietns piedāvājums. Es vēlētos apliecināt jums visu savu apņemšanos — un es domāju, ka varu teikt, jaunās Komisijas pilnu apņemšanos — attiecībā uz sociālās,

ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas principiem, kas arī atspoguļoti Lisabonas līgumā. Protams, mēs darām visu, kas mūsu spēkos, lai veicinātu Eiropas kopējo politiku.

Izskanēja daži konkrēti jautājumi par sociālās ietekmes novērtējumu — *Cercas* jautājums. Es vēlos paskaidrot, ko es publiski esmu pieminējis iepriekš. Mēs esam apņēmušies savā darbā ieviest šo sociālās ietekmes novērtējumu, ko veiks Ietekmes novērtējuma padome. Mēs uzskatām, ka esam paveikuši lielu progresu attiecībā uz ietekmes novērtējumu. Mēs vienmēr esam gatavi uzlabot šo darbu, un mēs uzskatām, ka sociālie jautājumi mūsu darbā būtu jārisina pareizi.

Daži šā Parlamenta deputāti man uzdeva jautājumus par energoapgādes drošību. Es vēlos uzsvērt, ka energoapgādes drošību mēs iekļausim savā priekšlikumā par stratēģiju *Eiropa 2020*. Viens no stratēģijas *Eiropa 2020* jauninājumiem ir precīzi apvienot dažas politikas jomas, kas iepriekš tika risinātas atsevišķi. Es uzskatu, ka energoapgādes drošības un energoefektivitātes veicināšanai jābūt svarīgam jautājumam mūsu darba kārtībā par konkurētspēju un videi draudzīgāku, noturīgu un resursu ziņā efektīvu Eiropas izaugsmi. Tas parāda, cik svarīga, mūsaprāt, ir šī darba kārtība.

Daži no jums — *Höckmark* un citi — jautāja par MVU un iekšējā tirgus vērtību. Pašlaik ir ļoti svarīgi atsākt iekšējā tirgus darbību. Ir svarīgi izskaidrot, ka iekšējais tirgus neattiecas tikai uz tirgu, lai gan arī tirgi ir svarīgi.

Daži uzskata, ka mēs aizstāvam tirgu tāpēc, ka mēs esam tirgus pamatprincipu atbalstītāji. Tas ir tālu no patiesības. Mēs uzskatām, ka iekšējais tirgus vispirms ir Eiropas projekta pamats. Bez iekšējā tirgus mums nebūs stingras Eiropas Savienības. Ja jūs pieļausiet iekšējā tirgus sadrumstalošanu, mēs atkal Eiropā piedzīvosim ekonomisko nacionālismu. Mums jārunā droši un jāapliecina, ka iekšējais tirgus pastāv, lai aizstāvētu vājākos — patērētājus —, lai aizsargātu mazos un vidējos uzņēmumus pret monopoliem un, protams, lai aizstāvētu Eiropas projektu kopumā. Tāpēc es lūdzu *Monti* sagatavot ziņojumu, lai mēs varētu ierosināt dažas jaunas idejas un arī radīt plašāku vienprātību, atsākot un padziļinot iekšējā tirgus darbību kā vienu no mūsu Eiropas projekta izcilajiem pagātnes un nākotnes sasniegumiem.

(FR) Tagad es vēlētos runāt par vienu vai diviem vispārīgākiem jautājumiem, ko daži no jums uzdeva. *Daul, Schulz, Lamassoure* — kas teica runu, kurā viņš uzsvēra drosmes nozīmi —, *López Aguilar, Mayor Oreja* un daudzi citi uzdeva jautājumu par mērķi. Tas, manuprāt, ir ļoti svarīgs, un mums tas godīgi jāapspriež.

Daži no jums, jo īpaši *Schulz*, man atkal uzdeva jautājumu par tirgu un sociālo politiku. Atkārtoju jums vēlreiz: ne jau Komisija ir tā, kas jums jāpārliecina par vajadzību īstenot sociālo mērķi. Jūs strādāsi kopā ar mums, lai mēģinātu pārliecināt konkrētas galvaspilsētas, jo patiesība ir ļoti skaidra: dažas galvaspilsētas uzskata, ka Eiropa attiecas tikai uz tirgu un ka saskaņā ar solidaritātes principu tās atbild par sociālo politiku. Tam es nepiekrītu. Es uzskatu, ka, lai radītu arī emocionālo saikni ar Eiropu, mums ir vajadzīga sociālā dimensija. Mums vajadzīga sociālā dimensija, kas faktiski apvieno Eiropas līmenī paveicamo ar valsts līmenī paveicamo. Nevienam nevēlas radīt Eiropas sociālā nodrošinājuma sistēmu vai centralizētu veselības aizsardzības sistēmu Eiropā. To mēs neierosinām.

Turklāt to nevajadzētu uzskatīt par konkurenci starp valsts līmeni un Eiropas līmeni. Tomēr, ja papildus mūsu darbam iekšējā tirgus, konkurences, valsts atbalsta politikas un citu politiku jomā, piemēram, ārējās tirdzniecības politikas jomā, Eiropā nebūs sociālās dimensijas, mums būs grūti nodrošināt Eiropas projekta leģitimitāti.

Tāpēc es vēlētos uzsvērt šādu viedokli: mēs neesam tie, kas jāpārliecina par sociālās dimensijas nepieciešamību. Strādāji kopā ar mums, lai nostiprinātu Eiropas sociālo dimensiju — sociālā tirgus ekonomiku —, kas turklāt ir Lisabonas līguma mērķis. Es to ļoti atbalstu, un mums jācenšas to panākt kopā. Par to nav nekādu šaubu.

(Aplausi)

Kas attiecas uz pārvaldības jautājumu — *Verhofstadt* un arī manu iecienīto jautājumu —, vēlreiz atkārtoju, palīdziet mums, atbalstiet mūs! Es atbalstu stiprinātu Eiropas pārvaldību, un Eiropai ir vajadzīga šī stiprinātā pārvaldība. Mana runa — jūs to saukšiet par runu - tā ir runa, taču tāpat tā ir arī runa, ko es saku jaunās kolēģijas vārdā un kas atspoguļo politisko mērķi, politisko nostāju, — ir skaidra. Mēs dzīvojam bezprecedenta laikā. Kā jau teicu, gan Eiropā, gan ārpus tās mums vajadzīga lielāka apņēmība attiecībā uz Eiropas jautājumiem. Esmu pilnīgi pārliecināts, intelektuāli un politiski, ka, ja Eiropa nerīkosies saskaņoti, nākotnē pasaules līmenī mēs riskēsim iegūt tikai mazsvarīgu lomu. Es to minēju savās pamatnostādnēs valsts un valdību vadītājiem, un es to atkārtošu neformālajā Eiropadomes sanāksmē parīt, jo es par to esmu pārliecināts.

Es uzskatu, ka nesenie notikumi tikai kalpoja tam, lai daudz spilgtāk uzsvērtu šo situāciju. Starptautiskā finanšu krīze tikai pierādījusi, cik savstarpēji saistītas ir mūsu ekonomikas. Arī problēmas, ko pašlaik piedzīvo euro zona, parāda, cik savstarpēji saistītas ir mūsu ekonomikas. Tāpēc mums jāpastiprina savi centieni attiecībā uz saskaņošanu un pārvaldību Eiropas līmenī. Valsts kompetences nav obligāti jānodod Briselei: tās ir 20. gadsimta debates, kas, manuprāt, ir beigušās. Ir nepareizi rīkot tādas debates kā „tas ir Briselei, tas ir Komisijai, tas ir pret dalībvalstīm...”, jo tās ir smieklīgas.

Ir skaidrs — lai gan mēs šodien vēlamies būt svarīgi pasaulē, mūsu dalībvalstīm vienām pašām nav nepieciešamās ietekmes, lai vienādā līmenī apspriestos ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Krieviju vai Ķīnu. Tāpēc mums ir vajadzīga šī dimensija, nevis lai stiprinātu Briseli, bet lai stiprinātu Eiropu un galvenokārt koncentrētos uz katra mūsu līdzpilsoņa patiesajām interesēm. Tāpēc mums ir jāstrādā kopā, un tāpēc es jums saku: atbalstiet mūs. Mums vajadzīgs jūsu atbalsts nevis veidā, kas nenovēršami novedīs pie kara starp institūcijām — pašlaik vairāk nekā jebkad mums vajadzīga iestāžu partnerība —, bet lai aizstāvētu Eiropas intereses pasaulē.

Visbeidzot, ieviešim pilnīgu skaidrību arī ārējo attiecību jautājumā. Kurā jomā Eiropa ir svarīga pasaulei? Pasaules mērogā Eiropa patiesībā ir svarīga jomās, kurās tai ir saskaņota nostāja. Eiropu respektē tirdzniecības jomā, to es varu jums galvot. Mūsu konkurences likumus ievēro visas lielākās starptautiskās korporācijas. Mums ir kopēja politika. Mums ir institūcijas. Mums ir pamats, saskaņā ar kuru mēs rīkojamies. Tomēr atcerieties, jo īpaši attiecībā uz starptautisko drošību, ka mēs dzīvojam laikā, kurā Eiropai nav tādu ģeopolitisko un aizsardzības instrumentu, kādi ir citiem. Runājot ar dažiem mūsu starptautiskajiem partneriem, es redzu ļoti skaidri, ka viņu domas galvenokārt saistītas ar drošību. Viņu domas saistītas ar stratēģisko līdzsvaru. Un tāpēc jāpasaka skaidri, ka Eiropa nedrīkst būt naiva.

Problēma Kopenhāgenā nebija, kā daži uzskata, Eiropas ambīciju trūkums. Gluži pretēji, mēs bijām visambiciozākie. Mani Kopenhāgena pārliecināja, ka mums bija jāizrāda Eiropas intereses dažādās jomās un jāaizstāv tā konsekvēnti un stratēģiski kopā ar visiem mūsu partneriem. Tāpēc mums ir ne tikai jāiesteno augstsirdīga politika, lai gan tā ir svarīga; mums arī jābūt spēkam aizstāvēt savu augstsirdību un pārliecību aizstāvēt savas intereses. To es esmu iecerējis darīt, un es arī ceru saņemt jūsu atbalstu šajā jautājumā.

Visbeidzot, daži deputāti — *Lehne* un *Swoboda*, *Roth-Behrendt*, *Wallis* un *Rangel* — cita starpā daudz runāja par institucionālo jautājumu un jo īpaši par Pamatnolīgumu. Es vēlos jums pateikt, ka sarunās ar jums es tieši izteicu Lisabonas līguma jēgu un būtību.

Daži cilvēki vēl nav aptvēruši, ka Eiropas Parlamentam šodien ir tādas pilnvaras, kādas tam nebija pirms Lisabonas līguma. Es ticu parlamentāriešu Eiropas dimensijai, un, kad es lietoju vārdu „dimensija” — mana angļu valoda nav tik laba kā jūsējā, *Wallis* kundze -, ar to netiek domāts nekas nenoteikts. Man „dimensija” nozīmē dziļumu un vērienu. Jebkurā gadījumā ar to domāts kaut kas ļoti ambiciozs.

Šādā garā es vēlos strādāt ar Parlamentu, nevis pret citām institūcijām, jo es uzskatu — un man tas ir jāsaka šeit —, ka mums vajadzīga ļoti spēcīga Padome un Eiropadome. Es atzinīgi vērtēju Lisabonas līgumā ietvertos jauninājumus, jo īpaši pastāvīgas prezidentūras ieviešanu Eiropadomē, jo tā nodrošina nepārtrauktību un saskaņu ilgtermiņā.

Es ļoti atzinīgi vērtēju Augstā pārstāvja amata izveidi; Augstais pārstāvis vienlaikus ir Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. Runa nav par lietu sarežģīšanu, gluži pretēji! Divu ārējo attiecību centru vietā, no kuriem viens bija Padomē un otrs — Komisijā, mums tagad ir viena galvenā persona — šajā gadījumā baronese *Ashton* —, kas aizstāvēs eiropiešu intereses, ievērojot starpvaldību lēģitimitāti, kas ārlietu jautājumos saglabājas ļoti svarīga, kā arī Eiropas lēģitimitāti.

Tāpēc es to apgalvoju ar lielu pārliecību. Es uzskatu, ka būtu kļūda pašlaik uzsākt debates vai institūciju nesaskaņas. Mums vajadzīgas dažādas institūcijas. Daži cilvēki uzskatīja par vajadzīgu uzdot mūžīgo jautājumu par Kisindžeru un zvanīšanu. Es jau reiz teicu: Kisindžers bija valsts sekretārs. Es ticu, ka no šā brīža ASV valsts sekretārs zvanīs baronesei *Ashton*. Tas ietilpst viņas kompetencē, un viņa spēj tikt galā ar šo pienākumu.

Tomēr valsts vai valdības vadītāju līmenī, neatkarīgi no attiecībām ar mūsu dalībvalstīm, mums saskaņā ar Lisabonas līgumu ir Padomes priekšsēdētājs, kas pārstāv Eiropu ārpolitikas jautājumos un kopējās drošības jautājumos, un Komisija, kas saskaņā ar 17. panta noteikumiem pārstāv Eiropu visos citos ārējo attiecību aspektos. Tā ir mūsu sistēma.

Daži vēlētos pilnīgi vienotu sistēmu. Kā daži pieminēja, Amerikas Savienotajām Valstīm dažkārt arī nav pilnīgi vienotas sistēmas. Dažkārt mēs apspriežamies ar ASV administrāciju un pēc tam secinām, ka Kongress neievēro tieši tās pašas nostādnes, ko ASV administrācija.

Šeit ir arī svarīgi saprast, ka ES sastāv no 27 dalībvalstīm. Mums ir sistēma, kas, salīdzinot ar iekšējo sistēmu, ir uzlabota. Prezidentūras, kas mainās ik pēc sešiem mēnešiem, vietā mums ir pastāvīga Padomes prezidentūra. Mums tagad ir Augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. Tas ir solis uz priekšu, patiesi, tomēr dinamika ir daudz svarīgāka par mehānismu, tāpēc mums savai rīcībai jāsniedz jauna dimensija.

Noslēgumā es izteikšu aicinājumu šim Parlamentam. Līdz ar varu nāk atbildība. Es būšu pret jums ļoti godīgs, dāmas un kungi: pateicoties šīm reformām, Eiropas Parlaments ir ieguvis ļoti lielu varu. Es ceru, ka šī vara tiks izmantota ne tikai attiecībā uz simpātiskiem jautājumiem, bet arī kā daļa no atbildības par Eiropas pārvaldību kopā ar pārējām institūcijām. Tas ir liels pārbaudījums visu iestāžu — Eiropas Parlamenta, Komisijas un Eiropadomes — atbildībai.

Daži no jums mani lūdza — es ticu, ka patiesi — izrādīt lielāku drosmi. Es jums varu pateikt, ka esmu gatavs vadīt šo cīņu. Tomēr Komisija viena pati nespēs to īstenot. Ieviesīsim skaidrību šajā jautājumā. Tā būtu ilūzija, ja Komisija censtos nostiprināt savu ietekmi, savu varu, savu virzienu pretēji mūsu dalībvalstu — demokrātisku valstu — gribai.

Mums šie jautājumi jārisina kopīgi ar parlamentāro asambleju — šajā gadījumā Eiropas Parlamentu —, kas patiesi uzņemas savu atbildību un kas nav tikai, kā daži cilvēki to vēlas, protesta vieta. Turklāt es ievēroju, ka daži cilvēki runā skaļāk, jo viņi ir vājāki! Tāpēc mums vajadzīgs, lai visas pie varas esošās Eiropas politiskās grupas strādātu kopā.

Dažas politiskās grupas teica, ka balsošot pret mums. Varu pateikt, ka ārkārtas situācijā es uztrauktos, ja viņi būtu balsojuši par mums. Man nav vajadzīgs šāda veida atbalsts. Komisija nevēlas viņu atbalstu. Tomēr Eiropa vēlas un lūdz visu Eiropas spēku atbalstu. To es jums lūdzu. Es to lūdzu neuzstājīgi, taču ar stingru pārliecību, ka mums vajadzīgs jūsu atbalsts un ka jūs varat palīdzēt mums aizpildīt šodien eksistējošo plaisu.

Kas ir patiesā problēma? Ieviesīsim skaidrību arī šajā jautājumā. Kad mēs par to runājam ar saviem līdzpilsoņiem, izskan tas, ka šobrīd Eiropā — tas būs mans pēdējais punkts, priekšsēdētāj, — ir liela plaisa starp mūsu izvirzītajiem mērķiem un rezultātiem, ko mēs spējam sasniegt.

Daži šobrīd vēlas izmantot šo plaisu kā līdzekli mūsu mērķu samazināšanai. Citi — un mēs esam starp tiem — vēlas uzlabot mūsu rezultātus, lai tie atbilstu mūsu mērķiem. Es paļaujos uz šo Parlamentu, lai sasniegtu mūsu mērķi — spēcīgāku Eiropu - pasaulē, kuras prasības arvien palielinās.

Lūdzu jūs sniegt savu atbalstu jaunajai Komisijai, lai mēs, sekojot savam mērķim, varētu pārvērst Eiropas sapni par īstenību.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Barroso* kungs, par detalizētajām atbildēm uz jautājumiem un piezīmēm, ko jums uzdeva plenārsēžu zālē, kā arī par ļoti vispusīgo mūsu — Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta — kopējās sadarbības izklāstu. Mēs apzināmies atbildību, kas gulstas uz Eiropas Parlamentu. Mums ir jauna veida nolīgums, un ar savu sadarbību mēs satuvināsimies vairāk, nekā tas bija iepriekš. Divu Kopienas institūciju — Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas — kopējā atbildība ir īpaši svarīga. Paldies jums arī par sava redzējuma izklāstu saistībā ar Eiropas Komisijas darbu un šā darba mērķiem. Es vēlētos vēlreiz pateikties *López Garrido*, kas pārstāv Spānijas prezidentūru, kā arī visai Spānijas delegācijai par atrašanos šeit, plenārsēžu zālē, uz klausīšanas un debašu laikā.

Esmu saņēmis piecus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 106. panta 4. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien, 2010. gada 9. februārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Es vēlētos pateikt, cik iepriecināts es kā Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājs esmu par vienošanos, kas galvenajos vilcienos panākta attiecībā uz Pamatnolīgumu starp Komisiju un Parlamentu.

(1) Sk. protokolu

Tomēr man jāpaskaidro, ka mums jādomā nopietnāk par šo divu institūciju attiecību raksturu. Demokrātiskās izaugsmes izredzes Eiropas Savienībā joprojām saistās ar Parlamentu, kas pārstāv iedzīvotājus, un Padomi kā sava veida otro palātu, kas pārstāv valstis. Šajā saistībā Komisija būtu jāuzskata par valdību, un ir skaidrs, ka šādi konfigūracijai nepieciešami noteikumi, kas ir izstrādāti ievērojami sīkāk nekā šodien pelnīti uzsvērtie precizējumi.

Es vēlētos papildināt domu par pilsoņu iniciatīvas tiesībām. Attiecīgie noteikumi ir jāpielāgo ietekmei, kam, mūsaprāt, jāseko kā rezultātam. Šī ietekme jāapsver, salīdzinot ietekmi, kas izriet no ikviena pilsoņa spēkā esošajām tiesībām iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam, un ietekmi, kas saistīta ar Parlamenta ierobežotajām pilnvarām. Parlamentam nav iniciatīvas tiesību, tomēr tas ir tiesīgs pieprasīt Komisijai ierosināt tiesību aktus.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Tagad, kad institucionālās problēmas ir atrisinātas, stājoties spēkā Lisabonas līgumam un ievēlot jauno Komisiju, Eiropas Savienībā sākas jauns vēstures posms — jauns ambiciozu mērķu laikmets ar savām iniciatīvas spējām un izredzēm attiecībā uz lieliem mūsdienu izaicinājumiem; jauns laikmets, kurā Komisija strādās pilnīgā saskaņā ar Parlamentu, meklējot risinājumus problēmām, ar ko saskaras Eiropas pilsoņi, kā paredzēts iestāžu nolīgumā; jauns laikmets Eiropas vadībā attiecībā uz svarīgākajiem mūsdienu pasaules jautājumiem un turpmāko problēmu piemērotiem risinājumiem; jauns laikmets taisnīgākas Eiropas integrācijā, Eiropas, kas izrāda lielāku solidaritāti.

Kā liecina komisāru uzklaušīšanā gūtā informācija, jaunā Komisāru kolēģija atbilst nepieciešamajiem kritērijiem, lai atrisinātu pašreizējās vajadzības. Tā ir līdzsvara Komisija, kurā apvienota pieredze, kas piemīt tās vienai pusei — veterāniem -, un jaunības svaigums, kas raksturo otru pusi Komisijas locekļu. Arī dzimumu līdzsvars tajā ir saskaņots, ievērojot, ka viena trešdaļa Komisijas locekļu ir sievietes, un tas ir mazliet vairāk nekā iepriekš. Trīs institūciju pilnvaru līdzsvars nevis kādu pavājina, bet gan drīzāk stiprina Eiropu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Iepazīstinot ar jauno Eiropas Komisiju, priekšsēdētājs Barroso iepazīstināja ar programmu, kas turpina vecās Komisijas neoliberālu, federālistu un militāristisko politiku. Komisāru kolēģija, ar ko viņš iepazīstināja, turpinās savu iesākto. Tas, kā mēs redzējam, apstiprinājās uzklaušīšanā, kas notika parlamentārajās komitejās. Mūs sagaida tādu priekšlikumu periods, kas padziļinās Eiropas kapitālistu integrāciju, ko mēs piedzīvojam jau pašlaik.

Iepriekšējā Komisija atstāja ievērojamu sagatavoto darbu daudzumu, tostarp vispārējās norādes un to, ko dēvē par sabiedrisko apspriešanu saistībā ar stratēģiju, kas turpinās tā saukto Lisabonas stratēģiju. Pašlaik viņi to sauc par stratēģiju *Eiropa 2020*, taču viņi jau teica, ka patiesībā runa ir par „realizāciju. Esošie instrumenti jāizmanto ar jaunu pieeju”. Citiem vārdiem sakot, mēs jau pašlaik zinām, ka mūs sagaida tas pats vēl lielākā apmērā.

Viņi ignorē vajadzību novērtēt, cik lielā apmērā ir īstenoti Lisabonas stratēģijas vārdā pieņemtie pasākumi un kādā apmērā ir sasniegti tajā laikā pasludinātie mērķi, vai kādas sekas ir Stabilitātes pakta piemērošanai. Viņi slēpj faktu, ka ES kopumā ir vairāk nekā 23 miljoni bezdarbnieku, ka īpaši no bezdarba cieš jaunieši, jo viņu bezdarba līmenis pašlaik pārsniedz 21 %, un ka ES ir vairāk nekā 85 miljoni nabadzīgu cilvēku. Mēs nevaram rīkoties citādi, kā vien balsot pret šo jauno Komisiju.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisija, ko vada Barroso, šodien saņēma lielāku atbalstu nekā 2004. gadā. Tomēr debatēs, kas notika pirms balsošanas, tika izteikti daudzi iebildumi gan pret Komisijas sastāvu, gan kompetenču neskaidro sadalījumu jaunajā kolēģijā. Piemēram, patērētāju aizsardzība ietilpst pat sešu dažādu komisāru darbības jomā. Pašlaik ir grūti iedomāties, kā šīs kopējās kompetences praksē ietekmēs attiecīgo komisāru darba efektivitāti. Eiropas Komisijai, ko ievēlēja šodien, 2010. gada 9. februārī, darbs būs jāsāk ātri, jo apmēram kopš pagājušā gada oktobra, kad bija paredzētas jaunās Komisijas vēlēšanas, vecā Komisija tikai ieņēma amatus un neierosināja nekādas jaunas iniciatīvas. Pamatizpratnes par sadarbību ar Parlamentu ievērošana būs pārbaudījums jaunajai Komisijai, īpaši attiecībā uz principu par vienlīdzīgu attieksmi pret Parlamentu un Padomi.

Es gribētu arī atzīmēt, ka pašreizējās Komisijas pilnvaru termiņa laikā tiks pārskatīts 2003. gada Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu. Kā Juridiskās komitejas referente es pašlaik nodarbojos ar šo jautājumu, un es ceru, ka konstruktīva sadarbība ar jauno Komisiju šajā jomā sniegs ievērojamus rezultātus.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Jaunā komisāru kolēģija ir pirmā pilnā Eiropas Savienības komanda, kurā ietilpst visu 27 dalībvalstu pārstāvji. Rumānijai un Bulgārijai, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2007. gada 1. janvārī, tikai tagad bija iespēja izvirzīt komisāru visam piecu gadu pilnvaru termiņam.

Es apsveicu Rumāniju ar *Cioloș* izvēli. Es domāju, ka viņa sniegums uzklaušīšanā, kas notika Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, atstāja dziļu iespaidu uz visiem uzklaušīšanas dalībniekiem. Es arī ticu, ka viņa profesionālisms ir ļabi paredzams, ja mēs domājam par galvenajām problēmām, kas mūs sagaida viņa vadītajā jomā. Es galvenokārt atsaucos uz gaidāmajām debatēm par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni.

Lai atrastu vispiemērotākos risinājumus, kas pielāgoti visu dalībvalstu vajadzībām un interesēm, jaunajam komisāram būs vajadzīga dziļa izpratne par Eiropas lauksaimniecību, intensīvs darbs un lielas diplomāta spējas, un es zinu, ka visas šīs īpašības viņam piemīt. Novēlu visai komisāru kolēģijai labus panākumus un ceru, ka darbs, ko tā veiks saskaņā ar tai nākotnē piešķirtajām pilnvarām, būs sekmīgs, lai pietuvinātu Eiropas Savienību tās pilsoņiem.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es apsveicu *Barroso* un visu komisāru kolēģiju, taču vienlaikus ceru, ka tagad mums būs neatkarīgāka un dinamiskāka Komisija. Komisija, kas galvenokārt aizsargās kopējās intereses un veiks drosmīgas ES politikas reformas, kuras mums jāuzsāk pēc gadiem ilgi veiktās mūsu institūciju reformas. Kas attiecas uz attiecībām starp Komisiju un Parlamentu, mēs esam liecinieki jaunai atklātībai, kas izriet ne tikai no Parlamenta jaunajām pilnvarām, bet arī, kā mēs dzirdējām pagājušajā rudenī, no *Barroso* vēlēšanās izveidot īpašu partnerību ar Parlamentu. Ir zināms, ka sākotnējā Pamatnolīguma par divu institūciju sadarbību īpašie noteikumi ievērojami pastiprina Parlamenta lomu lēmumu pieņemšanas procesā, padarot šo procesu demokrātiskāku. Tomēr negatīvais apstāklis slēpjas detaļās, tāpēc mēs visu laiku cieši uzraudzīsim sarunas, lai pārliecinātos, ka tiek ievēroti tādi solījumi kā Parlamenta iekļaušana ES diplomātijas izveides procesā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.50 un atsāka plkst. 12.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātu sīks izklāsts: sk. protokolu)

5.1. Pamatnolīgums par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām (B7-0091/2010) (balsošana)

– Pirms balsošanas

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, pirms dažiem mēnešiem savās politiskajās pamatnostādņēs un šeit plenārsēdē es ierosināju izveidot šo jauna līmeņa īpašo partnerību starp Parlamentu un Komisiju. Es ierosināju turpināt mūsu attiecību stiprināšanu un attīstību pozitīvā gaisotnē, lai atspoguļotu jauno līgumu un mūsu kopējo izpratni par mērķi veidot Eiropu kopā.

Pagājušajās nedēļās man bija padziļinātas diskusijas ar sarunu dalībnieku komandu, ko vadīja *Lehne*, kuru jūs izraudzījāt Pamatnolīguma pārskatīšanai. Es gribētu izmantot šo izdevību, lai pateiktos viņiem visiem par ļoti intensīvajām diskusijām, kā arī par viņu konstruktīvo pieeju.

Esmu ļoti apmierināts, ka mēs tagad esam atraduši kopēju izpratni par principiem, kas turpmākajos gados noteiks mūsu attiecības. Tiem būtu jāstiprina mūsu sadarbība, pilnībā ievērojot līgumos noteikto institucionālo līdzsvaru.

Kā Eiropas Komisijas priekšsēdētājs es atbalstīšu principus, kas noteikti jūsu tikko pieņemtajā rezolūcijā. Tie man palīdzēs izstrādāt jaunās kolēģijas nostāju jautājumā par visa Pamatnolīguma pārskatīšanu.

Tā kā Parlaments šo rezolūciju pieņēma ar tādu iespaidīgu balsu vairākumu, esmu pārliecināts, ka mums ir lielisks pamats mūsu attiecību stiprināšanai. Attiecībā uz tiem jautājumiem, kas skar ne tikai mūsu divas institūcijas, bet arī Padomi, es patiesi ceru, ka Padome pievienosies mums šajos kopējos centienos uzlabot visu institūciju darbu Eiropas interesēs.

Ja jūs šodien vēlāk apstiprināsit jauno kolēģiju, es lūgšu priekšsēdētāja vietnieka kandidātu Šeščovič Komisijas vārdā vadīt sarunas par Pamatnolīguma pārskatīšanu. Es vēlos apliecināt, ka viņš ir tikpat apņēmības pilns kā es un — esmu drošs — visa jaunā kolēģija, lai šīs sarunas būtu efektīvas un ātras.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, priekšsēdētāj Barroso, par jūsu ļoti pozitīvo nostāju jautājumā par mūsu sarunām. Visu mūsu vārdā es vēlētos pateikties mūsu sarunu grupai Lehne vadībā un visiem kolēģiem, kas tik aktīvi iesaistījās sarunās.

(Aplausi)

Mums pašlaik nav likumdošanas iniciatīvas tiesību, pamatojoties uz Lisabonas līgumu, taču Komisija mums solīja sniegt atbildi par mūsu izredzēm. Mums ir ne tikai jautājumu stunda kopā ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju, bet arī jautājumu laiks kopā ar komisāriem, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja ielūgums Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un komisāru kolēģijai, un mūsu kopējā sadarbība ar valstu parlamentiem, kas ir ļoti svarīga.

Mēs domājam par subsidiaritātes noteikumu; mums vajadzīgs ietekmes novērtējums, lai to uzlabotu, cik iespējams, un mēs ceram, ka tas no šā skatupunkta būs daudz spēcīgāks, nekā tas sākotnēji bija paredzēts mūsu nolīgumā, taču mums visiem vēl aizvien ir daudz cerību, ka mēs turpmāk varēsim darīt visu nepieciešamo savu pilsoņu labā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.00 un atsāka plkst. 13.30)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

6. Balsošanas laiks (turpinājums)

Priekšsēdētājs. – Pirms balsošanas mēs uzklaušīsim politisko grupu priekšsēdētāju runas par jaunās Komisijas vēlēšanām.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) *Priekšsēdētāj, López Garrido*, Komisijas priekšsēdētāj, paldies jums par sniegto iespēju Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā paskaidrot, kāpēc es noteikti ticu, ka Barroso un viņa komisāru kolēģija, palīdzot Komisijas darbiniekiem, atrisinās problēmas, ar ko viņi saskaras.

Eiropa radās starptautiskas krīzes dēļ, un pirmo reizi 60 gadu laikā tā piedzīvo jaunu starptautisko krīzi, kas ir atšķirīga, tomēr neapšaubāmi nopietna un bīstama. Eiropa to pārvar, lai gan pašlaik mēs vēl neesam atbrīvojušies no grūtībām. Euro sevi pierādīja kā monetārais vairogs; nekad nepietiks vārdu, lai izteiktu, cik daudz mēs tam esam parādā: automātiskie stabilizatori, šie slavenie solidaritātes mehānismi, kas ir pārāk... Jūs no tiem esat daudz ieguvuši, mani draugi!

(Aplausi)

Kur jūs atrastos pašlaik bez solidaritātes stabilizatoriem? Pārāk bieži tie ir uzskatīti par šķērslī, kas pasliktina mūsu ekonomiku, taču tie ir devuši lielu ieguldījumu, lai saglabātu Eiropas modeli. Šis modelis ir pievilcīgs, daudz atdarināts, to pienācīgi atbalsta mūsu līdzpilsoņi, taču to liek apšaubīt jaunas problēmas.

Pasaule ir kļuvusi par daudzpolu pasauli, taču ne tā, kā mēs cerējām; mēs sapņojām, ka tā būs ideālistiska, mierīga un daudzpusēja. Nē, pasaule kļuvusi par konkurences un cīņas pasauli — protams, miermīlīgu, taču nežēlīgu —, kas visiem uzspiež vienu modeli.

Saskaroties ar šo problēmu, Eiropas Savienība, kuras rīcībā ir tik daudz līdzekļu, nedrīkst tos izniekot. Tai jā saglabā uzticība sev, atbalstot idejas un cilvēkus, un jāaizsāk cīņa pret globālo sasīlšanu, taču tai arī jānodrošina sevi ar resursiem, lai varētu konkurēt.

Es zinu, ka jaunā Komisija centīsies to panākt kopā ar mums. Mēs visi zinām Eiropas vājos punktus: demogrāfija, turpmāko izdevumu nepietiekamība, problēmas rūpniecības jomā, budžeta deficīts, vāja ekonomiskā pārvaldība. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc mums būtu jāattīsta savi instrumenti: euro un monetārā politika, tehnoloģiju sasniegumi, panākumi rūpniecības jomā, lauksaimniecības potenciāls, lai garantētu pārtikas nodrošinājumu mūsu 500 miljoniem līdzpilsoņu.

Tāpēc es ceru, ka Komisija attiecībā uz Eiropas tiesību aktiem, ko mūs aicinās pieņemt, izrādīs idejas un vadību. Es ceru, ka tā aizstāvēs eiropiešu intereses, pieprasīs no mūsu partneriem savstarpīgumu un pārkāpumu gadījumā nevilcinoties izmantot tās rīcībā esošos tiesiskos līdzekļus.

Komisāri, jūsu pienākums ir sadarbībā ar mums un ar Padomi pabeigt iekšējā tirgus izveidi. Lai to izdarītu, mums jāpārtrauc aizliegumi tādās jomās kā nodokļu sistēma un sociālie jautājumi. Dalībvalstis vairs nevar rīkoties tā, it kā šīs divas jomas būtu ierobežotas un neaizskaramas kompetences, kas neietilpst kopējā rīcībā.

Tomēr vienlaikus mums ar divkāršu spēku jādarbojas, lai atrisinātu ar ārlietām saistītās problēmas — drošību un aizsardzību, kā arī saistībā ar tirdzniecības, tehnoloģiju un rūpniecības standartiem un standartiem vides jomā. Eiropai ir jāaizstāv savas vērtības, miers un tās pilsoņu labklājība. Eiropai jābūt starptautiska mēroga dalībniecei, nevis tikai labklājības un tiesiskuma zonai. Tā nedrīkst sev atņemt tai līdz ar varu pienākošos līdzekļus.

Vienlaikus PPE grupa cer, ka Komisija strādās efektīvi visās šajās jomās. Ja tā notiks — un mums nav iemesla to apšaubīt —, tai vienmēr būs PPE grupas atbalsts.

Barroso kungs, PPE grupa uz jums paļaujas, tā aicina jūs būt drosmīgam un īstenot reformas. Tā aicina jūs būt tālredzīgam tā mērķa labā, kas mūs apvieno, — politiskas Eiropas izveides labā.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupai savu lēmumu pieņemt nenācās viegli. Pirms pieciem mēnešiem šajā Parlamentā mēs balsojām par Eiropas Komisijas priekšsēdētāju, un, lai gan toreiz mēs viņu neatbalstījām, viņš saņēma balsu vairākumu. Pamatojoties uz šo balsu vairākumu, par ko diemžēl bija atbildīgi cilvēki, kas patiesībā neatbalsta Lisabonas līgumu, viņš mūs šodien iepazīstināja ar kolēģiju, un šodien mums tā ir jānovērtē.

Arī mums ir jānovērtē šī kolēģija. Mums ir divas iespējas: mēs varam sadalīt šo Parlamentu labajā un kreisajā spārnā. Šīm divām grupām ir pretējas ideoloģijas, un tām attiecīgi jābalso. Tā ir viena iespēja. Taču Eiropa nestrādā šādi. Mums šajā Parlamentā nav vairākuma. Arī Eiropas Tautas partijas grupai (Kristīgajiem demokrātiem) un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupai šajā Parlamentā nav vairākuma. Eiropa nav institūcija, kurā kāds viens politiskais spēks varētu aptvert vairākumu un paziņot, ka Eiropa turpmāk tiks vadīta konkrētā veidā. Eiropa ir pastāvīgs kompromiss. Tāpēc tā dažkārt ir tik apgrūtināša un arī tik grūti saprotama. Tomēr labāk, lai ir pastāvīgs kompromiss, kas nodrošina panākumus un lielāku sociālo taisnīgumu, nekā ideoloģiska cīņa, kas beigās izgāžas bez jebkādiem taustāmiem rezultātiem.

(Aplausi)

Tāpēc mums ir ļoti grūti novērtēt ieguvumus. Protams, mums visiem patīk kautiņi. Man arī patīk strīdēties par principiem ar kolēģiem no citām grupām, taču Eiropai ir vajadzīgi taustāmi rezultāti. Tāpēc mēs vaicājam sev, ko mēs kā sociāldemokrāti — sociālisti un demokrāti — varam pieprasīt, lai tas tiktu apstiprināts. Tad mēs noteicām kritērijus. Viens no kritērijiem — mēs vēlējamies, lai šajā Komisijā augstākā līmenī būtu pārstāvēts politiskais spēks, kas ir otrs lielākais spēks Eiropā. Tāpēc mēs vēlējamies Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amatu, un mēs to panācām.

Es vēlētos ko piebilst par personu, kas ieņem šo amatu. Baronese Ashton nedrīkst pieļaut, ka viņu šajā Parlamentā par komunisti sauc vīrietis, kas Francijā tiesāts par holokausta noliegšanu. Mēs pilnībā atbalstām baronesi Ashton.

(Ilgi aplausi)

Mēs jautājam, vai mēs Eiropas Savienības likumdošanā kā regulējošu mehānismu varētu ieviest ietekmes novērtējumu. Mums bija jautājums, vai pasākumus — piemēram, Pakalpojumu direktīvu pagātnē — vēl vispār varētu iekustināt. Nē, mēs gribējām mehānismu, ar ko pārbaudīt visu šīs Komisijas paredzēto pasākumu ietekmi uz dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmām pirms šo pasākumu uzsākšanas. Šī prasība ir iekļauta. Mēs gribējām — un man tas ir kvalitatīvs lēciens Eiropas politikā —, lai šā Parlamenta normatīvās rezolūcijas gada laikā tiktu pārveidotas par pašas Komisijas likumdošanas iniciatīvām. Tas ir milzīgs progress, jo tas nozīmē, ka šā Parlamenta iniciatīvas tiesības, kas diemžēl nepastāv, tiks nodrošinātas ar netiešiem līdzekļiem. Mēs to uzskatām par svarīgu progresu.

Visbeidzot, kā otrs lielākais spēks šajā Parlamentā un arī kā grupa, bez kuras šajā Parlamentā nebūtu iespējams neviens kvalificēts balsu vairākums, mēs vēlējamies savus pārstāvjus Komisijā. Trīs no septiņiem priekšsēdētāja

vietniekiem ir sociāldemokrāti. Šajā ziņā jūs esat izrādījuši mums lielu pretimnākšanu. Pēdējās nedēļās un mēnešos, tostarp mūsu šā rīta debatēs, mēs vairākkārt paudām bažas. Izvērtējot šīs bažas un paveikto progresu, mēs nolēmām turpmākos piecus gadus jūs atbalstīt. Sakot „jūs”, es domāju komisāru kolēģiju. Jūs varat paļauties uz mūsu atbalstu, ja jūs uztversiet nopietni to, ko es jums teikšu: vai nu Eiropa būs sociāla Eiropa, vai arī tā cietīs neveiksmi. Mūsu kopīgais pienākums ir nodrošināt, lai tā kļūtu par sociālu Eiropu. *S&D* grupa atbalstīs šo Komisiju.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, mana grupa sniegs savu atbalstu Eiropas Komisijai. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir atbildīga grupa, un mēs esam cieši pārliecināti, ka nākamie pieci gadi Eiropas Savienībai un Eiropas pilsoņiem būs tik svarīgi, ka mums būs vajadzīga Komisija, kurai šajā Parlamentā būs plašs proeiropeisks atbalsts.

Taču ļaujiet man paskaidrot. Mūsu atbalsts ir vairāk nosacīts nekā pēdējo piecu gadu laikā. Mēs sagaidām, ka jaunā Eiropas Komisija būs Eiropas Savienības dzinējspēks. Mēs vēlamies Komisiju ar drošāku, ambiciozāku un integrētāku ekonomisko un sociālo pieeju, Komisiju, kas ir priekšgalā šāda stratēģijai — stratēģijai, kas var piespiest dalībvalstis darīt to, kas tām jādara.

Es domāju, jo īpaši euro zonā mums jāatzīst, ka paralēli pašreizējam monetārajam pilāram ir liela nepieciešamība īstenot patiesu ekonomisko un sociālo pilāru. Šā brīža problēmas euro zonā ir skaidrs pierādījums tās vājās pieejas neveiksmei, ko mēs ievērojām pēdējos 10 gadus ar tā saukto atvērtās koordinācijas metodi. Tas pats attiecas uz citām jomām — uz klimata pārmaiņām, uz ārpolitiku un uz aizsardzības politiku.

Galvenais pieņēmums attiecībā uz šo jauno, drosmīgo pieeju ir atzinums, ka patiesībā rītdienas multipolārajā pasaulē Eiropai nebūs svarīga loma, ja tā tuvākajā nākotnē nebūs efektīvāka un neturpinās padziļināt savu integrāciju. Mēs ceram, ka jūs ņemsiet vērā šo pieņēmumu un visās minētajās jomās ierosināsi skaidrus, nelokāmus un ambiciozus priekšlikumus un reformas. Mēs ceram, ka, lai to sasniegtu, Komisija iniciatīvas tiesības izmantos pilnā apmērā. Es, protams, runāju par Komisiju kopumā, kas strādā kā kolēģija, kā vienota politiskā institūcija, kura virza Eiropas integrāciju. Spēcīga Komisija varētu būt noderīga, taču spēcīga Komisija šai ziņā ir neaizstājama.

Lisabonas līgums sniedz jaunas iespējas, un tas ir palielinājis mūsu rīcības spējas. Augstā pārstāve *Ashton*, mēs lūdzam jūs izmantot šīs jaunās iespējas. Mēs no Augstā pārstāvja sagaidām vairāk, nekā esam to redzējuši līdz šim. To prasa jūsu loma, un to pieprasa Eiropas Savienība. Izmantojiet iespējas! Piemēram, mācību, ko gūvām no Haiti. Nekavējoties iesniedziet apspriešanai Padomē ziņojumu par Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidi. Neraugoties uz sacīto, mūsu grupa atbalstīs šo Komisiju ar savu spēcīgo, liberālo klātbūtni, un mēs esam gatavi uzņemties saistības kopā ar to virzīt uz priekšu Eiropas procesu.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jūs ļoti labi zināt, ka Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa nebalsos par šo Komisiju, taču vienlaikus mēs sniegsim jums savas idejas, savu skatījumu un savu apņēmību Eiropas labā.

Barroso, nespējējiet spēles, sakot, ka tie, kas nebalso par Komisiju, ir pret Eiropu. Ne ar mums, Eiropas zaļajiem. Šādas spēles jūs varat spēlēt ar citiem, nevis ar mums. Mēs ierosinām sadarboties ar jums bez nosacījumiem, ja jūs vēlaties panākt progresu Eiropas nodokļu sistēmas jomā. Ja jūs vēlaties, lai Eiropai būtu savi resursi, mēs atbalstīsim jūs pret ekonomiskās suverenitātes aizstāvību, ko pauž dalībvalstis. Nosaukšu tās: vai tā būs Vācija, vai Francija, mēs atbalstīsim jūs.

Ja jūs vēlaties būt līgumu uzraugi — piemēram, šobrīd Padomē notiek sarunas ar mērķi atgriezt bēgļus Lībijā, un mēs aicinām Padomi paskaidrot mums, kāds ir šo sarunu juridiskais pamats. Vai Parlaments būs daļa no parastās likumdošanas procedūras? Padome mums saka: „Jums to paziņos sarunu noslēgumā.” Tas ir neiespējami; Komisijas pienākums ir ieviekt, lai nodrošinātu, ka Eiropas institūcijas ir informētas par minēto sarunu juridisko pamatu.

Es jums varu sniegt vairākus piemērus. Ja jūs vēlaties panākt progresu klimata pārmaiņu jomā, ja jūs vēlaties, lai Eiropa tiktu tālāk par trīsreiz divdesmit, ja jūs vēlaties nokļūt tuvāk 30 %, jums būs visas *Verts/ALE* grupas atbalsts. Ja jūs vēlaties turpināt finanšu regulēšanu pēc finanšu krīzes, jums būs viss mūsu atbalsts. Ja jūs un jūsu Komisija vēlas turpināt Eiropas aizsardzību, jums būs mūsu atbalsts. Ja jūs vēlaties atrisināt Kipras problēmu, jums būs mūsu atbalsts. Visbeidzot, ja jūs vēlaties izbeigt šo ārpazīgo situāciju, kurā tāda valsts

kā Grieķija — kā es minēju iepriekš — tērē 4,3 % no sava IKP aizsardzībai, jums būs mūsu atbalsts. Jums tas būs bez nosacījumiem!

Tāpēc, *Barroso* kungs, es saku, ka mēs pašlaik balsosim „nē”, taču mēs varam pieļaut kļūdu. Mēs zinām, ka pagājušajā reizē mēs kļūdījāmies attiecībā uz *Dimas* kungu. Mēs kļūdījāmies, un mēs to atzīstam. Tāpēc, ja jūs būsiet mūsu sapņu augstumos un nebūsiet tādos augstumos, kādus jūs uzskatāmi parādījat šodien, mēs teiksim atklāti, ka mēs kļūdījāmies, un mēs jūs atbalstīsim.

(Aplausi)

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāj, dažas dalībvalstis uzskata, ka komisāra izraudzīšana ir noderīga iespēja sakārtot iekšzemes problēmu vai segt politiskās saistības. Eiropas Komisijai būtu jāapvieno vistalantīgākie un visefektīvākie politiskie līderi no visas Eiropas, pieredzējuši un kompetenti cilvēki, kas palīdzētu tai risināt milzīgās problēmas, ar ko mēs saskaramies.

Pēc gadiem ilgās institūciju cīņas Eiropai no jauna jākoncentrē savi centieni rezultātu sasniegšanai jomās, kurās tā dalībvalstu darbam var nodrošināt pievienoto vērtību un kurās mūsu līdzpilsoņi sagaida Eiropas tautu sadarbību. Tai jāatbalsta centieni, lai veicinātu trauslo ekonomikas atveseļošanu, rosinātu izaugsmi un radītu darba vietas, un tai jābūt vadošajā lomā, risinot energoapgādes drošības un klimata pārmaiņu jautājumus. Tai jāierosina centrālās reformas attiecībā uz Eiropas budžetu un daudzām galvenajām izdevumu programmām.

Barroso ir pareizais līderis Komisijas virzībai uz priekšu. Savās pamatnostādnēs viņš uzsver ambiciozu darba programmu, koncentrējoties uz svarīgiem jautājumiem, darba programmu, ko mēs kopumā atbalstām. Katrai atsevišķai dalībvalstij būtu jāatbalsta viņa centieni, komisāra amatam izvirzot vispēcīgāko iespējamo kandidātu, taču dažos gadījumos viņš ir smagi piemānīts. Protams, viņam jāatbalsta ikviens savas komandas loceklis — mēs neko vairāk negaidītu no līdera, kas ieņem šādu amatu, — un, organizējot savu komandu — lai gan mēs apšaubām dažus portfeļus -, viņš droši vien darīja visu, kas bija viņa spēkos.

Tomēr, lai gan daži kandidāti ir izcili un labi sevi parādīja uzklaušanās, citi ir viduvēji un atstāja sliktu iespaidu. Daži distancējās no savām pašu politiskajām pamatnostādnēm. Priekšsēdētāja kungs, ja balsojums būs labvēlīgs, mēs, protams, konstruktīvi iesaistīsimies darbā ar katru komisāru - un mēs vēl aizvien ceram uz pozitīvu pārsteigumu -, taču, lūdzu, ļaujiet šim Parlamentam vismaz reizi gadā veikt Komisijas darba novērtējumu.

Šis vēl aizvien pamatos ir nepilnīgs process un tāds, ko mēs nevaram atbalstīt pilnībā. Šo iemeslu dēļ Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa šodien no šīs balsošanas atturēsies. Dažās grupās valda nevienprātība; mēs šajā jautājumā esam vienoti.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi, mana grupa arī aktīvi piedalījās kandidātu uzklaušanās. Daži no viņiem uz mums atstāja samērā pozitīvu iespaidu. Mazāk sajūsmināti mēs esam par daudzu portfeļu jauno sadalījumu. Tas ietver arī Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un vienlaikus Komisijas priekšsēdētāja vietnieces diezgan necaurredzamo — lai gan, iespējams, drīzumā mazāk necaurredzamo — atbildības jomu.

Tomēr daudzi no kandidātiem mums lika vilties saistībā ar viņu profesionālajām zināšanām. Šajā sakarā visi mūsu jautājumi galvenokārt attiecās uz politiskajiem projektiem. Kādā virzienā būtu jāvirzās Eiropas integrācijas procesam? Kuri pasākumi Komisijas kandidātam ir vissvarīgākie? Uz šiem jautājumiem bija pārāk daudz neskaidru atbilžu, kā arī tādas atbildes, ko mēs politiski neatbalstām. Neraugoties uz solījumiem veidot sociālāku Eiropu, viņi turpināja aizstāvēt deregulācijas un privatizācijas virzienu vai elastdrošības koncepciju. Strādājošo elastība bija galvenā prioritāte, un sociālais nodrošinājums bija tikai pēdējā vietā.

Darba kārtībā ir klimata aizsardzība, taču mēs neredzam ne atteikšanos no ogļu izmantošanas enerģijas ražošanā, ne atteikšanos no kodolenerģijas. Neredzu, ka ES uzņemtos vadošo lomu klimata aizsardzības un attīstības palīdzības jomā. Nebija nekādas runas par konsekvētu atbrūnošanu, jo īpaši attiecībā uz kodolenerģiju Eiropā. *Barroso* kungs, priekšsēdētāj, lai arī cik augstu es vērtēju kandidātu ierašanos uz uzklauššanu, mana grupa jūsu kolēģijai nevar sniegt pozitīvu balsojumu.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, nākamajās paaudzēs bērniem stāstīs nostāstu. Viņiem stāstīs, ka senseenos laikos Eiropa bija sadalīta; tās vidū bija milzīga siena, un cilvēki austrumos bija ļoti nabadzīgi, viņiem nebija demokrātijas un viņi dzīvoja ļaunā sistēmā, ko sauca par komunismu un kas nogalināja miljoniem savu cilvēku. Bet par laimi siena sagruva, mēs ieguvām 27 nācijas, šie cilvēki dzīvoja demokrātijā, un 500 miljoni cilvēku dzīvoja mierā...

(Aplausi)

Ir vēl kas. Es apsolu, man ir vēl kas sakāms.

(Aplausi)

Man jāatzīst, ka šī ir pirmā reize, kad es esmu saņēmis šādus aplausus, un, *Verhofstadt* kungs, man ir vēlēšanās apsēsties, taču, ja atļausiet, stāsts diemžēl turpināsies.

Atbildīgie politiķi kļuva ļoti alkātīgi; viņi gribēja naudu sev, un viņi gribēja varu. Tā viņi ķērās pie meliem un viltības un noorganizēja visiespaidīgāko birokrātisko apvērsumu, kādu pasaule jebkad bija pieredzējusi. Taču, lai to paveiktu, viņiem nevajadzēja lodes. Viņi bija daudz gudrāki, daudz viltīgāki nekā citi. Viņi ieviesa jaunu līgumu — to sauca par Lisabonas līgumu. Tad viņi 27 cilvēkiem deva pilnīgi neierobežotu varu. Tie bija cilvēki, kas noteica visus likumus. Protams, viņiem jau bija gan karogs, gan himna, taču viņi sāka veidot jaunu valsti. Viņi ignorēja cilvēkus. Viņi, apzināti vai neapzināti, no jauna radīja ļoti slikto sistēmu, kurā iepriekš bija dzīvojuši Austrumeiropas iedzīvotāji. Taču visneticamākais, ka daudzi jaunie priekšnieki jau arī iepriekš bija strādājuši tajā pašā jaunajā sistēmā. Protams, plānam bija trūkumi, un viņu neregulārā monetārā sistēma cieta neveiksmi. Tomēr vēl aizvien jaunie priekšnieki neklausījās cilvēkos. Nē, viņi padarīja dzīvi arvien grūtāku: viņi ieņēma desmitiem miljonu cilvēku nabadzībā; viņi liedza cilvēkiem tiesības izteikties, un — visbeidzot — šiem cilvēkiem bija jāķeras pie vardarbības, lai atgūtu savas tautas sabiedrisko stāvokli un savu demokrātiju.

Stāsta morāle — viņi neko nebija mācījušies no vēstures. Eiropas Parlamenta deputāti, pirms dodat varu šai Komisijai, atcerieties, ka pirms 60 gadiem pār Eiropu nolaidās dzelzs priekšskars, taču tagad, līdz ar šo Komisiju, mums ir ekonomiskā dzelzs dūre, un to šodien izjūt Grieķijā.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēc tikko dzirdētās pasakas es gribētu atgriezties pie realitātes. Mans dēls ir septiņpadsmit gadus vecs un ļoti intensīvi mācās angļu valodu, jo viņš zina, ka angļu valoda ir darba valoda, un viņš cer, ka tā viņam palīdzēs iegūt piemērotu darbu. Viņš ir aizrautīgs eiropietis, taču nav apmierināts ar Eiropas politiku — un tam ir pamats. Vācijā žurnāls *Der Spiegel* jau raksta par necieņas palielināšanos pret politiku — un tam ir pamats. Tomēr miljoniem gados jaunu eiropiešu 21. gadsimtā vēlas funkcionējošu, kompetentu un drosmīgu demokrātiju. Taču ko mums šeit šodien piedāvā Komisija? Vai šie ir kompetentie — un labākie — cilvēki, kas mums vajadzīgi?

Mēs, kas esam šeit — aizmugurējā rindā, pārstāvam neatkarīgu pilsoņu grupu, kam bija galvenā loma, lai nodrošinātu, ka šā Parlamenta labā spārna radikāli vēlreiz neizveidotu grupu. Mēs esam dedzīgi Eiropas atbalstītāji, taču tieši tāpēc mūs ļoti pievīluši cilvēki, ar kuriem jūs mūs iepazīstinājat, un viņu vērtība. Vai mēs iesaistītu darbā asistentu, kas kļūst par apsmieklu, — *Günther Oettinger*, kā to var redzēt *YouTube* ievietotajā filmiņā „*Oettinger talking English*”? Jādomā, ka nē. No kompetences viedokļa raugoties, vai mēs vēlētos sadarboties ar komisāru no Austrijas, kas sevi savā jomā vispār nav pierādījis?

Barroso kungs, šeit Parlamentā ir ļoti daudz pieredzējušu parlamentāriešu, ar kuriem jūs varētu izgreznot savu komandu. Tiesa, viens tāds jums ir — zviedrietis personā. Tomēr kāpēc jūs nevēlaties *Karas* kungu? Kāpēc jūs neizraudzījāties vācieti no šejienes, bet gan to, kas jums ir? Jo jums tas nav atļauts. Jo, neraugoties uz Lisabonas līgumu, mēs vēl aizvien esam atturīgi, jo mēs vēl aizvien neesam tik neatkarīgi, lai varētu pieņemt suverēnus lēmumus, — to nevarat ne jūs, ne arī mēs kā Parlaments.

Diemžēl mums vēl aizvien nav arī atļauts ievēlēt atsevišķus komisārus. Šāds demokrātijas veids pie mums Austrijā pastāvēja 19. gadsimtā. Tas nav piemērots Eiropai, kas mums vajadzīga un par ko mēs sapņojam. Lūdzu, ņemiet vērā: ja jūs turpināsiet šādi, jūs izdarīsiet lielu pakalpojumu nacionālistiem un tieši ES pretiniekiem. Tā vietā mums ir vajadzīga lielāka demokrātija.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pilnīgi mans viedoklis. Es runāšu ļoti īsi. Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, *Schulz* kungs norādīja uz mani — nenosaucot vārdu, taču pietiekami precīzi —, ka Francijas tiesa esot atzinusi mani par vainīgu revizionismā.

Es vēlētos pateikt *Schulz*, ka viņš ir kļūdījies, un es varu nodot viņa rīcībā un visas Eiropas Parlamenta par deputātu imunitāti atbildīgās komitejas rīcībā Francijas augstākās tiesas, Kasācijas tiesas, svarīgo nolēmumu, kas attaisnoja visas pret mani vērstās apsūdzības un kas savā izņēmuma spriedumā paziņoja, ka pret mani bija ierosināta lieta, pamatojoties uz teikumu daļām, kas bija ar nolūku saliktas kopā, veidojot paziņojumu, un ka turklāt, lai gan mani politiskie oponenti šo paziņojumu bija sagatavojuši šādi, tas nepārkāpa likumu.

Šāds nolēmums ir ārkārtēji rets, jo tiesa atcēla zemākās tiesas nolēmumu un izšķīra lietu pati, kas Francijas Kasācijas tiesā notiek ļoti reti. Šāda nolēmuma atcelšana un Kasācijas tiesas spriedums lietā mūsu tiesu praksē notika pirmo reizi kopš *Dreyfus* lietas. Tāpēc *Gollnisch* ir tikpat nevainīgs, cik *Dreyfus*.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Es vēlētos kaut ko piebilst. Es neteicu, ka baronese *Ashton* bija komuniste. Es teicu, ka viņa bija viena no tiem pacifistiem, ko *Lejins* būtu saucis par savu līdzgājēju.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Paldies. Tikai šķiet, ka tas bija jūsu personīgais paziņojums.

6.1. Iepazīstināšana ar komisāru kolēģiju (B7-0071/2010) (balsošana)

6.2. Komisijas iecelšana (B7-0090/2010) (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Es vēlētos sirsnīgi apsveikt jaunievēlēto komisāru kolēģiju un priekšsēdētāju *Barroso*. Apsveicu jūs visus. Mūs sagaida daudz darba, un mūsu pilsoņu cerības ir lielas; ir laiks rīcībai un rezultātiem. Es nekavējoties informēšu rotējošo Padomes prezidentūru un Eiropadomes priekšsēdētāju par mūsu balsojuma rezultātiem un jaunās Komisijas iecelšanu līdz 2014. gada 31. oktobrim. Liels jums paldies, un vēlreiz apsveicu.

(Aplausi)

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāj, Eiropas Savienības Padomes vārdā es pāris vārdos gribētu apsveikt *Barroso* kungu un Komisiju kopumā ar apstiprinājuma balsojumu, atbalstu un uzticību, ko tai sniedzis šis Eiropas Parlaments.

Turpmākajos mēnešos un gados šīm divām institūcijām, Komisijai un Eiropas Parlamentam, būs izšķirošā loma, risinot problēmas, ar ko saskaras Eiropas Savienība: klimata pārmaiņas, drošība, ekonomikas globalizācija, tādas krīzes pārvarēšana, kādu mēs vēl aizvien piedzīvojam, Lisabonas līguma jauno iniciatīvu uzsākšana un institūciju izveide (pilsoņu iniciatīva, solidaritātes klauzula un, protams, Eiropas Ārējās darbības dienests).

Komisijai un Eiropas Parlamentam būs svarīga nozīme visās šajās jomās, un mēs kā Padome vēlamies, lai Komisija strādātu intensīvi. Tai, protams, ir daudz pilnvaru, kas nav neierobežotas, kā šeit tika pieminēts, taču tai, protams, ir pilnvaras darīt to, kas tai jādara. Mēs vēlamies, lai Komisija strādātu ātri un gudri, jo to vēlas Eiropas sabiedrība. Pēc institucionālās neskaidrības perioda, ko Eiropa piedzīvoja, tā arī vēlas, lai mēs visi strādātu, atgūstot zaudēto laiku un tūlīt uzsākot šo jauno politisko periodu, šo jauno situāciju Eiropā, galīgajā 21. gadsimta Eiropā.

Tāpēc es vēlos teikt, *Barroso* kungs, ka jūsu runa bija proeiropeiska un ka Padome, kā arī Eiropas Parlaments jūs pilnībā atbalstīs, lai radītu vairāk Eiropas un pietuvinātu Eiropu pilsoņiem, kurus pārstāv Parlaments, jo pilsoņi galā ir Eiropas sirds.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, *López Garrido*, Spānijas valdības valsts sekretārs Eiropas lietu jautājumos. Paldies. Tagad vārds *Barroso* kungam.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos savā un Komisijas locekļu vārdā pāris vārdos izteikt savu vissirsnīgāko pateicību par jūsu izrādīto uzticību. Mēs lepojamies ar balsojumu un esam gandarīti par to. Mēs redzam dažādu politisko spēku spēcīgo atbalstu; šis Eiropai ir svarīgs mirklis, patiesi mandāts drosmei.

Es vēlos arī pateikties Padomes priekšsēdētājam par viņa sirsnīgajiem vārdiem. Es domāju, ka mums tagad ir apstākļi darba sākšanai. Tomēr atļaujiet man izteikt piebildi. Šis balsošanas laikā es dzirdēju dažas piezīmes, un es vēlos pateikt ļoti skaidri, ka tie, kas salīdzina totalitāro Padomju Savienību ar Eiropas Savienību, nezina, kā bija dzīvot diktatūras apstākļos, un viņi nezina, kas ir demokrātija.

(Aplausi)

Eiropas Savienībā mums ir demokrātisks Eiropas Parlaments, un tā ir demokrātija. Eiropas Savienībā mums ir Eiropas Komisija, ko esat ievēlējuši jūs kā Eiropas pilsoņu ievēlētie pārstāvji, un tā ir demokrātija. Mēs

ticam, ka tagad ar demokrātisko leģitimitāti, ko mums piešķirāt jūs, ar visu mūsu 27 dalībvalstu demokrātisko valdību izvēli mēs esam lepmi un apņēmības pilni strādāt Eiropas demokrātijas labā, jo Eiropa patiesībā ir brīvības bāka pasaulē.

Priekšsēdētājs. – Balsošanas laiks ir beidzies, un tagad kārta apsveikumiem.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Mēs tagad turpināsim ar balsojumu skaidrojumiem.

Balsojuma skaidrojuma sniegšanai ir pieteikušies 16 deputāti. Es vēlos visiem atgādināt, ka procedūra ļauj jums iesniegt skaidrojumu rakstiski, un tas nozīmē, ka jums savās runās nav jāsteidzas, jo jūsu argumenti ir precīzāk izklāstīti sēdes stenogrammā.

Pirmkārt, mums ir trīs balsojuma skaidrojumi attiecībā uz Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām. Katram runātājam atvēlēta viena minūte.

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pamatnolīgums, ko mēs tikko pieņemām, ievērojami uzlabo Eiropas Parlamenta nozīmi – tā ir palielinājusies, Lisabonas līguma spēkā stāšanās dēļ.

Priekšsēdētāj *Barroso*! Mēs esam dāvājuši jums savu uzticību, un mēs savukārt gaidām, ka jūs respektēsiet mūsu paplašinātās pilnvaras.

Mēs jo īpaši uzskatām, ka ir būtiski ciešāk sadarboties, lai starp abām iestādēm tiktu uzturēts pastāvīgs dialogs. Mēs ņemam vērā garantijas, ko jūs devāt šajā sēžu zālē, jūsu vēlmi padarīt par obligātu pastāvīgu dialogu par galvenajiem būtiskajiem jautājumiem un par svarīgiem likumdošanas priekšlikumiem un jūsu apņemšanos ziņot par katra likumdošanas iniciatīvas pieprasījuma turpmāko pārraudzību triju mēnešu laikā pēc tā pieņemšanas.

Priekšsēdētāja kungs! Mūsu iestādes tiks aicinātas īstenot tā saukto demokrātisko metodi, nodibinot īpašu partnerību, lai definētu, īstenotu un galvenokārt aizsargātu Eiropas patiesās intereses. Komisijai tā ir lielāka atbildība, bet lielāka atbildība ir arī mums, Eiropas pilsoņu tiešajiem pārstāvjiem.

Priekšsēdētāja kungs! Visi šie mērķi prasa lielākas saistības no visiem — no Komisijas, no Parlamenta, no dalībvalstu parlamentiem un valdībām. Tādu Eiropu no mums prasa pilsoņi, un tādu Eiropu mums jāspēj viņiem garantēt nākamajos piecos gados.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es nobalsoju par Komisiju, un es esmu arī par Pamatnolīgumu, kas nozīmē vēsturisku soli uz priekšu. Tomēr es balsoju pret rezolūciju, tāpēc ka mēs saņemām to vakar kā galīgo tekstu un mums nebija iespējas par to nopietni debatēt, un tāpēc ka visa vaina ir sīkumos. Šā iemesla dēļ es vēlos paskaidrot, ka man ir bažas par formulējumu daudzās vietās, piemēram, attiecībā uz atsevišķu Eiropas Parlamenta deputātu tiesībām uzdot jautājumus un attiecībā uz slepenas vienošanās risku starp Komisiju un Parlamentu par darba kārtību, ja Komisijas locekļi apmeklē Priekšsēdētāju konferenci.

Es tāpēc pieprasu, lai galīgajās sarunās par tekstu tajā tiktu veikti labojumi. Ir pareizi teikts, ka Parlamentam ir vairāk pilnvaru. Mums ir vajadzīga ciešāka partnerība ar Komisiju, bet mums nav vajadzīga slepena vienošanās. Mums ir vajadzīga lielāka demokrātija, nevis mazāka, jo papildu pilnvaras prasa lielāku demokrātiju Parlamentā.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Nevienš šajā sēžu zālē nespēj īsti noticēt tam, ka no 500 miljoniem eiropiešu šie 27 kandidāti ir viskvalificētākie, lai kļūtu par Eiropas komisāriem. Komisijai ir pārmērīgi lielas pilnvaras. Būdamā izpildvara, tā ierosina tiesību aktus. Ko tad mēs iecelsim šo pilnvaru

īstenošanai? Vai vairākus kompromisa kandidātus, ko izvirzījušas dalībvalstu valdības pateicībā par sniegtajiem pakalpojumiem, vai vienkārši, lai atstātu malā konkurentus?

Ņemsim, piemēram, manas valsts kandidāti baronesi *Ashton*. Mums saka, ka Francijas valdība ir pret viņu, jo viņa nerunā franču valodā. Tomēr, priekšsēdētāja kungs, tas ir mazākais no viņas trūkumiem. Baronesi *Ashton* vienmēr ir izvirzījušies no situācijām, kurās viņai būtu jābalotējas vispārējās tiesās vēlēšanās. Kā gan Eiropas Savienība var mācīt demokrātiju Irānai vai Kubai, ja sieviete, kas vada tās Ārējo dienestu, nav ievēlēta amatpersona? Baronesi *Ashton* un viņas draugi no federālistu aprindām izturas pret mums tā, it kā mēs būtu pret Eiropu. Ja tomēr viņa un viņas draugi no kodolatbrūņošanās kampaņas būtu uzvarējuši šajā cīņā, mūsu kontinents joprojām būtu sadalīts un simtiem miljonu eiropiešu būtu vēl arvien pakļauti marksistu tirānijai. Nevienš īsts eiropietis...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Rezolūcijas priekšlikums B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Protams, arī es vēlos sveikt jauno Komisiju un jaunās Komisijas locekļus, bet es gribu vērst jūsu uzmanību uz dažiem faktiem, par kuriem nenotika debates ne politiskajās grupās, ne Parlamenta sesijās, ne plenārsēdēs; runājot par pašu Komisijas locekļu iecelšanu. Savā politiskajā grupā es teicu, ka Eiropas Komisijas komisāru amatam vajadzētu izraudzīties vismaz tādas kandidātes, kas ieguvuši divu trešdaļu attiecīgās dalībvalsts parlamenta deputātu atbalstu. Tas ir viens jautājums.

Otrs jautājums, par kuru nenotika debates un kurš, manuprāt, ir ļoti svarīgs, ir tas, ka jaunajai Komisijai jāvelta īpaša uzmanība Eiropas Savienības uzņēmēju aizsardzībai pret to valstu importu, kurās netiek atzītas vērtības, kuras mēs aizstāvam. Tādas vērtības kā vides aizsardzība, sociālās garantijas un, galu galā, demokrātiskās institūcijas. Tieši tam ir jāatvēr vairāk naudas, jo importa preces paaugstina mūsu pakalpojumu un preču cenas un apgrūtina mūsu uzņēmēju konkurences iespējas.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Baronesi *Ashton* un viņas draugi no federālistu aprindām izturas pret mums tā, it kā mēs būtu pret Eiropu. Ja tomēr viņa un viņas draugi no kodolatbrūņošanās kampaņas būtu uzvarējuši šajā cīņā, mūsu kontinents joprojām būtu sadalīts un simtiem miljonu eiropiešu būtu vēl arvien pakļauti marksistu tirānijai. Nevienš īsts eiropietis un īsts demokrāts nevar no sirds atbalstīt šādas kandidātes. Balsojot par viņiem tikai tāpēc, ka viņi atbalsta Eiropas integrāciju, Parlaments notiesā pats sevi.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ar prieku atdevu savu balsi par jauno komisāru kolēģiju. Es priecājos, tāpēc ka es redzēju vīriešus un sievietes, kuri ir augstākā mērā eksperti un kuriem ir skaidri formulētas programmas. Ar jūsu atļauju es vispirms gribu novēlēt sekmes šajā amatā *Tajani* kungam, jo viņš ir ļoti vērtīgs cilvēks, kas spēs dot lielu ieguldījumu Eiropas rūpniecībā.

Nobeigumā es kā Attīstības komitejas priekšsēdētāja vietniece gribu uzsvērt lielisko iesaisti, ko atstāja komisāra amata kandidāte *Georgieva*. Viņa ir patiešām apņēmīga un spējīga sieviete, kas būs lielisks atskaite punkts Attīstības komitejai. Es novēlu viņiem visiem sekmes darbā!

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā lielos pārbaudījumus, kuru priekšā ir Eiropa, ir svarīgi un apsveicami, ka mums ir efektīva Komisija. Turklāt sadarbība starp Parlamentu un Komisiju, pamatojoties uz vienlīdzības principu un savstarpēju uzticību, ir būtiska, ja gribam gūt sekmes. Nolikums, ko šodien pieņēma, būs tam svarīgs pamats.

Parlamentam tagad ir pilnīgas koplēmuma pilnvaras, un tāpēc tam visās jomās ir vienāds statuss ar Komisiju un Padomi. Ņemot to vērā, mēs intensīvi sadarbosimies ar Komisiju — pamatojoties uz uzticību, bet ne bez iedziļināšanās. *SWIFT* nolikums jo īpaši parāda, ka jautājumus vairs nevar izlemt bez Parlamenta piedalīšanās. Es ļoti gaidu, ka Parlaments varēs vēlreiz debatēt par *SWIFT* nolikumu.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es nobalsoju par *Barroso* Komisiju, jo esmu pārliecināts, ka tā spēs veikt uzdevumus, kurus ekonomiskā un finanšu krīze liek mums risināt ar drosmi un apņēmību.

Turklāt es ceru, ka dažus no jautājumiem, kas man ir īpaši tuvi, risinās ar pienācīgu uzmanību. Es to jo īpaši attiecinu uz reģionālo politiku, kas ir būtiski svarīga, ja runājam par mūsu teritoriju izaugsmi un attīstību, un kam pēc Eiropas Savienības budžeta reformas noteikti nevajadzētu samazināt finansējumu.

Es ceru, ka atbalsts tiks sniegts arī mūsu līdzpilsoņiem, lai risinātu mājokļu krīzi, kas bieži sasniedz uztraucošus apmērus jo īpaši lielajās konurbācijās. Tāpēc es ceru, ka īpaši finanšu instrumenti sociālajiem mājokļiem un citām mājokļu politikas jomām būs starp jaunās Komisijas prioritātēm, un es no visas sirds novēlu tai veiksmi darbā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Pirms vairākiem mēnešiem es ar pilnīgu pārliecību balsoju par *Barroso* kungu kā Eiropas Komisijas vadītāju. Godīgi runājot, nebija citas alternatīvas. *Verhofstadt* kungs kā liberāļu alternatīva un *Juncker* kungs kā federālistu alternatīva nebija pieņemami. Šodien kā cilvēkam, kas ir atbalstījis *Barroso* kungu, man ar nožēlu ir jāsaka, ka Komisijas personālsastāvam, ko viņš ir izraudzījies, ir ļoti daudz trūkumu. Ne es, ne mani kolēģi nevaram atbalstīt Komisiju, kuras sastāvā ir komisāre, kas, atklāti runājot, vēl tikai apgūst savu profesiju. Ja viņa būtu starptautisko attiecību studente un izteiktos mutiskā eksāmenā tā, kā viņa izteicās uzklaušanās, viņu droši vien izņemtu no eksāmena telpas. Polijā viņa neizturētu nevienu eksāmenu. Es nevaru atbalstīt tādu Komisiju, kuras komisārs no Dānijas vēlas slēgt ogļraktuves, tostarp ogļraktuves manā valstī. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc es atturējos no balsošanas. Esmu pārliecināts, ka attiecībā uz šo Komisiju ir daudz neatbildētu jautājumu, un mēs to ļoti rūpīgi vērosim.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret jaunās ES Komisijas iecelšanu, tāpēc ka tā vienkārši turpinās to pašu labējā spārņa neoliberāļu ekonomisko politiku, kas jau ir beigusies ar katastrofālu krīzi daudzu ES dalībvalstu kapitālistiskajā ekonomikā. Izrādīsies, ka šī tā dēvētā jaunā ES Komisija būs tas pats novadējis vīns ar to pašu veco *Barroso* neoliberāļu etiķeti.

Liberalizācijas, ierobežojumu atcelšanas un privatizācijas politikai, ko īsteno — izsakoties tieši — pēc lielo uzņēmēju prasības, ir katastrofālas sekas strādnieku šķiras cilvēku dzīvē, kurā valda masveida bezdarbs un krasa dzīves līmeņa pazemināšanās. Savā nostājā pret krīzi Grieķijā un Īrijā ES Komisijas vadība ir vienisprātis, ka par to būs jāmaksā strādnieku šķirai, bet bankierus un spekulantus tā glābj. Eiropas strādniekiem un Eiropas nabadzīgajiem cilvēkiem ir jāmobilizē spēki pret šo katastrofālo politiku un jācinās par patiesi demokrātisku un sociālistisku Eiropu, un tas nozīmē nostāties pret šīs jaunās ES Komisijas politiku.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Man piešķirtā ierobežotā laika dēļ es, protams, varu minēt tikai dažus no daudzajiem iemesliem, kāpēc mēs neatbalstījām šo Eiropas Komisiju. Viens no iemesliem, piemēram, ir tas, ka pašreizējā Eiropas Komisija turpina — it kā tas būtu normāli — virzīties uz neeiropiskas islāmiskas valsts Turcijas pievienošanu Eiropas Savienībai, lai gan pret to ir liels vairākums eiropiešu, kam nekad nav bijusi iespēja izteikt savu viedokli par šo jautājumu.

Vēl viens iemesls ir tas, ka šī Eiropas Komisija turpina atbalstīt jaunu miljonu un ilgtermiņā pat desmitiem miljonu neeiropiešu imigrāciju kontinentā, kurā katrā ziņā jau ir desmitiem miljonu bezdarbnieku. Vēl viens iemesls ir tas, ka uzklaušanās ir atklājies, ka neviens no jaunajiem Eiropas komisāriem nav gatavs neko darīt, lai novērstu demokrātijas trūkumu.

Tie ir pietiekami iemesli, lai nebalsotu par šo jauno Eiropas Komisiju.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs neesam saņēmuši konkrētas, pietiekamas atbildes no jaunās Komisijas attiecībā uz nelegālās imigrācijas apkarošanu Eiropas Savienībā. Tas vien jau būtu pietiekams iemesls, lai atturētos apstiprināt tās darbu un tās programmu.

Ir vēl viens iemesls. Komisija un galvenokārt tās priekšsēdētājs ir parādījuši, ka nelabprāt pieņem Parlamenta likumdošanas iniciatīvas. Tas ir demokrātijas principu pārkāpums, vismaz to tā var saprast. Mēs, Parlamenta deputāti, esam vienīgie tieši ievēlētie tautas pārstāvji, un mūsu iniciatīvu tiesību neievērošana vai vismaz mēģinājumi tās neievērot — pat ja saskaņā ar Lisabonas līgumu tas tagad ir sankcionēts ar līgumu 255. pantu — nepieļauj uzticības balsojumu *Barroso* kungam un viņa komisāriem.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Skatoties uz kandidātu galeriju, kas šodien stājas mūsu priekšā, man šķiet, ka vairākums Parlamenta deputātu neatkarīgi no saviem politiskajiem uzskatiem teiktu, ka daži no kandidātiem ir labi, daži varētu būt ļoti, ļoti labi, daži ir slikti un daži — diezgan slikti. Diemžēl daži no viņiem neatbildēja uz visiem jautājumiem par savu pagātni, bet kā Eiropas Parlamenta deputāti mēs nevarējām balsot par atsevišķiem komisāriem, tāpēc mums bija jāizvēlas, vai balsot par viņiem visiem kopumā, vai noraidīt viņus. Tas ir ļoti bēdīgi, un tas ir jānožēlo, un šī iemesla dēļ es atturējos no balsošanas.

Mēs dzirdējām *Barroso* kungu runājam par Eiropu, kas reaģē uz krīzi. Ja mēs patiešām vēlamies reaģēt uz krīzi, atturēsimies uzkrāt arvien vairāk neatbilstošu noteikumu. Gādāsim, lai mums būtu pienācīgs jebkuras direktīvas vai regulas ietekmes novērtējums. Nemsim, piemēram, Direktīvu par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, kas samazinās Eiropas uzņēmējiem pieejamo naudas summu un liks bagātību

radītājiem pamest Eiropas Savienību, samazinot ieguldījumus jaunattīstības valstīs. Kaut mēs spētu samazināt tiesību aktu skaitu, kurus šeit pieņemam!

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Mani ievēlēja dienvidaustrumu Anglijas iedzīvotāji, lai es reformētu ES. Balsojums kopumā par visiem 27 komisāriem ir parastais darījums, ne reforma, ne pārredzamība, ne pārskatatbildība, ne atbildīgs apstiprinājums. Es personīgi uzticos *Barroso* kungam un dažiem komisāriem, ar kuriem man iepriekš ir bijušas darīšanas. Tomēr tas nenozīmē uzticības balsojumu visai komisāru kolēģijai. Politiskajā vēsturē ikviens komisārs ir neatkārtojams. Nevienai citai personai tā dēvētajā demokrātijā nav pilnvaras ierosināt, izdot un īstenot likumus bez individuālas ievēlēšanas. Tas ir pilnīgi nepieņemami, priekšsēdētāja kungs, un tāpēc man diemžēl bija jāatturas.

Philip Claey's (NI). – (NL) Es balsoju pret jauno Komisiju, tāpēc ka nav nekādu pierādījumu, ka jaunā Komisija sāks darbu pie plašas samazināšanas starp parastu Eiropas pilsoni un Eiropas iestādēm, jo īpaši Eiropas Komisiju.

Es klausījos toreizējo Paplašināšanās komisāra amata kandidātu viņa uzklaušanās Ārlietu komitejā, kurā viņš demonstrēja lielu gatavību noklusēt visus iebildumus pret neeiropēiskās Turcijas pievienošanu, kā tas ir noticis jau piecus gadus.

Jaunā Komisija vēlas arī vairāk ekonomisko imigrantu, vēl aizbildnieciskāku attieksmi un vēl lielāku iejaukšanos, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu ir, protams, apkaunojošs stāvoklis un piedāvā visai nepārliecinošas nākotnes izredzes.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret Komisiju, jo es nevēlos, lai pār mani valda jebkura sastāva Eiropas Komisija, bet man ir īpaši iemesli balsot pret šo Komisiju. Vairāki Komisijas locekļi bija Komunistiskās partijas biedri vai arī bija ar to saistīti. Piemēram, to starpā ir *Barroso* kungs, *Šefčovič* kungs, *Füle* kungs, *Piebalga* kungs un *Potočnik* kungs, un ne tikai viņi. Baronese *Ashton* bija finanšu pārvaldniece kodolatbrūņošanās kampaņā, kas tikai nedaudz atšķīrās no Komunistiskās frontes organizācijas, un daļa no tās finansējuma nāca no Padomju bloka.

Viņa nav piemērota atbildēt par ārlietu, drošības un aizsardzības politiku. Cēlā baronesē darbojās, lai sagrautu savas valsts aizsardzības politiku, kad mēs sastapāmies ar lielākajiem draudiem, kodolkara draudiem no mūsu ienaidnieku puses. Komisija ir jaunā *de facto* Eiropas Savienības valdība. Kā mēnessērdzīga Eiropa tuvojas katastrofai. Mūs tagad pārvalda komunisti, kolaboracionisti un dzimtenes nodevēji.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es ar prieku šodien nobalsoju par Komisiju, jo uzskatu, ka pašreizējos apstākļos un saskaņā ar Parlamenta noteikumiem tā ir pareiza rīcība. Mums ir vajadzīga Komisija, un mums tagad tā ir.

Tomēr vairāki kolēģi norādīja — un pareizi norādīja —, ka labāka sistēma būtu, ja katrs no komisāriem tiktu ievēlēts par saviem nopelniem, nevis kopīgi. Galu galā, ja jūs liekat sevi pārstāvēt futbola komandai, jūs neizvēlēsit futbolistus kopumā. Jūs atlasīsiet ikvienu spēlētāju par viņa paša nopelniem, lai iegūtu pēc iespējas labākus rezultātus. Manuprāt, mums jācenšas panākt šādu situāciju un jāreformē noteikumi, lai nodrošinātu, ka nākamajā reizē, vēlētot Komisiju, katru komisāru ievēlētu par viņa nopelniem. Tas liktu valstīm izvirzīt iespējami labākos kandidātus un nodrošinātu, ka kandidāti strādā pēc labākās sirdsapziņas. Manuprāt, tā mēs iegūtu labāku komandu. Bet šobrīd es gaidu, ka nākamajos piecos gados mēs pēc iespējas ciešāk sadarbosimies ar Komisiju.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka šodien Parlamentā valda liela vienprātība. Daudzi ir aicinājuši izveidot stipru Eiropu. Vienprātība padara mūs stiprus, un tāpēc man ir prieks redzēt, ka balsojumam par jauno Komisiju ir tādi pozitīvi rezultāti. Galu galā, tikai efektīva Eiropa var būt arī sociāla Eiropa. Komisija šajā ziņā ir uzņēmusies nepārprotamas saistības, jo, galu galā, mēs varam pārdot tikai to, kas ir saražots. Tāpēc mums ir svarīgi rūpēties par mācībām un izglītību un pievērst galveno uzmanību infrastruktūrai un pētniecībai Eiropā.

Ir samērā vienkārši padarīt bagātos nabagus, bet daudz saprātīgāks, rosinošāks un vērienīgāks uzdevums ir padarīt nabagos bagātus. Tam jābūt Eiropas mērķim.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā iestāžu attiecības starp Parlamentu un Komisiju veidojas pavisam citādas nekā iepriekš. Mēs, Parlamenta deputāti, sūtām Komisijai skaidru vēsti, ka Eiropas Parlaments nekad vairs nebūs tikai vērotājs no malas, bet dalībnieks ar vienādām tiesībām Eiropas politikas veidošanā. Kopienas līmeņa politiskajiem pasākumiem trūkst saskaņotības, atstājot Eiropu pilnīgi bezpalīdzīgu, ja gadās negaidītas situācijas. Un, kad tās atgadās, mēs nespējam uz tām reaģēt efektīvi un saskaņoti. Komisijas priekšsēdētājs ir apņēmies iesaistīties atklātās, pārredzamās un konstruktīvās attiecībās ar Eiropas Parlamentu, lai kopīgi izvirzītu skaidrus un sasniedzamus politiskus mērķus un nodrošinātu augstas kvalitātes tiesību aktus. Ir pienācis laiks *Barroso* kungam atcerēties savus solījumus un nodrošināt, lai Eiropas Parlamenta prasības tiktu skaidri atspoguļotas Pamatnolīgumā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo Pamatnolīgumu, jo sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju ir jo īpaši svarīga Eiropas Savienības stabilitātes nostiprināšanā un tās darba efektivitātes palielināšanā. Saskaņā ar šo Nolīgumu, ja likumdošanas iniciatīvas pieprasījums ir iesniegts Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai ir jāatbild mēneša laikā un jā sagatavo pienācīgs Eiropas Savienības tiesību akts viena gada laikā. Ja Eiropas Savienība atsakās sagatavot pieprasīto tiesību aktu, tai ir sīki jā pamato savs lēmums. Līdz šim tikai Eiropas Komisija varēja ierosināt Eiropas Savienības tiesību aktus, bet Lisabonas līgumā ir noteikts, ka Eiropas Parlamenta vairākums ir tiesīgs izstrādāt Eiropas Savienības tiesību aktus. Parlaments un Komisija cieši sadarbosies, agrīnā posmā izskatot jebkuru likumdošanas iniciatīvas pieprasījumu, kas izriet no pilsoņu iniciatīvām. Parakstot starptautiskus līgumus, Eiropas Parlamenta eksperti arī tiks iekļauti to apspriešanā. Nolīgumā Parlamentam tiks piešķirtas tiesības piedalīties kā novērotājam konkrētās Eiropas Savienības starptautiskās sarunās, kā arī tiesības iegūt vairāk informācijas par starptautiskiem līgumiem.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Lai gan mēs piekrītam tām priekšlikuma daļām, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret Parlamentu un Padomi attiecībā uz piekļuvi sanāksmēm un informācijai, regulāru dialogu starp Komisijas priekšsēdētāju un Parlamenta priekšsēdētāju, sadarbību pilsoņu iniciatīvu jautājumā, tiesību aktu ietekmes novērtējumu un ieteikuma tiesību piemērošanu (nevis represīvo tiesību?), tomēr mēs nepiekrītam tam, ka atkal tiek apstiprināts un nostiprināts direktīvu īstenošanas obligātais termiņš un ka tiek lietota slavinājoša valoda attiecībā uz Eiropas Savienību un tās amatpersonām.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikumu, ko šodien apstiprināja, par jaunu politisko pamatnolīgumu, kas pārvaldīs institucionālās attiecības starp Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu un kas nostiprinās Parlamenta pilnvaras, kuras tam piešķir Lisabonas līgums.

Šajā nolīgumā ir sniegtas garantijas, ka Komisija piemēros Parlamentam un Padomei vienādas attieksmes pamatprincipu, kas ir viens no aspektiem, kurš nodrošina jaunu iestāžu līdzsvaru.

Tajā ir uzsvērtā arī lielā nozīme, kāda ir regulāram dialogam starp Komisiju un Parlamentu, nodrošinot piekļuvi attiecīgi Priekšsēdētāju konferenču sanāksmēm un Komiteju priekšsēdētāju konferenču sanāksmēm, kā arī Komisāru kolēģijas sanāksmēm.

Turklāt, ieviešot jautājumu stundu ar Komisijas locekļiem plenārsēdēs, būs nodrošināta labāka vadošo amatpersonu pārskatbaidība.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par pārskatīto Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām nākamajā likumdošanas periodā, jo tas ir svarīgs nolīgums ne tikai tāpēc, ka tam ir simboliska vērtība — ņemot vērā to, ka tas dod nepārprotamu signālu par abu Eiropas iestāžu, Parlamenta un Komisijas, saistībām sadarboties, īstenojot Eiropas projektu —, bet arī tāpēc, ka tas nosaka pušu pienākumus, lai tās varētu pildīt nākotnes uzdevumus un atrisināt pilsoņu problēmas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Parlamentam ir bijis bieži jā sastopas ar *faits accomplis* no Komisijas un Padomes puses, un tam ir bijusi atvēlēta jau pieņemtu lēmumu ratificētāja loma. Šī situācija, par kuru Parlaments ir sūdzējies, ir radījusi nelīdzsvarotību triju galveno Eiropas iestāžu attiecībās. Ir svarīgi, lai Parlaments, kas kļūst par līdztiesīgāku Padomes partneri lēmumu pieņemšanas procesā, šodien iemantotu tādu pašu uzmanību no Komisijas puses kā Padome.

Es no visas sirds ceru, ka pārskatītais Pamatnolīgums starp Eiropas Parlamentu un Komisiju ne tikai nolīdzinās nesaskaņas, bet paātrinās procedūras, novedīs pie ciešākas sadarbības un veicinās ātru un efektīvu informācijas

apmaiņu, ļaujot savlaicīgi sadzirdēt un ņemt vērā dalībvalstu ievēlēto pārstāvju viedokli. Ņemot vērā veidu, kādā to sagatavoja, es ticu, ka tas būs iespējams.

Šo iemeslu dēļ Eiropas Komisijas priekšsēdētāja iniciatīva, tiecoties izveidot īpašas partnerattiecības starp Parlamentu un iestādi, kuru tas vada, ir pilnīgi pamatota. Es ceru, ka tās ne tikai zels, bet arī nēsīs augļus.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā Lisabonas līguma ietekmi uz Eiropas Savienības iestāžu darbību un dalītas atbildības palielināšanos lēmumu pieņemšanas procesā, ir kļuvis pilnīgi nepieciešams ieviest procedūru kopumu, kas nodrošina un garantē veselīgu un efektīvu informācijas un viedokļu apmaiņu attiecībā uz Eiropas integrācijas nostiprināšanas stratēģiju. Iespēja rīkot sistemātiskas darba sanāksmes, pirms katra iestāde izstrādā likumdošanas un normatīvo materiālu, katrā ziņā veicinās sadarbību, ideju, projektu un plānu saskaņotību un lēmumprojektu uzlabošanu. Tādējādi mēs izvairīsimies no administratīvām un birokrātiskām procedūrām, jo īpaši attiecībā uz rezolūciju atpakaļnosūtīšanu labošanai, novēršot priekšlikumu un pretpriekšlikumu dubultošanu.

Šis ir nolīgums, kas pastiprina sadarbību starp Eiropas iestādēm un garantē, ka Komisija piemēros vienlīdzīgas attieksmes principu Parlamentam un Padomei. Šo iemeslu dēļ ir svarīgi ātri īstenot Pamatnolīgumu, kā arī atzīt vajadzību pēc pastāvīga novērtējuma, lai uzlabotu institucionālo sakaru efektivitāti un iedarbīgumu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es atturējos balsot par Pamatnolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju. Parlamentam, kas arī ir iesaistīts lēmumu pieņemšanā, ir jāatturas no mēģinājuma iegūt arvien lielākas pilnvaras uz Komisijas rēķina. Līgums un nekas cits kā tikai līgums — tā Parlaments vājina Komisijas iniciatīvas tiesības. Priekšsēdētājs Jerzy Buzek teica: „Mēs tikko spērām vienu soli preti deputātu tiesībām ierosināt tiesību aktus”. Kad pienāks diena, kurā deputātiem būs jāierosina tiesību akti, ikviens lobijs atradīs savu deputātu, kas kalpos viņa interesēm. Es vēlos saglabāt labi pārbaudīto un uzticamo Kopienas metodi — ar Komisiju kā kopējo Eiropas interešu aizgādni un spriedēju, kam pieder ekskluzīvās tiesības ierosināt likumdošanu. To sanāksmju skaita palielināšana, kurās piedalās Komisijas un Parlamenta struktūrvienības, nav īstais veids, kā panākt, lai Eiropas politika kļūtu efektīvāka.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par jauno Pamatnolīgumu starp Parlamentu un Komisiju. Tā kā Lisabonas līgums ir stājies spēkā, Parlaments ir ieguvis lielākas pilnvaras, un mūsu darba attiecības ar Komisiju ir attiecīgi jāpielāgo. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju to jaunā Nolīguma iedaļu, kurā ir teikts, ka Komisijas priekšsēdētājam ir jāreaģē uz Parlamenta prasību, ja Parlaments liedz uzticību kādam komisāram. Lai gan es šodien nobalsoju par jauno Komisiju, es iebilstu pret šo „visu vai neko” sistēmu, kad Parlamentam ir jāapstiprina vai jānoraida visa Komisija kopumā. Jebkura procedūra, kas palielinās mūsu iespēju saukt pie atbildības atsevišķus komisārus, ir atzinīgi vērtējama.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Tas, ka Eiropas Parlaments apstiprināja jauno Komisiju, nenožīmē *carte blanche*, bet uzticības balsojumu. Tomēr tagad mēs beidzot varam sākt kopīgu darbu ar pilntiesīgu Komisiju. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Eiropas Parlamenta nozīme tika nostabilizēta un nostiprināta, un līdz ar Pamatnolīgumu par attiecībām starp Eiropas Parlamentu un Komisiju, ko pieņēma šodien, Eiropas Parlamenta kļūšana par Komisijas līdzvērtīgu partneri tika pienācīgi apstiprināta, un to es vērtēju jo īpaši atzinīgi. Līdz ar to mēs esam ielikuši drošu pamatu turpmākajai sadarbībai, un mēs arī neatlaidīgi pastāvēsim uz šo dialogu kā līdzvērtīgs partneris. Droši vien Komisijas interesēs arī būs iesaistīt Eiropas Parlamentu likumdošanas iniciatīvās agrīnā posmā, lai nodrošinātu efektīvu procesu Eiropas tautu un aktīvas demokrātijas interesēs un labā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlamenta deputātus ievēl vispārējās tiešās vēlēšanās, un tādējādi viņi pārstāv Eiropas sabiedrību. Tāpēc nav ticams, ka Priekšsēdētāju konference samierināsies ar to, ka viņiem jāizlūdzas piekļuve informācijai, ko saņem Komisija un Padome, vai arī iespēja apmeklēt dažas no to sanāksmēm, lai gan faktiski tās ir aicinātas apmeklēt Parlamenta sanāksmes. Kā tas var būt, ka Parlaments neaizstāv savu tautas pārstāvja lomu, pieprasot, lai Komisija atbalsta tā iniciatīvas kā pašsaprotamu lietu? Kāpēc Parlaments pieņem to, ka Komisija var atteikties atļaut tam atsaukt uzticības balsojumu kādam komisāram, ja Parlaments to pieprasa? Kā var pieņemt to, ka Parlaments nevar sniegt saistošu atzinumu, kad Komisija maina savu darba stilu?

Kā tas ir iespējams, ka Parlaments nepieprasa neko vairāk par novērotāja statusu delegāciju priekšsēdētājiem, kad viņi to pārstāv starptautiskās konferencēs? Viena lieta ir, ja Lisabonas līgums piešķir Parlamentam „atsēdētāja” lomu, bet pavisam cita lieta ir, ja deputāti paziņo, ka piekrīt šai aplamībai. Es balsošu pret šo lēmumu, respektējot tā mandāta godu, ko es saņēmu no Francijas pilsoņiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir radusies vajadzība risināt sarunas par jaunu Pamatnolīgumu, lai reglamentētu attiecības starp Eiropas Parlamentu un Komisiju. Rezolūcijas priekšlikums, ko šodien apstiprināja ar milzīgu balsu vairākumu, atspoguļo jauno un ārkārtīgi svarīgo nozīmi, ko iegūs Eiropas Parlaments. Lisabonas līguma gars ir skaidri jūtams šajā dokumentā — Parlamenta paplašinātajos pienākumos, vienlīdzīgajā attieksmē pret Parlamentu un Padomi un Parlamenta jaunajās privilēģijās attiecībā uz vairākiem jautājumiem. No šā viedokļa apstiprinātais priekšlikums liecina par ES konstitucionālā procesa padziļinājumu pareizajā virzienā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Rezolūcijas priekšlikums par pārskatīto Pamatnolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju nākamajā likumdošanas periodā satur dažus saprātīgus izejas punktus. To starpā ir aicinājums Komisijai garantēt, ka tā turpmāk piemēros vienlīdzīgas attieksmes principu Parlamentam un Padomei, kā arī īpašu termiņu noteikšana, kas Komisijai ir jāievēro attiecībā uz likumdošanas iniciatīvu iesniegumiem.

Tomēr aicinājums Komisijas priekšsēdētājam prasīt, lai atsevišķi Komisijas locekļi atkāpjas no amata pēc Parlamenta pieprasījuma, nav pieņemams un ir bezjēdzīgs. Tam būtu kaut kāda jēga, ja Komisijas vēlēšanās būtu iespējams balsot par atsevišķiem kandidātiem, kas pašlaik nav atļauts. Šā iemesla dēļ es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE), rakstiski. – (DE) Es uzskatu, ka atsaucies trūkums Pamatnolīgumā uz Eiropas Parlamenta kontroles mehānismiem un neskaidrība attiecībā uz pilnvaru sadalījumu dažās Nolīguma daļās ir jānožēlo. Es tāpēc nolēmu atturēties no balsošanas.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums iemieto jaunu iestāžu līdzsvaru, kas piešķir Eiropas Parlamentam ievērojami labāku statusu nekā citām iestādēm. Pamatnolīguma mērķis ir reglamentēt ikdienas attiecības starp Parlamentu un Komisiju, kuru partnerattiecības tagad ir pastiprinātas un pielāgotas Lisabonas līguma jaunajiem aspektiem, pamatojoties uz solījumiem, ko deva nesen ievēlētais Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel Durão Barroso*, kā arī uz viņa priekšlikumu par „īpašām partnerattiecībām starp Eiropas Parlamentu un Komisiju”. Lūgums Komisijai, lai tā apsola īsā laika posmā atbildēt uz visiem likumdošanas iniciatīvas pieprasījumiem, ir vērtējams atzinīgi, tā kā tas atspoguļo Eiropas Parlamenta palielināto lomu kā kopējam likumdevējam, jo īpaši tādā jomā kā reģionālā politika. Es uzskatu par ārkārtīgi pozitīvu apstākli to, ka Nolīgums satur arī garantiju, ka Komisija piemēros vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipu Parlamentam un Padomei, kā arī vairāk izmantos starpiestāžu sadarbību, sagatavojot un īstenojot likumdošanas programmu un gadskārtējo darba programmu. Šo iemeslu dēļ, un jo īpaši tāpēc, ka tas palielina Eiropas Parlamenta lomu un no jauna stiprina Eiropas Savienību, es nobalsoju par priekšlikumu.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Jaunais Pamatnolīgums starp Eiropas Parlamentu un Komisiju satur vairākus svarīgus aspektus. Pirmkārt, vienlīdzīgas attieksmes principu attiecībā uz Parlamentu un Padomi, kas stiprina Eiropas Savienības demokrātiskās garantijas. Otrkārt, tas piešķir Parlamentam papildu pilnvaras Komisijas likumdošanas iniciatīvu uzraudzībā, kas Parlamentam dos lielākas iespējas ietekmēt pieņemamos likumus.

Nolīgumā ir iekļauta klauzula par obligātu atbilstības tabulu publicēšanu, kuras es pieprasīju savā ziņojumā par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu un saistošiem termiņiem direktīvu īstenošanai, kas nedrīkst pārsniegt divus gadus. Pateicoties šai klauzulai, pastāv iespēja, ka iekšējā tirgus izveidi pabeigs ātrāk. Nolīgums stiprina arī Kopienas pieeju un uzlabo abu iestāžu darbību. Tas tām liek darboties tā, lai panāktu, ka Eiropas Savienība kļūst par īstu kopienu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par pārskatīto Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām nākamajā likumdošanas periodā, jo es uzskatu, ka šis nolīgums ir būtisks sadarbībai starp Eiropas Parlamentu un nākamo Eiropas Komisiju. Eiropas iestādēm ir jānodrošina, lai „Kopienas metode” tiktu efektīvi izmantota Eiropas pilsoņu labā. Saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem, kas ievieš jaunu iestāžu līdzsvaru, Eiropas Parlaments var pieprasīt, lai Komisija iesniedz likumdošanas priekšlikumus, un tai ir jāiesniedz attiecīgais likumdošanas priekšlikums viena gada laikā no brīža, kad Parlaments to ir pieprasījis. Parlamenta pilnvaru paplašināšana, starpiestāžu sadarbība un vienkāršākas ES likumdošanas veicināšana nodrošina, ka ES likumdošanas process darbojas labāk un ka pilsoņi tiek aktīvāk un tiešāk iesaistīti Eiropas tiesību aktu izstrādē. Komisijai ir jāreglamentē procedūras un nosacījumi, kas paredzēti Lisabonas līgumā, ar ko ES pilsoņi var aicināt Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumus par jautājumiem, kurus tie uzskata par nepieciešamiem.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) 2010. gada februāra plenārsēdē liecina par iestāžu sadarbības pašu sākumu, kas turpināsies nākamajos piecos gados. Lai gan Parlaments sāka savu iekšējo darbību pēc Eiropas vēlēšanām un ātri pieņēma lēmumu par amatpienākumu sadali un par iekšējiem noteikumiem, tomēr priekšdarbu veikšana starpiestāžu sadarbības ieviešanai starp Padomi un Komisiju saskaņā ar Lisabonas līgumu ir prasījusi ilgāku laiku. Paralēlais nākamo komisāru iecelšanas process ir, protams, atvieglojis likumdošanas iniciatīvu tiesību ieviešanu, kuras no šī brīža baudīs Eiropas Parlaments. Turpmāk Komisijai ir jāziņo par praktiskajiem pasākumiem, kas veikti, atbildot uz jebkuriem likumdošanas iniciatīvas pieprasījumiem pēc tam, kad tā ir pieņēmusi likumdošanas iniciatīvas ziņojumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 225. pantu. Ja Eiropas Parlaments to pieprasa ar vienkāršu balsu vairākumu, Komisijai ir jāiesniedz likumdošanas priekšlikums viena gada laikā vai tas jāiekļauj nākamā gada darba programmā. Es aicinu ikvienu labas gribas cilvēku cieši vērot Parlamenta darbu, jo ir skaidrs, ka EP deputāti izmantos šo noteikumu jo īpaši vispārējās sociālās ētikas jomā.

B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Dažus deputātus varētu pārsteigt tas, ka mēs atbalstām GUE/NGL grupas priekšlikumu. Lai gan mēs piekrītam dažiem šīs grupas kritiskiem izteikumiem par Eiropas Savienību, tomēr mūsu viedoklis par to, kam jāaizvieto ES, ir gluži atšķirīgs. Turklāt mūsu ideoloģija ir pilnīgi atšķirīga. Mēs esam nacionālisti, kas augstu vērtē nacionālas valsts suverenitāti. Viņi ir internacionālisti. Mēs atbalstām sistēmu, kas balstās uz privātuzņēmumiem ar nelielu tiesisko regulējumu un dažiem sabiedrisko pakalpojumu īpašumiem, bet viņi, jādomā, daudz vairāk atbalsta valsts īpašumu. Mēs piekrītam neolibērālas ekonomikas politikas noraidījumam, vajadzībai pēc lielāka sociālā taisnīguma (lai gan tā definīcijas mums, iespējams, būs atšķirīgas) un dažu komisāru izvairīgo, nesakarīgo un neapmierinošo atbilžu kritikai. Tomēr mēs labprāt balsosim kopā ar jebkuru grupu, ja mēs piekritīsim tās priekšlikumiem.

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Nepārprotami nobalsojot par priekšlikumu, es gribu piešķirt lielāku nozīmi priekšsēdētāja Barroso vārdiem par vienotākas un stiprākas Eiropas veidošanu nākamajos piecos gados.

Viņš sāka savu runu, atgādinot Eiropas vienotības pamatvērtības, no kurām vissvarīgākā ir cilvēka cieņa. Es tam no visas sirds piekrītu, bet problēma ir tajā apstākļā, ka vārds „cieņa” ir kļuvis nenoteikts, jo to lieto ne tikai, lai garantētu dzīvību un cilvēku vienlīdzību, bet arī lai diskriminētu sabiedrības visneaizsargātākos locekļus un nodarītu tiem ļaunu, un pat lai attaisnotu nāvi. Es tāpēc ceru, ka nākamajos piecos gados Komisija strādās tā, lai vārdam „cieņa” atdotu tā nepārprotamo un patieso nozīmi.

Simbolisks fakts ir tas, ka pagājušā gada 15. decembrī, kad centieni izveidot jauno Komisiju sasniedza augstāko pakāpi, 500 000 Eiropas pilsoņu no 17 valstīm kopējā lūgumrakstā pieprasīja, lai mūsu iestādes katrā savā lēmumā skaidro un iemieso Pamattiesību hartu, pamatojoties uz vienādu cieņu pret ikvienu cilvēku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par jaunievēlējamo Komisiju, jo apzinot tās svarīgo lomu visas Eiropas struktūrā un tās arvien lielāko nozīmi likumdošanas iniciatīvu izstrādē. Kā portugālis es nevaru atturēties, neizteicis savu prieku par to, ka atbildīgais Komisijas priekšsēdētāja amats ir vēlreiz uzticēts manam tautietim José Manuel Durão Barroso, cilvēkam, kas iepriekš pildīja savus amata pienākumus ar nenoliedzamu izcilību.

Apzinoties grūtības, ko nesenā pagātne mums atnesusi, bet cerot, ka Eiropas Savienībai un Eiropas projektam pienāks labāki laiki, es vēlu viņam un viņa komandai vislielāko veiksmi.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā dažādo dalībvalstu subsidiaritātes, pārstāvības un vienlīdzīgu tiesību principus, es uzsveru, cik svarīga ir dalīta atbildība un dalītas pilnvaras starp Eiropas Komisijas locekļiem. Ņemot vērā arvien ciešāko sadarbību starp dalībvalstīm un Eiropas Savienības arvien lielākās iespējas ietekmēt notikumus globālā mērogā, būtu nesaprotami, ja dažādos stratēģiskos un politiskos lēmumus un izvēles sadalītu starp dažādām Eiropas iestādēm.

Visus jaunus komisārus iztaujāja uzklauzīja Eiropas Parlamentā, kur viņi varēja izteikt savas cerības un izklāstīt projektus savas kompetences jomās, vienmēr uzsverot, cik svarīga ir dalīta atbildība, sadarbojoties dažādu atbildīgu amatu un pilnvaru pārstāvjiem Eiropas Komisijā. Šī pieeja neliecina par nespēju vai tieksmi uzkundzēties, bet stiprina koplēmuma garu, ko veicina vadība, kas sadarbojas un sekmē efektīvu un lietderīgu dialogu, lai saliedētu Eiropas Savienību. Ņemot vērā iepriekš teikto, es nobalsoju par priekšlikumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Rezolūcija, ko iesniedza Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, attiecas uz svarīgiem Parlamentam priekšā stādītās Komisāru kolēģijas

vērtēšanas aspektiem un apkopo dažus no galvenajiem iemesliem, kāpēc mēs balsojam pret Komisiju: viens no iemesliem ir Komisijas priekšsēdētāja izklāstītā programma — ar kuru komisāri, protams, jūtas saistīti un kuru viņi uzklausišanā, kas notika Parlamentā, aizstāvēja bez iebildumiem —, kas atspoguļo iepriekšējās Komisijas neveiksmīgās neoliberālās politikas turpinājumu, kā arī tas, ka šī komanda ir izraudzīta, lai īstenotu šo programmu, atbilstoši stratēģijai, kas neieviesīs vajadzīgās pārmaiņas politiskajā orientācijā, lai nodrošinātu lielāku sociālo taisnīgumu, radītu darbavietas un izskaustu nabadzību, stratēģijai, kas satur bīstamus faktorus, kuri saasinās šīs nopietnās problēmas. Rezumējot jāsaka, ka tādu Eiropu, par kuru mēs cīnāmies — taisnīguma un sociālā progresā, ekonomiskās un sociālās kohēzijas Eiropu, kas atbalsta sadarbību starp suverēnām valstīm ar vienlīdzīgām tiesībām un veicina mieru —, ir maz cerību sasniegt, sekojot pamatnostādņēm, kuras ierosina šī Komisija.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc vairāku nedēļu ilgas jauno komisāru uzklausišanas šis nav īstais brīdis, lai apšaubītu Komisāru kolēģijas kvalitāti, kura pēc daudzām stundām dažādās komitejās jau ir sniegusi noderīgu savas plānotās politikas skaidrojumu. Tagad ir pienācis laiks nodrošināt ES likumīgi ievēlētu Komisiju, kas spēj pienācīgi reaģēt uz pēdējā laika smagajiem notikumiem.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Parlamentam un Komisijai būs jārisina Eiropas Savienības galvenās problēmas, proti, jānovērš krīze, atveseļojot ekonomiku un veicinot nodarbinātību, līdzsvarojot dalībvalstu valsts finanses un risinot sarunas par finanšu shēmu periodam pēc 2013. gada, attiecībā uz kuru es vēlos uzsvērt kohēzijas politikas lielo nozīmi.

Man bija iespēja iztaujāt *Johannes Hahn*, kandidātu uz reģionālās politikas komisāra amatu, par viņa nodomu izveidot īpašu programmu visattālāko reģionu pastāvīgam finansiālam atbalstam.

Es viņam ierosināju izveidot elastīgāku sistēmu tiesībām saņemt struktūrfondu finansējumu pārejas reģionos, t.i., tajos reģionos, kam ir jānodrošina gan konverģence, gan konkurētspēja un nodarbinātība.

Demonstrējams gan kompetenci, gan stingrību, komisāra amata kandidāts parādīja, ka viņš ir gatavs izpētīt šīs iespējas, un tāpēc man ir pārliecība, ka viņš turpmāk izrādīs labu gribu un iejūtību pret tādiem visattālākajiem reģioniem, kā, piemēram, Madeira.

Uzticības balsojumā es atdevu savu balsi par šo komisāru komandu, kuru vadīs *José Manuel Barroso*, jo viņi vispār ir parādījuši labu tehnisko sagatavotību, nopietnību un godkāri un spēs strādāt ES vērienīgo mērķu labā, neaizmirstot vērtības, kas liktas tās izveides pamatā, proti, solidaritāti un teritoriālo kohēziju.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Šodien mēs apstiprinājam jaunās Eiropas Komisijas sastāvu, lai gan ir jāatzīst, ka šaubas par komisāru kandidātiem netika pilnībā kļiedētas. Gan Komisijas pasākumu plānam, gan atsevišķu komisāru programmām visvairāk trūkst sociālā aspekta. Rodas jautājums, ka galvenie kritēriji mērķu un uzdevumu formulējumam ir Eiropas nozīmes stiprināšana pasaulē, bet mūsu pilsoņu tiesības un cerības, un sociālā aizsardzība paliek otrajā plānā. S&D grupa ir nolēmusi atbalstīt Komisiju, jo laikā, kad Eiropu moka nebeidzama ekonomiska un finanšu krīze un arvien lielāks bezdarbs un tās pilsoņi ir vīlušies Eiropas projektā, Eiropas Parlaments un Eiropa kopumā nedrīkst sadalīties divās nometnēs — pozīcijā un opozīcijā. Pašlaik ir jāpievēršas vissvarīgākajiem jautājumiem politiskajā dienas kārtībā, cik ātri vien iespējams, jānovērš nenoteiktība un nestabilitāte Eiropā un ātrāk un efektīvāk jāātrīsina neatliekamākās problēmas, proti, finanšu krīzes un bezdarba problēmas.

Bastiaan Belder (EFD), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja *Barroso* otrā Komisija ir raiba kompānija. Pēdējās nedēļās mēs esam redzējuši gan dažus stiprus, gan arī dažus ļoti vājus kandidātus. Tāpēc nav viegli novērtēt šo Komisiju kopumā. Divējādās izjūtas pastiprina tas, ka daudzi komisāra amata kandidāti uzkrītoši pieglaimojās Eiropas Parlamentam uzklausišanas laikā. Tomēr, par ko viņi īsti iestājas, vēl šodien nav skaidrs.

Holandes Reformētā politiskā partija Eiropas Parlamentā ir nolēmusi atturēties no balsošanas, lai paustu divējādās izjūtas, kādas tajā radījusi šī Komisija. Tomēr notiek arī citas lietas. Viena komisāre, kas ir arī priekšsēdētāja pirmā vietiece, raisa lielas bažas. Baronesei *Ashton* ir apšaubāmais gods būt pirmajai ES amatpersonai, kas savieno karjeru Komisijā ar amatu Ministru Padomē. Mēs nevaram atbalstīt šo nepamatoto, institucionāli riskanto avantūru. Turklāt baronese *Ashton* nekad nav radījusi iespaidu, ka viņa spēj tikt galā ar šā amata grūtībām. Viņa ir viens no vājākajiem ķēdes posmiem Komisijā un nekad nav radījusi iespaidu, ka viņa labi pārzina ārlietas. Tāpēc mēs gaidām 2010.–2014. gada periodu ar nelielu satraukumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Mums ir jauna Komisija, kas ir pieņēmusi pilnvaras grūtā laikā, bet tā sastāv no profesionāļu grupas, uz kuras pleciem gulstas atbildība par visām 27 dalībvalstīm. Mums ir Lisabonas līgums, kas maina pilnvaru samēru un prasa no Komisijas spēju pielāgoties. Tādējādi Eiropas Savienība ir jaunā, delikātā situācijā, kas prasa darbību, stabilitāti un mērķtiecību, ierosinot un īstenojot saskaņotu politiku.

Mēs saskaramies ar jaunu finanšu situāciju, un tas nozīmē, ka no Komisijas puses ir vajadzīga saprātīga reakcija, veicot reformas un jaunus pielāgojumus ikvienā jomā, sākot ar ekonomiku.

Visas dalībvalstis pilnā mērā izjūt finanšu krīzes smagumu. Grieķijas trauksmes zvans ir izraisījis spēcīgu rezonansi, sākot ar valstīm ar stabilu ekonomiku un beidzot ar valstīm, kas visu laiku cīnās, lai samazinātu budžeta deficītu. Stabila, labi koordinēta ekonomikas politika visās 27 dalībvalstīs piedāvā iespēju izvairīties no lielas nelīdzsvarotības ES mērogā un otrajā posmā sasniegt labvēlīgu rezultātu. ES pasākumi ir paredzēti, lai sniegtu risinājumus problēmām, kas saistītas ar krīzi, un radošā veidā atjaunotu stabilitāti dalībvalstīs. Citiem vārdiem sakot, tie ir paredzēti, lai likvidētu deficītu, novērstu disproporcijas, vienlaicīgi nostiprinot ekonomiku.

Sophie Briard Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Tāpat kā mani kolēģi no trim galvenajām politiskajām grupām Eiropas Parlamentā es tikko atbalstīju Barroso kunga izvirzītās Eiropas Komisāru kolēģijas iecelšanu. Faktiski tā ir laba komanda, kurā sapulcētas personas ar daudzpusīgu un savstarpēji papildinošu pieredzi. Līdz 2014. gadam kristīgie demokrāti, liberāļi un sociālisti aizmirsīs savas politiskās un ģeogrāfiskās domstarpības un kopīgi strādās Kolēģijā, lai kalpotu Eiropas vispārējām interesēm. Trijās nedēļās Eiropas Parlamenta deputāti paveica lielisku darbu, parlamentārās uzklaušanās procedūrās pārbaudot kandidātu kvalitāti. Šā perioda beigās mūsu pienākums bija pilnā mērā atbalstīt šo jauno komandu. Tagad mēs gaidām, ka priekšsēdētāja Barroso otrā Komisija pārsteigs mūs ar savu stingro apņēmību virzīt uz priekšu Eiropas Savienību. Tās galvenais uzdevums būs katru dienu demonstrēt visiem Eiropas pilsoņiem Eiropas projekta pievienoto vērtību.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Kritiskajā periodā, ko pašlaik piedzīvo Eiropa gan finansiālā, gan ekonomiskā un sociālā ziņā, ir svarīgi, lai mums būtu spēcīga Komisija ar vērienīgu, drosmīgu programmu galvenajās jomās, tādās kā energoapgādes drošība, klimata pārmaiņas, zinātniskā pētniecība un inovācijas.

Komisijas jaunā struktūra, kurā ir īpaši izdalīts klimata pārmaiņu komisāra portfelis un apvienotais inovāciju un pētniecības komisāra portfelis, skaidri liecina par vērienīgu projektu un ticamu stratēģiju Eiropai līdz 2020. gadam.

Šī jaunā Komisija priekšsēdētāja Barroso vadībā, kurai ir jauna struktūra šīm jomām, atbilst vajadzīgajiem kritērijiem, lai kļūtu par ekonomikas atveseļošanas dzinējspēku, pamatojoties uz efektīvu resursu izmantošanu un inovācijām un izvēloties par mērķi sociālo taisnīgumu.

Es atzinīgi vērtēju jauno Komisāru kolēģiju un priekšsēdētāju Barroso un apsveicu viņus ar veiksmīgajiem vēlēšanu rezultātiem. Tie liecina par lielāku Parlamenta atbalstu salīdzinājumā ar atbalstu iepriekšējai Komisijai un dod skaidru iedrošinājuma signālu jaunajai iestāžu sadarbībai starp Parlamentu un Komisiju, lai tie pamazām sāktu runāt vienā balsī Eiropas Savienībā, kas ir pasaules mēroga līdere.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo Komisiju, tāpat kā to darīja visi Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Francijas deputāti. Vairākums komisāru pārstāv Eiropas Savienības liberālo nostāju, ko mēs noraidām. Ir arī citi komisāri, kurus izvirzījušas dalībvalstis un kuriem nav nekādu tālejošu plānu attiecībā uz Eiropu, nedz arī personīga redzējuma. Ir skaidrs, ka nākamie komisāri neuzņemas nekādas saistības nevienā jautājumā, ko mēs uzskatām par būtisku. Kāda stratēģija palīdzēs mums izkļūt no krīzes? Kā mums jāreaģē uz kritisko stāvokli sociālajā un klimata jomā? Kā mums jāatdzīvina Eiropas projekts? Tā kā mēs nesaņemam apmierinošas atbildes uz šiem jautājumiem, mēs balsojam pret priekšlikumu, jo mēs nevaram dot Eiropas Komisijai rīcības brīvību. Es neticu, ka, nesaņiedzot minētos mērķus, šī Komisija varētu piedāvāt jaunu nākotni Eiropas pilsoņiem vai nodrošināt Eiropai redzamu vietu pasaulē. Pamatojoties uz to, mēs nevaram Komisiju atbalstīt. Protams, tagad man piecus gadus būs jāstrādā pēc šīs Komisijas priekšlikumiem. Mans šodienas balsojums izsaka manu neuzticēšanos un politisko modrību, ko es izrādīšu visā sava pilnvaru termiņa laikā.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Kopā ar savu politisko grupu, Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupu es ļoti priecājos par nākamās Komisijas galīgo sastāvu. Jo īpaši vides un enerģētikas komisāri būs svarīgi Eiropas attīstībai nākamajos gados, un es esmu apmierināta, ka priekšsēdētājs Barroso ir izvēlējis pareizos pārstāvjus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret ieteiktajiem komisāriem (Kolēģiju), tāpēc ka viņi piekops to pašu neolibērālo politiku, kas iedzina Eiropu šajā krīzē, kura skar daudzas jomas un izraisa lielu nevienlīdzību. Viņi veicinās Lisabonas līguma īstenošanu un ES stratēģiju 2020. gadam, kas stiprinās tirgu suverenitāti, palielinās bezdarbu un apdraudēs darbavietu stabilitāti, sagraus sociālā nodrošinājuma sistēmu un ierobežos demokrātiskās un sociālās tiesības. Neskaidras procedūras un demokrātijas trūkums Eiropas Savienībā izraisa neuzticēšanos pilsoņu starpā un saasina uzticības krīzi attiecībā uz Eiropas iestādēm, kā nesen liecināja ārkārtīgi zemā pilsoņu aktivitāte Eiropas vēlēšanās. Šādas politikas turpināšana sagraus Eiropas pilsoņu cerības. Eiropas kreisie spēki pretosies šai politikai Eiropas Parlamentā un cīnīsies plecu pie pleca ar strādniekiem un sociālajām kustībām, lai papildītu jaunākās paaudzes cerības uz demokrātisku, sociāli taisnīgu, feministisku, ekoloģiski tīru un mieru mīlošu Eiropu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es apsveicu *Dr. Barroso* ne tikai par lielisko darbu, ko viņš veica savā pirmajā pilnvaru laikā, bet arī par viņa pelnīto otrreizējo iecelšanu Eiropas Komisijas vadītāja amatā jaunajā likumdošanas periodā. Es ceru, ka Parlaments un Komisija spēs cieši sadarboties un ar lielu cieņu izturēsies pret pilnvarām un privilēģijām, kas katrai no tām piešķirtas, lai iedibinātu tās īpašās partnerattiecības starp abām iestādēm, kuras savās politiskajās pamatnostādnēs ierosināja priekšsēdētājs *Barroso*. Es esmu pārliecināts, ka ievēlētais Komisijas priekšsēdētājs izpildīs Parlamentam dotos solījumus, kas ietverti pārskatītajā Pamatnolīgumā. Tikai šādā veidā mēs spēsim pabeigt Eiropas integrāciju, kuras galvenais mērķis ir aizstāvēt mūsu pilsoņu tiesības.

Komisāra amata kandidātu uzklauššana ir vienmēr bijis svarīgs brīdis, kas atklāj Eiropas demokrātijas spēku. Parlaments īstenoja savas pilnvaras, un šis process bija cieņas pilns, ass un pārredzams. Es uzskatu, ka priekšsēdētāja *Barroso* otrā Komisija būs vēl stiprāka un politiskajā ziņā labāk sagatavota nekā iepriekšējā. Es ceru, ka tā būs vienota un ka visi tās locekļi būs piemēroti savai lielajai atbildībai laikā, kad visi ilgojas pēc ekonomikas atveseļošanās un jaunām darbavietām.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Parlaments ar lielu balsu vairākumu apstiprināja priekšsēdētāja *Barroso* jauno Komisiju. Protams, es arī nobalsoju par to. Un es to darīju ne tikai apzināti, bet arī ar lielu uzticēšanos un pārliecību. Es to darīju tāpēc, ka jaunajai Komisāru kolēģijai, pamatojoties uz savu pieredzi, ir daudz lielākas politiskās spējas un tāpēc, ka tā garantē, ka apņēmīgi risinās lielos uzdevumus, kas Eiropas Savienībai ir jāveic: nopietno finansiālo krīzi, ko piedzīvojam, un tās šausmīgās sociālās un ekonomiskās sekas, jo īpaši bezdarba un drošības problēmas un cīņu pret terorismu; Eiropas lomas pasaulē nostiprināšanu, kas nozīmē Eiropu, kurai ir aktīva kopējā ārlietu un drošības politika; cīņu pret klimata pārmaiņām un mūsu ekonomikas konkurētspēju, aizstāvēt mūsu sociālo modeli. Reāli izpildāmo un vērienīgo programmu, ar ko iepazīstināja *José Manuel Barroso* un ko mūsu Parlaments atbalstīja, tagad var beidzot sākt īstenot 500 miljonu Eiropas pilsoņu labā. Es novēlu Eiropas Komisijas priekšsēdētājam un viņa komandai labu veiksmi.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Septembrī Francijas Demokrātiskās kustības partijas (*MoDem*) biedri nenobalsoja par *Barroso* kunga iecelšanu Komisijas priekšsēdētāja amatā, jo viņa sniegums nebija tik izcils, lai ieteiktu viņu ievēlēt otro reizi. Viņi nebalsoja arī šodien par Komisāru kolēģiju, jo vērienīgu mērķu trūkums, ko demonstrēja vairāki tās locekļi uzklauššanas laikā, deva maz cerību uz spēcīgu Komisiju, kas vajadzīga ES. Turklāt nesenie notikumi diemžēl ir atklājuši šīs komandas nespēju nopietni ķerties pie problēmu risināšanas. Šaubas vispirms radās decembrī Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes laikā, kad Eiropa pierādīja, ka nespēj runāt vienā balsī. Tās nostiprinājās janvārī, kad baronese *Ashton* neapmeklēja Haiti, lai parādītu, ka Eiropa solidarizējas ar šo valsti, kā arī neieradās Monreālas līdzekļu devēju konferencē, kur viņas klātbūtne bija nepieciešama, lai koordinētu ES un dalībvalstu palīdzību. Un tagad februārī mums nav vairs nekādu šaubu, jo Grieķijai uzbrūk spekulanti, bet Komisija nespēj piedāvāt ticamu glābšanas plānu. Šo iemeslu dēļ ievēlētā *MoDem* partijas pārstāvji nav dāvājuši uzticību priekšsēdētāja *Barroso* otrajai Komisijai.

Martin Ehrenhauser (NI), rakstiski. – (DE) Kā pārliecināts Eiropas idejas aizstāvis es nevaru atzīt jauno Eiropas Komisiju. Tā balstās uz dalībvalstu partiju un valdības iestāžu nepārredzamiem lēmumiem. Ieteiktie ES komisāri nav neatkarīgi politiski korifeji, kā to pamatoti vēlas īpaši gados jaunāki pilsoņi. Atlases procesā netika piemēroti specifisku zināšanu kritēriji. Tas, ka pagāja četras nedēļas no brīža, kad tika izvirzīts Austrijas komisārs *Johannes Hahn*, līdz laikam, kad viņu iecēla amatā, arī to apliecina. Lai gan ES reformas līgums, Lisabonas līgums, ir stājies spēkā, Eiropas Parlamentam vēl arvien nav tiesību ievēlēt atsevišķus komisārus, nedz arī izteikt viņiem neuzticību. Politiski atbildīgas personas, kā Francijas un Spānijas Eiropas komisāri, šajā Komisijā nogrimtu. Šī Eiropas Komisija nenožīmē lielāku demokrātiju un atmodu, tā ir tā paša ceļa turpinājums, kas noveda mūs līdz pašreizējai krīzei.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Pagājušajā rudenī mēs balsojām pret *Barroso* kungu, jo viņš nepiekrīt mūsu viedoklim par labu darba apstākļu, līdztiesības un pārejas uz ilgtspējīgu sabiedrību lielo nozīmi. Šodienas balsojums attiecas uz Kolēģijas 26 komisāriem.

Pirms *Barroso* kungu ievēlēja par Komisijas priekšsēdētāju, mēs skaidri pieprasījām, lai tiktu pārskatīta Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā. *Barroso* kungs bija spiests piekāpties un pirmo reizi atzina, ka, cita starpā, ir grūtības ar Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumiem *Laval* lietā. Viņš apsolīja arī, ka piedāvās regulējumu šīs problēmas atrisināšanai, cik drīz vien iespējams. Tā ir ļoti svarīga Komisijas priekšsēdētāja nostājas maiņa, bet ar to nepietika, lai mēs atbalstītu viņa kandidatūru.

Šodien mēs pieņemsim nostāju attiecībā uz visu komisāru grupu, un mēs ceram, ka daži komisāri, kas ir iecelti svarīgos amatos, lai risinātu nodarbinātības krīzes jautājumus, regulētu finanšu tirgus un aizstāvētu būtiskas arodbiedrību tiesības, spēs panākt pārmaiņas. Īpaši pozitīvs apstāklis ir tas, ka *Barnier* kungs un *Andor* kungs ir skaidri paziņojuši, ka nav nekādu problēmu ar Eiropas Kopienu Tiesas sniegto Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā interpretāciju. Viņi arī lika skaidri saprast, ka ir gatavi sākt darbu pie vajadzīgo grozījumu ieviešanas Eiropas tiesību aktos.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka Lisabonas līgumā ir saglabāta iespēja katrai valstij izvirzīt savu komisāru, kas ir būtiski, ja vēlamies lai Eiropā būtu dažādi viedokļi par procesiem un projektiem, kurus izstrādā Eiropas Komisija.

Man žēl, ka kandidātu uzklaušanās Parlamenta radās dažas grūtības, kas noveda pie vienas kandidātes atsaukšanas, un es ļoti ceru, ka šādi atgadījumi kļūs arvien retāki.

Es uzskatu, ka pieņemtā metode, kas pakļauj komisāra amata kandidātus Parlamenta pārbaudei, ir lietderīga Eiropas integrācijas procesā, jo tā nodrošina lielāku pārredzamību debatēs un personu piemērotības attiecīgajam amatam novērtēšanā, un es aicinu noturēt uzklaušanos prasīgā, bet sirsnīgā gaisotnē, jo Eiropas Parlaments un tā deputāti nedrīkst cēsties pārvērst uzklaušanos par izrādi ar nepelnītiem apvainojumiem un konfrontāciju.

Es ceru, ka Komisija izvēlēsies labāku likumdošanas procesu, vienmēr paturēs prātā vajadzību pienācīgi ievērot subsidiaritātes principu un par galveno politikas prioritāti izvēlēsies ekonomiskās krīzes problēmu risināšanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas atveseļošanas izšķirošajā posmā *José Manuel Durão Barroso* vadītās Komisijas pieredze un daudzpusība, kā arī Parlamentā uzklaušīto komisāru acīmredzamā atdeve, kompetence un dziļo Eiropas mērķu atzīšana būs izšķiroša, nodrošinot vienotu, sociāli taisnīgu Eiropu, kas ir spējīga uzņemties vadību cīņā pret klimata pārmaiņām un mūsu uzņēmumu konkurētspējas stiprināšanā, atbalstot zinātnisko pētniecību un inovācijas.

Es uzsveru mūsu atjaunotās cerības, ka mums būs komanda, kas uztver dažādu kultūru un personību lielo daudzveidību Eiropā kā priekšrocību, kas palielina ikvienas dalībvalsts vērtību. Ņemot vērā izaicinājumus, kas rodas mūsdienu sabiedrības attīstības ceļā, es uzskatu, ka pie jaunajām iestāžu attiecībām, kuras rada Lisabonas līguma īstenošana, Eiropas Savienība ar šo Komisiju ir palielinājusi savas iespējas iejaukties pašreizējā ekonomikas, sociālajā un politiskajā struktūrā ne tikai Eiropas Savienības robežās, bet arī globālā mērogā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūsu balsojums pret Eiropas Komisiju ir dabīgas sekas mūsu domstarpībām par tās programmu, par vairākuma komisāra amata kandidātu nostāju, kas tika atbalstīta uzklaušanās sanāksmēs, un par paša Lisabonas līguma mērķiem un saturu, ko Komisija sola aizstāvēt, bet kam mēs nepiekrītam.

Lai gan var piekrist, ka Eiropas Komisija ir viena no Eiropas Savienības vissvarīgākajām iestādēm, tomēr jāpiekrīt arī tam, ka Komisāru kolēģija sastāv no komisāriem, kurus izvirza Eiropas Savienības dalībvalstis. Tā kā vairākums dalībvalstu valdību ir labējā spārna konservatīvie vai sociāldemokrāti ar līdzīgu politiku, nepārsteidz tas, ka Eiropas Komisijai ir tāda pati nosliece pastiprināt neolīberālo, militāristu un federalistu politiku. Tāpēc mēs faktiski nedzirdējam nekādu atsaukšanos uz nopietnajām ekonomiskajām un sociālajām problēmām, ar kurām sastopas strādnieki un pilsoņi.

Mēs cīnāmies par citādu Eiropu, kurā valda taisnīgums un sociāls progress, kurā ekonomiskā un sociālā kohēzija ir realitāte un sadarbība starp suverēnām valstīm, kam ir vienādas tiesības un kas dzīvo mierā, ir galvenais mērķis.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par priekšsēdētāja *Barroso* jauno, otro Komisiju. Kopš Eiropas vēlēšanām 2009. gada jūnijā Eiropas Savienība ir atradusies politiskā vakuumā, kas pasliktinājās aizkavētās Lisabonas līguma spēkā stāšanās dēļ. Tāpēc jaunajai Komisijai, vienīgajai Eiropas iestādei, kam ir pilnvaras ierosināt tiesību aktus, ir steidzami jāsāk darbs. Izņemot *Jeleva* kundzi, kam bija jāatsauc sava kandidatūra, tie 26 komisāri, kas ir iecelti amatā, ir individuāli saņēmuši Eiropas Parlamenta deputātu atbalstu. Nebūtu bijusi nekāda jēga noraidīt Komisāru kolēģiju. Tāpēc balsojums par Komisijas iecelšanu bija tikai formalitāte, administratīvs „jā” vārds. Nobalsojot par priekšsēdētāja *Barroso* otro Komisiju, es negatavojos tai sniegt beznosacījumu politisku atbalstu. Es spriedīšu par Komisiju pēc tās politiskajām iniciatīvām.

Sylvie Goulard (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai gan Komisāru kolēģijā ir vairākas augsti kvalificētas personas, es balsoju pret Komisijas iecelšanu divu iemeslu dēļ. Attiecībā uz ekonomiskiem un monetāriem jautājumiem (Lisabonas stratēģiju, eiro zonas pārvaldību) iepriekšējās Komisijas trūkumi ir labi zināmi. Attiecībā uz ES ārējo pārstāvību jāsaka, ka baronesei *Ashton* nav nepieciešamo prasmju, un man nešķiet, ka viņa būtu nolēmusi tai pārāk nodoties, kā redzējam saistībā ar Haiti traģēdiju. Viņa bija premjera *Blair* valdībā, kas atbalstīja iebrukumu Irākā, pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus, un kas risināja sarunas par izstāšanos no Pamattiesību hartas.

Mathieu Grosch (PPE), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par Komisiju, jo tā visumā ir parādījusi — īpaši ar jauno komisāru iecelšanu amatā —, ka tā var sekmīgi pildīt savu darbu. Arī sarunas starp Komisiju un Parlamentu ir devušas pietiekamus rezultātus. Manuprāt, īpaši svarīgs apstāklis ir tas, ka Komisija nesaņem *carte blanche* nākamajiem pieciem gadiem, bet būs pakļauta sava veida nepārtrauktai vērtēšanai.

Atliek vēl īpašs uzdevums ieviest saskaņotību dažādās politikas jomās, piemēram, vides, sociālajos un ekonomikas jautājumos, un veidot mūsu sakarus ar pārējo pasauli tā, lai padarītu Eiropas politiku pārredzamāku un saprotamāku visiem pilsoņiem.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret *Barroso* kunga Komisiju tāpēc, ka tā neatbilst manām prasībām attiecībā uz sociālo reformu veicināšanu, kas mums vajadzīgas, lai izklūtu no krīzes, kurā atrodamies. Ir skaidrs, ka šī Komisija nekādā ziņā nebūs aktīvs spēks, kas cīnīsies par politiski stipru Eiropu, un ka tā ir ļoti tālu no tās Eiropas, ko es vēlos redzēt. Ar slikti formulētiem amata pienākumiem un samazinātām pilnvarām šai Komisijai nebūs līdzekļu aktīvai darbībai, un, protams, tā tieksies saglabāt dalībvalstu intereses, nevis aizstāvēt Eiropas intereses.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par jauno Komisāru kolēģiju. Skotijas viedoklis — nācības, ko es pārstāvu, — ir, ka jaunajiem komisāriem būs jārisina svarīgi jautājumi un uzdevumi. Tā kā kopējas zivsaimniecības politikas (KZP) un kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reforma vairs nav aiz kalniem, ir jāatzīst Skotijas būtiskās intereses šajās politikas jomās, un es aicinu attiecīgos komisārus nodrošināt, lai Skotijas piekrastes un lauku kopienas dzīvotu sociālā un ekonomiskā labklājībā. Tā kā Skotija ir potenciāli liels enerģijas ražošanas avots, jo īpaši atjaunojamu energoresursu avots, Komisijai kā prioritārus vajadzētu izvēlēties projektus un iniciatīvas, kas palīdzētu attīstīt Skotijas kā tīras, videi nekaitīgas enerģijas piegādātājas lielo potenciālu.

Kā tādas partijas biedrs, kas atbalsta ES, es ceru, ka šī Komisija spēs atdot cilvēkiem ticību Eiropas Savienībai, ko daudzi skoti zaudējuši, piemēram, Skotijas bēdīgās pieredzes dēļ attiecībā uz neveiksmīgo kopējo zivsaimniecības politiku.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Priekšsēdētāja *Barroso* otrā Komisija būs pirmā, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu strādās kopā ar Eiropas Parlamentu, kam piešķirtas paplašinātas pilnvaras, kuras to padara par redzamāku un aktīvāku partneri nekā jebkad agrāk. Pamatojoties uz balsošanas rezultātiem, mēs esam iecēluši Komisāru kolēģiju, kuras vispārējais sniegums nebija bez kavēkļiem, kā gadījumā ar komisāri, ko izvirzīja un pēc tam aizvietoja Bulgārija, kas uzsver manis teikto. Tas, ka mēs esam sekmīgi veikuši savu uzdevumu mainīt Kolēģijas sastāvu, ir faktiski liels sasniegums Eiropas Parlamentam vispār un mūsu grupai jo īpaši. Es uzskatu, ka balsojums par šo Kolēģiju ir vislabākā izvēle šajā laikā, kad vilcināšanās būtu novedusi ES neērtā situācijā, kurā pārmetumi par nemākulību būtu bijuši pamatoti. Jaunajai Komisijai ir svarīgi sākt darbu pēc iespējas ātrāk un panākt Eiropas Parlamentu, kas tika ievēlēts pirms septiņiem mēnešiem un ir paveicis jau krietni daudz. Mēs varam tikai cerēt uz labu sadarbību, mērķiem un pasākumu plāniem iegūstot konkrētāku veidolu nekā tad, kad ar tiem iepazīstināja uzklaušanās reizēs.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Es atturējos no balsošanas par Eiropas Komisijas sastāvu, tāpēc ka blakus labiem kandidātiem bija vāji un ļoti vāji kandidāti. Man tas nav pieņemams, un es nevaru piekrist, ka svarīgiem Eiropas diplomātijas amatiem — ekonomikas un monetāro jautājumu komisāra amatam, nodarbinātības

un sociālo lietu komisāra amatam — tiek izvirzīti cilvēki, kas nav pietiekami kvalificēti šiem amatiem. Mums jāatceras, ka mēs vēl arvien dzīvojam krīzes situācijā un ka mēs vēl arvien meklējam ceļu, kā pārvarēt krīzi. Eiropa tāpēc nevar atļauties iecelt komisārus, kas vēl tikai vēl gatavojas apgūt savu amatu. Es esmu pārsteigta par Eiropas Komisijas priekšsēdētāja nostāju, kurš pēc piecu gadu ilgas kalpošanas šajā amatā un ar tik lielu pieredzi Komisijas vadīšanā ir ieteicis tik vājus kandidātus. Godīgi runājot, man vajadzēja balsot pret ierosināto Komisijas sastāvu, bet blakus vājiem kandidātiem bija vairāki ļoti labi kandidāti, tostarp Polijas kandidāts *Janusz Lewandowski*. Lai gan es atturējos, es vēlu visai Komisijai veiksmi, jo tas ir ļoti svarīgi visiem eiropiešiem.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es nobalsoju par Komisāru kolēģiju, galvenokārt parādot savu ticību Komisijas priekšsēdētājam. Es neuzskatu, ka Komisijas sastāvs ir ideāls. Augstā pārstāve ārlietās manī pastāvīgi izsauc bažas, jo viņai nav nepieciešamās pieredzes ārlietās, un viņai trūkst skaidra redzējuma par to, kā vadīt ES ārlietu un drošības politiku. Tomēr es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija sāktu strādāt, izmantojot visas savas pilnvaras, un es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta plašs atbalsts ir ļoti svarīgs, Komisija un Eiropas Parlaments ir tuvākie sabiedrotie, veidojot ES kopējo politiku.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Mēs visi vēlam šai jaunajai Komisijai labu. Tai ir daudz prioritāšu, bet nav šaubu, ka viena joma, par kuru mūsu uzskati sakrīt, ir vajadzība radīt darbavietas. Tam jābūt galvenajam pīlāram, pēc kura spriest par šo jauno Komisiju. Būsim atklāti, daudzas dalībvalstis piedzīvo ekonomisku sabrukumu. Šīs situācijas novēršana un spēcīgas sociālas tirgus ekonomikas attīstīšana, kurā ES būtu globāla līdere visās ekonomikas jomās, būs kritērijs, pēc kura spriedīs par šo Komisiju. Es jo īpaši ceru, ka komisārei no Īrijas *Geogheghan Quinn* kundzei pētniecības un inovāciju komisāres amatā būs vadoša loma jaunajā Komisijā. Viņai būs izšķiroša nozīme Eiropas atveseļošanā, un es vēlu viņai šajā darbā veiksmi.

Morten Løkkegaard (ALDE), rakstiski. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Daudz jauku vārdu ir teikti par *Barroso* kunga jauno komisāru komandu — pareizu vārdu.

Es tagad runāju tāpēc, ka ir jāpievērš uzmanība lielai kļūdai, kas pieļauta attiecībā uz jauno Komisiju — jūs veltī meklēsit komunikāciju komisāra amatu. Tas gluži vienkārši ir PAZUDIS — un tas notiek laikā, kad vairāk par visu citu mums ES ir vajadzīga pienācīga, labi koordinēta, pārdomāta komunikāciju politika.

Pirms pāris nedēļām es nosūtīju *Barroso* kungam vēstuli Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā, izsakot mūsu bažas un vaicājot, KĀPĒC mums vairs nav komunikāciju komisāra.

Es neesmu saņēmis nekādu atbildi, kas varbūt ir sava veida atbilde, lai gan neapmierinoša.

Tādējādi šķiet, ka neviens nezina, kāpēc ES nav komisāra neticami svarīgā — faktiski izšķirošā — jomā, ja vien daudzās lieliskās runas par tuvināšanos ES pilsoņiem un Eiropas kopējās sabiedriskās telpas radīšanu nav tikai skaisti vārdi.

Es vēl arvien gaidu atbildi no *Barroso* kunga — ja iespējams, ar pienācīgu plānu komunikāciju jomā nākamajiem pieciem gadiem.

Isabella Lövin (Verts/ALE), rakstiski. – Es piekřitu kritikai par Komisijas izvirzīšanas procedūru, kas izskaidrota Zaļo grupas rezolūcijā, jo īpaši par pārredzamības trūkumu un to, ka dalībvalstis izvēlas savus kandidātus saskaņā ar iekšpolitikas apsvērumiem, nevis tāpēc, ka viņi ir piemērotākie, un par iespējas trūkumu noraidīt atsevišķus kandidātus. Tomēr es nevarēju balsot pret visu Komisiju, jo komisāra amata kandidāti izšķirošos un būtiskos jautājumos, tādos kā klimats, vide, attīstība, humānā palīdzība, lauksaimniecība un zivsaimniecība, tika uzskatīti par ļoti kompetentiem un uzticīgiem savai lietai. Tāpēc es atturējos no balsošanas par jauno Komisiju.

Thomas Mann (PPE), rakstiski. – (DE) Es tikko apstiprināju Eiropas Komisijas ievēlēšanu, lai gan tas nebija viegls lēmums, tāpēc ka uzklaušīšanas laikā kļuva skaidrs, ka dažiem dalībvalstu izvirzītajiem kandidātiem nav vajadzīgo speciālo zināšanu un viņi nespēj piedāvāt konkrētas idejas par saviem amata pienākumiem, nedz vispār kaut kādu nākotnes redzējumu. Pamatnolīgums starp Eiropas Parlamentu un Komisiju par turpmāko sadarbību arī atstāj daudzus jautājumus neatbildētus. Pašlaik tas ir tikai Eiropas Parlamenta vēlmju saraksts, kurā nav minēti nekādi pienākumi. Tagad īpašās sarunās tas būs visos sīkumos jāprecizē, lai noteiktu, cik lielā mērā Lisabonas līgums var nostiprināt mūsu kā tautas pārstāvju tiesības. Iestāžu nolīgums tomēr satur dažus svarīgus soļus pareizajā virzienā. Visu Komisijas pasākumu ietekme ir regulāri jānovērtē neatkarīgiem ekspertiem. Parlamentu savlaicīgi informēs par Komisijas personālsastāva maiņu. Parlamenta delegācijas priekšsēdētājam starptautiskās konferencēs piešķirs novērotāja statusu. Eiropas Parlamentam būs tiesības iesaistīties ES ikgadējās darba programmas sagatavošanā un īstenošanā. Visbeidzot, Eiropas

Komisija apņemas trīs mēnešu laikā iesniegt ziņojumu par savām likumdošanas iniciatīvām. Tāpēc es šodien nobalsoju par J. M. Barroso jauno Komisiju.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Mans balsojums par Eiropas Komisiju izsaka manu ticību un cerības, kuras es saistu ar Barroso kunga jaunievēlēto kabinetu. Es uzskatu, ka, neņemot vērā strīdus un dažu komisāru iespējamo pieredzes trūkumu, mums ir jādod Eiropas Komisijai iespēja nopietni ķerties pie aktuālo jautājumu risināšanas. Tikai aktīvi iesaistoties un uzsākot reāli strādāt, komisāri varēs parādīt, ko viņi spēj. Es ceru, ka jaunais kabinets, cieši sadarbojoties ar Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Parlamentu un būdams efektīvi kontrolēts, parādīs, ka mans balsojums ir bijis pareizs.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju jaunās Komisijas iecelšanu un ar nepacietību gaidu, kad tā sāks pildīt dotos solījumus. Mani jo īpaši iepriecina Cathy Ashton apstiprināšana Augstās pārstāves amatā, un es esmu pārliecināts, ka viņas rāmā diplomātija nesīs labumu visai Eiropai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Kā liecina priekšsēdētāja Barroso ievēlēšana, viņa otrā Komisija ir iepriekšējo Komisiju turpinājums — neoliberālās politikas turpinājums, kas noveda ES līdz ilgstošai ekonomiskai, sociālai un vides krīzei, kura ar šo brīdi kļūst par Komisijas krīzi. Ne programma, ar ko mūs iepazīstināja Barroso kungs, ne izvirzītie komisāri neliecina par Komisijas politisko mērķu maiņu.

Atrodoties starp sliktākās situācijas turpinājuma iespēju un tās mazināšanos, priekšsēdētāja Barroso otrā Komisija iemieso Eiropu, kas novesta līdz sociālai sagrāvei un līdz Ziemeļatlantijas aliansei, ko tik ļoti iecienījusi neoliberālā elite, Eiropu, kas atsakās saraut saites ar neoliberālo dogmu, kura vērsta vienīgi uz peļņu, kas iznīcina planētas iedzīvotājus. Mans uzdevums kā Eiropas Parlamenta deputātam ir veidot tādu Eiropu, kurā bagātība ir vienmērīgi sadalīta un kurā tiek veikta vides plānošana, kas vajadzīga tautām. Tāpēc es balsošu pret Komisiju, kas ir pretmets visam minētajam.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc vairāku nedēļu ilgām jauno komisāru uzklaušanās sanāksmēm šis nav piemērotākais laiks apšaubīt Komisāru kolēģijas kvalitāti, kura pēc daudzām stundām dažādās komitejās ir jau sniegusi noderīgus plānotās politikas skaidrojumus.

Tagad ir pienācis laiks nodrošināt ES likumīgi ievēlētu Komisiju, kas spēj pienācīgi reaģēt uz pēdējā laika smagajiem notikumiem. Šis skaidrojums atkārtο manu nostāju balsojumu skaidrojumos, ko sniedzu attiecībā uz rezolūciju priekšlikumiem B7-0071/2010, B7-0088/2010 un B7-0089/2010. Ar savu parakstu es apliecinu, ka jo īpaši atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Savienība tagad ir labāk sagatavota, lai risinātu tagadnes problēmas un nākotnes uzdevumus.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Kā nelokāma Eiropas idejas atbalstītāja es, tāpat kā vairākums manu kolēģu no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas, pēc Pamatnolīguma noslēgšanas starp Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu nākamajiem pieciem gadiem atbalstīju jaunās Eiropas Komisijas iecelšanu. Balsošanas iznākums ir skaidrs: 488 no maniem kolēģiem pievienojās man un atbalstīja Eiropas Komisijas Kolēģijas iecelšanu. Es vēlos uzsvērt, ka šī ir pirmā reize Eiropas vēsturē, kad mēs esam iecēluši Eiropas Komisiju, uzņemoties savu jauno lomu kā pilntiesīgi likumdevēji kopā ar Komisiju. Eiropai, kura ir krīzes varā un kurai ir jauna iestāžu struktūra, ir vajadzīgs vērienīgums un liels vienojošs projekts, lai izveidotu spēcīgāku Eiropu tās pilsoņu labā. Tāpēc es dedzīgi aicinu Eiropas Komisiju nekavējoties uzsākt darbu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par priekšsēdētāja Barroso otro Komisiju divu iemeslu dēļ. Pirmais iemesls ir tas, ka Komisija ir ierosinājusi ticamu un reālistisku programmu, kuru es uzskatu par piemērotu pašreizējām vajadzībām. Es ceru, ka jaunā Kolēģija sāks īstenot šo programmu pēc iespējas ātrāk. Otrais iemesls ir tas, ka Barroso kunga komandā ir daudz uzticamu profesionāļu, kas, saskaņā ar manu stingru pārliecību, dos ievērojamu ieguldījumu to reformu sekmēšanā, kas mums turpmākajos gados būs vajadzīgas.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Uzticības balsojumā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Polijas delegācija nobalsoja par jauno Eiropas Komisiju. Mēs tomēr apzināmies jaunievēlētās Komisijas vājās puses un iebildumus pret dažu komisāru kompetences trūkumu. Mums ir bijis ilgi jāgaida uz jauno Eiropas Komisiju. Tomēr ir jāatzīst, ka jaunā Komisija tiešām saņēma milzīgu balsu vairākumu. Tās ir lielas pilnvaras turpmākajam darbam. Tomēr, no otras puses, gandrīz visiem, kas balsoja par jauno Komisiju, bija iebildumi. Viena no problēmām, protams, ir tā, ka 27 komisāru amata pienākumi daudzos gadījumos daļēji sakrīt, un tas rada neskaidrības.

Daudzi no maniem kolēģiem norāda, ka Barroso kungs pārmērīgi kontrolē dažus komisārus. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka jaunā Komisija veiks finansiālās krīzes sociālo un ekonomisko seku novērtējumu. Es ar lielu

vilšanos tomēr konstatēju, ka *Barroso* kungs savā runā nesniedza nekādu informāciju ne par kopējās lauksaimniecības politikas, ne kohēzijas politikas reformu. Šīs, protams būs vissvarīgākās darba jomas nākamajā Eiropas Komisijas likumdošanas periodā.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Visu ES dalībvalstu pilsoņiem un iestādēm vajadzētu tikties, lai par komisāriem kļūtu labākie un spēcīgākie kandidāti. To valstu atbildība, kas izvirza kandidātus, un Eiropas Parlamenta deputātu atbildība ir liela. Diemžēl dažas valstis šo apstākli neņem vērā. Rodas iespaids, ka reizēm ES dalībvalstu valdības sūta uz Briseli vājus un „nevēlamus” politiķus, lai atbrīvotu viņu amata vietas savās galvaspilsētās. Tā ir bīstama tendence. Tomēr Eiropas Parlaments cenšas parādīt „sarkano kartīti” vājiem kandidātiem, kurus viņu valdība ir iecēlusi amatā un kuri ir saņēmuši Komisijas priekšsēdētāja *Barroso* apstiprinājumu vai arī to cilvēku apstiprinājumu, kuru finansiālās intereses nav pārredzamas. Pirms pieciem gadiem uzticības balsojumu neizturēja divi kandidāti, šogad — viens. Tomēr Eiropas Parlamenta deputātiem vēl nav tiesību balsot par atsevišķiem komisāriem, mēs balsojam par Komisāru kolēģiju. Tā kā vairākums komisāru kandidātu atstāja labu iespaidu, es nobalsoju par jauno Eiropas Komisiju.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropai ir steidzami vajadzīgs autoritatīvs līderis, ko pilnā mērā iemieso šī Komisija.

Jaunajai Komisijai būs jārisina grūtais uzdevums veicināt ilgtspējīgu izaugsmi, pilnībā īstenojot Eiropas ekonomisko modeli, proti, sociālas tirgus ekonomikas modeli.

Iekšējā tirgus nostiprināšanai ir jānodrošina veselīga konkurence, lai veicinātu jaunu darbavietu radīšanu un izaugsmi. Es jo īpaši lepojos ar to, ka jaunajā Eiropas izpildvarā Itālija *Tajani* kunga personā nodrošinās izcilības un kompetences nepārtrauktību, jo tai ir piešķirts viens no galvenajiem amata portfeļiem, proti, rūpniecības, kam ir liela stratēģiska nozīme krīzes pārvaldībā un Eiropas ražošanas reorganizācijā.

Savā nākamajā pilnvaru laikā Komisijai ir jānosaka precīzas prioritātes un jāspēj izstrādāt Eiropas imigrācijas un enerģētikas politikas nostādnes, tādējādi nodrošinot Eiropas Savienībai konsekventu pieeju, ko pašlaik, šķiet, ir grūti sasniegt. Tai arī būs jāspēj izstrādāt Eiropas Savienības ārlietu un aizsardzības politiku, kas būtu sava vārda cienīga.

Teresa Riera Madurell (S&D), rakstiski. – (ES) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja ir atbildīga par pētniecību, enerģētiku un informācijas sabiedrības attīstību. Tās ir trīs prioritātes, kas palīdzēs mums izkļūt no krīzes un atjaunot mūsu ražošanas sistēmu, kuru mana grupa, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, vēlas redzēt konkurētspējīgāku un novatoriskāku, kā arī ilgtspējīgāku sociālajā un vides jomā. Pētniecība un inovācijas ir galvenie pārmaiņu virzītājspēki. *Barroso* kungs ir uzņēmies saistības ieguldīt 3 % finansējuma pētniecībā un izstrādē. Tomēr mēs ar bažām vērojam, kā šī joma, jo īpaši attiecībā uz politisko grafiku un budžetu, pamazām zaudē prioritāti. Komisija šajā ziņā ir uzņemusies skaidrākas saistības. Ekonomikas atveseļošanās notiks, lielā mērā pateicoties mūsu enerģētikas modeļa maiņai. Mūsu ekonomikas nākotne ir saistīta ar videi nekaitīgas ekonomikas attīstību. Komisija ir vēlreiz apstiprinājusi šo mērķi. Attiecībā uz informācijas sabiedrību mēs piekritam, ka mums ir jārisina daudz uzdevumu, lai ikvienam jebkurā vietā garantētu piekļuvi informācijai un komunikāciju tehnoloģijām. Komisāri, kas piedalījās mūsu komitejas sanāksmē, uzņemās īpaši nopietnas saistības, un uzticības balsojumā mēs nobalsojam par viņiem, bet mēs garantējam, ka nodrošināsim šo saistību pildīšanu.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Balsojumā uz jautājumu, vai mēs uzskatām, ka *J. M. Barroso* ir piemērots kā Eiropas projekta virzītājspēks, iniciators un iedvesmotājs, es atbildēju ar „nē”. *J. M. Barroso* nav tas spēcīgais līderis, kas mums vajadzīgs. Viņš pieļāva, lai tāpat vien pāiet pieci ārkārtīgi izšķiroši gadi. Tie bija gadi, kad ES būtu varējusi sekot mazāk neoliberālai un vairāk sociāli orientētai politikai. Tie bija gadi, kad Eiropa būtu varējusi veicināt MVU, gadi, kad viņš būtu varējis atbalstīt Eiropas neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu kvalitāti, kā arī būtu varējis palīdzēt demokratizēt Eiropas lēmumu pieņemšanas procesu, lai iedvestu miljoniem pilsoņu vairāk ticības Eiropas sadarbības projektam. Tomēr tas nenotika.

Pēc aklas pievēršanās liberalizācijai, biržas cenām un makroekonomiskajai izaugsmei ES sociālie un ilgtspējības mērķi kļuva neskaidri. Pasaulei postu ir atnesušas trīs krīzes — finansiāli ekonomiska, sociāla un vides krīze. Kopīgas rīcības trūkums vairo sabiedrībā cinismu un politisku nihilismu. *J. M. Barroso* vājš un nenoteiktais politiskais plāns dod maz cerību uz pārmaiņām. Viņš samierinājās ar to, ka dalībvalstis nereti izvirzīja galīgi nespējīgus kandidātus, viņš pārdalīja dažu komisāru portfeļus, un tas izraisīja neziņu par to, kas galu galā ir atbildīgs par svarīgām politikas jomām. *J. M. Barroso* trūkst redzējuma un politiskas drosmes, un tas nedod Eiropai nekā laba. Ar to es izskaidroju savu „nē” balsojumu.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Parlaments un Komisija risinās Eiropas Savienības galvenās problēmas, proti, krīzes mazināšanas problēmu, atveseļojot ekonomiku un nodarbinātību, līdzsvarojot dalībvalstu finanšu sistēmu un risinot sarunas par finanšu shēmu periodam pēc 2013. gada, un šajā sakarībā es vēlos uzsvērt kohēzijas politikas lielo nozīmi. Man bija iespēja iztaujāt reģionālās politikas komisāra amata kandidātu *Johannes Hahn* par viņa vēlēšanos izveidot īpašu programmu visattālāko reģionu pastāvīgam finansiālam atbalstam, Es viņam ierosināju izveidot elastīgāku sistēmu tiesībām saņemt struktūrfondu finansējumu pārejas reģionos, t.i., tajos reģionos, kam ir jānodrošina gan konverģence, gan konkurētspēja un nodarbinātība. Demonstrējams gan kompetenci, gan stingrību, komisāra amata kandidāts parādīja, ka viņš ir gatavs izpētīt šīs iespējas, un man ir pārliecība, ka viņš turpmāk izrādīs labu gribu un iejūtību pret tādiem visattālākajiem reģioniem, kā, piemēram, Madeira. Uzticības balsojumā es atdevu savu balsi par šo komisāru komandu, kuru vadīs *José Manuel Barroso*, jo tā vispār ir parādījusi labu tehnisko sagatavotību, nopietnību un godkāri un spēs strādāt ES vērienīgo mērķu labā, neaizmirstot vērtības, kas liktas tās izveides pamatā, proti, solidaritāti un teritoriālo kohēziju.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (RO) Mums ir jauna Komisija, kas ir pieņēmusi pilnvaras grūtā laikā, bet tā sastāv no profesionāļu grupas, uz kuras pleciem gulstas atbildība par visām 27 dalībvalstīm. Mums ir Lisabonas līgums, kas maina pilnvaru samēru un prasa no Komisijas spēju pielāgoties. Tādējādi Eiropas Savienība ir jaunā, delikātā situācijā, kas prasa darbību, stabilitāti un mērķtiecību, ierosinot un īstenojot saskaņotu politiku.

Mēs saskaramies ar jaunu finanšu situāciju, un tas nozīmē, ka no Komisijas puses ir vajadzīga saprātīga reakcija, veicot reformas un jaunus pielāgojumus ikvienā jomā, sākot ar ekonomiku. Visas dalībvalstis pilnā mērā izjut finanšu krīzes smagumu. Grieķijas trauksmes zvans ir izraisījis spēcīgu rezonansi, sākot ar valstīm ar stabilu ekonomiku un beidzot ar valstīm, kas visu laiku cīnās, lai samazinātu budžeta deficītu.

Stabila, labi koordinēta ekonomikas politika visās 27 dalībvalstīs piedāvā iespēju izvairīties no lielas nelīdzsvarotības ES mērogā un otrajā posmā sasniegt labvēlīgu rezultātu. ES pasākumi ir paredzēti, lai sniegtu risinājumus problēmām, kas saistītas ar krīzi, un radošā veidā atjaunotu stabilitāti dalībvalstīs. Citiem vārdiem sakot, tie ir paredzēti, lai likvidētu deficītu, novērstu disproporcijas, vienlaicīgi nostiprinot ekonomiku.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Komisijas locekļiem ir uzticības votums tikai no kapitāla politiskajiem pārstāvjiem, nevis no strādniekiem. Eiropas Komisijas locekļus iecēla ES dalībvalstu neoliberālās un sociāldemokrātiskās valdības un apstiprināja Eiropas Parlamenta balsojums, un vienīgais politiskais kritērijs viņu ievēlēšanai bija viņu spēja netraucēti kalpot kapitāla interesēm. Eiropas Komisijas locekļi pielika pūles, lai to apliecinātu uzklaušīšanā Eiropas Parlamenta komiteju sanāksmēs, bez vilcināšanās atbalstot ES imperiālistisko būtību, tās prettautisko politiku un militārās intervences starptautiskā līmenī ar mērķi veicināt kapitāla ienesīgumu; tie palika uzticīgi vienotā tirgus izveidei un četrām Māstrihtas brīvībām, konkurētspējai un kapitālistiskajai pārstrukturēšanai ar nolūku radīt piemērotus apstākļus kapitāla koncentrācijai; tie piekrita pret vienkāršo tautu vērsto pasākumu pastiprināšanai — totālam uzbrukumam darba ņēmēju tiesībām uz darbu, atalgojumu, sociālajām tiesībām un tiesībām uz apdrošināšanu, lai palielinātu monopolu peļņu; tie neprotestēja pret reakcionāru vajāšanas instrumentu skaita pastiprinātu izmantošanu, lai apspiestu darba ņēmēju un tautas demonstrācijas. Eiropas Parlamenta Grieķijas Komunistiskā partijas deputāti balsoja pret Eiropas Komisiju, kas uzturēs un pastiprinās darba ņēmēju, trūcīgo lauksaimnieku un pašnodarbināto personu ekspluatācijas politiku.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – Mums ir vajadzīga pragmatiska Eiropas Komisija, kas ierosinās un veicinās reformas, tostarp ES izdevumu noregulēšanu un samazināšanu, vairāk koncentrējoties uz organizatoriska rakstura jautājumiem nekā uz politisko integrāciju. Daži no komisāra amata kandidātiem ir kompetenti, bet citi tādi nav. Augstā pārstāvja amats ir Lisabonas Līguma produkts. Es neatbalstu šo līgumu, nedz arī to, kas tā rezultātā ir radies. Tam nav demokrātiskas leģitimitātes. Baronese *Ashton* tika izvēlēta aizkulišu darījuma rezultātā, ko pēc Lielbritānijas premjerministra novēlotas iniciatīvas savā starpā noslēdza Eiropas sociālistiskās partijas. Turklāt, ņemot vērā, ka viņai nav nekādas pieredzes vajadzīgo uzdevumu veikšanā, viņai ir ļoti apšaubāma vēsture kodolatbrūņošanās kampaņas (CND) finanšu pārvaldnieces amatā. Aukstā kara kulminācijas laikā šī kaitnieciskā organizācija centās panākt vienus Eiropas atbrūņošanu un radīja trauksmi un izmisumu. Daudziem no izvīrītajiem kandidātiem ir komunistiska pagātne. Daži kandidāti kā, piemēram, *László Andor*, izrādīja visai sliktu izpratni par saviem amata pienākumiem un šķita noskaņoti uzspiest arvien jaunus un jaunus nelietderīgus noteikumus. Ir ļoti nepareizi, ka Parlaments nevar balsot par katru komisāru atsevišķi, bet tam jābalso par visu Kolēģiju kopumā. Dažus kandidātus es varētu atbalstīt, bet citi manu balsi neiegūtu. Mūsu grupas solidaritātes vārdā es atturējos.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Barroso kungs! Pragmatisks iemesls, lai balsotu „par” jaunieceļamo Komisiju, ir tas, ka darbu, ko nepieciešams paveikt, tagad beidzot varēs sākt darīt. Tas palīdzēs ietaupīt vērtīgo nodokļu maksātāju naudu. Barroso kungs! Jūs esat parādījis savu lietpratību, ievēlējot Komisiju. Daži no komisāra amata kandidātiem ir lieliski. Ir arī daži, kuriem pavisam noteikti ir iespējas attīstīties. Viņiem jādod iespēja, ko viņi paši vēlas, iepazīties ar Eiropas izaicinājumiem. Tomēr attiecībā uz dažiem komisāra amata kandidātiem atliek vēlēties ko labāku, jo šķiet, ka viņiem nav speciālo zināšanu un vajadzīgās mērķtiecības, lai ieņemtu vadošos amatus Eiropā.

Šo iemeslu dēļ es esmu noraidījusi priekšlikumu veidot jaunieceļamo Komisiju šādi. Es gribētu, lai komisāri tiktu iecelti pārskatāmākā veidā, un es gribētu, lai tiktu atrastas labāk kvalificētas komisāres-sievietes.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu un tādējādi arī par jauno Eiropas Komisiju. Eiropas Parlaments nedod Barroso kungam un Komisāru kolēģijai neaizpildītu čeku. Tomēr es diezgan regulāri tikos ar priekšsēdētāju Barroso viņa pirmajā pilnvaru termiņa laikā, kad es šajā pašā laikposmā pārraudzīju Parlamenta Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas darbu. Tāpēc man bija iespēja novērot viņa delikāto pieeju Eiropas Komisijas darba organizēšanai un cieņu, ar kādu viņš izturas pret saviem līdzcilvēkiem un kopējiem mērķiem. Es arī ļoti priecājos par slovāku kandidātu, kas tika pakļauts netaisnīgiem, zināšanu trūkuma izraisītiem uzbrukumiem, kuri tika pret viņu vērsti tikai un vienīgi maznozīmīgu politisku iemeslu dēļ. Kad apmelojumi un minoritātes tiek izmantotas nomelnošanas kampaņā, lai apšaubītu politiku godprātīgumu maznozīmīgu politisku iemeslu dēļ, tas iezīmē institucionālās politiskās kultūras beigas. Es no sirds vēlu visiem Eiropas Komisijas locekļiem veiksmi viņu centienos paveikt lielisku darbu.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.40 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Sarežģītā monetārā, ekonomiskā un sociālā situācija eiro zonas valstīs (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par sarežģīto monetāro, ekonomisko un sociālo situāciju eiro zonas valstīs.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Mēs eiro zonā piedzīvojam bezprecedenta situāciju, jo šī ir pirmā globālā finansiālā krīze kopš eiro pastāvēšanas sākuma. Eiro zonā un visā Eiropas Savienībā, neraugoties uz to, ka krīze netika izraisīta šeit un tā nesākās šeit — mēs zinām, ka tā sākās ASV, — mēs izjūtam krīzes sekas tikpat lielā mērā kā valsts, kur tā sākās.

Acīmredzami valstu deficītu ir izraisījusi krīze un valdību pozitīvie centieni novērst, cita starpā, finansiālās sistēmas sabrukumu. Šis deficīts nenovēršami nozīmē to, ka valdībām ir mazāk manevrēšanas iespēju attiecībā uz budžeta politiku.

Šīs ir debates par ekonomisko situāciju, monetāro situāciju un sociālo situāciju. Attiecībā uz ekonomisko situāciju, jāteic, ka eiro zona, visumā ņemot, tagad ir izklūvusi no recesijas un ir arī izvairījusies no deflācijas draudiem, kaut arī ir acīmredzamas atšķirības izaugsmes tempos un izaugsme vēl nav pilnībā nodrošināta. Mums jānodrošina, lai izaugsme būtu ilgtspējīga un stipra — tas ir ekonomikas politikas pamatmērķis visā eiro zonā; bet mēs vairs neesam recesijā. Eiro zona kopumā vairs nav recesijā.

Tomēr ir taisnība, ka darba vietu radīšana notiek pārāk gausi. Šogad visā eiro zonā vēl aizvien būs smagas bezdarba problēmas, taču mēs esam uz pareizā izaugsmes ceļa. Būtībā šīs ir vienas no jautājumiem, kas tiks risināts ceturtdien paredzētajā Eiropadomes neoficiālajā sanāksmē — izaugsmes lielā nozīme, lai atgrieztos pie ilgtspējīgas izaugsmes, saglabātu Eiropas sociālo modeli un atkal sāktu radīt darbavietas, kvalitatīvas darbavietas.

Attiecībā uz monetāro sistēmu ir jāsaka, ka, par spīti tam, ka vērtspapīru tirgos valda spriedze, Eiropas Savienība un tās iestādes ir rīkojušās pareizi. Eiropas Centrālā banka ir labi paveikusi savu darbu un turpina

to darīt, izvērtējot stratēģijas, kas izvedīs mūs no krīzes. Tāpēc būtu prātīgi 2010. gadā neatteikties no stimulēšanas. Faktiski Eiropas Centrālā banka pakāpeniski pārtrauc šo stimulēšanu un jau šobrīd atsakās no dažiem saviem pieņemtajiem pasākumiem. Piemērs tam ir atteikšanās no bankām piešķirtajām skaidras naudas priekšrocībām, kas bija iespējama tāpēc, ka kredītu tirgi ir pakāpeniski normalizējušies.

Jānorāda, ka *Eurogroup* un *ECOFIN* ir labi tikušas galā ar krīzi un ir arī izveidojušas finansiālās sistēmas pārraudzības struktūru, kas tiks apspriesta Parlamenta debatēs. Mēs ceram, ka tas būs viens no galvenajiem apspriežamajiem aspektiem politiskajās debatēs Spānijas prezidentūras pilnvaru termiņa laikā.

Attiecībā uz sociālo situāciju jāsaka, ka mēs visā eiro zonā acīmredzami ciešam no augstā bezdarba sekām. Lai gan eiro zonā ir vērojamas arī bezdarba līmeņa atšķirības, eiropiešiem tā pašlaik neapšaubāmi ir galvenā problēma. Eiropieši vēlas nodarbinātību, viņi vēlas atgriezties pie izaugsmes, kas radīs nodarbinātību. Nevis nepastāvīgo, nestabilo nodarbinātību, kas varbūt bija sastopama dažās eiro zonas valstīs, bet kvalitatīvu nodarbinātību.

Starp citu, ir jānorāda, ka acīmredzot tieši augstais bezdarba līmenis izraisīja „automātisko stabilizatoru” parādīšanos, kas noveda pie atbalsta bezdarbniekiem un dotācijām. Tās savukārt ietekmēja dalībvalstu budžeta deficītus, kas raksturīgi mūsu politiskajai un sociālajai sistēmai un aizsargā tos, kas atrodas vismazāk aizsargātajā situācijā, piemēram, personas, kas zaudē darbu.

Turpmāk — un tas ir vēl viens temats, ko apspriedīs ceturtdien neoficiālajā Eiropadomes sanāksmē — būs jāīsteno nodarbinātības politika, ko mēs saucam par „Eiropu 2020”, kas ir izaugsmes un kvalitatīvu darbavietu radīšanas modelis.

Noslēgumā, priekšsēdētājas kundze, gribu teikt, ka, manuprāt, šajā gadījumā ir skaidri parādīts, ka ir bijis ārkārtīgi svarīgi koordinēt un nostiprināt eiro zonu un ka tā vēl arvien ir vieta, kurā ir ievērojama monetārā un ekonomiskā aizsardzība. Ir parādīts, ka eiro zona ir jānostiprina un ka to būs iespējams paplašināt, kad būs valstis, kas atbilst prasībām, bet šī paplašināšanās arī ir pozitīva parādība.

Ir svarīgi arī — un es beidzu savu uzstāšanos —, lai mēs Eiropas Savienībā virzītos uz integrāciju un ekonomisku konvergenci. Eiropas Savienībā vēl arvien pastāv ekonomiskas atšķirības. Mums ir jāpāriet no monetārās savienības uz īstu ekonomisku savienību, kā teikts līgumos. Līgumos ir runāts par ekonomisku un monetāru savienību, un tā bija arī aprakstīta kā ekonomiska un monetāra savienība, bet monetāro savienību nodibināja pirms ekonomiskās savienības.

Ekonomikas, nodarbinātības un sociālā politika ir noteikta līgumos. Tā ir pienākums un viens no principiem, viens no virzieniem vai idejām, kuras ierosināja Spānijas prezidentūra. Koordinēta valsts politika ir bijusi efektīva, kad tā patiešām ir bijusi koordinēta. Tā bija koordinēta, kad tika izstrādāts Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns un kad tika īstenota fiskālā politika, lai saglabātu Stabilitātes un izaugsmes pakta ticamību, kas bija ļoti svarīgi. To pašu var teikt arī par koordinācijas pasākumiem finanšu politikā, piemēram, par banku garantijām un ieguldījuma nodrošinājuma fondu palielināšanu. Īsi sakot, runa ir par to, ko ekonomisti sauc par „apjomradītiem ietaupījumiem” arī politiskajā līmenī, jo politiskajā līmenī stingra koordinācija dod labus rezultātus.

Tāda ir šī grūtā situācija Padomes redzējumā, bet mēs jau pamazām to sākam pārvarēt, un mums pēc tās jāķīst daudz stiprākiem un saliedētākiem. Tas, bez šaubām, ceturtdien būs viens no galvenajiem Eiropadomes neoficiālās sanāksmes mērķiem.

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze! Komisija ir norūpējusies par Grieķijas lielajām ekonomiskajām un fiskālajām grūtībām. Grieķijas smagais stāvoklis ir vispārēja problēma eiro zonā un visā ES, jo pastāvīga iekšēja un ārēja nelīdzsvarotība apdraud valsts makrofinansiālo stabilitāti, un pastāv nopietns risks, ka tā var ietekmēt citas eiro zonas teritorijas.

Grieķijas iestādes un Grieķijas iedzīvotāji apzinās lielos uzdevumus, kas viņus gaida. Šo jautājumu risināšanai valdība 15. janvārī iesniedza vērienīgu stabilizācijas programmu. Programmā ir paredzēta deficīta samazināšana no aprēķinātajiem 12,7 % 2009. gadā līdz mazāk par 3 % 2012. gadā, sākot ar četru IKP punktu korekciju šajā gadā. Šī programma liecina par pienācīgu vērienīgumu, un, ņemot vērā vajadzīgās konsolidācijas lielo apjomu, tā ir ļoti piesātināta programma. Sīkāk izklāstot šo programmu, jāsaka, ka Grieķijas iestādes ir paziņojušas par konkrētu pasākumu kopumu 2010. gadam. Daži no šiem pasākumiem jau ir iesniegti Grieķijas parlamentam un tos tuvākajā laikā īstenošos. Šajā posmā plāni vēlākajiem gadiem nav tik sīki izstrādāti.

Pagājušajā nedēļā, 3. februārī, Komisija pieņēma integrētu pieeju un uzraudzības mehānismu, kas apvieno mūsu stabilitātes programmas novērtējumu, ieteikumu pārmērīga budžeta deficīta procedūrai, lai samazinātu budžeta deficītu zem 3 % līmeņa 2012. gadā, kā valdība noteikusi savā programmā, un vēl vienu ieteikumu, pirmo reizi piemērojot ES līguma 121. panta 4. punktu, lai nodrošinātu, ka Grieķijas ekonomikas politika atbilst mūsu vispārējām politikas pamatnostādnēm un pienācīgai mūsu ekonomikas un monetārās savienības darbībai. Mēs esam sākuši arī pienākumu neizpildes procedūru, lai nodrošinātu, ka Grieķija risina problēmas, kuru dēļ tā līdz šim nav spējusi iesniegt ticamus budžeta statistikas datus, un Komisija paziņoja par savu iniciatīvu nekavējoties piešķirt Eurostat revīzijas pilnvaras.

Attiecībā uz stabilitātes programmu Komisija pilnībā atbalsta Grieķijas centienus uzlabot smago ekonomisko un fiskālo situāciju. Šie pasākumi un plānotā politika, kas izklāstīta šajā programmā, ir svarīgs solis pareizajā virzienā. Veiksmīgais valsts obligāciju izlaidums 25. janvārī, šķiet, norāda, ka tirgus dalībnieki atbalsta šo viedokli, lai gan pastāv uz augstu procentu likmi, un izklīdes palielinājumi arī liecina, ka viņi ir piesardzīgi.

Tomēr pastāv risks, kas saistīts ar programmas mērķiem un vidēja termiņa fiskālo korekciju. Makroekonomiskais scenārijs, kas izklāstīts programmā, vieš zināmu optimismu, bet pastāv neliela nenoteiktība attiecībā uz ieņēmumu prognozēm, jo īpaši par to, kāda ietekme varētu būt centieniem apkarot izvairīšanos no nodokļu nomaksas ekonomiskās lejupslīdes laikā. Ņemot vērā nesenos tirgus notikumus, procentu un izdevumu prognozes arī neko priecīgu nesola. Attiecībā uz pārmērīga budžeta deficīta procedūru mūsu ieteikumi par pasākumiem, kas jāveic šogad, pilnīgi sakrīt ar Grieķijas iestāžu stabilitātes programmā ietvertajiem pasākumiem. Tā satur pasākumus, kas jāsteno šā gada pirmajā kvartālā, piemēram, algu samazinājumus, valsts sektorā nodarbināto skaita samazinājumu, progresu veselības aprūpes un pensiju reformā, nodokļu un akcīzes nodokļa palielinājumu un nodokļu administrēšanas reformu. Daži no fiskālās konsolidācijas pasākumu plāniem jau ir iesniegti Grieķijas parlamentam un tos drīzumā īstenos. Mūsu ieteikumā Padomei Komisija aicina Grieķijas iestādes līdz marta vidum iesniegt sīki izstrādātu īstenošanas ziņojumu par pieņemtajiem pasākumiem un paziņoto pasākumu datumiem. Ir jāveic arī risku novērtējums, lai tad, kad iespējama risks piepildās, pēc vajadzības varētu veikt kompensējošus pasākumus.

Ņemot to visu vērā, Komisija atzinīgi vērtē 2. februāra paziņojumu par turpmākajiem pasākumiem, jo īpaši par nominālu algu iesaldēšanu valsts sektorā un degvielu akcīzes nodokļa paaugstinājumu, lai garantētu šā gada budžeta mērķu sasniegšanu, kā arī Grieķijas iestāžu gatavību pieņemt un nekavējoties īstenot papildu pasākumus, ja tas būs vajadzīgs.

Attiecībā uz nākamajiem šīs programmas gadiem mēs aicinām turpmāk pastāvīgi ieviest korekcijas, turpināt nodokļu administrēšanas reformas un uzlabot budžeta shēmu. Protams, ir pieprasīts, lai Grieķija turpina uzlabot datu apkopošanu un apstrādi par vispārējo valdības atbalstu. Ņemot vērā to, ka plāni nav tik sīki izstrādāti, mēs ierosinām izveidot stingru ziņošanas sistēmu, ar kuru saskaņā Grieķijas iestādes katrā kvartālā iesniegs ziņojumu par īstenotajiem pasākumiem, sasniegtajiem rezultātiem un īstenojamajiem pasākumiem. Šī stingrā ziņošanas sistēma nodrošinās plānu paredzēto īstenošanu. Mēs pieņemām arī ieteikumu mainīt nekonsekvento attieksmi pret vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādnēm un pret risku apdraudēt ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību, ņemot vērā to, ka Grieķijas ekonomika turpina zaudēt konkurētspēju un ka ārējā nelīdzsvarotība palielinās, un ka pastāv liela standarta obligāciju izklīde finanšu tirgos.

Turklāt līdzīga izklīde citās valstīs arī liecina par šīs parādības izplatīšanās nepārprotamu risku vairākās citās dalībvalstīs. Šī iemesla dēļ tiek gaidīts, ka Grieķija pieņems visaptverošu strukturālo reformu programmu ar mērķi palielināt valsts pārvaldes efektivitāti, paātrināt pensiju un veselības aprūpes reformu, uzlabot darba tirgus funkcionēšanu un algu noteikšanas sistēmas efektivitāti, kā arī uzlabot produktu tirgus darbību un uzņēmējdarbības vidi un saglabāt banku un finanšu sektora stabilitāti.

Kādi ir nākamie soļi šajā sīki izstrādātajā uzraudzības procesā? Nākamajā nedēļā mūsu ieteikumus apspriedīs Eurogroup un ECOFIN, kam marta vidū sekos pirmais ziņojums par īstenošanas kalendāru, lai saglabātu 2010. gada mērķus. Tad, sākot ar maiju, katrā kvartālā Grieķijai jāziņo par to, kā tā reaģē uz Padomes lēmumu un ieteikumu. Katru ziņojumu novērtēs Komisija. Ir skaidrs, ka gadījumā, ja parādīsies pazīmes, kas liecina par risku īstenošanos, būs jāveic papildu pasākumi. Tāpēc ir svarīgi, lai vajadzības gadījumā Grieķijas valdība būtu gatava pieņemt papildu pasākumus, kā tā ir jau solījusi.

Noslēgumā gribu teikt, ka mēs esam sastapušies ar nepieredzētu situāciju, bet mēs to jau risinām. Grieķija ir pieņēmusi vērienīgu programmu, lai korigētu budžeta deficītu un reformētu valsts pārvaldi un ekonomiku. Šajā grūtajā uzdevumā tā ir pelnījusi atbalstu, un Komisija Grieķiju atbalsta. Integrētās uzraudzības mehānisms un iestāžu gatavība risināt problēmas garantē veiksmīgu fiskālās konsolidācijas pasākumu un strukturālo reformu īstenošanu, kas novedīs Grieķiju atpakaļ uz ilgtspējīgas attīstības ceļa. Savlaicīgas un nelokāmas

budžeta korekcijas un strukturālo reformu īstenošana — un gan fiskālie pasākumi, gan strukturālās reformas ir iekļautas Grieķijas iestāžu pieņemtajā programmā —, kā arī situācijas stingra uzraudzība ir ceļš uz pareizo risinājumu pašreizējai saspīlētajai situācijai mūsu tirgos.

Corien Wortmann-Kool, *PPE grupas vārdā*. – (NL) Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) uzņemas iniciatīvu debatēt par šo jautājumu, jo to problēmu risināšanai, kas radušās eiro zonas valstīs, ir steidzami nepieciešama Eiropas mēroga pieeja. Tieši par to esam nobažījušies.

Pēdējos gados dalībvalstis pārāk bieži ir novērsušās no Stabilitātes un izaugsmes pakta. Tieši tādēļ šodien aicinu Padomi, turklāt ne tikai jautājumos, kas skar Grieķiju, daudz plašāk un pilnīgāk uzņemties monetārās politikas koordinēšanu neoficiālajā augstākā līmeņa sanāksmē nākamo ceturtdien un ECOFIN sanāksmē nākamnedēļ.

Spānijas prezidentūra arī varētu būt paraugs pati savai valstij, jo arī tur situācija ir steidzami risināma.

Priekšsēdētāja kungs, savas grupas vārdā vēlos izteikt patiesu atbalstu tam, kādā veidā Eiropas Komisija risina jautājumus attiecībā uz Grieķiju. Tas gan tiek darīts ar vairāku mēnešu novēlošanos, tomēr ir pilnībā nepieciešams. Tas pats noteikti piemērojams arī citām valstīm, kas ietilpst riska zonā. Risinājums ir nevis piešķirt vairāk naudas no Eiropas budžeta, bet faktiski īstenot reformu plānus.

Ceru, ka arī jūs pašlaik strādājat pie ārkārtas scenārija, ja tāds būs nepieciešams, un tādēļ analizējat visas iespējas, tostarp sadarbību ar Starptautisko Valūtas fondu (SVF). Vienlaikus mums jābūt pietiekami nosvērtiem, jo, ņemot vērā budžeta problēmas apmēru, finanšu tirgos novērojamā reakcija ir stipri pārspīlēta. Līdz ar to tiek uzsvērtā steidzama vajadzība ātri pieņemt stingrākus Eiropas finanšu tirgu noteikumus.

Udo Bullmann, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Almunia* kungs, šajā pārejas posmā jo īpaši pateicos par jūsu uzticību iepriekšējam mandātam un vēlu jums veiksmi sakarā ar jūsu jaunajiem pienākumiem. Vēlos to pašu novēlēt arī jūsu pienākumu pārņēmējam *Rehn* kungam. Vēlu viņam drosmi un veiksmi to svarīgo uzdevumu veikšanā, ko viņš ir uzņēmies.

No pašreizējās situācijas varam mācīties trīs lietas. Pirmā ir, ka dokumentam, ko *Barroso* kungs mums sniedza kā "Eiropa 2020", ir būtiski trūkumi. Tas nav ne tuvu tik pietiekams, lai radītu tādu saskaņotību Eiropas Savienībā, kāda mums ir steidzami nepieciešama, lai novērstu pašreizējās situācijas atkārtēšanos nākotnē. Šai stratēģijai nepieciešams saturs, un es ceru, ka nozīmīgie pasākumi, kas ielānoti nākamajās pāris nedēļās, dos iespēju to uzlabot. Mums steidzami nepieciešama labāka ekonomikas politikas koordinācija. Spānijas prezidentūra dara pareizi, to uzsverot. Prezidentūra nedrīkst ļaut sevi iebiedēt šajā ziņā.

Otrs, ko varam mācīties no pašreizējās situācijas, ir, ka dažās dalībvalstīs, protams, ir vajadzīga modernizācija un skaitļi šajā ziņā noteikti ir neklūdīgi. Tomēr modernizāciju ir nepieciešams veikt vairāk nekā vienā valstī. Ir arī valstis, kam jādara vēl vairāk, jo tās spēj izdarīt vairāk. Nešaubos, ka jaunais Grieķijas finanšu ministrs *Papakonstantinou* kungs paveiks izcilu darbu un es nezinu nevienu patiesu politiķi, kurš to apstrīdētu. Viņš pelna mūsu uzticību, un mums viņš ir jāatbalsta.

Trešais, ko varam mācīties, ir, ka Eiropas Savienībai jābūt gatavības stāvoklī. Ja tirgi pakļauj eiro zonu pārbaudījumam, Eiropai jāspēj uz to atbildēt un jārada iespēja sniegt netradicionālu atbildi. Ja pret atsevišķām dalībvalstīm tiek vērstas papildu spekulācijas, mums jābūt gataviem nodrošināt kredītlīdzekļu pieejamību pēc vidējām Eiropas likmēm. To būs nepieciešams organizēt. Pamatojumu šāda veida rīcībai varam atrast Lisabonas līgumā. Vēlos teikt Padomei un Komisijai: esiet gatavi tam, ka vajadzēs panākt vienošanos. <>

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Domāju, ka atšķirībā no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) pārstāvjiem tomēr neesmu Komisijas iekļaušanās politikas aizstāvis.

Uzskatu, ka pirmām kārtām mums ir jāapzinās, ka pieredzētais jautājumā ar Grieķiju ir arī sekas tam, ka Lisabonas stratēģija ir bijusi neveiksmīga. Pēdējo desmit gadu laikā starp dalībvalstīm ir pieaugušas atšķirības. Atšķirības starp Vāciju un Grieķiju ir nevis mazinājušās pēdējās dekādes laikā, bet gan pieaugušas, un tas ir tādēļ, ka esam rīkojušies saskaņā ar Lisabonas stratēģiju, kas bija pārāk vāja.

Otrkārt, domāju arī, ka arī Eiropas institūcijas — Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka — ir pieļāvušas stratēģisku kļūdu, uzreiz attiecīgi nerīkojoties. Tās rīkojās pārāk novēloti. Sešu nedēļu garumā Eiropas vadītāji sniedza dažāda veida paziņojumus, norādot, ka Grieķijas vadītājiem jāveic pasākumi, ka veiktie pasākumi nav bijuši pietiekami stingri vai ka tiem nav pārliecības par Grieķijas vadītāju spējam un tā tālāk. To visu mēs esam dzirdējuši. Es saku, ka mēs paši daļēji esam atbildīgi par finanšu tirgos vērojamo reakciju attiecībā uz Grieķiju. Kā šobrīd varat cerēt, ka finanšu tirgi izrādīs uzticību klubam, ja paši kluba biedri vairs neuzticas

Grieķijai un Grieķijas ierosinātajiem pasākumiem? Tādēļ es domāju, ka pieeja ir bijusi nepareiza. Ja Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija jau no paša sākuma piedāvājumu Grieķijai būtu radījusi daudz agrāk, eiro zonā nebūtu tāda veida infekcijas, kādu vērojam pašlaik.

Nevajadzētu arī teikt, ka neviens nezina par Grieķijas problēmām. Daudzi Eiropas Komisijas lobijos jau trīs vai četrus mēnešus pārrunāja Grieķijas jautājumu un apgalvoja, ka kādā brīdī radīsies ar Grieķiju saistīta problēma. Tas tiešām ir vienīgais iemesls, dāmas un kungi, kas izskaidro to, kādēļ Grieķijai ar tās 12,7 % budžeta deficītu tiek piemērota īpaša likme, turpretī Apvienotai Karalistei ar tās 12,9 % deficītu tā netiek piemērota. Tādēļ runa vairs nav tikai par skaitļiem, runa ir par finanšu tirgiem, kuri tādēļ, ka mēs paši neizrādām pietiekamu vienotību, uzticību un solidaritāti, uzbrūk Grieķijai. No šīs situācijas varēja izvairīties, ja Eiropas Komisija vai Eiropas Centrālā banka būtu īstenojusi ļoti spēcīgu intervenci.

Stratēģija vai ieteikums, komisāra kungs — atrisināsim to paši! Esmu pilnībā pret to, ka iesaistām SVF, Starptautisko Valūtas fondu, lai atrisinātu eiro zonā radušās problēmas. Problēmas, kas radušās eiro zonā, atrisināsim paši, tādēļ mums nevajag SVF.

Beidzot, pēdējais, kas skar plašāku jautājumu loku nekā Grieķija, — pašreizējā situācija ir pārbaudījums saliedētībai un iekšējai vienotībai attiecībā uz eiro.

Pascal Canfin, *Verts/ALE grupas vārdā.* — (FR) Priekšsēdētājas kundze, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības vārdā vēlos izteikt pilnīgu atbalstu Spānijas prezidentūrai par tās veikto politiskās gribas analīzi virzībai uz jaunu pārvaldības instrumentu ieviešanu un jaunu ekonomikas savienību — ne tikai uz monetāru savienību, kā norādīja arī *Bullmann* kungs. Mūsu politiskā grupa pilnībā jūs atbalstīs šī pienākuma izpildē.

Patiesībā, neskarot Grieķijas jautājumu, kas noteikti ir svarīgs, uzskatu, ka mums ir jāpārskata visi eiro zonas ekonomikas pārvaldības instrumenti un jo īpaši Stabilitātes un izaugsmes pakts. Vairāk kā puse dalībvalstu, kas ietilpst eiro zonā, vairs neievēro Stabilitātes un izaugsmes paktu.

Turklāt neaizmirsīsim, ka vēl diezgan nesen — līdz brīdim, kad sākās krīze, — Spānija pilnībā ievēroja atbilstību Stabilitātes un izaugsmes pakta kritērijiem, bet tas nenovērsa ne tās nonākšanu krasi atšķirīgā situācijā ar 20 % bezdarba līmeni divus gadus vēlāk, ne arī šo kritēriju neievērošanu pilnībā.

Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka, ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu, kas ir šauri vērsti uz valsts finanšu kritērijiem, kuri ir pilnībā nepieciešami, bet ne pietiekami, Spānija vēl nesen kontrolēja savu valsts parādu un budžeta deficītu, bet vienlaikus ļāva privātā sektora parādam strauji pieaugt. Privātā sektora parāda līmenis ir strauji pieaudzis, nekustamā īpašuma tirgus spekulāciju rezultātā ir izveidojies "burbulis" un recesija notiek daudz plašākā mērogā nekā citur, kā rezultātā ir vajadzīga liela apjoma valsts līdzekļu iepludināšana. Tas ir patiesi pierādījums tam, ka ar ierobežotu skatījumu uz Stabilitātes un izaugsmes paktu un uzskatu par eiro zonas pārvaldību kā vērstu tikai un vienīgi uz valsts parādu netiek saskatīta pilna aina, kas ļautu paredzēt nākamo krīzi un to novērst.

Tādēļ vēlos zināt, kādus priekšlikumus Spānijas prezidentūra un Komisija ir iesniegusi apspriešanai, kas ļautu, protams, no jauna apliecināt Stabilitātes un izaugsmes paktu un, pats galvenais, to integrēt daudz plašākā sistēmā.

Otrkārt, jūs varētu teikt — un jums ir taisnība —, ka ir labāk jākontrolē valsts finanses un ka jāatgriežas pie daudz stabilākiem parāda apjomiem. Vai tas, pēc jūsu domām, ir atkarīgs tikai un vienīgi no valsts tērīņu samazinājuma vai arī no iespējām palielināt atsevišķus nodokļus? Ja jā, tad kurus? Tāpat arī — kāda varētu būt mūsu savstarpējas fiskālās sadarbības loma, lai dalībvalstis atgūtu zināmas manevrēšanas iespējas, kas ļautu tām nosegt budžeta deficītu, ne tikai samazinot izdevumus, bet arī atgūstot zināmas manevrēšanas iespējas ieņēmumu palielināšanā?

Kay Swinburne, *ECR grupas vārdā.* — Priekšsēdētājas kundze, pēdējo mēnešu laikā valsts parāda apmēri dažās eiro zonas dalībvalstīs ir krasi palielinājušies, kā rezultātā tirgos pieaug spekulācijas par maksātnespēju, glābšanas plāniem un pat par dažu dalībvalstu iespējām noturēties eiro zonā.

ES nevar ar ECB palīdzību noteikt fiskālos kritērijus šīm dalībvalstīm. Neskatoties uz to, šīs krīzes radītā ietekmes sekas ir tādas, ka ES un ECB jārada risinājums, starptautiskā uzticība eiro modelim un turpmāka netraucēta eiro zonas valsts parāda tirgu darbība.

Pagājušā gadā iztērējām daudz laika un enerģijas, analizējot starptautiskā kapitāla tirgus dalībnieku darbības procedūras, uztraudzību, pārredzamību un efektīvu risku pārvaldību. Šie pasākumi ietekmē otrreizējo

vērtspapīru tirgu, bet es uzskatu, ka ir pamatots iemesls, lai tos pašus principus piemērotu galvenajam tirgum, jo īpaši unikālajā situācijā ar eiro zonas parāda emisijas dalībniekiem.

Konkrēts piemērs AK — uzņēmums “Northern Rock” kļuva maksātnespējīgs, piesaistot naudu no īstermiņa vērtspapīru tirgiem ilgtermiņa saistību finansēšanai. Brīdī, kad tirgus sāka apšaubīt šo komercdarbības modeli un atteicās aizdot, modelis faktiski sabruka. Dažas eiro zonas dalībvalstis tieši tagad sastopas ar tām pašām problēmām. Ierosinu, ka ECB bez jebkādām pilnvarām attiecībā uz budžetiem vai kapitāla piesaisti varētu palīdzēt ar parāda atmaksas profilu, ja tā redz, ka dalībvalsts ir pārmērīgi pakļauta riskam īstermiņa vērtspapīru tirgus pārmaiņu dēļ.

Grieķijai nākamajās dažās nedēļās ir jāpiesaista EUR 31 miljards. Portugālei jāpārfinansē pastāvošais parāds, kas ir ekvivalents 17 % no tās IKP laikā, kad Francijai arī jāpārfinansē pastāvošais parāds, kas ekvivalents 20 % no tās IKP. Parāda atmaksas profils ir atstāts dalībvalstu ziņā, bet tirgus iespēju izmantošanas seku kopums krīzes brīžos paralēli pakļauj ES riskam, rezultātā radot grūtības piesaistīt kapitālu šajos tirgos.

Varbūt eiro zonā ECB vajadzētu veikt kopējā parāda emisijas uzraudzību un konsultēt dalībvalstis atbildīgas pārvaldības jomā.

Noslēgumā — pirmais vienkāršais solis, ko ES un jo īpaši eiro zonas dalībvalstīm vajadzētu spert, ir īstenot ilgtermiņu parāda atmaksas stratēģiju, jo parāda absolūtais apmērs šobrīd ir mazāk svarīgs kā parāda apjoms, kas izsniegts atjaunošanai.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jaunā Komisija sāk darbu ar lieliem meliem — ne tikai Lisabonas līgums un Lisabonas stratēģija mums nepalīdz izsargāties no krīzes; tās ir viens no iemesliem, kas mūs tajā ievada. Tās ar lielu troksni ir izgāzušās.

Globālā krīze iezīmēja Eiropas globālās attīstības modeļa robežas, stiprās puses un strukturālās problēmas. Stabilitātes pakta vairs nav; krīze ir to atcēlusi, ko pierāda budžeta deficīta apmēri un valstu parāda pieauguma tempi Vācijā, Spānijā, Itālijā, Portugālē, Lielbritānijā un Grieķijā.

Krīze neskar tikai Grieķiju. Tā skar visu Eiropas Savienību, un pieņemto lēmumu dēļ tā skar eiro zonu. Kreisie brīdināja pret un oponenti šai politikai. Diemžēl labējie un sociāldemokrāti pieprasa, lai krīzes risināšanā tiktu izmantoti tie paši instrumenti.

Ievērojot Lisabonas stratēģiju, esam izjaukuši sociālo stāvokli. Mēs runājam par Eiropu, kurā valda sadarbība, kamēr Eiropas Centrālā banka izsniedz aizdevumus komercbankām ar 1 % likmi, tomēr ļaujot dalībvalstīm aizņemties naudas tirgos ar 6 % likmi. Eiropas Savienība seko Amerikas Savienotajām Valstīm tās modeļa un militāro pakalpojumu jomā. Kā tas var būt, ka akceptējam ASV kredītreitinga aģentūras, piemēram, “Moody” un citas, kā oficiālos dalībvalstu ekonomikas politikas tiesnešus un ļaujam tām diktēt ekonomikas politiku?

Tādēļ mums ir jāmaina Stabilitātes pakts un tas jāaizstāj ar Attīstības un nodarbinātības paktu. Eiropas Savienība nevar un nedrīkst konkurēt pasaules mērogā, pamatojoties uz algu izmaksām. Visbeidzot, mums jāapkaro konkurētspējas veicināšana, pamatojoties uz situācijas pasliktināšanos darba attiecību un tiesību jomā.

Nikolaos Salavrakos, *EFD grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, iepriekš dzirdējām Barroso kunga un viņa jaunās komisāru grupas pamatprogrammas izklāstu.

Man personīgi radās iespaids, ka mēs visi, kas šeit piedalāmies, atrodamies vienā laivā, bet ne vienā armādā. Tā ir liela atšķirība.

Tādēļ, pamatojoties uz Barroso kunga pamatprogrammas izklāstu, ceru nākotnē redzēt tādu Eiropas Savienību, kas veidota, balstoties uz stingrākām saitēm starp dalībvalstīm, jo īpaši ekonomiskā, sociālā un attīstības līmenī. Tomēr baidos, ka lielā mērā pieaugs “kļaidu” kapitāls jeb “nomadu kapitāls”, kas pārvietojas un tiek pārvietots pa dažādiem tirgiem. Veicinot un pēc tam pamatot vietējos tirgus kā garāmejošs tornado, tas grauj reālās ekonomikas un iegūst peļņu, neveicot reālas investīcijas. Euro, protams, ir ierobežojis “kļaidu” kapitāla potenciālu veikt spekulācijas ar valūtu maiņas likmēm.

Tādēļ tas ir iemesls uzbrukumiem, ko šodien piedzīvo Grieķija, kurai nepieciešams īpašs atbalsts. Tādēļ, atceroties, ka Eiropas Savienība pēc 2008. gada statistikas datiem rada aptuveni 38 % no bagātības visā pasaulē, uzskatu, ka pašreizējā monetārajā krīzē Eiropas Savienībai nav izdevies vai arī tā nevēlējās izmantot savas ekonomiskās intervences pilnvaras pasaules finanšu tirgos.

konceptijas pamatā ir ideja, ka, ja gribam nodrošināt sev manevrēšanas iespējas, neaprobežojoties ar spekulāciju kā vienīgo iespējamo mehānismu, tad mums ir jāizstrādā pašiem sava stratēģija.

Tomēr spēja faktiski panākt kaut nelielu imunitāti pret veidu, kādā ārvalstu valūtu tirgi darbojas līdz eiro ieviešanai, izmantojot valstu parāda novērtēšanas mehānismus, tiek no jauna praktizēta pašā eiro zonā.

Tam mums jāpievērš uzmanība. Tas pārsniedz priekšlikumus, kas šodien jau ir iesniegti, un uzliek par pienākumu priekšsēdētājam *Van Rompuy* kungam nākamajā ceturtdienā uzsākt darbu pie šiem svarīgajiem projektiem.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Tikai nesen Grieķija sniedza ieskatu par faktiskiem savas valsts parāda apmēriem. Tie ir daudz lielāki nekā sākuma tika domāts. Budžeta deficīts tuvojas 13 %. Diemžēl Spānijai, Portugālei un Itālijai arī ir budžeta deficīts.

Eiropā nedrīkst ievest Trojas zirgu. Tas patiešām notiktu, ja šīm valstīm tiktu piešķirts atbalsts, kā daži vēlas. Tas nedrīkst notikt, jo tādā gadījumā mēs atļautu sliktu politiku. Stabilitātes un izaugsmes paktā ir skaidri norādīts, kā valstīm jārikojas krīzes gadījumā, un paktā galvenokārt ir norādīts, kas jādara pirms krīzes rašanās, konkrēti, savlaicīgi jāievieš stingra budžeta un tēriņu politika. Nīderlande to uzsāka darīt jau veselu gadu iepriekš. Dienvideiropas dalībvalstis to atstāja uz laiku, kas ir pārāk novēlota. Par laimi tās šobrīd ir uzsākušas — labāk vēlū nekā nekad — sakārtot savus iekšējos jautājumus.

Ar lielu interesi gaidu šo valstu veikto pasākumu rezultātus. Ja šajā laikā akciju tirdzniecības un eiro vērtība samazinās, tā nebūs katastrofa ne investoriem, ne eksporta uzņēmumiem, faktiski, drīzāk otrādi.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, runas par spekulatīvu spiedienu uz eiro zonu un eiro un runas par brūkošo ekonomiku risku Grieķijā un citās Dienvideiropas valstīs valstu finanšu problēmu, pārmērīga valstu parāda un budžeta deficīta rezultātā Eiropas Savienība, buržuāziskās valdības un citas imperiālistu apvienības pilnībā izmanto kā attaisnojumu kapitālistu pārstrukturēšanās paātrināšanai un pastiprināšanai un darbaspēka un zemākās šķiras ekspluatācijas apmēru palielināšanai.

Eiropas Savienība un dalībvalstu valdības šantažē un terorizē strādājošos, lai iegūtu viņu piekrišanu tirgus ekonomikas likumiem un Eiropas lielās komercdarbības struktūrai, lai uzspiestu tiem algu un pensiju samazinājumus, elastīgas nodarbinātības formas, krasus sociālo pabalstu samazinājumus un smagu nodokļu pasākumu nastu un lai nabadzīgie un vidēji turīgie lauksaimnieki zaudētu saikni ar dzimto zemi.

Tie ir meli, ka kapitālisma krīze ir tikai un vienīgi rezultāts kļūdām pārvaldē un korupcijai. Valstu parāds un budžeta deficīts ir tikai kapitālistiskās sistēmas, Māstrihtas līguma un, protams, Lisabonas stratēģijas veidojums. Tieši tādēļ buržuāziskās valdības un Eiropas Savienība, kam jāuzņemas pilna atbildība par izveidojušos situāciju, aicina strādājošos un zemākās šķiras pakļauties un pievienoties valstu kampaņām. Tomēr strādājošiem ir jāpagriež mugura, jo plutokrātijas intereses nav viens un tas pats, kas strādājošo intereses, ņemot vērā, ka dzīvojam kapitālistiskā sabiedrībā.

Atbildot uz šo pieteikto karu, strādājošie masveidā iet demonstrācijās, kas ir apsveicami, un mēs viņus atbalstām.

Barry Madlener (NI). – (NL) Grieķija pat var draudēt ar to, ka tā var deklarēt maksātnespēju kopā ar citām valstīm, kas noticis gadiem ilgušas vājas kreisā spārna politikas dēļ, ko īstenoja Eiropā amatos ieceltie kreisā spārna politiķi: *Gordon Brown* kungs, *Barroso* kungs, *Schulz* kungs, *Cohn-Bendit* kungs, *Guy Verhofstadt* kungs. *Verhofstadt* kungs, vai jūs, lūdzu, varētu paklausīties? Miljardi ir aizplūduši uz vājām dalībvalstīm, un pat Grieķijas pievienošanās Eiropas Savienībai laikā šķita, ka tā manipulēja ar finanšu rādītājiem, tomēr jūs izlikāties to neredzam. Eiropai bija jāpaplašinās un tā turpinās paplašināties. Pateicoties tādiem neveiksmīgiem politiķiem kā jūs, šajās ekonomikās tika radīta mākslīga inflācija, bet tagad tajās ir deflācija.

Kas notiek pašlaik? Jūs turpināt praktizēt savu graužošu politiku, kā ierasts. Kas klauvē pie Eiropas Savienības durvīm? Pat vēl nabadzīgākas valstis: Albānija, Islande, Maķedonija, Horvātija, Serbija, Kosova un pat Turcija. Nabadzīgas valstis, kas cieš arī no milzīgas korupcijas. Tad vēl arī Spānija, kas, neraugoties uz augsto bezdarba līmeni, ir legalizējusi aptuveni 700 000 nelegālo imigrantu, kas uz šejieni ir atveduši arī savas ģimenes — pašlaik Spānijā valda 20 % liels bezdarbs.

Priekšsēdētāja kungs, šī imigrācijas politikai ir jāaptur.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, neapšaubāmi — Grieķija, tāpat kā citas eiro zonas valstis, saskaras ar liela budžeta deficīta un valsts parāda problēmām, un, kā jūs zināt un kā jau komisāra

kungs minēja, Grieķijas valdība jau ir iesniegusi pilnībā pamatotu un vērienīgu, bet realistisku programmu to risināšanai.

Līdzīgi nevar būt šaubu, ka Grieķija, gluži tāpat kā citas eiro zonas valstis, atradās un joprojām atrodas koordinēta spekulatīvā spiediena epicentrā, kura galvenais mērķis ir vājināt eiro zonas dalībvalstu saliedētību eiro valūtas un ekonomikas jautājumā. Tā nav ne grieķu, ne portugāļu, ne arī spāņu problēma; tā ir Eiropas mēroga problēma, un mūsu pienākums ir parādīt reālos šīs situācijas cēloņus.

Tāpat kā gadu iepriekš, mēs uzsveram to, ka globālā kredītēšanas krīze ir saistīta ar finanšu tirgu nekontrolētu darbību un mums jābūt vienlīdz tiešiem, šodien norādot, ka nekontrolēta spekulatīvā kapitāla pārstāvju darbība ir galvenais eiro zonas pašreizējo situāciju veidojošais parametrs, kas nāk par sliktu Eiropas nodokļu maksātāju naudas līdzekļiem.

Tādēļ, pirmkārt, mūsu pienākums šodien ir aizsargāt eiro un eiro zonu pret spekulatīvā spiediena mēģinājumiem, un, otrkārt, mums ir jāsaprot, ka nevaram vairs ilgāk koncentrēties uz ciešu monetāro apvienošanos un ka līdz brīdim, kad starp eiro zonas valstīm tiek panākta reāla ekonomikas konverģence, gan tā dēvētās lēnā tempa ekonomikas un kopējā eiro zonas uzticība, gan eiro stabilitāte tiks negatīvi ietekmēta.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man reti ir gadījies būt nepamanītam. Neskatoties uz to, labprāt sāksu savu runu tagad.

Mēs visi zinām, ka ne visas eiro zonas dalībvalstis ir vienlīdz smagi skārusi šī finanšu un ekonomikas krīze. Manuprāt, valstīm, kuras tā ir skārusi īpaši smagi, tomēr ir jāveic daudz plašāki pasākumi nekā valstīm, kas nav tik smagi skartas.

Eiro stabilitāte, protams, joprojām jā saglabā kā būtisks un vispārējs mērķis. Tas pats arī attiecas uz atsevišķo eiro zonas dalībvalstu budžetu konsolidēšanas pasākumiem. Veikt šos pasākumus nav tikai pašu šo valstu interesēs, bet arī to valstu interesēs, kurās ietekme nav tik smagi jūtama.

Taču mums arī rūpīgi jāapsver, kādi pasākumi ir jāveic un kādi pasākumi varētu nebūt tik efektīvi, palīdzot šīm valstīm izkļūt no krīzes. Lai gan mēs varētu palīdzēt valstīm ar vislielākajām ekonomiskām problēmām visā monetārajā savienībā iegūt naudas līdzekļus ar atvieglotiem nosacījumiem, piemēram, izsniedzot Eiropas Savienības aizdevumu vairākām eiro zonas valstīm, tomēr ir maz ticams, ka šīs atvieglotais ārējais kredīts novērsīs akūtās problēmas, ar ko tās saskaras, kā arī nepalīdzēs novērst šo problēmu cēloņus.

Pēc manām domām, šīs valstis jau agrāk nav veikušas svarīgas reformas, par ko tās šobrīd maksā. Līdz ar to šīs problēmas lielākoties ir pašu šo valstu radītas un tādēļ nākotnē attiecīgajām valstīm tās arī pašām jāatrisina. Tādēļ mums jāievieš stingras ekonomiskās politikas un reformu programmas, kā Komisija ir paziņojusi. Manuprāt, būtu katastrofāli, ja beigās par visu maksātu nodokļu maksātājs.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, šeit tiek teikts daudz kas interesants, bet es uzskatu, ka mums ir jābūt pietiekami drosmīgiem, lai apšaubītu pašus kritērijus, uz kuriem šodien ir balstīta Eiropas Savienība. Lisabonas līgumā un Māstrihtas līgumā pat ir pants, kas aizliedz Eiropas Savienībai sniegt palīdzību Grieķijai.

Fakts, ka spekulatīvo darījumu veicējiem ir piešķirta brīvība, kas tiek panākta, atļaujot pilnīgi brīvu kapitāla apriti, un fakts, ka tiek aizstāvēta nodokļu konkurence, kā rezultātā kapitāls un uzņēmumi netiek aplikti ar nodokļiem, nozīmē to, ka pamazām valstu budžeti izsīkst, un šobrīd saskaņā ar tādiem priekšlikumiem kā *Almunia* kunga iepriekš piedāvātais, tautām tiek prasīts nest šo nastu, samazinot algas, pagarinot pensionēšanās vecumus un sagraujot sociālās apdrošināšanas sistēmas.

Tādēļ jāmaina katrs no šiem kritērijiem, Stabilitātes un izaugsmes pakts ir jāaizstāj ar cilvēces attīstības pakta darbu, nodarbinātības un apmācības jomā, un jāpieņem lēmums par Eiropas Centrālās bankas lomas un uzdevumu maiņu, lai eiro kļūtu par vienojošu kopēju valūtu, bet nevis par valūtu, ar kuru var spekulēt, kā tas ir šobrīd. Jāpieņem lēmums par jaunām iniciatīvām pret izvairīšanos no nodokļiem un kapitāla aizplūšanu, kā arī par nodokļu oāžu atcelšanu, kā tika solīts. Visbeidzot, jāizrāda drosmē spekulatīvo kapitāla aprites darījumu aplīkšanai ar nodokli.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze, starp pašreizējo valsts ekonomikas veselības stāvokli un tās valūtas vērtību pastāv dabiska saikne. Ekonomikai augot, arī tās valūtas vērtībai vajadzētu augt, lai preces un pakalpojumi, ko tā izvēlas importēt, kļūtu lētāki. Līdzīgi, ekonomikai nonākot stagnācijā vai pat pasliktinoties, tas pats notiek ar valūtas vērtību, rezultātā radot eksporta uzplaukumu un ekonomikas atveseļošanos, protams, ar noteikumu, ka tās ražošanas un pakalpojumu nozares nav iznīcinājusi globalizācija.

Tomēr tādas valsts valūta, kuras iespējas ir ierobežotas sasaistes ar eiro dēļ, nevar piemēroties savas ekonomikas un tautas vajadzībām. Tas izkropļoja Lielbritāniju laikā no 1990. līdz 1992. gadam, kad bijām valūtas maiņas mehānisma dalībnieki. Tagad tas iznīcina Grieķiju un citas eiro kandidātvalstis.

Šis jāuztver kā brīdinājums katrai valstij ārpus eiro zonas. Pievienojieties mums, ja esat grūtībās. Īstermiņā redzēsiet, ka jūsu ekonomiskās vajadzības netiek uzklautas. Kad izlemsiet izstāties, sastapsieties ar parādu eiro zonai, kurā inflāciju radījusi jūsu pašu devalvētā valūta.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, esam šeit sapulcējušies pirmo reizi eiro vēsturē, lai runātu par saujņas valstu finansiālo situāciju. Uzsveru vārdu “valstu”, jo izklausījās, ka Spānijas prezidentūra runātu par kosmosu, bet komisārs *Almunia* kungs pieminēja tikai Grieķiju. Es vēlos zināt, vai komisāra kungs savā noslēguma runā turpinās apgalvot, ka Spānijas un Portugāles problēmas līdzinās Grieķijas problēmām, un, ja tā, tad kā viņš tās risinātu.

Tomēr mēs esam šeit, lai runātu par šīm finansiālajām situācijām, jo dažu valstu finanšu stāvoklis var sagraut visu valstu valūtas uzticību un pavērt durvis Eiropai, kurā ir divi attīstības ātrumi. Atšķirības var pieaugt brīdī, kad tiek ieviesta Spānijas prezidentūras norādītā krīzes pārvarēšanas stratēģija, jo varētu izrādīties, ka mazāk attīstītām valstīm jāsaskaras ar naudas grūtībām un stingrāku monetāro politiku, un, kas vissvarīgākais, jāpatērē daudz vairāk naudas, lai atmaksātu parādus, un daudz mazāk naudas, lai radītu darba vietas. Ticiet, dāmas un kungi, ka bez ilgtspējīgas ekonomikas nebūs iespējams panākt finansiālo līdzsvaru. Bez nodarbinātības nodokļu ieņēmumi turpinās samazināties un bezdarba pabalstu izmaksas turpinās augt.

Mēs saskaramies ar uzticības krīzi, bet uzticības krīzes gadījumā pirmais, kas jādara, ir jārunā patiesība. Mums jāpasaka, kā nonācām šādā situācijā. Ko dara krīzes skartās valstis, lai izkļūtu no parādiem? Vai stabilitātes pakti ir ticami vai nē? Vissvarīgākais, mums jāzina, ko tās dara, lai izlabotu savu ekonomiku, jo, kā jau iepriekš teicu, bez stabilas izaugsmes nebūs ne ilgtspējīgas ekonomikas, ne ilgtspējīgu finanšu.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, monetārajā savienībā nevar būt uzbrukumu Grieķijai, Spānijai, Īrijai vai Portugālei, bet drīzāk gan uzbrukumi visai Eiropas Savienībai un eiro, kas izmanto katru no visām vājuma pazīmēm vai nepilnībām, kas rodas kopējā bloka uzticamībā. Šajā saistībā man jūs jāinformē, komisāra kungs, ka jūsu paziņojumi bija neatbilstīgi un bīstami, bet, ja tos izsaka kāds ar jūsu pieredzi un statusu, varu tikai pieņemt, ka tie nozīmē emociju izplūdumu pret Komisijas, kurai jūs piederat, stūrgalvību un kūtumu, jo monetārā savienība ir daudz vairāk, kā jūs labi zināt, nekā vienota valūta, Stabilitātes pakts vai vienota centrālā banka.

Lai monetārā savienība ilgtermiņā būtu ilgtspējīga, tā nevar aprobežoties ar īstermiņa skatījumu, nomināliem rādītājiem, tā nevar ņemt vērā reālo ekonomiku, ekonomisko izaugsmi vai nodarbinātību un tā nevar ignorēt būtiskās iekšējās reģionālās un sociālās atšķirības, kas parādās līdz ar to un ko Komisija ir ļoti labi identificējusi darbā, ko tā izstrādāja par “EMU@10”.

Minēto iemeslu dēļ katrai dalībvalstij ir savi pienākumi. Tie, kuri tomēr tic, ka monetārā savienība ir projekts, kurš jau ir pabeigts, nepiedodami kļūdās. Mums jāpārstāj runāt un jāsāk rīkoties. Lisabonas stratēģija nedarbojas tādēļ, ka tai nebija ne vajadzīgo līdzekļu, ne instrumentu. Ja šodien vēlamies, lai monetārā savienība pastāv un saglabājas nemainīga, tādi jēdzieni kā “solidaritāte” un “ekonomikas politikas koordinācija” jāizstāj ar konkrētiem līdzekļiem un instrumentiem, kas līdz šim nav tikuši ieviesti.

Komisija ir tikko iecelta ne tādēļ, lai turpinātu darīt to pašu, ko iepriekš, bet lai gūtu mācību un uzsāktu jaunu posmu. Tieši to es ceru sagaidīt, un es ticu, ka tā to var paveikt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, šajās debatēs bija būtiski panākt, lai Eiropas Savienība pārtrauc savu monetārismo politiku un aklū sekošanu Stabilitātes pakta kritērijiem. Bija būtiski atbalstīt sociālo progresu, lai piešķirtu prioritāti bezdarba un nabadzības problēmu atrisināšanai, lai atbalstītu ražošanu un darba vietu radīšanu ar tiesībām strādājošiem, lai garantētu ekonomisko un sociālo kohēziju, lai ieviestu to valstu budžeta atbalsta pasākumus, kurās situācija ir visnopietnākā, jo īpaši izsniedzot finanšu līdzekļus, nepieprasot līdzfinansējumu no šo valstu valdībām. Diemžēl tomēr nekas no tā visa šeit netika dzirdēts.

Komisārs *Almunia* kungs pieprasīja, lai tiktu ievērota tā pati politika un tās pašas neoliberālās receptes, mēģinot likt tiem pašiem cilvēkiem, kam vienmēr, ņemoties Eiropas Savienības sliktās politikas sekas, tostarp, komisāra kungs, pats savu atbildību par bēdīgajiem un nožēlojamajiem paziņojumiem, ko izteicāt par Grieķiju, Spāniju un Portugāli un kas rezultātā, piemēram, manas valsts — Portugāles, gadījumā, izraisīja spekulatīvu uzbrukumu. Spekulatīvo darījumu veicēji tik tiešām guva labumu no jūsu paziņojumiem. Mana

valsts un citas valstis tomēr cieta zaudējumus šo paziņojumu un pašlaik spēkā esošās politikas rezultātā. Minēto iemeslu dēļ mēs jūsim informējam, ka ir laiks mainīt politiku.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, eiro ir mūsu vairogs un ir sevi pierādījis kā stabilizējošs faktors. Tas arī pierāda, ka budžeta deficīta stratēģija un krīzes pārvarēšanas stratēģija jāveido, būtībā pamatojoties uz Māstrihtas kritērijiem un Stabilitātes un izaugsmes paktu. Tomēr tā nedrīkst būt balstīta tikai uz tiem vien. Abas stratēģijas jāpapildina ar ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politiku. Mums jāapvieno Eiropas stratēģija 2020. gadam ar citām stratēģijām. Eiropas Savienībai ir nepieciešams inovāciju nolīgums, investīciju nolīgums un koordinācijas nolīgums, kas aptver visas dalībvalstis.

Tādēļ esmu par to, ka finanšu ministri pēc iespējas ātrāk īsteno *Almunia* kunga 2004. gada 22. decembrī ierosināto trīs punktu plānu, kas paredzēts *Eurostat* stiprināšanai. Šie saprātīgie, nepieciešamie pasākumi tika kavēti piecus gadus. Mums ir jāpaaugstina *Eurostat* statuss un jāpārskata dalībvalstu statistika, un jānodrošina ECB un Eiropas Savienības statistikas koordinācija. Mums jāizveido sākotnējā bilance Eiropas Komisijas vajadzībām, jāpārskata dalībvalstu finanses, pamatojoties uz vienotiem Komisijas noteiktiem kritērijiem, un starp Komisiju, *Eurostat*, ECB, EIB un dalībvalstīm jāizveido koordinācijas komiteja rīcības plānu izstrādāšanai dalībvalstīm.

Nepieciešama atbildība, godīgums un atklātība — un dalībvalstis un finanšu ministri nedrīkst spēlēt ne paslēpes, ne ķērājus.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ekonomiskā krīze ir ļāvusi mums novērtēt eiro un ekonomikas koordinācijas vērtību.

Tagad ir neapstrīdami skaidrs, ka eiro zonas un Eiropas Centrālās bankas loma, nodrošinot stabilitāti un reaģējot uz kredītresursu trūkumu, kopā ar saskaņoto rīcību Eiropas un starptautiskā līmenī, kurā jums, *Almunia* kungs, bija svarīga vadoša loma, ir sniegusi būtisku ieguldījumu visnopietnāko un pat viskatastrofālāko krīzes seku novēršanā.

Krīze ir izraisījusi ievērojamu ekonomiskās aktivitātes krišanos, lielus darba vietu zaudējumus un valstu finansiālā stāvokļa ievērojamu pasliktināšanos. Lai gan šķiet, ka ir manāmas pirmās atveseļošanās pazīmes, šī gada prognozes liecina par darba vietu skaita samazināšanos un valstu parāda pieaugumu Eiropas Savienībā.

Krīze ir arī atklājusi situāciju dažādību un atšķirības, kas pastāv starp dažādām dalībvalstīm. Ir parādījusies spriedze, spriedze, kas — būsīm reāli — ne vienmēr ir saistīta ar ekonomikas principiem vai potenciālu. Mums jāpārliedz, ka tās dēļ mēs neaizmirstam par nopietno savstarpējo ekonomisko atkarību un galvenajām saistībām.

Eiropas Savienība saskaras ar saviem vislielākajiem izaicinājumiem kopš tās dibināšanas. Starptautiskā atveseļošanās ir raksturota, lietojot burtus LUV: L nozīmē Eiropu, U — Savienotās Valstis un V — strauji augošās valstis.

Eiropa netiks atstāta aizmugurē. Ir laiks reformām, izdomai un integrācijai. Būtiska prioritāte ir palielināt mūsu ekonomikas izaugsmes potenciālu.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ekonomikas vājums un nesenā krīze atsevišķās eiro zonas valstīs nav radusies tikai Grieķijas, Portugāles un Spānijas, bet arī pašas Eiropas Savienības problēmu rezultātā.

Tā nav tikai ekonomisko resursu problēma, bet arī politiska problēma. Pirms sākt ārstēt slimās valstis, Eiropai ir jāārstējas pašai, jo īstā problēma, kas ir šīs krīzes pamatā, ir arī Eiropas Savienības vājums. Ir nepieciešami vienoti un efektīvi noteikumi un instrumenti.

Pirmkārt, mums jāpaātrina uzraudzības reforma un jāizveido sistēma, kas faktiski darbojas, nevis tikai dublē pastāvošo iestāžu funkcijas, kas ir izrādījušies neefektīvi nesenās krīzes prognozēšanā un pārvaldībā, un jāpārsniedz birokrātiskās loģikas robežas, kas līdz šim ir izmantota sistēmisko krīžu pārvarēšanā.

Otrkārt, līdz ar to ir jākoordinē un jāsaskaņo fiskālā politika, pat atļaujoties ņemt vērā neieinteresēto valstu viedokli. Daži joprojām uzskata, ka ir nepieciešama Starptautiskā Valūtas fonda iejaukšanās, ignorējot katastrofālo signālu, ko tas varētu raidīt finanšu tirgiem par to, kādu virzienu eiro zona ir izvēlējusies. Pašreizējā krīzes situācijā vairākās eiro zonas valstīs Eiropas Savienībai ir politisks, sociāls un morāls pienākums attiecīgi rīkoties.

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Atsevišķas valstis eiro zonā pašlaik sastopas ar smagām finanšu problēmām, uz ko norāda valstu parāda un budžeta deficīta apmērs, kas ir daudz lielāks par Stabilitātes un izaugsmes pakta atļauto sliekšni. Galvenā loģika, uz kuras Stabilitātes un izaugsmes pakts tika balstīts, bija izvairīties no “noglabāšanas” gadījumu atkārtošanās, nosakot ierobežojumus valstu parādam. Tomēr tajā nav ņemta vērā vajadzība palielināt valsts parādu gadījumos, kad finansiālā situācija pasliktinās makroekonomiskā līmenī un kad to papildus ietekmē eksponenciāli pieaugošais privātā sektora parāds.

Finansiālā stāvokļa straujā lejupslīde atsevišķās dalībvalstīs rada draudus gan eiro stabilitātei, gan valstu saliedētībai Eiropas Savienības līmenī. Lai izvairītos no šādām sekām, dalībvalstu starpā jāizrāda solidaritāte, pieņemot kopējus pasākumus, kas piedāvā savstarpēju atbalstu grūtībās nonākušām valstīm. Nepieciešams arī atvieglot Stabilitātes un izaugsmes pakta kritērijus, kas kā viens no risinājumiem tiek piedāvāts Lisabonas līguma Nobeiguma aktam pievienotajā deklarācijā.

Līdz ar to mēs joprojām esam atbildīgi par vienotas politiskās gribas izrādīšanu un pakta reformu īstenošanu, kas šobrīd ir kļuvusi par nepieciešamību.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vairāki locekļi ir runājuši par palīdzību, kas vajadzīga Grieķijai. Tā ir nepareiza vēsts. Neaугlīgas debates par atbalstu nelīdz. Ir skaidri redzams, ka Grieķijai ir milzīga finanšu problēma, bet tā spēj šīs problēmas atrisināt. Pašlaik šajā jautājumā pastāv liela vienprātība gan starp politiskiem spēkiem, gan, kas vissvarīgāk, Grieķijas tautā.

Es arī esmu dzirdējis, ka galveno problēmu eiro rada spekulatīvo darījumu veicēji. Kad eiro tika nostiprināts, kas tad veica spekulācijas ar eiro? Eiro filantropi? Mums jāpaskatās, ko darām nepareizi?

Grieķu statistika arī tiek apspriesta. Tomēr neaizmirsīsim, ka šī statistika bija arī Eiropas statistika. Vai *Eurostat*, Eiropas Komisija un *ECOFIN* nezināja par to, ka Grieķijas parāds vairs turpmāk nevarēja pieaugt bez atbilstoša budžeta deficīta? Vai šis parāds, kas nav tikai Grieķijas parāds, jēkad atbilstoši samazinājās līdz 60 % apmēram? Manuprāt, galvenā problēma eiro zonā ir tāda, ka tās noteikumi galvenokārt tika piemēroti, pamatojoties uz politiskiem kritērijiem, un ka tie, kas kontrolē, un tie, kurus kontrolē, ir vieni un tie paši.

Otra problēma, par kuru šeit pārāk maz tiek runāts, ir vispārējais konkurētspējas zudums un arvien pieaugošā konkurences plaša starp ziemeļiem un dienvidiem. Ja pieaugs konkurences plaša starp dalībvalstīm, nebūs ne eiro zonas, ne monetārās zonas. Tas ir fatāls ilgtermiņa risks eiro zonas kohēzijai un ir viens no jautājumiem, kam noteikti būtu jāsaista mūsu uzmanība.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ar šo uzbrukumu eiro, ko no visa spēka veica dažas starptautiskas bankas, pasaulei vēlreiz nākas sastapties ar tirgus muļķību un alkātību.

Angliski runājošās valstis, protams, nekad nav bijušas eiro piekritējas. Neskatoties uz to, eiro ir kļuvis par visstabilāko valūtu pasaulē. Faktiski dolārs un eiro veido duopolu. Duopols nekad nebūs stabils. Abu valūtu attiecībās vienmēr būs izmaiņas. Tomēr, ja tirgū valda kaut kriptatīva saprāta, tam būtu jāaskata, ka eiro zonas valstu budžetu deficīts kopumā ir krietni zemāks kā Amerikas Savienotajās Valstīs vai Japānā.

Lai gan jaunā Grieķijas valdība ir mantojusi valsts budžetu, kas, protams, ir neapskaužamā stāvoklī, ir skaidrs, ka, pat ja Grieķija bankrotētu, kas ir pilnībā neiespējami, tas neizraisītu eiro zonas izjukšanu. Amerikas Savienoto Valstu valdība tikko iesniedza budžetu, uzrādot USD 1 600 miljardus lielu deficītu. Lai segtu šo deficītu, Vašingtonai ik dienas ir jāaizņemas vairāk kā USD 5 miljardi. Grieķijas ikgadējais parāda pieaugums ir vienāds ar mazāk kā vienas nedēļas Amerikas Savienoto Valstu parāda pieaugumu. Kura valsts apdraud pasaules finansiālo stabilitāti? Grieķija vai Amerikas Savienotās Valstis?

Sastopoties ar spekulatīvo darījumu veicēju muļķību, kā tas ir šobrīd, Eiropai jāpiemēro lielākas pārredzamības prasības un praktiskāks regulējums tirgiem, kas tik tiešām ir pārāk alkātīgi, priekšsēdētājas kundze.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, debatēs par atsevišķu eiro zonas dalībvalstu ekonomisko situāciju, risinājums ir skaidrs — mums jāpanāk lielāka ekonomiskā un monetārā vienotība, lielāka konkurētspēja un lielāka solidaritāte. Uzrunāju jūs, komisāra kungs, kā cilvēku, kurš, būdams portugālis, ļoti labi pārzina grūtības, kas ir saistītas ar pieaugošu valsts parādu, grūti kontrolējamu budžeta deficītu vai pārmērīgi augstiem valsts tēriņu apmēriem. Šīm valstīm ir nepieciešama solidaritāte un pareizi signāli. Diemžēl komisāra *Almunia* kunga nesen sniegtajos paziņojumos dzirdamie signāli, salīdzinot Portugāles un Spānijas situāciju ar Grieķijas situāciju, nebija tik labi. Tie bija neveiksmīgi un neuzmanīgi paziņojumi, kas radīja tūlītēju ietekmi uz tirgu. Akciju vērtība Lisabonas un Madrides tirgos strauji kritās; situācija nevar būt sliktāka nekā tā ir pašlaik.

Politiskai pārvaldībai ir ārkārtīgi svarīga loma. Zinu, ka šī mācība jāapgūst turpmākiem gadījumiem, jo šādi mēs varam izveidot labāku ekonomikas savienību, lielākā mērā atbalstot Eiropu, lai radītu solidaritāti un saprastu, ka situācijas atsevišķās dalībvalstīs ir pilnīgi atšķirīgas un nav salīdzināmas. Ja atcerēsimies šo mācību, eiro zonas nākotne noteikti būs labāka.

Frank Engels (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, mani apsvērumi ir šādi — ekonomikas un monetārā savienība tik tiešām ir monetāra, bet gandrīz nemaz nav ekonomiska. Eiropas monetārās rūpes ir pretrunā ar dalībvalstu ekonomisko un budžeta suverenitāti.

Šobrīd veiktie spekulatīvie uzbrukumi eiro var radīt katastrofālas sekas. Grieķija, Portugāle, Īrija un Spānija ir skarta visvairāk. Tomēr aiz tām ir apdraudēta arī visa eiro zona.

Lai izvairītos no visļauņākā, Eiropai steidzami jāievieš vienotas formas ekonomiskās un budžeta politikas pārvaldība. Galu galā tāda taču ir ekonomikas savienības nozīme. Tikai tādā veidā mums radīsies reālas iespējas konsolidēt valstu finanses eiro zonas robežās un ārpus tām.

Izmantojot pašreizējos instrumentus un neatlaidīgi pieprasot budžeta suverenitāti dalībvalstīm, baidos, ka šī konsolidācija var izrādīties tikai vienkāršs sapnis ar visām no tā izrietošām sekām.

Edward Scicluna (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, mums ir jāatklāj eiro zonas visas vājās puses un enerģiski tās jānovērš, jo citas alternatīvas ir pārāk drūmas, lai tās apsvērtu. Uzkrītoša vājā puse ir stingras centralizētas visas eiro zonas ekonomikas pārraudzības funkcijas trūkums.

Īpaša uzmanība jāpievērš, pirmkārt, tam, lai visās ES dalībvalstīs tiktu pārtraukta grāmatvedības uzskaites pēc naudas pūsmas principa, kā arī dalībvalstu finansēm. Otrkārt, valstu finanšu uzskaites un pārskati jāaudītē atbilstoši ES apstiprinātiem standartiem. Treškārt, jānodrošina ekonomisko prognožu pārraudzība, jo tās ir cēlonis nevajadzīgu un maldinošu valstu finanšu plānu veidošanai. Ceturtkārt, regulāri jāpublicē ES veiktie uzņēmējdarbības stresa testu rezultāti. Visbeidzot, uzskatu, ka jāattur eiro zonas dalībnieki no vienkāršas izejas meklēšanas finanšu plānošanā un vienreizējiem fiskāliem pasākumiem, aizkavējot reālu korekciju veikšanu, kas, kā zināms, izriet no ticamām un ilgtspējīgām izdevumu programmām.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, Grieķijā notiekošais neskar tikai eiro zonas dalībniekus, bet skar visu ES. Tādēļ ir svarīgi, lai ES šo sarežģīto situāciju risinātu atbildīgā veidā. Grieķijai jāveic sava daļa darba, jāizpilda tās dotie solījumi un jāreformē politika. Man, kas vēlētos redzēt Zviedriju pievienojamies eiro zonai pēc iespējas ātrāk, ir ļoti svarīgi, lai mēs šeit ES atrisinātu šo sarežģīto situāciju. Visbeidzot, jāsecina, ka eiro ir izrādījis neticami veiksmīgs vissmagākās finanšu krīzes mazināšanā. Vai kāds apgalvotu, ka 16 atsevišķas valūtas būtu izrādījušās labākas nekā viena spēcīgā valūta? Neviens!

Grieķija iekļuva eiro zonā pa „sētas durvīm”, pateicoties kam tagad mēs redzam, cik svarīgi ir, lai iestāšanās noteikumi būtu stingri, bet godīgi. Sakārtota ekonomika ir obligāts nosacījums izaugsmei un labklājībai, pat valstīm ārpus eiro zonas, un protams, tikpat lielā mērā tas attiecas uz eiro zonas dalībvalstīm. Tiem, kuri runā par spekulācijām, jāatceras, ka to pamatā ir sakārtota ekonomika un valsts finanses.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Grieķijas gadījumā, par ko šeit lielākoties runājam, problēmas nerada tikai valsts finanses. Runa ir par pilnīgu tā modeļa sabrukumu, kas tika piemērots pēdējos piecpadsmit gadus un kas centās Grieķijas ekonomiku balstīt uz pastāvīgu privātā patēriņa pieaugumu un paplašināšanos.

Turklāt daži gadiem uzskata, ka tēriņi bruņojumam ir tas pats, kas tēriņi attīstībai. *SIPRI* ziņo, ka Grieķija tam izšķiež 3,3 %, aprēķinot procentos no IKP. Tas ir otrais lielākais procentuālais rādītājs NATO aiz Amerikas Savienotajām Valstīm. Absolūtā izteiksmē tā ir piektais lielākais ieroču importētājs pasaulē ar 4 % no starptautiskā tirdzniecības apjoma. Protams, budžetā 2010. gadam ir plānoti aizsardzības tēriņu samazinājumi. Nacionālās aizsardzības ministrijas budžets ir EUR 6 miljardi, par 6,63 % mazāks.

Vēlos, lai mēs redzētu pārmaiņas bruņošanās diplomātijā, kas ir ievedusi mūs šajā strupceļā. Grieķijai nav koloniju, ko tā varētu ekspluatēt, bet tai ir liela izturība. Mums arī jāaktivizē Eiropas solidaritāte un jāveicina starptautiskas iniciatīvas par jaunu globālo vienošanos vides aizsardzības jomā.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, kāda ir eiro nākotne, ņemot vērā problēmas Grieķijā un līdz ar to arī Spānijā, Itālijā, Portugālē un Īrijā? Tas, ka mēs nepievienojamies eiro, ir zināms mierinājums Apvienotajai Karalistei. Šķiet, ka izturības solījumi, pateicoties solidaritātei, nekad nav bijuši tik tālu no patiesības.

Eiropa zonas 16 valstu problēma ir saistīta ar to, kuri ir tie, kas pārvalda izdevumus. Bez ievērojamas fiskālās koordinācijas un bez kopējas kases dalība eiropa nepārprotami nav līdzeklis labas ekonomiskās veselības uzturēšanai. Izrādās, ka, ja viss beidzas neveiksmīgi, neviens jūs neglābs. Drīzāk tie izmanto izdevību, lai iegūtu lielāku kontroli, kamēr jūs pazemīgi lūdzaties. Mums jāgaida, lai redzētu, kā Grieķija reaģēs uz faktu, ka tā ir kļuvusi par Eiropas Savienības ekonomisko protektorātu, un vai tādēļ tajā nesāksies sabiedriskie nemieri. Vai tāds tiešām ir Eiropas sapnis? Kas ir nākamā — Spānija, Portugāle, Itālija vai Īrija? Varbūt dalībvalstīm un jo īpaši eiropa zonas valstīm būtu ilgi un nopietni jāpārdomā, kas notiek šeit un šobrīd, pirms pievērsties sarunām par ekonomikas politiku periodā pēc 2020. gada, kad, iespējams, vairs pat nebūs eiropa, ko aizsargāt.

Šorīt Barroso kungs runāja par Eiropas sapni — Grieķijas tautai tas ir izvērsies Eiropas murgā.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā zināms Eiropas Komisija ir noteikusi Grieķijai uzraudzību tās strauji pieaugošā budžeta deficīta rezultātā. Tik masīvu iejaukšanos suverēnas valsts lietās tik tiešām var attaisnot vienīgi fakts, ka arī mums jāglābj vienotā valūta un jānovērš citu dalības valstu zaudējumu risks. Tomēr ir skaidrs, ka pats pamatakmens, kas ir būtisks priekšnosacījums eiropa ieviešanai, tas ir, Stabilitātes pakts, pastāv tikai „uz papīra”. Daudzas dalībvalstis un Padome pēdējos gados ir iztērējusi mazāk enerģijas budžeta disciplīnas nodrošināšanā nekā šī svarīgā nolīguma prasību atvieglošanā. Komisija neiebilstot noraidzījās, kā tiek izstrādātas šīs neefektīvās procedūras pret budžeta deficīta pārkāpējiem.

Tādēļ, ja nevēlamies, lai mūsu valūta un eiropa zona tiek nopietni apdraudēta, mums neatlaidīgi jāpieprasa, lai dalībvalstu augošais tīrais parādsaistību apmērs tiktu krasi samazināts. Šajā nolūkā jāievieš izšķiroši un iedarbīgi pasākumi.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Uzskatu, ka katrai dalībvalstij jābūt gatavai pievienoties eiropa zonai, lai izvairītos no pārāk smagām un negatīvām iespējamām sekām valsts ekonomikā. Ekonomiskā nestabilitāte, ko pieredzēja dažas eiropa zonas valstis, ir jāuzrauga, lai izvairītos no to seku ietekmes visā Eiropas Savienībā. Grieķijas, Spānijas un Portugāles ekonomikas 2009. gadā uzrādīja lielus budžeta deficīta apmērus, kas izveidojušies ne tikai globālās ekonomiskās krīzes, bet arī šo valstu valdību nepietiekami īstenoto pasākumu rezultātā.

Rumānija prezentēs savu eiropa zonas konverģences plānu februāra beigās, par ko vienošanās panākta pārrunās ar SVF un Eiropas Komisiju. Mana valsts ir ierosinājusi, ka tā varētu pievienoties valūtu maiņas mehānismam 2012. gadā, kas faktiski ir pēdējais posms, pirms pievienošanās eiropa zonai. Tas nozīmē, ka mūsu budžeta deficīts jāsamazina līdz 3 %.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, pateicos par jūsu izteikto labvēlīgo attieksmi pret Grieķijas valdības veiktajiem pasākumiem. Valdība tik tiešām ir īstenojusi skarbus pasākumus un Eiropas Komisija tik tiešām ir ratificējusi valdības programmu, turklāt ratificēta ir patiešām smaga programma, lai uzraudzītu to pasākumu piemērošanu, ko valdība ir uzsākusi un ko tā vēlas veikt.

Tomēr starpības tik un tā pieaug. Problēmu nerada tas, ka tirgi darbojas piesardzīgi, kā jūs apgalvojāt. Problēma ir, ka tirgos tika veiktas spekulācijas un ka šīs spekulācijas bija bezjēdzīgas. Tie paši, kas izraisīja krīzi, šobrīd pelna no pašu radītām drupām. Un kā ir ar Eiropas Komisiju?

Jautāju jums — pirmkārt, vai tagad jūs rīkosieties, ne tikai nodrošinot dalībvalstu stingru uzraudzību, bet arī tirgus stingru uzraudzību? Un, ja rīkosities, tad — kad?

Otrkārt, ir nepieņemami, ka runas par Starptautiskā Valūtas fonda iejaukšanos eiropa zonā ir ieilgušas tik daudzu mēnešu garumā. Tomēr Starptautiskais Valūtas fonds panāk to, ka tiek ieviesti stingri pasākumi, un tad tas lēti aizdod, neradot iespējas veikt spekulācijas. Vai plānojat veikt pasākumus, lai piešķirtu finansiālo atbalstu valstīm, kas piemēro šādas stingras valsts finanšu programmas?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Situācijai, kāda ir izveidojusies dažās eiropa zonas valstīs, nepieciešama nopietna analīze. Tās cēloņu meklēšana ekonomikas krīzē ir tikai daļēji pamatota. Daudzi no cēloņiem jāmeklē citur. Pirmkārt, tika ignorētas starp dažādām eiropa zonas valstīm pastāvošās ekonomiskās attīstības lielās atšķirības. Otrkārt, netika uzturēta Stabilitātes un izaugsmes pakta disciplīna. Netika atbildīgi ievērota budžeta disciplīna, kā rezultātā izveidojās liels valstu finanšu deficīta pieaugums. Treškārt, bankas un citas finanšu institūcijas netika pietiekami uzraudzītas — un tas neattiecas tikai uz šīm valstīm. Kā pret to cīnīties? Saskaņā ar solidaritātes principu atsevišķo valstu izstrādātā atveseļošanās programma paredz atbalsta saņemšanu no Eiropas Savienības, kas dod tiesības Eiropas Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai uzraudzīt programmas īstenošanu. Jo nepieņemami ir arī tas, ka par krīzi galvenokārt jāmaksā visnabadzīgākajiem; piemērs tam bija Grieķijas lauksaimnieku protesti.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, apmēram desmit gadus pēc eiro zonas izveidošanas ir skaidrs, ka Eiropas Savienība pastāv, bet diemžēl esam vēl ļoti tālu no ekonomikas savienības. Redzam, ka uzbrukumi eiro, izmantojot vājāk attīstīto valstu ekonomiku, iegūst epidēmijai līdzīgus apmērus, un Eiropa ir tikai kā skatītājs, ne tik daudz tādēļ, ka tā tikusi pārsteigta, bet drīzāk tādēļ, ka tai nav pietiekamu finanšu instrumentu, lai reaģētu.

Nav nevienas situācijas, izņemot Konkurences komiteju, kas spētu koordinēt intervenci un valstu ekonomikas rīcību recesijas periodos. Diemžēl starp dalībvalstīm nav vienprātības un vienotās gribas, lai gan mums ir vienota valūta.

Domāju, ka šodienas pārbaudījumā nav iesaistīta kāda viena atsevišķa valsts. Tas ir pašas eiro valūtas pārbaudījums. Gribētos domāt, ka brīdī, kad lēmām par vienotu valūtu, jau bijām izlēmuši, ka no tā brīža mums būs viena balss un vienota fronte.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, pateicos par iecietību, kādu izrādāt tik daudzām minūti garām runām par šo jautājumu. Pieņemu, ka jaunajai Komisijai ir patīkami būt apstiprinātai, bet tai būs steigšus jāsāk strādāt to daudzo problēmu dēļ, ko šeit apspriežam.

Ir tādi, kas liksmojas par eiro zonas problēmām, bet es domāju, ka lielākā daļa no mums vēlas saskatīt risinājumu. Desmit gadus vēlāk vairs nedomāju, ka, cīnoties ar nejēdzībām, vajadzētu zaudēt būtisko. Ņemot to vērā, klausoties šīs debates, kļūst skaidrs, ka dažās dalībvalstīs valda nopietnas problēmas un ka to smaguma pakāpe ir atšķirīga valstīs, kurās ir šīs problēmas — un Īrija ir viena no tām. Manuprāt, noteikumi tomēr nav izrādījušies efektīvi. Mums drīzāk jāvar novērst problēmas, nevis reaģēt uz tām — kad krīze ir iestājusies, tas ir jau par vēlu. Mums jāapsteidz tirgi; tirgiem nav iespējams pretoties, kā daži mēģinājuši ierosināt, ka tas ir iespējams, tādēļ mums jāveic stingra un savlaicīga pārraudzība un kontrole, un tad nekavējoties jārikojas. Vēlu jums veiksmi.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, neskatoties uz kritiku, ko man līdzīgas personas ir paudušas par situācijām ar īpaši nožēlojamu stāvokli Eiropas Savienībā, mēs vienmēr esam atbalstījuši eiro ieviešanu. Agrāk, kad biju žurnāla “Der Spiegel” korespondents, redzēju pret konkrētām valūtām vērstas spekulācijas, un eiro mūs no tām ir pasargājis.

Tomēr pašlaik vērojam masveida uzticības zudumu eiro no uzkrājumu īpašnieku puses un jo īpaši no to valstu pilsoņu puses, kurās budžeta kritēriji zināmā mērā ir izpildīti. Mans jautājums jums, komisāra kungs, ir šāds: vai tad dažu pēdējo gadu laikā nav kļuvis pietiekami skaidrs, ka Grieķija mūs maldina? Par to ir dzirdētas daudz un dažādas baumas. Tomēr mēs zinām, ka Grieķija jau faktiski no paša sākuma pilnībā neatbilda kritērijiem. Kādēļ šis jautājums netika biežāk skatīts? Kā turpmāk plānojat risināt tik sarežģītu jautājumu? Uzdodu šo jautājumu, domājot par savu paša valsti — Austriju, kur pašlaik kļūst līdzīga baumas, tieši tāpat kā Grieķijā dažus gadus atpakaļ.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Priekšsēdētājas kundze, spekulāciju veicēju uzbrukumi Grieķijai, Spānijai un Portugālei nav problēmas cēlonis, bet gan tās sekas. Mēs pārāk labi zinām, ka neviena ģimene vairs nevar atļauties tērēt vairāk naudas nekā tā nopelna. Tā rezultāts būtu bankrots. Tas pats attiecas uz valdībām. Neviena valdība nevar vairs atļauties tērēt vairāk naudas kā tā iekasē nodokļu ieņēmumus. Tā rezultāts būtu vai nu valdības bankrots, vai, kā pašlaik redzam — spekulatīvo darījumu veicēju uzbrukumi valūtai. Šīm valstīm jāveic tieši tas pats, ko Latvija, kuru krīze skāra jau gadu jeb gandrīz pusotru gadu iepriekš, jau faktiski ir paveikusi. Tas ir — krasi jāsamazina to valdības tēriņi, veicot tā saukto iekšējo devalvāciju. Es ierosinātu Grieķijas valdību vērsties pie Latvijas valdības, lai saprastu, kā pieņemt šāda veida lēmumus. Tie ir jāpieņem, un Eiropā tie jau agrāk ir tikuši pieņemti. Paldies!

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, uzskatu, ka esam aizvadījuši ļoti plašas debates, parādot lielu informētību un rūpes par ekonomisko situāciju. Debates bija arī ļoti konstruktīvas, apspriežot virkni jautājumu, par kuriem varam vienoties, lai novērtētu šo situāciju.

Pirmkārt, uzskatu, ka debašu laikā tika pausta vispārēja uzticība eiro zonai. Eiro zona neapšaubāmi kļūs stiprāka šo negaidīto tirgus manevru rezultātā, ko nevar izskaidrot ar reālās ekonomikas stāvokli. Kā norādīja Karas kungs, Sánchez Presedo kungs Goebels kungs, kas runāja par to, ko nozīmē kāda runātāja minētais eiro zonas aizsardzības vairogs, mēs esam pārliecināti par to, ka, ja eiro zona nebūtu radīta, šī krīze Eiropas valstīs būtu skārusi daudz smagāk.

Turklāt mēs neuzskatām, ka Stabilitātes un izaugsmes pakts ir krīzes stāvoklī. Pierādījums tam ir detalizētā procedūra, uz kuru atsaucās komisārs Almunia kungs, Grieķijas valdības ieviestās programmas uzraudzībai.

Eiropa zonas problēmas tiks atrisinātas eiropa zonas iekšienē, jo tajā pastāvošie mehānismi ir tam pienācīgi izstrādāti situācijā, kurā, kā es jau minēju savā iepriekšējā runā, ir skaidrs, ka Eiropa iziet no recesijas perioda un izkļūst no vissmagākās krīzes, kādu neesam piedzīvojuši jau gandrīz gadsimtu. Tas tiek paveikts salīdzinoši īsā laika periodā, kas parāda Eiropas Savienības ekonomisko varenību, kā arī to, ka valdības rīkojās nekavējoši brīdī, kad atgadījās kaut kas tāds, kas spēj potenciāli izraisīt starptautiskās finanšu sistēmas sabrukumu. Protams, šīs tūlītējās iejaukšanās rezultātā valstu budžetos bija jārodas deficīts. Pašlaik šādā situācijā ir bijusi 21 Eiropas Savienības valsts, kas ir būtiskās intervences loģisks iznākums, jo, citu starpā, kā jau iepriekš teicu, Eiropā pastāv sociālās aizsardzības sistēmas, kas paredz to, ka vismazāk aizsargātajām personām ir jāsaņem palīdzība no valstu līdzekļiem.

Canfin kungs man jautāja, kādi ir Spānijas prezidentūras priekšlikumi šajā ziņā. Ir bijuši gadījumi, kad valdības ir veikušas īstermiņa intervenci, ko es jau minēju. Pašlaik tiek radīta jauna stratēģija izejai no šīs situācijas, tomēr ir skaidrs, ka, lai izvestu mūs no krīzes vidējā laikposmā, Padomes Spānijas prezidentūra mums skaidri piedāvā veidot ekonomikas savienību. Tā piedāvā, ka jābūt ne tikai monetārai savienībai, bet arī, ka ekonomikas savienībai jāpiešķir svarīga loma Eiropas Savienībā, ko turklāt arī nosaka Lisabonas līgums.

Līguma par Eiropas Savienības darbību 5. pantā ir skaidri noteikts: "Dalībvalstis saskaņo savu ekonomikas politiku Savienībā." "Savienība pieņem pasākumus, lai nodrošinātu dalībvalstu nodarbinātības politikas koordināciju." "Savienība var uzņemties iniciatīvu, lai nodrošinātu dalībvalstu [...] sociālās politikas koordināciju".

Tas ir noteikts Lisabonas līgumā, un tādēļ es lielā mērā piekrītu virzībai uz saskaņošanu. Uz to savā runā atsaucās, piemēram, *Wortmann-Kool* kundze, *Feio* kungs un *Papanikolaou* kungs. *Bullmann* kungs minēja sociāli politiskās koordinācijas nepieciešamību, kā to darīja arī *Podimata* kungs. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupu pārstāvošajam *Canfin* kungam, kā arī *Pallone* kungam un *Gauzès* kungam bija līdzīga pozīcija, kuri runāja par vajadzību regulēt finanšu tirgus. *Verhofstadt* kungs runāja par iekšējās kohēzijas nepieciešamību Eiropas Savienībā. Visu to mēs varētu nosaukt par ekonomikas savienību, iekšēju ekonomisku kohēziju Eiropas Savienībā.

Tieši uz to mums jātiecas, un, pateicoties skaidrai Eiropas Savienības politiskai vadībai, šī virzība jau notiek. Mums jāapsver fakts, ka parīt — starp citu, tikko kā Eiropas Savienības Spānijas prezidentūra būs sākusi strādāt, notiks neoficiāla Eiropadomes sanāksme, kas paredzēta, lai, politiski izsakoties, pārņemtu situācijas vadību. Esmu pārliecināts, ka tā arī raidīs spēcīgu Eiropas signālu sabiedrībai un ekonomikas un sociālajiem dalībniekiem, pro-eiropisku signālu, Eiropas vienotības signālu, paužot uzticību Eiropas valstu valdībām, tostarp Grieķijas valdībai, kā arī paužot ticību mūsu iespējām.

Tā ir svarīga Eiropadomes sanāksme, kas šobrīd tiek sasaukta, lai vērstu mūsu centienus uz izaugsmes un darba vietu radīšanas stratēģiju, ko dēvējam par Eiropas stratēģiju 2020. gadam. Esmu pārliecināts, ka sākotnējie šīs stratēģijas pamati tiks ielikti šajā tūlītējā, ļoti agri sasauktajā Padomes sanāksmē, kas nozīmē to, ka šajos grūtajos laikos vēlamies rīkoties nekavējoši un Eiropas Savienības politiskā vadībā.

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies visiem šīs Parlamenta deputātiem, kas ir uzstājušies debatēs, par atsaucēm, ko tie ir snieguši uz Eiropas Komisijas politiku, attieksmi un priekšlikumiem, ko es un mans kolēģis *Olli Rehn* esam ņēmuši vērā.

Ļaujiet man pateikt dažas lietas, ko es izklāstīšu četros punktos. Ir teikts daudzas runu un es nevaru atbildēt uz katru no tām atsevišķi, bet uzskatu, ka varu atbildēt pēc būtības uz visām kopā, izmantojot četrus punktus.

Pirmkārt, kā jau vairākas reizes gandrīz sešu gadu periodā kā ekonomikas un monetāro lietu komisārs esmu izteicies Parlamentā, pilnībā piekrītu nepieciešamībai palielināt koordināciju ekonomikas un monetārajā savienībā un Eiropas Savienībā. Eiropas Savienības visas dalībvalstis, kas vēl nav eiropa zonas dalībnieces, citiem vārdiem sakot, ekonomikas un monetārās savienības nobeiguma posma dalībnieces, par tādām kļūs, izņemot divas dalībvalstis, kas ir atteikušās. Tomēr uzskatu, ka nākamajos dažos gados mēs redzēsim, ka tās atsauks šos atteikumus un arī vēlēties pievienoties ekonomikas un monetārai savienībai.

Lai ieviestu koordināciju, mums jāpadziļina un jāpaplašina pārraudzība un analītiskie, debašu un, ieteikumu, kas sniegtas, pamatojoties uz analīzi un debatēm, pasākumi attiecībā uz fiskālo politiku un citu makroekonomikas un strukturālo politiku.

Ja atceraties, tas bija viens no pirmajiem ziņojuma secinājumiem, ko es šeit iesniedzu Komisijas vārdā 2008. gada pirmajā pusē, pirms "*Lehman Brothers*" bankrota, par ekonomikas un monetārās savienības pirmajiem 10 darbības gadiem. Kopš tā laika Komisijā, *Eurogroup* un Padomē, kā arī šeit Parlamentā, esam debatējuši par to, kā uzlabot šo pārraudzību, kā to paplašināt, izmantojot pašreizējo pārraudzības

pamatdokumentu un budžeta disciplīnas ietvaru — Stabilitātes un izaugsmes paktu, vienlaikus paplašinot arī to.

Piekrītu tiem, kuri teica, ka nav tikai svarīgi ieviest tādu fiskālo un budžeta politiku, kas saskan ar mūsu noteikumiem, bet ir nepieciešams iet tālāk, jo ir citas neatbilstības, kas apdraud izaugsmi, nodarbinātību un valstu finanšu stāvokli.

Piekrītu visiem, kas teica, ka mums tādēļ nav jāaicina palīgā Starptautiskais Valūtas fonds. Protams, ka visas mūsu valstis ir Starptautiskā Valūtas fonda dalībnieces, bet mēs to varam paveikt paši un mums tas ir dara.

Ja mūsu darbība ir pietiekami koordinēta, ja mums ir politiskā griba, ja izmantojam līgumā paredzētos instrumentus, ja līdz galam īstenojam savus nodomu protokolus un galvenos uzdevumus, mums ir vairāk kā pietiekami kapacitātes un instrumentu, lai paveiktu to, kas vajadzīgs tik sarežģītu situāciju atrisināšanā kā tā, ar kuru sastopamies pašlaik.

Attiecībā uz Grieķiju, minēšu divus jautājumus, par ko šeit tika debatēts un kurus es jau esmu detalizēti izklāstījis. Pirmkārt, *Verhofstadt* kungs, kura diemžēl šeit vairs nav, teica, ka Komisija ir iejaukusies pārāk vēlu. Nezinu, cik daudz agrāk *Verhofstadt* kunga valsts lūdza Komisiju attiecīgi rīkoties jautājumos par budžetu, bet es vēlētos viņam atgādināt, ka oktobra sākumā Grieķijā bija vēlēšanas. Divas nedēļas pēc nākšanas pie varas Grieķijas jaunā valdība laboja savu paziņojumu, ko bijām saņēmuši dažas dienas pirms vēlēšanām, trīs nedēļu laikā mainot budžeta deficīta apmēru no 6 % uz 12,7 %!

Tas nebija vienkāršs statistisks labojums. Šajā milzīgajā Grieķijas budžeta deficīta pieauguma gadījumā lielā mērā ir vainojams absolūts budžeta politikas kontroles trūkums. Tas nav statistikas jautājums. Viņi nelūdz *Eurostat* atrisināt šo jautājumu. Tas ir pārvaldības jautājums, ko pieļāvusi valdība, kas ļāva samazināties ieņēmumiem vai arī neko nedarīja, kad ieņēmumi samazinājās, kā arī ļāva izdevumiem pieaugt vai pat palielināja izdevumus, jo tuvojās vēlēšanas. Vienkārši izsakoties, tieši tā arī notika.

Turklāt attiecībā uz statistikas problēmām, kā arī atbildot *Martin* kungam, kā, man šķiet, teica *Karas* kungs, 2004. gada beigās Komisijas vārdā ierosināju Padomei stiprināt *Eurostat* spēju veikt auditus gadījumos, kad ir statistikas problēmas, kas ar standarta paziņojumu palīdzību nav atrisināmas. *Eurostat* neapņēma šādus datus. *Eurostat* saņem paziņojumus no dalībvalstīm. Lai iegūtu plašāku informāciju nekā tās iestādes rīcībā, kas sniedz paziņojumus, *Eurostat* nepieciešamas pilnvaras, kādu tam nav. Komisija lūdza šīs pilnvaras, bet Padome tās nepiešķīra. Esmu jau teicis Padomei, ka lūgšim piešķirt šīs pilnvaras vēlreiz. Kolēģis *Olli Rehn*, kurš no rītdienas bez papildu pārcelšanas amatā būs atbildīgs par ekonomikas un monetārām lietām, ir sagatavojis priekšlikumu apstiprināšanai jaunajā Komisijā pirmajā tās oficiālajā sanāksmē, ja šodien tam sniegsiet savu piekrišanu.

Pēc šī paziņojuma Grieķijas valdība piedāvāja budžetu 2010. gadam, kas netika piedāvāts līdz vēlēšanām, un ne tikai Komisija, bet arī *Eurogroup* un *ECOFIN*, ņemot vērā jauno situāciju, apstiprināja pārmērīgi lielo budžeta deficītu. Tas tika izdarīts, pateicoties ieteikumiem, ko nebija iespējams sniegt, kamēr mums nebija iesniegta programma, ko Grieķijas valdība izstrādāja un mums atsūtīja 15. janvārī. Kā jau teicu, pamatojoties uz šo programmu, 3. februārī sniedzām savus ieteikumus.

Ja mūsu rīcībā būtu burvju nūjiņa, protams, mēs būtu rīkojušies jau pašā vēlēšanu vakarā. Tomēr ticu, ka Grieķijas valdība, Komisija, *Eurogroup* un *ECOFIN* rīkojās veikli. Divas pēdējās minētās iestādes sāka debatēt par šo situāciju jau pirms sniedzām tām savus ieteikumus. Nekādā gadījumā nebija iespējams rīkoties ātrāk, ja mērķis tik tiešām ir atrisināt šīs problēmas. Ja vēlamies tikai nākt klajā ar paziņojumiem, tad tādā veidā mēs, protams, varējām rīkoties.

Treškārt, pilnībā piekrītu, ka jāpalielina uzticība eiro un ekonomikas un monetārajai savienībai. Tas ir katra pienākums — tas ir dalībvalstu, Komisijas, Padomes un Parlamenta pienākums.

Starp citu, piezīme no malas — tā kā daži no jums atsaucās uz maniem apgalvojumiem, ko izteicu, kad sniedzu Grieķijas programmas ieteikumus, uzticības veicināšanas interesēs lūdzu jūs atsaukties tikai uz faktiski manis teikto, nevis uz to, ko citi saka, ka es to, iespējams, esmu teicis. Tas ir viss, ko lūdzu.

Visbeidzot, Padomes sanāksme, kas notiks parīt 11. februārī, un ko, citu starpā, pieminēja arī *López Garrido*, ir ļoti svarīga sanāksme. Tā ir īpaša Padomes sanāksme, jo tās darba kārtībā nav pārāk daudz jautājumu. Tā ir sanāksme, kurā savu ieguldījumu sniegs divas amatpersonas — Komisijas priekšsēdētājs un Eiropadomes priekšsēdētājs, un kuras ietvaros notiks arī atklātas politiskas debates, kas šobrīd ir ārkārtīgi svarīgi, ņemot vērā, ka finanšu tirgos valda tāda spriedze, kāda eiro zonā nav pieredzēta kopš vienotās valūtas izveides, kā arī ņemot vērā krīzi, kas ir vismagākā pēdējo 80 gadu laikā. Mums jāreaģē uz šo situāciju, ne tikai izmantojot

krīzes pārvarēšanas stratēģiju, bet arī vidējā termiņa stratēģiju, lai šī dekāde būtu izaugsmes un nodarbinātības dekāde.

Ja dosiet man vēl minūti pateikt pēdējos vārdus kā ekonomikas un monetāro lietu komisāram, pateikšu jums, ko vēlētos dzirdēt šīs Eiropadomes sanāksmes noslēgumā. Es vēlētos dzirdēt nepārprotamu prasību katrai un ikvienai dalībvalstij, šajā gadījumā sākot ar Grieķiju, izpildīt saistības un ieviest pasākumus, ko tās kā ekonomikas un monetārās savienības dalībnieces ir uzņēmušas, kā arī ieteikumus, ko ekonomikas un monetārās savienības iestādes tām ir sniegušas. Jāpieprasa, lai visas dalībvalstis izpildītu un piemērotu tos noteikumus, ko visi kopā esam radījuši.

Otrkārt, es vēlētos, lai visaugstākajā līmenī tiek pieņemta politiska apņemšanās panākt plašāku koordināciju, uzlabot koordināciju un ekonomikas un monetārās savienības kā ekonomikas zonas nostiprināšanu, bet ne tikai kā ekonomikas un monetārās zonas centralizētas bankas, ne tikai kā iestādes, kas sniedz ieteikumus, nostiprināšanu.

Gan iekšpus, gan ārpus mūsu robežām, ekonomikas un monetārajai savienībai, eiro zonai jārunā skaidri, stingri un ticami, jo tas palielina mūsu pilsoņu un citu Eiropas Savienības un pasaules pilsoņu uzticību mūsu valūtai un mūsu projektam, kas nav tikai ekonomisks projekts, bet daudz vairāk.

Visbeidzot, es vēlētos, lai Eiropas valstu vadītāji pateiktu Grieķijas varas iestādēm: "Papildus saviem centieniem saņemsiet arī mūsu atbalstu." Atbalstu nav iespējams saņemt par velti. Tas radītu augstāku turpmākai nesabalansētībai un turpmākām krīzēm. Atbalstam jābūt skaidram, un mūsu rīcībā ir instrumenti, lai to sniegtu, ja katrs parāda skaidru apņemšanos uzņemties savas likumīgās saistības.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ceru, ka Eiropas komisāri kļūs par stabilitāti veicinošu faktoru un ka tie sniegs enerģiskus un pamatotus ziņojumus pretstatā tam, kā notika ar nesenajiem komisāra *Joaquín Almunia* ziņojumiem, kurš parādīja piesardzības trūkumu un veicināja zaudējumu rašanos akciju tirgos, un radīja uzticības trūkumu Portugālei un Spānijai starptautisko investoru vidū.

Lai stātos pretī krīzei, ES dalībvalstis izvērsa atveseļošanās plānus un sāka stimulēt un veicināt ekonomiku, un tā rezultātā palielināja savu budžeta deficītu. Tomēr zinām, ka ir arī tādas dalībvalstis, kuras, nekompetences dēļ vai tīšuprāt sniedza nepatiesas ziņas par saviem budžeta deficīta apmēriem. Jaunākie notikumi ir uzlikuši par pienākumu Eiropas Savienībai piešķirt jaunu stimulu priekšlikumiem par pārraudzību un īstenot stiprāku ekonomikas koordinēšanas stratēģiju.

Tika arī ierosināts oficiāli ieviest shēmu katras dalībvalsts budžeta deficīta lieluma uzraudzībai, lai ātri varētu noteikt koriģējošos pasākumus, tādā veidā izvairīties no nokļūšanas neatgriezeniskas situācijā. Šai shēmai būtu jādarbojas gandrīz reāllaika režīmā. Ir arī svarīgi noskaidrot budžeta deficīta aprēķināšanas formulu, lai izvairītos no valstu grāmatvedības uzskaites uzlabošanas un regulāras debudžetizācijas paņēmieni piemērošanas, lai slēptu deficīta lielumu. <>

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Grieķijas situācijas rezultātā izraisītā kampaņa, kuru daži tagad cenšas izvērst attiecībā uz citām valstīm, ir nožēlojama un atklāj tās galveno aizstāvju, kuru vidū varētu ierindot arī pašu Eiropas Komisiju un dažus no galvenajiem ekonomiskajiem spēkiem ES, patiesos mērķus.

Spiediens, kas tiek izdarīts uz tādām valstīm kā Grieķija, Portugāle un Spānija, lai apkarotu šo valstu budžeta deficītu, nav atdalāms no spekulatīvā finanšu kapitāla interesēm un tā mērķi uzsākt karu par eiro ietekmes zonām pret dolāru. Tieši šīs intereses tiek aizstāvētas, pat uz šo valstu iedzīvotāju interešu rēķina.

Rodas vairāki jautājumi.

- Kādu objektīvu iemeslu dēļ mums jāsasniedz 2013. gads ar budžeta deficītu, kas nepārsniedz 3 % (neatkarīgi no tā, kas var notikt ar ekonomisko izaugsmi)?

- Kāds ir labums no tādas ekonomikas un monetārās savienības, kas neīsteno nevienu solidaritātes un kohēzijas politiku?

- Ja ECB regulāri var aizdot naudu valstu bankām ar likmēm, kas ir daudz zemākas par starptautiskos tirgos pieejamām likmēm, kādēļ tā nevar aizdot arī valdībām?

- Kādēļ nav izveidots neviens instruments, kas ļautu valstīm, kuras nonākušas lielākās grūtībās, saņemt finansējumu ar likmēm, kas ir zemākas un tuvākas tām likmēm, kas tiek piešķirtas citām valstīm?

Ivari Padar (S&D), rakstiski. – (ET) Finansiālā situācija dažās eiro zonas valstīs, kas šodien tika izskatītas, skaidri parāda risku, ko rada attālināšanās no vienošanās, kas ietvertas Stabilitātes un izaugsmes paktā. Ņemot vērā problēmu kopumā, saprotam, cik svarīgi ir iegūt drošu statistiku. Mums noteikti ir jāizdara nopietni secinājumi no visas šīs problēmas, un izeja katrā valstī, gan eiro zonas valstīs, gan ārpus tās, ir saistīta ar godīgu savu problēmu atzīšanu un pašiem savu pasākumu veikšanu izklūšanai no grūtībām, un turklāt arī ar solidaritāti no Eiropas Savienības puses. Tajā pašā laikā — aprakstītās problēmas nav iespējams atrisināt, aizkavējot eiro zonas paplašināšanos. Ir skaidrs, ka, ja ir valstis, kas ir izpildījušas nepieciešamos kritērijus, tās jāuzņem eiro zonā. Laiks ir parādījies, ka vienota valūta sniedz papildu drošības garantijas sarežģītos laikposmos.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) *Almunia* kungs, Polija gatavojas uzņemšanai eiro zonā, tādēļ mēs uzmanīgi vērojam problēmas, kādas rodas eiro zonas dalībvalstīs. Diemžēl problēmas ir radušās vairākās valstīs, un Eiropas valūta šobrīd sastopas ar vislielāko izaicinājumu kopš tās radīšanas brīža. Dāmas un kungi, Grieķija viena pati netiks galā ar savām problēmām. Piekrītu tiem, kuri ir teikuši pirms manis, ka ir nepieciešama stiprāka dalībvalstu ekonomikas politikas koordinācija. Globālā ekonomikas krīze ir destabilizējusi vairākas ekonomikas, un pasaules tirgi, saskaroties ar atveseļošanās pazīmēm, diemžēl diezgan trauslām, baidās no nekompetentas dalībvalstu valdību rīcības, lai novērstu eiro valūtas tirgu sabrukumu. Tādēļ vienīgā reālā izeja no šīs situācijas, vienīgais veids, kā novērst valūtas tirgus sabrukumu, ir palīdzība Grieķijai, lai novērstu plaisu tās budžetā, kā arī ilgtermiņa plānveida rīcība eiro pozīcijas stabilizēšanai.

(Sēde tika pārtraukta uz dažām minūtēm)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

11. Progress, kas panākts attiecībā uz Gvantanamo ieslodzīto izmitināšanu un ieslodzījuma vietas slēgšanu (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas ziņojumi par progresu, kas panākts attiecībā uz Gvantanamo ieslodzīto izmitināšanu un ieslodzījuma vietas slēgšanu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, kā zināms, Eiropas Savienība atbalstīja prezidenta B. Obamas solījumu slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu. Viņš to apsolija savā inaugurācijas runā un vēlāk šis solījums tika apstiprināts Eiropas Savienības un tās dalībvalstu kopīgā deklarācijā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kas tika parakstīta pagājušā gada 15. jūnijā.

Mēs vienmēr atbalstām likuma piemērošanu un cilvēktiesību respektēšanu, un šajā deklarācijā Amerikas Savienotās Valstis, protams, tam piekrita. Tādēļ šķita, ka šī vienošanās nesakrīt ar Gvantanamo ieslodzījuma vietas uzturēšanu, kas bija kļuvis arī par vienu no *Al-Qaida* visbiežāk izmantotajiem ieganstiem propagandai.

Ir tiesa, ka laika posms, kas bija plānots tās slēgšanai — viens gads — jau ir pagājis. Tomēr ir tiesa, ka ar to ir saistītas zināmas grūtības, un varam minēt gadījumus, piemēram, ka bijušie ieslodzītie Jemenā tūlīt nevar tur atgriezties. Esam arī konstatējuši, ka šis jautājums Amerikas Savienotajās Valstīs tiek vērtēts ļoti pretrunīgi, lai gan atzinīgi ir vērtējams fakts, ka prezidents B. Obama neatlaidīgi cenšas panākt Gvantanamo slēgšanu, neskatoties uz spēcīgo opozīciju, ar kādu viņš sastopas Kongresā ne tikai republikāņu, bet arī demokrātu vidū.

Tomēr jebkurā gadījumā daži ieslodzītie jau ir pametuši Gvantanamo un tiks tiesāti parastajā ASV tiesā, piemēram, *Khalid Sheikh Mohammed*, kas apsūdzēts 11. septembra uzbrukumā plānošanā, neskatoties uz to, kādas bažas tas radīja Amerikas Savienotajās Valstīs.

Tādēļ mums vienmēr ir bijusi skaidra pozīcija, ikreiz sazinoties ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kā arī nesen, kad Briselē vizītē bija ieradies Amerikas Savienoto Valstu īpašais sūtnis šajā jautājumā *Daniel Fried*, kurš iepriekš bija atbildīgais Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības savstarpējo attiecību jautājumos un kurš tagad ir atbildīgs par Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanu. Viņa vizītes laikā Briselē un saistībā ar dialogu par cilvēktiesībām, kas regulāri tiek veikts starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, Eiropas Savienība pauda bažas par tā sauktās militārās komisijas un paildzinātās aizturēšanas bez tiesas sprieduma izmantošanu, un, protams, paudām arī pretestību pret nāvessodu. Tās bija ļoti skaidras,

nelokāmas pozīcijas, ko Eiropas Savienība ir pieprasījusi, pieprasa un turpinās pieprasīt savās attiecībās ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Domāju, ka attiecībās starp abu parlamentu locekļiem, transatlantiskajā dialogā starp likumdevējiem, jums arī ir bijušas iespējas atbalstīt tos pašus principus.

Uzskatu, ka Eiropas Savienība ir izpildījusi savu vienošanos ar Amerikas Savienotajām Valstīm, vienošanos, kas tika izklāstīta kopīgajā deklarācijā, ko iepriekš minēju. Ir dalībvalstis, kuras jau ir vienojušās uzņemt personas, kas ir bijušas vai joprojām ir Gvantanamo ieslodzītie, un skaits, kādu mēs pašlaik varam uzņemt tajās Eiropas valstīs, kas ir norādījušas ieslodzīto skaitu, kopā ar Šveici, kas ir Eiropas Savienības partnervalsts Šengenas zonā, ir aptuveni 16.

Jebkurā gadījumā — jūs jau būsiat informēti, ka lēmumu par Gvantanamo ieslodzīto uzņemšanu vai neuzņemšanu, protams, ir tiesīgas pieņemt dalībvalstis. Eiropas Savienības iekšlietu ministru pieņemtais mehānisms bija īstenot dalībvalstu vēlmi palīdzēt Amerikas Savienotajām Valstīm. Kā vienmēr esam uzsvēruši, mēs vēlamies Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanu, jo tās darbība skaidri bija pretrunā ar fundamentālām cilvēktiesībām. Tādēļ Eiropas Savienībai jāpalīdz, lai iespēju robežās un saskaņā ar pieņemto lēmumu to īstenotu — atkārtoti — katrai dalībvalstij individuāli un suverēni apsverot savas iespējas uzņemt šos ieslodzītos. Varam apgalvot, ka prezidentam B. Obama stājoties amatā tajā bija 242 ieslodzītie un 44 no tiem ieslodzījuma vietu jau ir atstājuši.

Šis ieslodzījuma vietas pastāvēšana, protams, rada nopietnas problēmas transatlantiskajām attiecībām. Kopīgā deklarācija par bāzes slēgšanu tika noslēgta ar nosacījumu, ka nekas tamlīdzīgs turpmāk vairs neatkārtosies. Tāds, protams, ir Amerikas Savienoto Valstu valdības nolūks, un Eiropas Savienības nostāja neapšaubāmi ir veicinājusi Amerikas Savienoto Valstu nostājas maiņu un tās ieslodzījuma vietu politiku attiecībā uz Gvantanamo.

Kā jau teicām, mēs arī vēlamies, — kas arī ir ietverts Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu kopīgajā deklarācijā, — analizēt iespēju izstrādāt un pieņemt virkni principu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, kas var kalpot kā kopīgs atskaite punkts mūsu centieniem apkarot terorismu, kas arī ir ietverts kopīgajā deklarācijā.

Eiropas Savienībai ir liela vēlme panākt pilnīgu Gvantanamo līča ieslodzījuma vietas slēgšanu, un apsveicami ir tas, ka prezidents B. Obama neatlaidīgi cenšas izpildīt savu apņemšanos to paveikt.

Paweł Samecki, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība, tostarp Eiropas Komisija, pastāvīgi aicināja slēgt Gvantanamo līča ieslodzījuma kompleksu. Kā ministrs jau minēja, Eiropas Savienība izstrādāja divpakāpju regulējumu Gvantanamo slēgšanas atbalstam, pirmkārt, ar Tieslietu un iekšlietu padomes 2009. gada 4. jūnija slēdzienu un tam pievienoto informācijas apmaiņas mehānismu un, otrkārt, ar 2009. gada 15. jūnija Eiropas Savienības un tās dalībvalstu un Amerikas Savienoto Valstu kopīgo deklarāciju par Gvantanamo līča ieslodzījuma kompleksa slēgšanu un turpmāko sadarbību pretterorisma jomā.

Padomes slēdzieni un kopīgā deklarācija skaidri norāda, ka lēmumi par bijušo ieslodzīto uzņemšanu un to tiesiskā statusa noteikšanu ietilpst tikai un vienīgi uzņemošās ES dalībvalsts vai Šengenas līguma dalībvalsts atbildībā un kompetencē. Bijušiem ieslodzītiem, kas tiek uzņemti saskaņā ar šo shēmu, ES dalībvalstīs var tikt nodrošināti rehabilitācijas pasākumi saskaņā ar piemērojamiem valstu likumiem.

Saistībā ar iepriekšminēto deklarāciju par Gvantanamo slēgšanu Padomes priekšsēdētājs 2009. gada 16. jūnijā uzrakstīja vēstuli ASV Ieslodzījuma politikas darba grupai. Šajā vēstulē Eiropas Savienība piedāvāja pieņemt neoficiālu dokumentu, iekļaujot tajā starptautisko tiesību principus, kas attiecināmi uz cīņu pret terorismu. Tas ietver skaidrus apliecinājumus par atbilstīgu procesuālo garantiju nodrošināšanu, piemēram, iespēju vērsties tiesā, lai apstrīdētu prasību par arestu, ieslodzīšanu un pārvietošanu, kā arī par spīdzināšanas aizliegumu. Tie ir detalizēti apspriesti dialogā par pretterorismu un starptautisko tiesību ievērošanu.

Komisija uzskata, ka šīs garantijas ir svarīga šī dialoga daļa, jo tās veicina pilnīgāku izpratni par to, kādā veidā cīņai pret terorismu būtu jārespektē tiesiskums un starptautiskās tiesības, tostarp starptautiskais cilvēktiesību kodekss, starptautiskais bēgļu tiesību kodekss un starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā. Kā jau minēts, Eiropas Savienība ir pret nāvessodu un ir iejaukusies atsevišķās lietās, kurās ir iesaistītās trešās valstis, tostarp Amerikas Savienotās Valstis, lai novērstu tā izpildi. Komisija apsvērs atbilstošu darbību veikšanu gadījumā, ja nāvessods tiks piemērots kādam bijušajam Gvantanamo ieslodzītajam, kuru tiesās ASV tiesa vai militārā komisija. Eiropas Komisija augstu novērtē prezidenta B. Obamas līdz šim paveikto Gvantanamo slēgšanā un cer uz turpmāko progresu šajā jautājumā.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *PPE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, komisāra kungs, vispirms es vēlētos uzsvērt, ka Eiropas Parlaments jau vairākkārt ar dažādu rezolūciju palīdzību ir paudis savu viedokli par situāciju Gvantanamo ieslodzīto jautājumā.

Savā inaugurācijas runā prezidents B. Obama paziņoja par savu apņemšanos gada laikā slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu. Šis termiņš beidzās 22. janvārī, un fakts, ka tā nav slēgta, ir pierādījums tam, ka bieži politikā solījumus dot ir vieglāk nekā tos ievērot.

Turklāt, kā teica Padomes priekšsēdētāja pārstāvis, vizītē Eiropas Savienībā bija ieradies prezidenta B. Obamas personīgais pārstāvis, ticies ar mūsu priekšsēdētāju un ar vairāku dalībvalstu pārstāvjiem un lūdzis mūsu palīdzību, kas jāpiedāvā, pamatojoties uz virkni priekšnoteikumiem, ko komisāra kungs minēja. Viens no tiem ir, ka šī ir iepriekšējās Amerikas Savienoto Valstu valdības radīta problēma un ka Eiropas Savienībai ir jāsadarbojas, bet pamatojoties uz zināmām prasībām, jo īpaši par mūsu dalībvalstu drošību.

Šajā ziņā vēlos atsaukt atmiņā lēmumu, ko pieņēma dažas dalībvalstis, tostarp tā, kurai šobrīd ir nodotas Padomes prezidentūras pilnvaras — mana valsts. Vēlos jautāt Spānijas prezidentūras pārstāvim, vai viņš plāno veikt kādus papildu pasākumus, lai censtos saskaņot dalībvalstu rīcību, reaģējot uz problēmām, kas ir īpaši aktuālas Jemenai, vai arī viņš plāno atstāt šo lēmumu katra indivīda un suverēnā katras dalībvalsts ziņā, kā ir izlēmuši tieslietu un iekšlietu ministri.

Vēl viens pēdējais jautājums, priekšsēdētājas kundze: protams, ka 100 no 190 vai apmēram tik daudz no atlikušajiem ieslodzītajiem ir nosūtīti uz savām izcelsmes valstīm vai uz trešām valstīm un ka 40 tiks nodoti Amerikas Savienoto Valstu tiesu jurisdikcijai. Tomēr joprojām ir 50 ieslodzītie, kas netiks atbrīvoti, jo nav pietiekamu pierādījumu, lai tos apcietinātu, bet apdraudējums, ko tie tik tiešām rada, ir licis Amerikas Savienoto Valstu valdībai lemt par to, ka tos nedrīkst atbrīvot. Es vēlētos jautāt Komisijai un Padomei, ko tās domā par situāciju, kādā atrodas šīs 50 personas, kuras netiks nodotas Amerikas Savienoto Valstu tiesu jurisdikcijai.

Ana Gomes, *S&D grupas vārdā*. – (PT) Gvantanamo ir Dž. Buša administrācijas veidojums, bet tas nebūtu bijis iespējams bez Eiropas sabiedroto atbalsta un bez Eiropas Savienības klusējošās nostājas. Tādēļ Eiropas Savienības uzdevums ir rīkoties saskaņā ar tās vērtībām un interesēm, darot visu, kas ir tās spēkos, lai slēgtu šo nelīto mūsu vēstures nodaļu.

ES tēls pasaulē, transatlantiskās attiecības, cīņa pret terorismu un pārvietošanās brīvība Šengenas zonā nozīmē, ka lūgums uzņemt ieslodzītos no Gvantanamo pieprasa vienotu un saskaņotu Eiropas atbildi. Tomēr šī atbilde nāk ar nokavēšanos un ir atkarīga no divpusējās saprašanās starp Amerikas Savienotajām Valstīm un vairākām dalībvalstīm.

Būtu šokējoši, ja lielajām valstīm, kas bija Dž. Buša līdzdalībnieces personu ārkārtas pārsūtīšanas, slepeno ieslodzījuma vietu un Gvantanamo jautājumos, piemēram, Vācija, AK, Itālija, Polija un Rumānija, būtu jāatkāpjas no savām saistībām, ignorējot B. Obamas administrācijas lūgumus. Tas ir kopējās ārlietu un drošības politikas jautājums, kas jārisina Eiropas Savienības ārlietu ministriem, ņemot vērā Lisabonas līguma 24. pantu, un jābalsta uz dalībvalstu savstarpējo politisko solidaritāti.

Augstā pārstāvja, kura rīcībā tagad saskaņā ar līguma 30. pantu ir iniciatīvas pilnvaras, uzdevums ir piedāvāt un vadīt patiesu Eiropas stratēģiju, lai palīdzētu slēgt Gvantanamo pēc iespējas ātrāk, nodrošinot nepieciešamo atbalstu atbrīvoto personu individuālai rehabilitācijai un sociālai reintegrācijai, tai skaitā viņu tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos.

Atzinīgi jāvērtē manas pašas valsts, Portugāles, kā pirmās valsts, kas piedāvāja palīdzību Obama kunga administrācijai, sniegtais ieguldījums, aicinot pārējās Eiropas partnervalstis darīt to pašu un jau uzņemot personas, kas ir netaisnīgi cietušas gadiem ieslodzījumā Gvantanamo.

Sarah Ludford, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, dažu Eiropas valstu valdības aktīvi piedalījās nelegālā personu pārsūtīšanā, spīdzināšanā un prettiesiskā ieslodzīšanā. Citas ir sniegušas vispārīgu atbalstu. Pārējās izlikās neko neredzam. Tātad tas nebija tikai kaut kas "tur tālumā" notiekošs. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ esam saglabājuši savas ilglaicīgās intereses.

Protams, Eiropas Parlamenta deputātiem pagāja daudz gadu, aicinot slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu, tādēļ mēs sirsnīgi uzņemam prezidenta B. Obamas paziņojumu un izprotam grūtības, kas rodas, atrisinot Buša kunga atstātās problēmas. Tomēr ir ārkārtīgi liela vilšanās, ka tur palikuši gandrīz 200 cilvēku. Mēs arī pilnībā atbalstām federālās tiesas piemērošanu tādām personām kā *Khalid Sheikh Mohammed*, bet kādēļ tas netika veikts jau astoņus gadus iepriekš? Vislabākā atbilde teroristiem ir krimināltiesas spriedums.

Mēs turpināsim mudināt ES valstu valdības izmitināšanai uzņemt vairāk ieslodzīto gan transatlantiskās solidaritātes vārdā, gan atzīstot savu vainu līdzdalībā, un mēs pretosimies Ķīnas draudiem attiecībā uz uiguriem. Tas nekas, ka Amerikas Savienotās Valstis nespēj izmitināt nevienu no 17 uiguriem ASV teritorijā.

Viens no maniem vēlētājiem, *Shaker Aamer*, kurš ir pilntiesīgs Apvienotās Karalistes rezidents un kura ģimene — britu sieva un četri britu bērni — dzīvo Batersijā, Londonā, pēc astoņiem gadiem joprojām atrodas bezizejas stāvoklī ieslodzījumā Gvantanamo. Viņš, šķiet, ir nejausš upuris, sakarā ar ko ASV un Apvienotās Karalistes valdībām var būt slepena vienošanās viņu nosūtīt uz viņa mītnes zemi Saūda Arābiju. Viņš ir tiešs savas un citu ieslodzīto spīdzināšanas liecinieks, ko veikuši ne tikai ASV, bet arī Apvienotās Karalistes slepenie aģenti. Novērst viņa liecināšanu Apvienotās Karalistes tiesās būtu ļoti ērti.

Kā teicu, mēs atbalstām centienus slēgt Gvantanamo, bet esam pret militārajām komisijām un cita veida ilgstošiem pilnvaru pārkāpumiem. Eiropai arī aktīvāk jārikojas.

Heidi Hautala, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, jūsu minētie ASV Augstie pārstāvji tikās arī ar mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, savā nesējā vizītē Briselē.

Protams, Parlamentam var būt svarīga loma, lai mudinātu dalībvalstis mēģināt izstrādāt kopīgu politiku attiecībā uz Gvantanamo slēgšanu. Ir skaidrs, ka Gvantanamo joprojām ir spilgts netaisnības simbols un ka tā slēgšana ir Eiropas Savienības interesēs.

Mēs izteicām viedokli, ko Eiropas Parlaments ir arī norādījis savā rezolūcijā, ko tas pieņēma pagājušā gada februārī. Mēs arī viņiem pateicām, ka nevēlamies runāt tikai par to, kur izvietot Gvantanamo ieslodzītos, bet vienlaikus mēs arī vēlējamies ar Amerikas Savienotajām Valstīm pārrunāt uzskatu, ka ir viņu ieslodzīto aprūpes politikā un sodu kodeksā ir nepieciešamas plašas reformas, lai tas atbilstu tiesiskuma principiem.

López Garrido kungs, komisāra kungs, es vēlētos cerēt, ka uztversiet to nopietni un pārrunāsi šos jautājumus ar ASV pārstāvjiem jūsu minētajos dialogos.

Visbeidzot, vēlos pateikt, cik svarīgi Eiropas Savienībai ir atzīt pašai savu atbildību par iesaistīšanos šajos slepenajos arestos un ieslodzījuma vietu jautājumos. Vēlos atsaukties uz svarīgu mana kolēģa *Coelho* kunga iepriekšējā Parlamenta sasaukuma laikā paveikto darbu. Mums šis darbs ir jāturpina, jo līdz pat šai dienai Eiropas Savienība vēl nav nekādā veidā izskaidrojusi, kāda ir tās dalībvalstu loma šo slepeno arestu veikšanā un ieslodzījuma vietu uzturēšanā ES teritorijā.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, atsaucoties uz cienījamās kolēģes, kas runāja pirms manis, ziņojumu, vēlos uzsvērt to, ka faktiski nepastāv stingru pierādījumu par CIP ieslodzījuma vietu un cietumu pastāvēšanu vairākās Eiropas valstīs, vismaz ne Polijā. Pēdējo dažu gadu laikā Eiropas Parlamentā mēs vēlreiz runājam par Gvantanamo. Vēlos norādīt, ka Baraka Obamas prezidentūras laikā mēs par šo tēmu jau runājām, un šķiet, ka šo problēmu mēs varam attiecināt tikai un vienīgi uz Džordža Buša jaunākā briesmīgo un postošo administrāciju. Izskatās, ka problēma ir daudz sarežģītāka. Saku to tādēļ, ka Padomes un Spānijas prezidentūras pārstāvis teica, ka amerikāņi faktiski joprojām nav paveikuši visu, ko solīja.

Visbeidzot, vēlos tikai piebilst, ka ir pozitīvi, ka Eiropas Savienība runā par jautājumiem, kas skar pilsoņu brīvību. Tomēr neaizmirsīsim arī upurus — tās personas, kas ir teroristu upuri.

Priekšsēdētāja. – *Czarnecki* kungs, vai pieņemsiet jautājumu no *Hautala* kundzes?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es atsaucos uz cienījamās kolēģes, kas ir Zaļo un Eiropas Brīvās alianses grupas locekle un kas runāja pirms manis, ziņojumu.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, *Czarnecki* kungs, iespējams, nezina, ka 2009. gada 22. decembrī viena no Eiropas valstu valdībām pirmo reizi atzina, ka tās teritorijā ir darbojušies šāda slepena ieslodzījuma vieta. Tas notika, kad Lietuvas parlamentārā komiteja paziņoja, ka karā pret terorismu šāda veida CIP cietums Lietuvā ir darbojies.

Priecājos atzīmēt, ka Lietuvas valdība ir rīkojusies enerģiski, atbildot uz šo atklājumu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, pateicos cienījamajai deputātei par šo piezīmi, bet vēlos viņu informēt, ka esmu Polijas, nevis Lietuvas pārstāvis.

Helmut Scholz, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, apsveicami, ka Eiropas Parlaments vēlreiz debatē par nekavējošas Gvantanamo līča spīdzināšanas cietuma slēgšanas tēmu,

un es atbalstu visu to kolēģu deputātu vārdus un viedokļus, kas aicina uz izlēmīgu Eiropa Savienības un tās dalībvalstu rīcību.

Patiesībā tā ir transatlantiskās sadarbības problēma. Gandrīz 800 personas no vairāk kā četrdesmit valstīm ir tur ieslodzītas, neievērojot Ženēvas Konvenciju, — bez apsūdzības, bez advokāta un bez tiesas. Ir neskaitāmi ziņojumi par slepkavībām un visbriesmīgākiem ļaunprātīgas pilnvaru pārkāpšanas un ieslodzīto pazemošanas gadījumiem. Fakts, ka lielākā daļa Eiropas Savienības dalībvalstu līdz šim izvairījās no gatavības kā trešām valstīm uzņemt ieslodzītos no Gvantanamo līča, manuprāt, ir apkaunojošs un diezgan nožēlojams, un es aicinu Komisiju nekavējoties vēlreiz iesniegt šo jautājumu izskatīšanai Padomē, tostarp jautājumu par minēto atklāto lomu, kāda ir bijusi Eiropas valstīm prettiesiskā personu ieslodzīšanā šajā vietā.

Noslēgšu ar vēl vienu pēdējo domu — Gvantanamo līča ieslodzījuma vietas izmantošana par spīdzināšanas cietumu ir kļaidīga sākotnējā noma līguma noteikumu pārkāpums, un baronese Ashton kundze un citi par ārlietu politiku atbildīgie Komisijas locekļi, iespējams, man pievienosies aicinājumā ASV valdībai pavilkt simbolisku svītru zem šīs kaunpilnās vēstures nodaļas un atdod Gvantanamo atpakaļ Kubai.

Mike Natrass, EFD grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, esmu no Rietummidlendsas, kur ir mājas tā sauktajiem "Tiptonas Taliban" pārstāvjiem, kas arī bija ieslodzīti Gvantanamo. Kā Eiropas Parlamenta deputāts, kas pārstāv Apvienotās Karalistes Neatkarības partiju (UKIP), piekřitu, ka personu apcietināšana un deportācija no vienas valsts tiesāšanai citā valstī bez tiesiskas pārraudzības un turēšanai ieslodzījumā ārvalstīs, ir dīvains process. Tā ir brīvības, demokrātijas, atbildības un dabisko cilvēktiesību konfrontācija.

Varu jums sniegt Lielbritānijas pilsoņu sarakstu, kas ir atradušies šādā piespiedu apcietinājumā, netīros un cilvēku vajadzībām nepielāgotos cietumos, nevis CIP kontrolē un tās personu pārsūtīšanas programmas ietvaros, bet ES dalībvalstu kontrolē saskaņā ar šī Parlamenta izstrādāto Eiropas apcietināšanas orderi. Tas tika veikts ES teritorijā. Tādēļ, pirms nosodīt ASV, palūkojieties spoguļī un atzīstiet savu liekulību.

Franz Obermayr (NI). — (DE) Priekšsēdētājas kundze, Gvantanamo slēgšana patiešām ir zīme tam, ka ASV ir jāatzīst, ka tā ir pārkāpusi cilvēktiesības, tostarp ar mērķi veikt cīņu pret terorismu, un ka tā vēlas tam pielikt punktu. Tādēļ es atbalstu šādu soli. Slovākija, Itālija un citas dalībvalstis ir paziņojušas par savu gatavību uzņemt ieslodzītos. Manuprāt, šis jautājums jāpārrunā Eiropas līmenī, jo, pateicoties Šengenas līgumam, bijušie ieslodzītie galu galā var nokļūt jebkurā dalībvalstī. Tomēr būtiski ir vispirms noskaidrot trīs jautājumus.

Pirmkārt, un tas, Sholz kungs, nav ne apkaunojoši, ne nožēlojami, jānoskaidro, kāds ir izmitināšanas valsts drošības risks. Jāpārbauda arī ieslodzītā jebkāda veida īpašā saistība ar attiecīgo dalībvalsti. Visbeidzot, būtiskākais — vispirms pārliecinoši jānoskaidro, kādēļ attiecīgos cietumniekus nav iespējams izmitināt Amerikas Savienotajās Valstīs.

Carlos Coelho (PPE). — (PT) López Garrido kungs, komisāra kungs, Gvantanamo bija viena no vislielākajām Buša kunga administrācijas kļūdām. Ar to tika pārkāptas starptautiskās konvencijas, piemēram, Konvencija pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcisku vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos un sodīšanu un Konvencija pret piespiedu pazušanu, un ar to tika pieļauta patvaļīga tiesas spriešana, cilvēktiesību nerespektēšana, nevainīgu personu apcietināšana un spīdzināšana.

Prezidentam B. Obama pilnībā bija taisnība, kad viņš paziņoja, ka ir būtiski svarīgi slēgt Gvantanamo, lai Amerikas Savienotās Valstis atgūtu morālo cieņu, ko tās pazaudēja, izmantojot instrumentus strīdu izšķiršanai ārpusietas ceļā cīņā pret terorismu. Prezidents B. Obama savā pirmajā darba dienā Baltajā namā pieņēma lēmumu apturēt militārā tribunāla tiesu un paziņoja par Gvantanamo bāzes slēgšanu. Viņa uzdevums nav bijis viegls, jo īpaši ņemot vērā sadarbības trūkumu no ASV Kongresa puses.

Eiropas Parlamenta uzskati vienmēr ir dalījušies jautājumā par transatlantisko stratēģiju, bet mēs esam panākuši plašu konsensu pret šo kaunpilno cietumu. Padomē, kuras uzskati lielā mērā dalās Irākas kara jautājumā, ārlietu ministriem bija iespēja parādīt vienprātību, pieprasot Gvantanamo slēgšanu. Kā *Salafrañca Sánchez-Neyra* kungs jau teica, dažas dalībvalstis ir piekřitus uzņemt bijušos ieslodzītos savā zemē: Francija, Portugāle, Īrija, Beļģija, Apvienotā Karaliste, Itālija un Ungārija. Lēmums par to, uzņemt vai neuzņemt ieslodzītos no Gvantanamo, ir lēmums, kas jāpieņem tikai un vienīgi katrai dalībvalstij atsevišķi, tomēr tas jāpieņem, pamatā koordinējot Eiropas rīcību. Eiropā, kurā nav robežu un pastāv pārvietošanās brīvība, dalībvalstīm jāapmainās ar informāciju.

López Garrido kungs, komisāra kungs, paužot bažas par kavēšanos šajā situācijā no Amerikas puses, vēlos uzdot šādu jautājumu: ko, jūsuprāt, Eiropas Savienība vēl var darīt, lai palīdzētu? Vai ir kaut kas, ko mēs

nedarām, bet tomēr varētu darīt? Un kas, jūsuprāt, šobrīd kavē vai apgrūtina Eiropas Savienību sniegt šādu palīdzību?

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Gvantanamo bija tiesiska un humanitāra novirzīšanās no normas, iespējams, visredzamākais Buša kunga administrācijas izpratnes piemērs par starptautisko sabiedrību un starptautiskām attiecībām, pilnībā nonievājot starptautiskā tiesības. Pēc Buša kunga katastrofas nācās veikt daudz labojumu, un prezidents B. Obama veic šo labošanas darbu.

Viņš to iesāka drosmīgi darīt gadu iepriekš, kad paziņoja par Gvantanamo slēgšanu kā par pirmo no viņa pieņemtajiem lēmumiem; drosmīgs lēmums, kā atjaunot Amerikas Savienoto Valstu leģitimitāti pasaules mērogā, un arī draudzīgs solis pretī musulmaņu sabiedrībai. Tomēr paša noteiktais termiņš Gvantanamo slēgšanai 22. janvārī pagāja un tur joprojām atrodas 192 ieslodzītie.

Ja Eiropas Savienības valdības tiešām vēlas nodibināt patiesas stratēģiskas attiecības, tām jāatbalsta prezidenta B. Obamas lēmums, un vislabākais veids, kā to panākt, ir uzņemt cietumniekus vai ieslodzītos no Gvantanamo. Spānija un citas Eiropas Savienības valstis to dara, pamatojoties uz 15. jūnijā parakstīto kopīgo deklarāciju, kas jau tika pieminēta un kas noteica kopīgu regulējumu ieslodzīto uzņemšanai.

Lai gan tehniski tomēr katrai dalībvalstij ir jāpieņem vienpusēji, suverēni lēmumi, tā ir kopīga Eiropas Savienības rīcība atbalstīt kopīgo Eiropas Savienības lēmumu, ko Parlaments vairākkārt, un jo īpaši Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, ir pieprasījusi.

Tas skar 50 ieslodzītos — tos, kuri ir atzīti par piemērotiem atbrīvošanai. Šādu skaitu 27 dalībvalstīm vajadzētu varēt uzņemt. Papildus pastāvošajiem dalībvalstu un to Šengenas zonas valstu, kas piedalās ieslodzīto uzņemšanā, informācijas apmaiņas mehānismiem mums jāapmainās ar informāciju un pieredzi par atbilstošu praksi bijušo ieslodzīto sociālai integrācijai.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Vispirms vēlos pateikties Padomes un Komisijas pārstāvjiem par viņu aktīvo nostāju Gvantanamo jautājumā. Gvantanamo ir bijusi kļūda un apkaunojums jau kopš pirmās dienas, kopš šī cietuma atvēršanas dienas. Tās atvēršanu varbūt varētu daudz labāk saprast īsi pēc satricinājumiem, ko izraisīja 11. septembra uzbrukumi, bet kopš tā laika ir pagājuši vairāki gadi. Tomēr Gvantanamo apkaunojums turpinās, un faktiski mēs visi, kas ticam Rietumu sabiedrības vērtībām, piemēram, cilvēktiesību ievērošanai un tiesiskumam, joprojām par to kaunamies.

Šorīt internetā nejausi uzgāju tīmekļa vietni, kas pieder kādai valdības organizācijai ar nosaukumu "Apvienotā Gvantanamo operatīvā grupa" (*Joint Task Force Guantanamo*). Jūs varbūt smietos, ja viņu Gvantanamo situācijas apraksts nebūtu tik bēdīgs — tā ir aprakstīta kā pieczvaigžņu viesnīca un kā vieta ar visām nepieciešamajām ērtībām. Ir pēdējais laiks aicināt B. Obamu slēgt šo apkaunojošo vietu un izvairīties no pārmetumiem mums par šādu liekulību.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es arī ceru, ka Eiropas līmenī tiek darīts viss iespējamais, lai mudinātu dalībvalstis uzņemties savus pienākumus un izmitināt Gvantanamo ieslodzītos, kuru nevainīgums ir pierādīts. Viņi ir upuri un jāizmitina drošā veidā Eiropas teritorijā.

Ikviens tomēr zina, ka Gvantanamo slēgšana neapturēs jautājumu uzdošanu par cilvēktiesībām un pretterorismu ne Amerikas Savienotajās valstīs, ne Eiropā. Amerikas Savienotajās Valstīs, kā jūs teicāt, pretterorisma likums joprojām atļauj neierobežota termiņa pirmstiesas ieslodzīšanu un tiesāšanu militārajā tiesā. Eiropā — protams, ka Gvantanamo cietumnieki vienkārši nenokrita no gaisa. Es patiešām ticu, ka šo jautājumu nav izdevies atklāt.

Hautala kundze pamatoti runāja par Lietuvas parlamentāro izmeklēšanu, kas noslēdzās 22. decembrī. Tas ir pelnījis milzīgu atzinību. Tā ir paraugs. Tam jākalpo par piemēru. Par šo nelegālo praksi Eiropas teritorijā netika izdarīti nekādi secinājumi, un es uzskatu, ka tas ir darbs, kas veicams Eiropas Komisijai, darbs, kas veicams Padomei.

Mums jāizdara visi iespējamie secinājumi no nelegālās prakses, kas tika īstenota un kā rezultātā tika atvērts Gvantanamo — lēmums, kura pieņemšanā dalībvalstis ir pilnībā līdzdalīgas.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms, tikai nesen uzzinājām, ka Gvantanamo ieslodzījuma vieta netiks slēgta 2010. gadā, kā plānots, bet 2013. gadā — citiem vārdiem sakot, prezidenta B. Obamas prezidentūras beigās. Lai gan slēgšana norit ilgāk, kā plānots, joprojām varam būt priecīgi par to, ka tā ir procesā, jo tikpat labi šis process varētu būt arī apstādināts. Tā ir atbilde uz Eiropas pausto vēlmi. Protams, no vienas puses, mēs nevaram gadiem kritizēt Amerikas Savienotās Valstis par

Gvantanamo ieslodzījuma vietu, bet, no otras puses, no savas puses izrādīt par maz gribas vai vēriena, lai palīdzētu tām atrisināt šo problēmu.

Nesen tikos ar Amerikas Savienoto Valstu ģenerālprokuroru *Eric Holder*, kurš izskaidroja man šī uzdevuma mērogu, tomēr kurš arī informēja par Amerikas Savienoto Valstu vēlmi un gribu izmantot Eiropas dalībvalstu sniegtā atbalsta priekšrocības. Šis atbalsts paredz palīdzību ieslodzījuma vietas slēgšanā, izmitinot vairākus ieslodzītos Eiropas teritorijā. Tādēļ kopīgiem centieniem mums jāpalīdz Amerikas Savienotajām Valstīm pāršķirt lapu jautājumā par iestādi, kurai mēs kā eiropieši daudzus gadus esam oponentuši.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Kādēļ Eiropas Savienībai jāsamierinās ar Amerikas politikas sekām? Vienkāršāk būtu aicināt Ameriku un tās prezidentu, kurš pilda savu pirmsvēlēšanu solījumu, — kurā, starp citu, viņu atbalsta daudzi vadoši politiķi, — atrisināt šo lielo un nevēlamo problēmu pašiem. Tomēr Eiropas Savienībai šajā jautājumā ar to ir daudz kas kopējs. Teroristi ir draudējuši un uzbrukuši arī ES un turpina apdraudēt visu pasauli, kuras neatņemama sastāvdaļa ir arī ES. Vai esam jau aizmirsuši par Londonas metro, Vāciju, Holandi, Spāniju un neskaitāmiem atklātiem teroristu uzbrukuma mēģinājumiem? Tādēļ kopā ar Ameriku arī mēs esam tajā iesaistīti. Tas skar mūs visus.

Uzmanība šajā posmā drīzāk īpaši jāpievērš negatīvās ietekmes novēršanai vai mazināšanai, kam šīs personas var tikt pakļautas, darot visu iespējamo, lai palīdzētu viņiem sociāli reintegrēties, lai tie var atgriezties normālā vidē un dzīvot normālu, civilizētu dzīvi kopā ar savām ģimenēm.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, vēlos uzsvērt jautājumu, ko nesen uzdeva *Flautre* kundze. Ir ļoti svarīgi palīdzēt prezidentam B. Obama slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu. Esam to lūguši jau ilgu laiku, un ir būtiski, ka arī Eiropas Savienībā mēs saņemam nepieciešamo atbalstu, lai varētu uzņemt visas tās personas, kuras B. Obamas administrācija pašlaik mums lūdz uzņemt.

Tomēr tādēļ mums nevajadzētu aizmirst, ka šis cietums lielā mērā pastāvēja arī tādēļ, ka Eiropa to veicināja. Tādēļ mēs esam vēsturiski līdzatbildīgi, ko nekādā gadījumā nevaram noslēpt. Mums jāpalīdz slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu, jo ir arī būtiski, lai mēs kā eiropieši uzņemtos savu atbildības daļu, jo Eiropa ir par to atbildīga.

Ilgāku laiku Eiropa raudzījās pretējā virzienā, piemēram, gaisa kuģu gadījumā. Būdams Portugāles premjerministrs, tagadējais Eiropas Komisijas priekšsēdētājs pilnvaroja un atļāva veikt lidojumus cauri Portugāles gaisa telpai pa ceļam uz Gvantanamo. Dāmas un kungi, kas pārstāvat Padomi un Komisiju, šāda vēsturiskā atbildība nekādā gadījumā nav pieļaujama.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, mēs pamatoti piekrītam sniegt praktisku atbalstu Amerikas Savienoto Valstu lēmumam slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu un, protams, mudinām Eiropas Savienības dalībvalstis uzņemt ieslodzītos.

Ir vispārpieņemts fakts, ka Gvantanamo bija kļūda, ko savos centienos apkarot terorismu pieļāva Amerikas Savienotās Valstis. Tomēr mums jānodrošina, lai tamlīdzīgas kļūdas nākotnē vairs neatkārtotos, sevišķi Eiropā. Diemžēl ziņojums, kas jāiesniedz īsi pirms 2010. gada marta ANO Cilvēktiesību padomē, tomēr rada nopietnas aizdomas par Eiropas Savienības dalībvalstu, piemēram, Lielbritānijas, Rumānijas un Polijas, īstenotu aizdomās turēto personu slepenas ieslodzīšanas praksi.

Mēs nevaram nosodīt šādu rīcību un teikt, ka ir pareizi slēgt Gvantanamo, no vienas puses, un iecietīgi izturēties pret līdzīgu rīcību, kas, mūsaprāt, nav tik nopietna problēma, no otras puses. Mums katram jāuzņemas sava atbildība.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vēlos sākt ar to, ko šeit sacīja iepriekšējais runātājs. Jo jūs, *Papanikolaou* kungs viskategoriskākajā veidā apgalvojāt, ka Eiropā pastāvēja nelegālie cietumi, tostarp, Polijā un Rumānijā. Runājot kā polis, vēlos skaidri norādīt, ka nav neapgāzamu pierādījumu tam, ka Polijā pastāvēja šādi cietumi. Tas ir mans pirmais komentārs. Tagad, otrais. Nedomāju, ka mūsu starpā, šajā palātā tiktu apstrīdēts jautājums par to, vai ir jāpārtrauc Gvantanamo pastāvēšana. Tomēr ir pietiekami skaidrs, ka Gvantanamo slēgšana būs ļoti sarežģīts process un ka neviens nevēlas sniegt palīdzību. Jājautā, kā to ir iespējams mainīt. Tādēļ vēlos uzdot šādu jautājumu: vai ir ieviestas jebkādas izmaiņas saistībā ar cietumnieku izvietojuma un nopratināšanas metodēm? Jo tur ir tikušas izmantotas daudzas metodes — sākot no cietumnieka galvas iegremdēšanas ūdenī, līdz miega liegšanai vairākas nakts pēc kārtas? Vai ir droši zināms, ka šie nehumānie paņēmieni tur vairs netiek izmantoti?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pricējos, ka mani kolēģi deputāti ir tik sašutuši par smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas terorisma apkarošanas vārdā tiek veikti Gvantanamo. Tomēr varu šo sašutumu nopietni

uztvert tikai tad, ja beidzot uzņemties, atbildot uz maniem neskaitāmiem ziņojumiem šajā jautājumā, pārbaudīt Gvantanamo lietu, kas pastāv tepat ES teritorijā — Ungārijā. Atkārtoti jau kuro reizi, ka Ungārijā dzīvo divpadsmit personas, kas pārstāv politisko opozīciju un atrodas pirmstiesas ieslodzījumā jau gandrīz gadu, pamatojoties uz apsūdzību terorismā, un kas tiek turētas tādos pašos apstākļos un kuru kriminālprocesa tiesības tiek pārkāptas tikpat lielā mērā kā Gvantanamo ieslodzīto gadījumā. Vēlos lūgt savus kolēģus deputātus norādīt, paceļot roku, kurš no jums ir gatavs uzņemt šo jautājumu nopietni un piedalīties detalizētā izmeklēšanā. Gaidu, kad priekšsēdētājas kundze un mani kolēģi deputāti pacels roku.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. — (ES) Priekšsēdētājas kundze, vēlos apspriest divus ļoti īpašus šeit minētos jautājumus: vienu minēja *Salafranca* kungs un otru — *Scholz* kungs.

Pirmais ir jautājums par Jemenu. Attiecībā uz Jemenu manā rīcībā nav nekādu pierādījumu par to, ka ir pieņemts vai tiks pieņemts īpašs lēmums, kas saistītu Jemenu ar ieslodzītajiem, kuri ir no turienes un atrodas Gvantanamo. Situācija Jemenā bija Eiropas Savienības vēsturē pirmās Ārlietu padomes sanāksmes secinājumu tēma. Ir bijusi tikai viena regulāra Ārlietu padomes sanāksme, kas notika 25. janvārī, un tajā tika secināts, ka jāaicina Jemena īstenot ievērojamu politisko reformu programmu, tomēr atsauce uz Gvantanamo netika iekļauta. Mēs, protams, atbalstām šos secinājumus, kā arī konferenci, kas notika Londonā 27. janvārī.

Saistībā ar *Scholz* kunga atsaukšanos uz situāciju Gvantanamo līcī un iespējamo vietas teritoriālā statusa maiņu, varu teikt, ka tas ir jautājums, kas izriet no starptautiskā nolīguma, kas noslēgts starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Kubu 1903. gadā. Tādēļ tas ir pilnībā divpusējs jautājums, kas risināms starp Kubu un Amerikas Savienotajām Valstīm.

Es uzskatu, ka pastāv vispārīga vienošanās par to, ka Gvantanamo cietums ir saistīts ar virkni nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu un novirzēm no tiesiskām normām, kas ir nepieņemami un ko nevēlamies atkārtot, un ko Eiropas Savienība ir stingri kritizējusi. Tieši šī iemesla dēļ vēlamies sadarboties ar Amerikas Savienoto Valstu prezidentu, kurš ir pieņēmis lēmumu izbeigt Gvantanamo darbību un cietumu slēgt. Un ne tikai, viņš arī ir nolēmis, ka tiks pārskatīta Amerikas Savienoto Valstu cietumu politika.

Tādēļ *Vajgl* kunga komentāri par to, ka ir būtiski svarīgi slēgt šo cietumu masveidā pieļauto cilvēktiesību pārkāpumu dēļ, ir lielā mērā pamatoti. Turklāt jebkurā gadījumā es uzskatu, ka cilvēktiesību pārkāpumu pieļaušana citās pasaules valstīs vai Eiropā nenožīmē, ka šo situāciju nevajadzētu kritizēt vai ka mums nevajadzētu strādāt, lai nodrošinātu, ka tie turpmāk vairs neatkārtojas. To es saku saistībā ar *Nattrass* kunga runu, jo esmu pilnībā pārliecināts par viņa atbalstu viedoklim, ka Eiropā nav nekā līdzīga Gvantanamo cietumam.

Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis ir veikušas ļoti rūpīgu darbu šajā jautājumā. Jau minēju pagājušā gada 15. jūnijā pieņemto deklarāciju, kurā Amerikas Savienotās Valstis un Eiropas Savienība apņēmas sadarboties cilvēktiesību un pretterorisma cīņas konsolidācijas jautājumā. Tas skar ne tikai Gvantanamo cietumā pārkāptās cilvēktiesības, bet arī nepieciešamību cīnīties pret terorismu, pilnā mērā ievērojot cieņu pret cilvēku brīvībām, pamattiesībām un tiesiskumu. Ir svarīgi, lai mēs darbotos saskaņā ar šiem principiem. Tādēļ pilnībā piekrītu tam, ko teica *Coelho* kungs par to, ka Eiropas Savienībai ir jāsniedz savs ieguldījums šajā procesā.

Tomēr mēs nerunājam tikai par Amerikas Savienoto Valstu lēmumu slēgt Gvantanamo ar visām no tā izrietošajām problēmām, ko es jau izklāstīju savā pirmajā runā. Jāatzīst arī, ka prezidents B. Obama patiešām vēlas, lai pagātne vairs neatkārtotos. Tas nozīmē pāršķirt jaunu lapu ne tikai Gvantanamo lietā, bet visai ar to saistītajai pieredzei. Manuprāt, tas kļūst pavisam skaidrs, ja paraugāmies uz prezidenta B. Obamas īstenotajiem pasākumiem.

Viņš izbeidza CIP īstenoto slepeno ieslodzījumu praksi un izdeva rīkojumu par to, ka no tā brīža visiem Amerikas Savienoto Valstu cietumniekiem jābūt reģistrētiem Starptautiskajā Sarkanā Krusta komitejā. Viņš izbeidza "uzlaboto" nopratināšanas metožu piemērošanu, arī CIP. Tas nozīmē, ka ASV izmeklētāji vairs nedrīkst izmantot juridiskus atzinumus spīdzināšanas un nopratināšanas metožu izvēlei, kas pēc 11. septembra tika atzīti par pamatotiem, un tas, protams, nozīmē jaunas lapas pāršķiršanu. Tika veikta arī personu pārsūtīšanas politikas atkārtota pārskatīšana, lai pārliecinātos, vai tā atbilst starptautiskajām tiesībām.

Mēs to atbalstām un to arī formulējām kopīgajā deklarācijā. Apsveicami, ka ir tikusi veikta rūpīga Amerikas Savienoto Valstu ieslodzījumu, pārsūtīšanas, tiesas, nopratināšanas un pretterorisma cīņas politikas pārskatīšana. Tādēļ deklarācijā skaidri norādījām, ka esam ņēmuši vērā Amerikas Savienoto Valstu apņemšanos vēlreiz pārvērtēt jautājumus saistībā ar drošību un pamatīgi pārskatīt īstenoto politiku, pateicoties prezidenta B. Obamas 2009. gada 22. janvārī parakstītajam rīkojumam.

Uzskatu, ka tas ir jāuzsver. Lai to panāktu, mums, protams, jāsadarbojas, un *Muñiz de Urquiza* kundze ļoti skaidri uz to norādīja — uz sadarbību ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Eiropa vairākkārt ir kritizējusi šo cietumu, un Eiropai ir jāsadarbojas iespēju robežās, lai gan tam ir divi ierobežojoši faktori. Viens no tiem skar Amerikas Savienotās Valstis, kas, protams, ir, ka galvenokārt tiek piemēroti Amerikas Savienoto Valstu tiesību akti un Amerikas Savienoto Valstu suverenitāte. Otrs ierobežojošais faktors ir tāds, ka Eiropas Savienības dalībvalstis arī suverēni lemj par to, vai tās uzņems cietumniekus no Gvantanamo.

Protams, Padomes prezidentūra nepārprotami atbalsta sadarbību un sadarbības veicināšanu, vienlaikus respektējot katras valsts un katra pilsoņa tiesības uz drošību, kas tādēļ ir vēl viens princips, kurš jāņem vērā. Tādēļ, kā teica *Gomes* kundze, mums jāveicina sadarbība ne tikai starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību, bet arī starp Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Mums jāsadarbojas savā starpā šajā jautājumā, mums jāuztur dialogs savā starpā un daļa no šī dialoga jāattīsta pat tālāk par konkrēto Gvantanamo jautājumu. Dažās runās šis jautājums tika pieminēts, piemēram, *Hautala* kundzes un *Czarnecki* kunga runā — tas ir jautājums, kas skar upurus. Domāju, ka tā ir viena no dialoga jomām, kas mums jāaktivizē savās attiecībās ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Uzskatu, ka šis dialogs par dažādo teroristu kriminālnoziedzumu upuriem ir jautājums, kas nākotnē jārisina, tomēr jebkurā gadījumā par šo tēmu notiek padziļināts dialogs ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Vēlos beigt savu uzstāšanos, apliecinot, ka Eiropas Savienības nostāja Gvantanamo jautājumā ir ļoti skaidra, atbalstot cietuma slēgšanu. Eiropas Savienībai ir ļoti skaidra nostāja jautājumā par to, ka nekādu iemeslu dēļ nedrīkst tikt pārkāptas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un, protams, tā atbalsta cīņu pret terorismu un nepieciešamību sadarboties ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Tā ir uzticama nostāja, ņemot vērā, ka nenoliedzami ir bijušas radikālas izmaiņas, skaidras izmaiņas, salīdzinot ar situāciju pagātnē Amerikas Savienoto Valstu un prezidenta B. Obamas preterorisma politikas jomā un virknē pamatnostādņu saistībā ar personu ieslodzīšanu, pārsūtīšanu un nopratināšanu. Tā ir nostāja, kas mums jānostiprina un jāpalīdz konsolidēt. Padomes nostāja tādēļ skaidri atbalsta sadarbību ar Amerikas Savienotajām Valstīm, lai sasniegtu to, ko mēs visi vēlamies — pastāvīgu Gvantanamo cietuma slēgšanu.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. — Priekšsēdētājas kundze, vispirms vēlos vēlreiz apliecināt, ka mēs uzskatām, ka mūsu visu interesēs Eiropas Savienībā ir slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu, un, kā iepriekš norādīju, tuvākajā nākotnē Komisija cer sagaidīt no amerikāņu administrācijas turpmāku progresu Gvantanamo slēgšanā.

Komentējot *Scholz* kunga minēto iejaukšanos, vēlos vēlreiz pasvītrot mūsu uzskatu, ka galvenā atbildība par Gvantanamo jāuzņemas Amerikas Savienotajām Valstīm. Tomēr Komisijas viedoklis ir, ka mums, Eiropas Savienībai, iespēju robežās jāpalīdz atrisināt šo jautājumu un ka B. Obamas administrācija jau ir veikusi dažus nozīmīgus pasākumus. Ministrs tos jau minēja.

Atbildot uz *Zemke* kunga jautājumu, mums, protams, vajadzētu minēt, ka B. Obama izbeidza uzlaboto nopratināšanas pasākumu un metožu piemērošanu, un mēs atbalstām šo soli.

Atbildot uz *Salafranca Sánchez-Neyra* kunga jautājumu par aptuveni 50 ieslodzītajiem, kuru liktenis vēl nav izlemts, uzskatu, ka ASV administrācija turpinās risināt šīs 50 lietas un šīs lietas iegūs tādu statusu vai risinājumu, kas ir līdzīgs iepriekšējās lietās panāktajam.

Komisija vēl nav saņēmusi darba grupas ziņojumu, tādēļ nevaram jums sniegt konkrētu precizējumu, bet uzskatu, ka vēlamies panākt pienācīgu izskatīšanas procesu visām šīm lietām.

Visbeidzot, uzskatu, ka mums arī turpmāk jāatbalsta koordinēta ES pieeja šai situācijai, un šajā ziņā mēs augstu novērtētu Parlamenta ieguldījumu un centienus.

Priekšsēdētāja. — Debates tiek slēgtas.

12. Vašingtonas Konvencijas (CITES) dalībvalstu konferences pamatmērķi CITES (debates)

Priekšsēdētāja. — Nākamais darba kārtības punkts ir debates par:

— jautājumu Padomei, uz kuru jāatbild mutiski, par Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) dalībvalstu konferences, kas paredzēta Dohā

2010. gada 13. – 25. martā, pamatmērķiem, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā uzdeva *Jo Leinen* (O-0145/2009 – B7-0003/2010), un

– jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, par Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (*CITES*) dalībvalstu konferences, kas paredzēta Dohā 2010. gada 13. – 25. martā, pamatmērķiem, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā uzdeva *Jo Leinen* (O-0146/2009 – B7-0004/2010).

Jo Leinen, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētājas kundze, *Samecki* kungs, 2010. gads ir Starptautiskais bioloģiskās daudzveidības gads, un ES gatavojas uzņemties vadību jaunas bioloģiskās daudzveidības jeb augu un dzīvnieku aizsardzības stratēģijas ieviešanā Eiropas Savienības teritorijā. Tā ievērojami stiprinātu uzticību Eiropas Savienībai, ja mums būtu jādarbojas arī starptautiskā līmenī, lai aizsargātu apdraudētās augu un dzīvnieku sugas pasaules mērogā un jāsniedz tam savs atbalsts.

Nākamajā mēnesī mums būs lieliska izdevība to panākt 15. Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (*CITES*) dalībvalstu konferencē Dohā. ES jāklūst par pirmo organizāciju visu to sugu, kas dažādu atšķirīgu faktoru, bet sevišķi resursu pārmērīgas izlietošanas vai kaitīgu un nelegālu metožu izmantošanas rezultātā ir apdraudētas vai kurām pat draud izzušana. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ir sīki debatējusi par šo jautājumu un iesniegs ieteikuma priekšlikumu plenārsēdē rīt, un būsīm ļoti pateicīgi, ja Padome un Komisija šos ieteikumus atbalstītu.

Ierobežotā laika dēļ minēšu tikai dažus sugu piemērus, kam, mūsdiā, jāpiešķir augsta vai pat visaugstākā aizsardzības pakāpe. Pirmkārt, tā ir Āfrikas ziloņu suga. Mēs pilnībā iebilstam pret šo dzīvnieku aizsardzības pakāpes pazemināšanu, pārceļot no I pielikuma uz II pielikumu. Jā saglabā starptautiskās tirdzniecības aizliegums, sevišķi attiecībā uz zilonkaulu. Otrkārt, tā ir Āzijas tīģeru suga. Tā pašlaik ir uz izzušanas sliekšņa, un mēs pieprasām daudzās konvencijas dalībvalstīs ieviest stingrākus aizsardzības noteikumus, sevišķi, lai novērstu nelegālo tirdzniecību ar tīģeru ķermeņa daļām un ražojumiem. Esam informēti, ka pastāv liels apjoms tirdzniecībai ar Āzijas tīģeru kauliem un ķermeņa daļām, un tas apdraud šī dzīvnieka eksistenci. Treškārt, tā ir leduslāču sugas aizsardzība. Klimata pārmaiņas draud iznīcināt šo sugu dabisko vidi, un ir vērojams arī pieaugums tirdzniecībai ar leduslāču ķermeņa daļām. Tādēļ atbalstām priekšlikumu parnest leduslāču sugu no II pielikuma uz I pielikumu. Vēlos arī pieminēt dažādu haizivju sugu aizsardzību. Dažādu haizivju sugu resursi tiek pārmērīgi nozvejoti, sevišķi siļķu haizivis un dzelkņu haizivis, tomēr tas attiecas arī uz citām haizivju sugām.

Līdz šim punktam mūsu vidū ir panākta vienprātība. Tagad runāšu par jautājumu, kas izraisa strīdus. Strīdus avots ir Atlantijas zilā tunzivs, kas ir atrodamā Vidusjūrā un Atlantijas okeānā. Dāmas un kungi, esam informēti par FAO īpašās darba grupas ieteikumiem, kas vēlas atstāt Atlantijas zilās tunzivs sugu II pielikumā. Tomēr esam arī informēti par *CITES* zinātniskās komitejas priekšlikumu, kas vēlas paaugstināt Atlantijas zilās tunzivs sugu, iekļaujot to I pielikumā. Atlantijas zilās tunzivs krājumi laikposmā starp 1957. un 2007. gadu samazinājās par 75 %, un pēdējos desmit gados vien šis samazinājums sasniedza 60,9 %. Šīs zivju sugas pastāvēšanas risks pieaug un sasniedz augstāko punktu, un tādēļ mūsu komitejas locekļu lielākā daļa uzskatīja, ka šī suga ir jāiekļauj I pielikumā.

Tas nozīmē, ka ierobežojumi un aizliegumi attieksies tikai uz starptautiskām zvejas flotēm, nevis uz vietējiem zvejniekiem. Tādēļ mazās, vietējās zvejsaimniecības var turpināt šīs zivju sugas nozveju, un jebkurā gadījumā šīs zivju sugas ekosistēmas aizsardzība ir daudz svarīgāka nekā vispārējā suši un sašimi pieejamība. Ar šādu strīdu mēs šobrīd saskaramies. Mums jāņem vērā ilgtermiņa intereses un jānodrošina pienācīga Atlantijas zilās tunzivs aizsardzība, iekļaujot to I pielikumā.

Silvia Iranzo Gutiérrez, Padomes priekšsēdētāja. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man ir liels gods šeit runāt Padomes priekšsēdētāja vārdā. Esmu ļoti pateicīga par jūsu izrādīto interesi attiecībā uz nostāju, kāda tiks aizstāvēta nākamajā *CITES* konvencijas — Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem — konferencē, kas notiks Dohā (Katara) no 13. līdz 25. martam.

Padome uzskata, ka Vašingtonas Konvencija ir būtisks to dzīvnieku un augu sugu aizsardzības instruments, kam draud izzušana. Tādēļ mums aktīvi jāiesaistās, lai nodrošinātu, ka *CITES* tiek pastāvīgi izmantota kā efektīvs instruments tās divkāršā mērķa — sugu saglabāšanas un dabisko resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas — sasniegšanai.

Tādēļ jāuzsver, ka Eiropas Savienība piemēro daudz lielākā mērā ierobežojošus noteikumus nekā paredzēts pašā konvencijā, īstenojot piesardzības principu, lai saglabātu vai, attiecīgi, lai novērstu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos.

Nākamā dalībvalstu konference, kas martā notiks Dohā un ko apzīmē ar "COP XV", ir liela iespēja debatēt par virkni priekšlikumu mainīt dažādu konvencijas pielikumos iekļauto augu un dzīvnieku sugu klasifikāciju atbilstoši apdraudējuma pakāpei, un citiem priekšlikumiem, lai pilnveidotu konvencijas piemērošanu un tās prasību ievērošanu.

Eiropas Savienībai būs konstruktīva loma šajā dalībvalstu konferencē, un es sevišķi vēlos uzklaut Parlamenta viedokli dažādajos jautājumos, kas ir iekļauti mūsu dienas kārtībā.

Ar interesi sekojām līdzi Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā notikušajām debatēm nolūkā izstrādāt rezolūciju, par ko, manā izpratnē, rīt tiks balsots, par stratēģiskajiem mērķiem, kādi Eiropas Savienībai būtu jāizvirza minētajā konferencē.

Jāatzīst, ka Padome joprojām gaida Komisijas priekšlikumu par nostāju, kāda Eiropas Savienībai ir jāpieņem attiecībā uz dokumentiem un priekšlikumiem, kas ir iesniegti apspriešanai un, attiecīgi, pieņemšanai dalībvalstu konferencē. Tādēļ šobrīd ir grūti sniegt detalizētas atbildes šajos jautājumos.

Tiklīdz Padome no Komisijas saņems minēto priekšlikumu, Spānijas prezidentūra nodrošinās, ka tas tiek izskatīts un ka līdz dalībvalstu konferences sākumam tiek pieņemts atbilstošais lēmums. Spānijas prezidentūra arī informēs Parlamentu par Padomes nostāju, tiklīdz par to būs panākta vienošanās.

Tāpat kā iepriekšējās CITES dalībvalstu konferences sanāksmēs, dalībvalstis kopīgi aizstāvēs Eiropas Savienībā pieņemto nostāju un nodrošinās, lai tā būtu saskaņota ar Eiropas Savienības pamatnostādņēm.

Tādēļ ir svarīgi uzsvērt, ka jebkuri CITES pielikumu grozījumi jāpamato ar konvencijā izklāstītajiem iekļaušanas kritērijiem, kuros ir ņemts vērā attiecīgo sugu aizsardzības statuss.

Šajos grozījumos jāņem arī vērā CITES kontekstā paredzēto kontroles mehānismu nozīmīgums, lai uzlabotu aizsardzības statusu, likvidētu nevajadzīgo administratīvo slodzi un nodrošinātu, ka resursi tiek tiešā veidā piešķirti reģioniem, kuros patiesi nepieciešama sugu saglabāšana.

CITES dalībvalstu konferencē no jauna būs jāpieņem daudz būtiskāki lēmumi par resursu pārmerīgās izmantošanas apdraudēto sugu aizsardzību, ko, iespējams, veicina starptautiskā tirdzniecība.

Eiropas Savienībai jānodrošina, lai konvencija arī turpmāk kalpotu kā būtisks reto savvaļas augu un dzīvnieku sugu saglabāšanu un ilgtspējīgu apsaimniekošanu veicinošs instruments.

Tieši ar šādu domu prezidentūra, sadarbībā ar dalībvalstīm un Komisiju, piedalīsies Dohas konferencē un konstruktīvi iesaistīsies tās darbā, lai nodrošinātu konferences panākumus.

Ar nepacietību gaidu jūsu viedokļus, dāmas un kungi, par šajā nākamajā 15. CITES dalībvalstu konferencē atbalstāmajiem mērķiem, ko es nodošu tālāk Padomei. Esmu informēts, ka Padome saņem Parlamenta atbalstu dalībai šajā konferencē ar vienotu mērķi, ka CITES konvencijai arī turpmāk ievērojami jāsekmē mūsu planētas ilgtspējīga pastāvēšana mūsu pašu un nākamā paaudžu labā.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, protams, gaidāmā 15. dalībvalstu konference piedāvā unikālu iespēju loku ievērojama skaita tirdzniecības skarto sugu saglabāšanai un turpmākā statusa uzlabošanai.

Eiropas Savienība ir viens no lielākajiem savvaļas produktu patēriņa tirgiem. Tādēļ tai jāuzņemas īpaša atbildība par savvaļas produktu tirdzniecības apjoma nepārsniegšanu un šim nolūkam pietiekami stingru starptautisko noteikumu pieņemšanu CITES konvencijā.

Viena no Komisijas prioritātēm ir pārliecināties, lai starptautiskā tirdzniecība nekaitētu apdraudēto augu un dzīvnieku sugu izdzīvošanas iespējām. Tādēļ ES ir uzņēmies vadošo lomu CITES dalībvalstu vidū un turpinās šo lomu pildīt arī nākamajā sanāksmē. Komisija tuvākajās dienās pieņems priekšlikumu par ES nostāju saistībā ar šo sanākumi. Vienoto ES nostāju pēc tam apstiprinās Padome.

Apspiežoties ar dalībvalstīm, Komisija pārliecināsies, lai nobeigumā pieņemtā vienotā nostāja ietvertu vērienīgus un zinātniski pamatotus pasākumus. Vēlos arī pateikties Parlamentam par tā nostāju šajos nozīmīgajos jautājumos, kas tiks apspriesti CITES dalībvalstu konferencē. Šī rezolūcija sniedz skaidru signālu, kas mums noteikti jāņem vērā.

Lai gan detalizēta Eiropas Savienības nostāja vēl nav pilnībā precizēta, izskaidrošu tos principus un prioritātes, kas būs noteicošas, pieņemot lēmumus par visstrīdīgākajiem jautājumiem, kas tiks apspriesti Dohā.

Pirmkārt, Eiropas Savienība uzskata, ka *CITES* ir atbilstošs instruments visu tirdzniecības negatīvi ietekmēto sugu tirdzniecības regulēšanai. Tas attiecas gan uz sauszemes, gan jūras sugām, gan arī uz būtiskām komerciālām interesēm pakļautām vai nepakļautām sugām.

Šajā nolūkā Eiropas Savienība ir piedāvājusi tirdzniecības regulēšanas priekšlikumus saistībā ar divām haizivju sugām: silķu haizivs un dzelkņu haizivs sugu. Vissvarīgākais ir panākt, lai haizivis vismaz saņem tādu aizsardzību, ko esam tām paredzējuši pēc vairāku dekadžu garumā pieļautās pārzvejas.

To iekļaušana *CITES* II pielikumā izbeigtu neregulēto starptautisko haizivju produkcijas tirdzniecību, kas ir viens no galvenajiem šo resursu pārmērīgas izmantošanas faktoriem. Šīs klasifikācijas rezultātā attiecīgās haizivs produkcijas tirdzniecība būtu iespējama tikai ilgtspējīgas zivju krājumu apsaimniekošanas gadījumā.

Eiropas Savienība arī ierosina *CITES* dalībvalstu iespēju robežās nodrošināt tīģeru aizsardzību, kas ir viena no visvairāk apdraudētajām sugām pasaulē. 2010. gads ir starptautiskais tīģera gads, un tā ir ideāla izdevība nostiprināt *CITES* dalībvalstīs spēkā esošos mehānismus, lai bez žēlastības varētu cīnīties pret šo sugu nelegālo tirdzniecību un panākt lielāku to procedūru pārredzamību, kas paredzētas tīģeru populāciju aizsardzības nodrošināšanai virknē valstu.

Vēlos arī skart dažus no pārējiem svarīgajiem priekšlikumiem, ko Parlaments arī ir skaidri identificējis. Pirmais attiecas uz Atlantijas zilo tunzivi. Atkārtoti vēlreiz, ka nostāja šajā jautājumā vēl nav pilnībā precizēta. Varu atklāt, ka Komisijā pastāv bažas par šo zivju krājuma pašreizējo stāvokli un ka mēs pašlaik nopietni strādājam, lai atrastu piemērotu priekšlikumu, kas ļautu šo problēmu atbilstoši risināt starptautiskā līmenī. Precizētajā Komisijas priekšlikuma variantā tiks ņemti vērā jaunākie zinātniskie dati par minēto zivju krājumiem un pagājušā gada novembrī notikušās Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas sanāksmes rezultāti.

Otrais attiecas uz ziloņiem un ziloņkaula tirdzniecību. Tas ir ilglaicīgi neatrisināts, strīdīgs jautājums, kas pastāv *CITES* dalībvalstu, sevišķi pašu Āfrikas valstu starpā. Komisija ir ļoti noraizējusies par ziloņu nogalināšanas nesen novēroto lielo apjomu ziloņkaula iegūšanas vajadzībām un nelegālo ziloņkaula tirdzniecības apmēru.

Jāpaplašina ziloņu aizsardzības nodrošināšanas iespējas, un Komisija neatbalstīs tādus risinājumus, kas rada ziloņu nogalināšanas risku ziloņkaula iegūšanas nolūkos. Ņemot to vērā, uzskatām, ka nebūtu pareizi nākamajā dalībvalstu konferencē vienoties par komerciālās ziloņkaula tirdzniecības atsākšanu.

Mēs arī uzskatām, ka *CITES* dalībvalstīm iesniegtie priekšlikumi, kas paredz dažu ziloņu populāciju aizsardzības pakāpes samazināšanu, tās pārklasificējot no I pielikuma uz II pielikumu, ir objektīvi jāizvērtē, pamatojoties uz *CITES* dalībvalstu pieņemtajiem noteikumiem.

Tagad ļaujiet man pateikt pāris vārdus par ASV iesniegto priekšlikumu saistībā ar leduslāču starptautiskās tirdzniecības aizliegumu. Visi zina, ka ledus kušana Arktikā ir traģisks apdraudējums šīs sugas izdzīvošanas iespējām. Šis jautājums pirmām kārtām jārisina ar ļoti vērienīgas politikas par klimata pārmaiņām palīdzību, un uzskatu, ka ES ir skaidri parādījusi ceļu, kāds šajā ziņā ir ejams. Mēs arī uzskatām, ka ir vērts pārbaudīt, kādā veidā ir iespējams mazināt papildu apdraudējumu šai sugai. Starptautiskā tirdzniecība ir ierobežota, bet var radīt papildu spiedienu uz šo sugu. Mūsu galīgā nostāja būs atkarīga no tā, kā Amerikas Savienoto Valstu piedāvātie pasākumi nodrošinās reālu labumu sugas saglabāšanai.

Visbeidzot, jautājumā par koraļļiem, protams, daudzos pasaules reģionos ir pieļauta sārto un rozā koraļļu pārzveja. Pēdējā *CITES* sanāksmē 2007. gadā Eiropas Savienība atbalstīja Amerikas Savienoto Valstu priekšlikumu regulēt abu šo sugu starptautisko tirdzniecību un esam arī atkārtoti līdzfinansējuši ASV priekšlikumu attiecībā uz COP15. Uzskatu, ka Eiropas Savienībai jābūt konsekventai šī atbalsta sniegšanā, jo jaunākie pieejamie dati rāda, ka šajā situācijā nav būtisku uzlabojumu. Vēlos arī uzsvērt, ka šāda regulēšana nekādā gadījumā neradītu tirdzniecības aizliegumu, bet tikai nodrošinātu ilgtspējīgu tirdzniecību.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Sirpa Pietikäinen, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar *CITES* dalībvalstu lēmumu pieņemšanu, stingri uzskatu, ka lēmumu pieņemšanas procedūrai jābūt pārredzamai un tai jābūt pamatotai tikai ar

saprātīgiem zinātniski pierādāmiem faktiem. Pamatojoties uz tiem, ir pieņemta Parlamenta rezolūcija par polārlāčiem, ziloniem, tīģeriem, lielajiem Āzijas kaķiem un haizivīm.

Sevišķi attiecībā uz jautājumu par zilās tunzivs iekļaušanu *CITES* konvencijas I pielikumā, vēlos uzdot pāris jautājumus. Pirmkārt, pārliecinošais vairākums zinātnieku aprindās piekrīt starptautiskās tirdzniecības aizlieguma nepieciešamībai, lai garantētu sugas tālāko pastāvēšanu. Saskaņā ar *ICCAT* viedokli tagadējā garneļu krājuma biomasa ir par 15 % mazāka nekā tā bija pirms zveja tika uzsākta. No šiem zinātniskajiem aprēķiniem izriet, ka bailes par to, ka garneļu suga var faktiski iznīkt līdz 2012. gadam, ir ļoti reālas.

Lielākā daļa *FAO* īpašās ekspertu konsultatīvās komitejas locekļu uzskatīja, ka pieejamie pierādījumi bija pietiekami priekšlikumam par Atlantijas zilās tunzivs iekļaušanu *CITES* I pielikumā, un papildus norādīja, ka sugas klasifikācija vismaz nodrošinās to, ka pēdējā laikā pārsniegtās nozvejas apjomi Atlantijas okeāna austrumos un Vidusjūrā samazināsies. Tā kā komitejai jāpieņem vienprātīgi lēmumi un tā kā tika izrādīta liela pretestība no Japānas puses, tas nekļuva par komitejas galīgo priekšlikumu. Tomēr komitejas neapstrīdamā vairākuma viedokli nav iespējams nerespektēt. Turklāt, pamatojoties uz zinātnieku lēmumiem, tā viennozīmīgi secināja, ka zilās tunzivs sugas iekļaušana *CITES* I pielikumā atbilst kritērijiem.

Vairākos gadījumos noteicošie ir politiskie uzskati, tomēr bioloģiskās dažādības un sugu iznīcības gadījumā kompromisi un kaulēšanās nav pieļaujama. Ja nav zivju, nav arī loma.

Kriton Arsenis, S&D grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, *Leinen* kungs jau ir pateicis visu, ko vēlējos pateikt, tādēļ pievērsīšu uzmanību galvenajam jautājumam par tunzivī.

Mums tiešām uz šo jautājumu jāraugās no zinātniskā viedokļa. Zilās tunzivs sugai draud tūlītēja iznīcība. Tādēļ vienīgais piemērotais risinājums ir pilnīga tās aizsargāšana pret globālo tirdzniecību jeb tirdzniecību ārpus Eiropas Savienības robežām. *CITES* sekretariāts pagājušajā nedēļā paziņoja, ka tas ierosina iekļaut tunzivs sugu I pielikumā, kas nozīmētu starptautiskās tirdzniecības aizliegumu.

Tajā ir teikts, citēju: „Sekretariāts piekrīt *FAO* īpašās ekspertu konsultatīvās komitejas vairākumam, ka šīs sugas atbilst I pielikuma iekļaušanas kritērijiem”. Citiem vārdiem sakot, tas atbalsta šo priekšlikumu savā atbilstošajā *FAO* priekšlikumā, kas ir izstrādāts, pamatojoties uz *ICCAT* priekšlikumu.

Tātad debašu zinātniskā daļa ir atrisināta. Tagad izskatīsim šo jautājumu no politiskās un sociālās perspektīvas. Tunzivs krājumi dramatiski samazinās. Zinātniskās aģentūras apgalvo, ka, ja netiks aizliegta starptautiskā tirdzniecība, pēc dažiem gadiem zilās tunzivs vairs nebūs. Zivsaimniecību regulēšana līdz šim bijusi neveiksmīga. *ICCAT* ierosināto 19 000 tonnu zilās tunzivs nozvejas vietā 2008. gadam pavisam nozvejotas 50 000 tonnas.

Ierosinām globālo tirdzniecību izbeigt jau šodien, kamēr mums vēl ir laiks izglābt tunzivs sugu, Eiropas Savienībā turpināt tādu tirdzniecību, uz ko *CITES* neattiecas, un vienlaikus arī Eiropas Savienībai izmaksāt kompensāciju zvejniekiem un uzņēmumiem par eksporta aizliegumu.

Šajā nolūkā S&D grupa ir iesniegusi izskatīšanai grozījumu. Tās nodrošinās zilās tunzivs krājumu atjaunošanos un tirdzniecības atsākšanu. Šajā virzienā, izņēmuma veidā, ir paredzēts noteikums, kas ļauj atcelt globālās tirdzniecības aizliegumu tiklīdz tunzivs krājumi ir atjaunojušies, nevis pakāpeniski, kā paredzēts citu sugu gadījumā. Ja globālā tirdzniecība netiek aizliegta, zilās tunzivs krājumi ies bojā, zivsaimniecības nozare sabruks un tādā gadījumā neviens nebūs tiesīgs saņemt kompensāciju.

Ja patiešām vēlamies aizsargāt zvejniekus, mums jāatbalsta zilās tunzivs sugas iekļaušana *CITES* konvencijas I pielikumā. Citādi uz visiem laikiem tiks zaudētas darba vietas un unikāla zivju suga.

Chris Davies, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šodienā bija paredzēta kā jauns iesākums Eiropai, bet par ko mēs šeit runājam? Komisāra kungs un ministra kungs vienkārši pārskata jau iesniegtos priekšlikumus. Neņemiet jaunā, komisāra kungs, bet dodieties atpakaļ uz kolēģiju un sakiet, ka mums jādebatē ar komisāriem, kas ir atbildīgi par attiecīgajiem ziņojumiem.

Tas ir gandrīz tikpat apkaunojoši kā šeit mums iesniegtā rezolūcija, kurā tikai viena aiz otras ir uzsvērtas tās sugas, kam draud iznīcība — īsta apcere par cilvēces ciesto neveiksmi savas nākotnes plānošanā. Protams, jautājumā par zilo tunzivī, kas neapšaubāmi šajās debatēs būs dominējošais, patiešām ir uzsvērtā šī problēma, tajā ir pievērsta uzmanība šai problēmai un tā, protams, ir suga, kas dzīvo tikai Eiropas akvatorijā. Pasaulē visdārgākās zivis, kas maksā desmitiem tūkstošu eiro gabalā, Japāna uzkrāj masveidā. Japāna, kur šķiet, ka vārds “saglabāšana” faktiski nozīmē masveida iepirkumu, šīs zivis nogalina un sasaldē uz 20 vai 30 gadiem,

lai tās varētu apēst pāris desmitgadu laikā. Līdz tam laikam Vidusjūrā vairs zivju nebūs, toties cilvēkiem joprojām būs iespēja ēst suši, ja tie varēs atļauties par to samaksāt.

Šis ir gadījums, kad zivsaimniecības nozarē ir iesaistīta pat organizētā noziedzība, un tas nav pārsteigums, ja ņem vērā, cik daudz naudas jānopelna. Mafija iesaistās šajā komercdarbībā. Un šādā situācijā jūs cerat uz ICCAT, Starptautisko tunzivju saglabāšanas padomi. "Tunzivs saglabāšana"! Sugu skaits samazinājies par 80-90 %. Mēs saskaramies ar sugu izzušanu un jūs runājat par institūciju, kas paredzēta, lai uzraudzītu tunzivi! Tā ir cietusi pilnīgu neveiksmi. Mērķi, ko tā sev ir izvirzījusi, cietis pilnīgu neveiksmi. Tā ignorē zinātnieku padomus, turpina noteikt kvotas, kas ir pārāk lielas. Tagad daži Parlamenta deputāti teiks, ka pietiek ar iekļaušanu II pielikumā, tomēr tam nav pierādījumu. Iekļaušana II pielikumā neko nemainīs. Pēc dažiem gadiem tie atgriezīsies pie šī jautājuma un teiks, "Piedodiet, mēs kļūdījāmies". Tomēr tunzivju vairs nebūs.

Tādēļ ļaujiet mums atbalstīt priekšlikumu iekļaut šo zivju sugu I pielikumā. Vienkārši atgādiniet, ka ir laiks mēģināt kontrolēt cilvēces alkatību; ir laiks, lai mēs kaut nedaudz padomātu par mūsu jūru nākotni.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Veids, kā cilvēki izturas pret dabas resursiem, veids, kā cilvēki iznīcina to dabisko vidi un pārmērīgi izmanto savvaļas augu un dzīvnieku resursus, veids, kā cilvēki nelegāli tirgo savvaļas dzīvniekus un augus, viss kopā ir klasificējams kā nepārtraukts uzbrukums kosmosa kuģa "Zeme" bioloģiskajai dažādībai.

Tā pati bioloģiskā dažādība ir būtiski svarīga. Tas izskaidro CITES (Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem) nozīmīgumu, un tieši tādēļ konference, kas nākamajā mēnesī norisināsies Dohā, ir tik svarīga. Mums apspriešanai ir iesniegta stingra rezolūcija. Tomēr jāpiekrīt, ka aizkulisēs tiek mēģināts šo rezolūciju mīkstināt. Par šo jautājumu noris sīva cīņa. Tādēļ vēlos lūgt ikvienu, sevišķi savus kolēģus deputātus no dienviņu zemēm, tos, kas pārstāv Eiropas Tautas partijas grupu (Kristīgos demokrātus), un tos, kas pārstāv Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupu, visenerģiskākā veidā atbalstīt Komisijas vides politikas ieteikumus iekļaut zilās tunzivs sugu CITES I pielikumā pieņemšanu. Tas ir būtiski svarīgi šīs sugas izdzīvošanai.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Leinen kungs, pateicos; jūs jau visu pateicāt, varam runāt par daudz un dažādām dzīvnieku sugām: zilonis, Āzijas tīģeris, korāļi. Es tomēr vēlos veltīt īpašu uzmanību tikai vienai sugai.

Vakar Blijdorpas zooloģiskais dārzs Roterdamā paziņoja, ka nevienam Eiropas zoodārzam nav izdevies iegūt leduslāču šķirni. Eiropas šķirņu audzēšanas programmas, kas skar leduslāčus, ir nesekmīgas, un tās ir ļoti sliktas ziņas, galvenokārt tādēļ, ka leduslāčiem savvaļā draud iznīcība. Okeāna ledus sarūk, un leduslāču dabiskā uzturēšanās vide pakāpeniski zūd. Vairāk kā 70 % no leduslāču populācijas savvaļā var izzust 45 gadu laikā. Turklāt leduslāčus apdraud arī trofeju mednieki un tirgotāji. Šķiet, ka daži gūst baudu, nogalinot leduslāčus sava prieka pēc, un man tas šķiet tiešām pretīgi.

Tādēļ aicinu ES atbalstīt priekšlikumu par leduslāču starptautiskās tirdzniecības aizliegumu, pirms nav par vēlu; arī zilās tunzivs vieta ir I pielikumā bez turpmākām diskusijām. <>

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, esam šodien šeit, lai debatētu par apdraudētajām sugām. Runājam par haizivīm, tunzivīm, leduslāčiem, lielajiem kaķiem un ziloniem. Runājam par nozvejas kvotām, sugu saglabāšanu, dabisko dzīvotņu saglabāšanu un tā joprojām. Runājam par to, vai šie dzīvnieki būtu jāuzskaita I vai II pielikumā vai arī tie ir vienkārši patērējami.

Šajā Parlamentā ir pārstāvētas vismaz divas puses ar atšķirīgu attieksmi. Viena puse vēlas nodrošināt pilnu aizsardzības statusu garam to sugu sarakstam, kas ir uz iznīcības sliekšņa. Otra puse nevar saņemt pietiekami augstas nozvejas un patēriņa kvotas un sola vietējiem zvejniekiem tuvredzīgi piešķirt nozvejas tiesības, kā rezultātā īsā laika periodā noteiktas sugas tiktu izskaustas pavisam.

Mums jāizvēlas pietiekami līdzsvarots vidusceļš, kas nodrošina mūsu un mūsu planētas turpmāko izaugsmi. Dokumentos, ko šeit apspriežam, ir tik daudz tehniskas detalizētas informācijas, ka var rasties maldīgs iespaids par mums kā par šīs jomas speciālistiem. Vai mums nevajadzētu tērēt savu laiku, lai kopīgiem spēkiem novērstu vispārējo zivju un vēžveidīgo nozveju nārsta laikā, nodrošinātu, ka dzīvnieki, augi un okeāni vēl ilgi nākotnē tiek saglabāti kā dzīvotspējīgs pārtikas avots, sniegtu dzīvniekiem, ko patērējam uzturā, piemērotu dzīvi to sugām, pirms tos cilvēki nokauj?

Mūsu domāšanai ir pārāk īslaicīgs raksturs, un mēs nedomājam par bioloģisko daudzveidību, kas ir nepieciešama mūsu planētai. Tas neattiecas tikai uz apdraudēto sugu augiem un dzīvniekiem, bet ir daudz

kompleksāks jautājums. Šajā ziņā mums ir daudz ko darīt — un cik tas būtu neparasti, ja mēs sāktu rīkoties preventīvi tā vietā, lai pēdējā brīdī reaģētu uz problēmām.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Statistika rāda, ka zilā tunzivs tiek nozvejota daudzumos, kas vairākkārt pārsniedz pieļaujamos apjomus, kas nozīmē to, ka tunzivs populācija ar katru nākamo gadu iznīkst. Monako izvirzītajam priekšlikumam iekļaut zilo tunzivi *CITES* I pielikumā var būt labvēlīga ietekme, ņemot vērā, ka šī suga ir lemta iznīcībai, ja netiek veikti radikāli pasākumi tās aizsargāšanai.

Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija 1992. gadā pieņēma ieteikumu par zilās tunzivs tirdzniecības pārraudzību. Diemžēl tas ne tuvu nebija efektīvs instruments. Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija 2007. gadā pieņēma visaptverošu programmu, kas pazīstama ar nosaukumu “Zilo tunzivju nozvejas dokumentēšanas programma”, kas stājās spēkā 2008. gada pavasarī. Lai gan tas ir solis uz priekšu, joprojām ir pārāk agri sniegt šīs programmas efektivitātes novērtējumu. Rezultātā man ir jāuzdod šāds jautājums: cik lielā mērā *CITES* konferences ietvaros Eiropas Savienība ir gatava piekāpties savā nostājā par labu zilās tunzivs sugas iekļaušanai I pielikumā zināmu institūciju un valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, vēlmei īstenot nogaidošu politiku līdz brīdim, kad būs iespējams izvērtēt Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas jaunāko iniciatīvu iespējamus rezultātus?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dzirdēju, kā ministra kungs apraksta *CITES* kā efektīvu instrumentu un Komisija — kā atbilstošu instrumentu.

Piekrītu. Tad nemainīsim šo instrumentu, kas līdz šim, pretēji tam, ko teica daži deputāti, patiesi ir darbojies ļoti labi. Kopš sāka regulēt tunzivju zvejošanu un kopš noteica zemākas kvotas, zvejnieki nozvejo ne tikai vairāk tunzivju, bet tās ir arī lielākas.

Instruments ir efektīvs. Iekļaujot I pielikumā, kurš attiecas uz sugām, kas ir patiesi apdraudētas, sugu, kas joprojām ir skaitāma — paldies Dievam — miljonus dzīvu īpatņu, tiktu radīts ļoti bīstams precedents.

Mēs gaidām jaunus rādītājus, un ceru, ka, pamatojoties uz šiem rādītājiem, varēsim izstrādāt savus noteikumus, jo, kā teica kāds slavens amerikāņu žurnālists, “aprēķini nemelo, bet meļi aprēķina”, un kā viņi melo! Esam pieraduši, sevišķi vides aizsardzības jautājumos, uzklauzīt ārkārtīgi nekonsekventus rādītājus — būs nepatiesi rādītāji un tādi, kas ir patiesi.

Zilajai tunzivs sugai nedraud iznīcība, bet zilās tunzivs nozveja ir jāregulē. Atcerēsimies, ka veselas kopienas pārtiek no šīs senās nodarbes, kuras pirmsākumi meklējami vismaz 11 200 gadu senā pagātnē, tik ļoti senā, ka UNESCO to uzskata par nodarbi, kas ir jā saglabā un jāveicina.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ANO dalībvalstis norāda, ka bioloģiskā daudzveidība pašlaik piedzīvo savu vislielāko krīzi kopš dinozauru izmiršanas pirms 65 miljoniem gadu. Korāļu rifu iznīcināšana tropiskajās joslās, pieaugošā pārtuksnešanās Āfrikā un mežu izciršana apdraud bioloģisko dažādību un rada negatīvu ietekmi uz vairākiem ekonomikas sektoriem, piemēram, pārtikas ražošanu, tūrismu, farmācijas nozari un enerģijas ražošanu.

ANO arī atzīst, ka nav izdevies sasniegt 2002. gadā izvirzīto mērķi līdz 2010. gadam samazināt pašreizējo bioloģiskās daudzveidības samazināšanās tempu. *CITES* kalpoja kā galvenais nolīgums pasaules mērogā par savvaļas sugu saglabāšanu, kura mērķis ir novērst pārmērīgu savvaļas sugu augu un dzīvnieku resursu izmantošanu starptautiskās tirdzniecības rezultātā. Cilvēku dabas resursu patēriņš, dabiskās vides iznīcināšana, klimata pārmaiņas, savvaļas sugu resursu pārmērīga izmantošana un nelegālā tirdzniecība ir galvenie bioloģiskās daudzveidības noplicināšanas cēloņi.

Tādēļ ir svarīgi garantēt, lai Starptautiskajā bioloģiskās daudzveidības gadā stratēģiskie Eiropas Savienības pamatmērķi gaidāmās *CITES* dalībvalstu konferences kontekstā risinātu bioloģiskās daudzveidības aizsardzības jautājumu, kas ir būtisks cilvēces labklājībai un izdzīvošanai.

Mums jābūt mērķitiecīgiem un jāpieprasa visu to sugu aizsardzība, kam draud izzušana.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Es varētu runāt par visām sugām, kas iekļautas *CITES* konferences dienas kārtībā marta beigās, tomēr vēlos izcelt tikai vienu, jo tā ideāli parāda, kur mēs kā suga pašlaik esam iesaistījušies: zilās tunzivs suga.

Tā ir lieliska, vērā ņemama zivs suga, ko cilvēki zvejojuši gadsimtiem ilgi un ko esam lietojuši uzturā gadsimtiem ilgi. Diemžēl šī zivs pašlaik ir uz iznīcības sliekšņa. Pēc gadiem ilgas nesaimnieciskas tādu politiku darbības, kuri laiku pa laikam ignorēja bioloģiskos ieteikumus, kuri ļāva īstermiņa ekonomiskām interesēm

dominēt pār šī sektora ilgtermiņa perspektīvām, šobrīd mums nav citas izvēles kā pilnībā aizliegt zilo tunzivju tirdzniecību.

Ir iesniegti grozījumi, kas piedāvā citu rīcības virzienu, nevis tirdzniecības aizliegumu, tomēr diemžēl ir jau par vēlu, lai tas ko mainītu. Pirms dažām nedēļām tikai par vienu zilo tunzivi tika samaksāti 120 000 eiro. Tāda ir pašreizējā realitāte. Tas arī izskaidro milzīgos nelegālās nozvejas apjomus, kas pēc aprēķiniem divreiz pārsniedz noteikto kvotu lielumu. Tieši tādēļ ar kvotām nekas nav līdzēts. Nelegālās nozvejas rezultātā tām nav nekādas nozīmes. Vienīgais glābiņš zilajai tunzivij ir starptautiskās tirdzniecības aizliegums.

Zinu, ka sekas šim sektoram būs smagas, to es pilnībā apzinu, tomēr mācīsimies no šīs pieredzes — kad jūra būs iztukšota, šis sektors tik tiešām beigs pastāvēt. Tādēļ apiesimies saudzīgāk ar vidi gan ekonomisku, gan arī ekoloģisku apsvērumu dēļ.

Aicinu Eiropas Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt Padomei lēmumu iekļaut zilo tunzivi I pielikumā, un lūdzu Spānijas prezidentūru rīkoties drosmīgi un pieņemt šo lēmumu.

Dāmas un kungi, septiņpadsmitajā gadsimtā cilvēki iznīcināja drontus. Parādīsim, ka mēs kā cilvēki spējam mācīties no kļūdām un novērst to, ka zilās tunzivis kļūst par 21. gadsimta drontiem.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Martā notiks vēl viena ANO augstākā līmeņa sanāksme, šoreiz par tirdzniecību ar apdraudēto sugu augiem un dzīvniekiem. Tā ir vienīgā iespēja ES vēlreiz runāt vienotā balsī un galvenokārt zinātnei piešķirt svarīgu lomu. Paraudzīsimies uz zinātniskiem datiem. Var izrādīties, ka izvēle par labu īstermiņa interesēm ir izvēle par labu zvejniekiem un medniekiem, bet ilgākā laika posmā tas nozīmē, ka pārstās pastāvēt dzīvnieku sugas, kā arī, ka pārstās pastāvēt daudzi sektori.

Alternatīva izvēle ir ilgtermiņa izvēle, kas zilo tunzivju gadījumā nozīmē jau 2012. gadu! Tas nav ilgs laika posms, tas ir rīt. Tādēļ jums jāieklausās Eiropas Parlamenta ieteikumos par zilo tunzivju tirdzniecības aizliegumu, kā arī par leduslāču tirdzniecības aizliegumu, un turklāt Āfrikas ziloņi jāierindo minētajā sarakstā, lai novērstu, ka no jauna pieaug to nomedīšanas apjomi.

Visbeidzot, Dohā būs arī pārstāvēta Eiropas Parlamenta delegācija. Mana vēlme ir, lai Eiropas Parlamenta delegācija arī piedalītos ES nostājas noteikšanā, lai kopā mēs nodrošinātu šo dzīvnieku sugu izglābšanu no iznīcības nākotnē.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos lūgt Spānijas prezidentūru patiešām pasargāt zilās tunzivis sugu un tomēr pasargāt arī tradicionālos Vidusjūras *almadraba* zvejas paņēmienus. Šie paņēmieni, kas ir pastāvējuši līdzās zilās tunzivis sugai vairāk kā tūkstoš gadu, nekad nav to apdraudējuši. Apdraudējumu zilās tunzivis sugai rada nelegālā tirdzniecība, rūpnieciskā zveja, zvejošana ar riņķvadiem un zivsaimniecību skaita palielināšanās.

Tāda ir istā zilo tunzivju problēma. Būsim godīgi — mums jāvar atšķirt iemesls, kas tiešām apdraud zilās tunzivis sugu, un tas ir viens no rūpnieciskās zvejas paņēmieniem — zvejošanas ar riņķvadu, no tradicionālajiem zvejas paņēmieniem.

Politikai jābūt godīgai, un tādēļ mums jāmeklē ceļš, kas pasargā tunzivis sugu, bet kas, protams, nesoda šos tradicionālos zvejas paņēmienus. Domāju, ka tas ir šis nevainojamais līdzsvars, ko dažkārt ir grūti panākt, tomēr mums jāmeģina atrast šo ceļu, lai varam pasargāt šo sugu un nodrošināt, ka tā neizzūd, vienlaikus nesodot tradicionālos Vidusjūras zvejas paņēmienus, piemēram, *almadraba* zvejas paņēmieni.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības dalībvalstīs ir manīti daudzi gadījumi kontrabandas tirdzniecībai ar apdraudēto sugu dzīvniekiem. Veicot robežkontroli, muitas ierēdņi atrod pudelēs iebāztus putnus un bruņurupučus, kas iespiesti starp automobiļu korpusiem un polsterējumu. Saskaņā ar Polijas muitas dienesta ziņojumu 2008. gadā uz robežas tika aizturēti pavisam 200 889 aizsargāto dzīvnieku sugu īpatņi un izstrādājumi no aizsargāto sugu dzīvnieku ķermeņa daļām, un tas ir rekordliels skaits. Piemēram, Indijā kontrabandas nepietiekamas apkarošanas rezultātā ir radusies situācija, kad malumedniecības dramatiski pieauguma rezultātā no jauna ir apdraudēta, piemēram, Bengālijas tīģeru populācija.

Eiropas Savienība, kurai ir kopējas ārējās robežas, jāvelta īpaša uzmanība tam, lai tā nekļūtu par tirgu, kurā nesodītas kontrabandas ceļā tiek piegādāti vai ievesti aizsargājamo sugu augi un dzīvnieki. Eiropas Komisijai jāpievērš īpaša uzmanība izglītošanas kampaņai un atbilstošai komunikācijai ar tās pilsoņiem. Šīs politikas uzdevums ir padziļināt Eiropas tūristu izpratni par šiem jautājumiem. Jo ik gadu muitas amatpersonas atrod ražojumus no izzūdošu sugu dzīvnieku īpatņiem un augu īpatņiem to eiropiešu bagāžā, kas atgriežas no

ceļojumiem ārvalstīs. Pašreiz notiekošās debates par zilo tunzivju populāciju noteikti ir pamatotas. Statistikas dati ir pilnībā pārliecinoši. Pēdējos 50 gados šīs sugas populācija ir sarukusi ne mazāk kā par 75 %. Tunzivju krājumi Vidusjūrā arī ir nopietni apdraudēti. Šķiet, ka zilās tunzivis iekļaušana CITES konvencijas I pielikumā ir pilnībā pamatota, un tas ir vienīgais veids, kā novērst tās izzušanu.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, saprotu izteiktās bažas par zilo tunzivju populācijas bioloģisko situāciju un piekritu, ka mums jāpieņem efektīvi saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumi, kas ne tikai novērs tās bojāeju, bet arī garantē zivsaimniecību ilgtspējīgu darbību un atbildīgu tirdzniecību.

Mana valsts gadiem strādājusi, lai šo mērķi sasniegtu. Papildus gadsimtiem seno *almadraba* zvejas paņēmieni piemēram tā ir izveidojusi Vidusjūras aizsardzības zonu, ierobežojusi riņķvadu zvejas floti līdz sešiem zvejas kuģiem un ir vadošā valsts šīs sugas atjaunošanas plāna un dokumentētas tirdzniecības pārraudzības plāna pieņemšanā.

Zilās tunzivis iekļaušana Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) I pielikumā aizliegtu starptautisko tirdzniecību, neatrisinot galvenās problēmas. Nozvejas apjoms netiek ierobežots, karogus uz zvejas kuģiem var apmainīt pret patēriņa valstu karogiem, un tas ir solis prom no Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) nesen noslēgtajiem nolīgumiem ar to reģionālās zvejniecības pārvaldes organizāciju, kas ir atbildīga par šīs zvejniecības pārvaldību. Līdz ar to tiktu vājināta starptautiskā jūras pārvaldība un atbildīgas zvejniecības princips.

Mums jāatrod šo problēmu sakne. Mēs aizstāvam to nozvejas apjomu samazināšanu, par kuriem jau ir panākta vienošanās ar ICCAT, un pat moratoriju, ja tā nepieciešamību nosaka zinātniskie ziņojumi, kas pašlaik tiek gatavoti par nākamo sezonu. Mēs vēlamies, lai Eiropas Savienība nostiprinātu savu kontroles mehānismu darbību un izpildītu ICCAT ieteikumu nozvejas procesu un pārdošanas apjomu izsekojamības nodrošināšanas jomā.

Šīs darbības virziens ir saderīgs ar zilās tunzivis iekļaušanu CITES II pielikumā, bet nav salīdzināms ar iekļaušanu I pielikumā, kurš jārezervē cita veida scenārijam un kuru nedrīkst pakļaut nosacījumiem, kas izpostītu uzticamību tam kā CITES instrumentam.

Jebkurā gadījumā šīm debatēm jāsniedz skaidrs signāls — Eiropas Savienība ir pilnībā apņēmusies nodrošināt zilo tunzivju sugas ilgtspējīgu pastāvēšanu un pieņems nepieciešamos pasākumus tās saglabāšanai. Nozarei ir jāpierāda, ka kvotas ir efektīvas un tiek piemērotas un ka nelegālo zvejniecību ir iespējams kontrolēt.

Lai izglābtu zvejniecības nozari, jāglābj sugas.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi esam noraizējušies par zilo tunzivju krājumu Atlantijas okeānā un Vidusjūrā. Zinātniskā informācija ir neapstrīdama. Tomēr ICCAT — starptautiskā komisija, kas ir atbildīga par zilo tunzivju saglabāšanu un krājumu atjaunošanu un saglabāšanu, ir sniegusi milzīgu ieguldījumu. Ja zilās tunzivis suga tiks iekļauta CITES I pielikumā, zilo tunzivju zvejniecība būs pilnībā aizliegta vismaz 10 gadus.

Šādā veidā izturēties pret zvejniecības nozari Eiropā ir nepieņemami. Ir būtiski svarīgi, lai ICCAT tiktu dota iespēja darīt savu darbu.

Piemēram, 2006. gadā kopējais atļautais nozvejas apjoms bija 36 000 tonnas. Kopējais šajā gadā atļautais nozvejas apjoms ir samazināts līdz 13 500 tonnām. Kā ierosinājusi ICCAT, 2011. gadā šis apjoms tiks samazināts par vēl vismaz 50 % līdz mazāk kā 6750 tonnām. Papildus kopējā atļautā nozvejas apjoma samazinājumi ir paredzēti 2012. gadā un 2013. gadā.

Ir nepieciešams veikt ciešu ICCAT veikto pasākumu pārraudzību. Ja tie izrādīsies nesekmīgi, tādā gadījumā jāapsver pilnīga aizlieguma ieviešana, kas paredzēta I pielikumā.

No Īrijas viedokļa raugoties — un atļaujiet man pateikt, ka mums nav nekādas ieinteresētības šajā jautājumā, izņemot faktu, ka mums ir 100 tonnas zilo tunzivju piezvejas, — ko darīt ar zilo tunzivju nozveju, kas noķertas piezvejas veidā, un vai tad, kad tās ir nozvejotas un nogalinātas, tās jāizmet atpakaļ jūrā? Tā noteikti nav saprātīga izeja. Uzskatu, ka ir svarīgi īstenot saprātīgus un reālistiskus pasākumus, lai aizsargātu gan krājumus, gan arī zvejniecības sektoru Eiropā.

Lai gan šeit ir daži, kas neatlaidīgi vēlas aizsargāt tunzivis, ļaujiet man pateikt tiem, kas nāk no lauku rajoniem, kuros iedzīvotāji ir atkarīgi no zvejniecības nozares, jums jādoma arī par citām apdraudētajām sugām — tas ir, mūsu zvejniekiem.

Tādēļ balsošu par grozījumu iekļaut zilās tunzivis sugu II pielikumā.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paskatieties apkārt, lai redzētu, kas notiek šajā palātā. Redzamas tukšas sēdvietas, kas atspoguļo visas tās plēsīgo zivju sugas, kas ir izzudušas no pasaules jūrām aptuveni 50 gados. Zvejniecības flotes visā pasaulē ir guvušas panākumus planētas ekosistēmai tik svarīgo plēsīgo zivju krājumu iztukšošanā. Tās ir tunzivis, mencas un laši. ES ir otrā lielākā zvejniecības kopiena pasaulē un mūsu atbildība zivju krājumu noplicināšanā ir neapstrīdama.

Piemēram, 2000. – 2008. gadā ES Zivsaimniecības fonds samaksāja vairāk nekā EUR 23 miljonus, ieguldot tos jaunu tunzivis zvejniecības kuģu būvniecībā jeb nozarē, kas nodokļu maksātājiem izmaksā miljoniem eiro katru gadu, veicot nepieciešamo uzraudzību, lai samazinātu nelegālo zivsaimniecību skaitu, un tas viss tādēļ, lai 70 % no šīm zivīm varētu eksportēt uz Japānu apēšanai ekskluzīvās darījumu pusdienās!

Vēlos atgādināt, ka zilās tunzivis iekļaušana CITES konvencijas I pielikumā nenozīmē, ka tiks aizliegta neliela apjoma zvejniecība Eiropā, bet tikai tiks izbeigts tāds zivju eksports, ko lielā mērā subsidē nodokļu maksātāji. Tas būtu labs ANO pasludinātā Starptautiskā bioloģiskās daudzveidības gada iesākums.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šodien no sākotnējiem zilo tunzivju krājumiem ir atlikuši mazāk nekā 15%. Saskaroties ar šādiem datiem, risinājums ir nepārprotams. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst par darbavietām, kuras ietekmēs lēmums, par ko mēs šodien diskutējam. Ir jāuzsver, ka CITES konvencijas mērķis ir nevis aizliegt šo zivju zvejošanu, bet tikai to starptautisko tirdzniecību, no kurām 80% eksportē uz Japānu.

Aizsargājot tunzivis, mēs pavisam noteikti aizsargājam apdraudētu sugu, kā arī atbalstām turpmāku, daudz līdzsvarotāku un ilgtspējīgāku zveju — tādu, kas ir paredzēta mūsu iekšējam tirgum un rada darbavietas. Es atbalstu ierosinājumu iekļaut zilo tunzivi CITES I pielikumā un, kaut arī uzskatu, ka šis lēmums būs pozitīvs, Komisijas palīdzība būs ārkārtīgi svarīga, jo tas nozīmēs, ka būs pilnīgi jāpārskata zivsaimniecības nozare.

Tāpēc mans jautājums ir saistīts ar šī atbalsta nosacījumiem. Francija pieprasa 18 mēnešu ilgu pagarinājuma periodu kopā ar finanšu pasākumiem tiem zvejniekiem un kuģu īpašniekiem, kurus ietekmēs tirdzniecības aizliegums. Kāds ir Komisijas viedoklis par šo jautājumu?

Turklāt mani, tāpat kā daudzus manus kolēģus, uztrauc godīguma jautājums. Kā mēs varam nodrošināt, ka kuģi, piemēram, ar Tunisijas, Libijas un citu valstu karogiem, starptautiskās tirdzniecības aizliegumu piemēros tikpat rūpīgi, cik mēs? Ko ietvers jaunie kontroles un soda pasākumi?

Mūsu ilgtspējīgu ekonomisko darbību politikai ir jābūt praktiskai un dažreiz atsevišķās nozarēs pat nepopulārai, bet es ceru, ka Komisija un Padome neaizmirsīs par nepieciešamajām korekcijām, lai īstenotu šos pasākumus.

Guido Milana (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atbalstu — un šajā sakarā esmu arī iesniedzis grozījumus — zilās tunzivis iekļaušanu II pielikumā. To atbalstot, es nejūtos kā noziedznieks. Tieši otrādi, es jūtos tieši tāpat kā pirms manis runājušie, sākot jau ar *Gardini* kundzi, kas atbalstīja citādāku nostāju.

Ir ļoti nepareizi likt vienādības zīmi starp tīģeriem, leduslāčiem, ziloņiem un tunzivīm. FAO nekad neatļautos pateikt kaut ko citādāku vai atbalstīt citu nostāju saistībā ar šīm apdraudētajām sugām. Tomēr citādāks uzskats par to, kā jārisina tunzivju jautājums, nemaz nenozīmē, ka ir jāaizmirst, ka bioloģiskā daudzveidība ir vērtība, kas par katru cenu ir jāaizsargā.

Rezolūcijas priekšlikuma jēgu neapšaubāmi ir vērts atbalstīt. Tomēr laikā, kad daži cilvēki, liekas, sper soli atpakaļ, runājot par tunzivju biomasas aprēķināšanu jūrā, to steidzīga iekļaušana I pielikumā, iespējams, nozīmē, ka netiek pievērsta uzmanība šīs izvēles blakus parādībām, kas ir smagas un daudzās mūsu ekonomikas nozarēs neatgriežamas.

Savā ziņā tas pats attiecas uz koraļļiem un to iekļaušanu II pielikumā. Arī šeit ir informācija, kas pavisam noteikti nenorāda uz to, ka izmirst vai ir apdraudēti dziļūdens — vairāk nekā 150-200 metru dziļumā augošie — koraļļi un uz ko attiecas minētais pasākums.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Kādreiz pat bija iespējams zvejot zilās tunzivis manā Baltijas jūras pusē, bet mēs zinām, kāda situācija ir šodien. Zilajām tunzivīm draud izmiršana intensīvas nozvejas dēļ.

Mums notiek šīs diezgan skumjās debates, jo pareizajā laikā netika pieņemts pareizais lēmums. Mēs esam nonākuši šajā situācijā, jo gadiem ilgi mēs, lēmumu pieņēmēji, neesam ieklausījušies zinātniskajos atzinumos. Tā rezultātā esam nonākuši situācijā, kad ir nepieciešama radikāla rīcība. Saistībā ar to ļaujiet jums atgādināt par iepriekšējām cilvēces kļūdām šajā sakarā. Kanādas piekraste ir labs piemērs tam, kā cilvēks var veiksmīgi pilnībā iznīcināt mencu krājumus. Tās pilnībā izmira pārmerīgas nozvejas dēļ, un viņiem bija tieši tādas pašas diskusijas kā mums šodien. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka zilajām tunzivīm ir tāds pats liktenis. Tāpēc Francijas priekšlikums nav īpaši labs, jo tam būtu tieši tāds rezultāts.

Protams, fakts, ka šeit atrodas puse — vai gandrīz visi — Zivsaimniecības komitejas locekļi, arī parāda, ka šis Parlaments šos jautājumus nerisina labākajā veidā; tas ir, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja diskutē un veido priekšlikumus, bet pēc tam mēs — tie, kas strādājam ar zivsaimniecības jautājumiem — ierodamies šeit un par tiem debatējam. Mums vajadzētu par to padomāt. Tomēr es uzskatu, ka komitejas priekšlikums ir labs. Tam ir stingrs zinātniskais pamatojums, un nav iemesla mainīt Vides komitejas uzskatu par šo jautājumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Par zilo tunzivi jau kādu laiku ir sacelta trauksme, un gadiem ilgi esam dzirdējuši ziņojumus, kas skaidri parāda, ka krājumi ir izzuši un kā mēs to esam veicinājuši, tajā skaitā arī ar publisko subsīdiu palīdzību. Eiropas Savienība pēdējos gados modernizācijas nolūkiem ir iztērējusi aptuveni EUR 34 miljonus.

Es uzskatu, ka mums tas ir jāpasaka, mums ir jāuzņemas atbildība par šo situāciju, kurā atrodamies. Mēs esam veicinājuši zilo tunzivju krājumu nonākšanu līdz iznīcības robežai un nevaram tagad teikt, ka nekādā veidā neesam par to atbildīgi. Mums tagad ir iespēja šo problēmu labot, iekļaujot zilo tunzivi Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) I pielikumā, un tas ir vienīgais veids, kā mēs to varam izdarīt, jo es vēlētos uzsvērt, ka no tā ir atkarīga daudzu cilvēku iztika.

Tas ir tiesa, ka ir nozares, kas ir rīkojušās, kas var rīkoties un kam būtu jāturpina rīkoties pareizi, bet, lai tās varētu rīkoties pareizi, ir nepieciešamas tunzivis. Ja nebūs tunzivju, tās neko nevarēs izdarīt. Vienīgā garantija ir I pielikums, un tāpēc jebkuri citi pasākumi, kas varētu būt klajā pretrunā ar šo priekšlikumu, ir slikti pasākumi, kas šo agoniju paildzinās, nevis izbeigs. Tāpēc nekļūsimies, nekrāpsimies — mums ir vēsturiska atbildība pret šo sugu un cilvēkiem, un ģimenēm, kuru iztika no tās ir atkarīga. Aicinu šoreiz drosmīgi un ar Eiropas Savienības cienīgu godaprātu uzņemties atbildību.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Mani kolēģi jau runāja par katru šī jautājuma aspektu. Es vēlētos pateikt, ka es atbalstu *Milana* kunga iepriekš ieņemto nostāju un ka mums ir jāpatur prātā, ka zilās tunzivis iekļaušana I pielikumā radīs virkni sociālu un ekonomisku seku, piemēram, daudzu uzņēmumu, it sevišķi mazo un vidējo, bankrotus un slēgšanu, kā arī darbavietu un konkurētspējas zaudēšanu Eiropā.

Mums ir jāatceras, ka zilās tunzivis veido EUR 6 miljardu lielu globālo tirgu. Patiesībā es vēlētos dzirdēt vairākus zinātniski pamatotus priekšlikumus, kuru mērķis ir nodrošināt zilo tunzivju populācijas dzīvotspēju nākotnē un kas ņem arī vērā Eiropas zvejnieku un viņu ģimeņu dzīvotspēju. Pēc manām domām, vislabāk un visatbilstošāk būtu tās iekļaut II pielikumā.

Mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas Savienība nav vienīgā, kas zvejo Vidusjūrā vai Atlantijas okeānā. Zilo tunzivju zvejošana ir globāla aktivitāte. Eiropas zvejnieki saskaras ar stipru — bieži vien negodīgu — konkurenci no Ziemeļāfrikas valstu puses. Vienpusējai tunzivju populācijas dzīvotspējas saglabāšanai nav jēgas. Mums ir jānodrošina, ka visi darbojas pēc vienādiem noteikumiem.

Varbūt var ņemt vērā arī faktu, ka Japānai ir 30 000 tonnas saldētu zilo tunzivju, un aizliegums var veicināt to krājumu cenu pieaugumu no tagadējiem USD 10 miljardiem līdz USD 20 miljardiem.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Visi šīs vienošanās elementi ir svarīgi, bet es vēlos koncentrēties uz jautājumu par zilo tunzivi.

Ir ļoti svarīgi, ka mēs rīkojamies nekavējoties, lai novērstu zilo tunzivju krājumu izzušanu un ļautu atjaunoties to skaitam. Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija (ICCAT) 2006. gadā vienojās par rīcības plānu, kura mērķis bija uzlabot krājumu pārskatu veidošanu un pārraudzību un kuģu pārbaudi.

Bet ir skaidrs, ka ar to nepietiek. Krājumi, it sevišķi Vidusjūras austrumu daļā, joprojām ir kritiski mazi, un pastāv ļoti reāls risks, ka drīz mēs būsīm liecinieki šīs apdraudētās sugas izmiršanai.

Tāpēc CITES pušu konferencē būtu jāvienojas par zilo tunzivju iekļaušanu konvencijas I pielikumā, bet dalībvalstīm un Komisijai jādara vairāk, lai cīnītos pret nelegālu zvejniecību, kā arī piemērotu norunātos ierobežojumus un kvotas.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Runājot par zilo tunzivju iespējamo zvejošanas aizliegumu Vidusjūrā, mani ļoti satrauc tas, ka nelegālā zvejniecība galu galā izstums likumīgu zvejošanu un ka beigās nevainīgajiem būs jāmaksā par vainīgo grēkiem.

Katalonijā ir apdraudētas simtiem darbavietu. Tur zvejošana ir cienījama, pilnībā normēta un pārraudzīta, runājot gan par zivsaimniecības, gan tirdzniecības pārvaldību.

Kopš 2006. gada Atlantijas okeāna austrumos un Vidusjūrā zilo tunzivju zvejošana ir samazinājusies par 30 000 tonnām — līdz 13 500 tonnām. Minimālais zivju izmērs ir palielinājies no 10 līdz 30 kilogramiem, bet 11 mēnešus ilga zvejošanas sezona ir kļuvusi par 11 mēnešu ilgu slēgto zvejas sezonu.

Visbeidzot, es nedomāju, ka starp starptautiskajiem speciālistiem pastāv vienprātība attiecībā uz zilo tunzivju izmiršanas draudiem. Ja salīdzina 1970. gada un 2010. gada populācijas, tas ir no laika, par kuru ir pieejami pārraudzības dati, zilo tunzivju populācija pārsniedz 15 %. Tas ir starp 21 % un 30 %, tāpēc ir skaidri redzams, ka tās nav jāiekļauj Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) I pielikumā, jo to skaits pārsniedz noteiktos 15 %.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos runāt par komerciālās zvejas zivju sugām un vēlos ļoti skaidri pateikt, ka reģionālās zivsaimniecības organizācijas jau ir atbildīgas par šīs sugas pārvaldību un aizsargāšanu. Patiesībā ir tikai jāpārlasa Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES), lai saprastu, ka tā varbūt ir paredzēta, lai aizsargātu ziloņus un leduslāčus, bet tā, protams, nav paredzēta, lai aizsargātu komerciālās zvejas zivju sugas.

Es neesmu pret zilo tunzivju aizsargāšanu, jo tas būtu absurdi, kaut vai tādēļ, ka tā ir ļoti nozīmīga flotei. Tomēr es uzskatu, ka par šiem pasākumiem ir jālemj tām iestādēm, kam ir vislabākie speciālisti gan zivsaimniecības pārvaldības, gan zinātnisko pētījumu jomā, jo ir iemesls, kāpēc CITES ir jāuzklausa padoms no ārpuses, kad tā saņem priekšlikumus par šo sugu.

Tāpēc es uzskatu, ka priekšlikums iekļaut zilo tunzivi CITES I pielikumā ir lieks un nepamatots, jo saistībā ar šo sugu Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija (ICCAT) jau ir piemērojusi pasākumus. Tas nav godīgi, jo tas nepelnīti nodarītu kaitējumu flotei, kas tikko uzsāka milzīgu darbu, lai samazinātu nozveju, un tas būtu neproduktīvi, jo pieaugtu nekontrolējama zilo tunzivju tirdzniecība melnajā tirgū.

Es saprotu milzīgo spiedienu, ko sabiedrība kopumā un it sevišķi šis Parlaments — kā redzam — izjūt no vides aizsardzības NVO puses. Tāpēc mana politiskā grupa nolēma atbalstīt tās iekļaušanu II pielikumā kā kompromisu starp Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšlikumu un tiem mūsu kolēģiem, kas uzskata, ka zivsaimniecības pārvaldību nevar atdalīt no reģionālajām zivsaimniecības organizācijām. Mūsu priekšlikums ir patiešām balstīts uz zinātnisku atzinumu par CITES. ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) ir ieteikusi zilo tunzivi iekļaut tikai CITES II pielikumā, kas parāda, ka daudzi cilvēki pat nav izlasījuši FAO ziņojumu.

Catherine Bearder (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Ar prieku uzklausīju mums šovakar sniegtos apgalvojumus, ka ES neatbalstīs nekādus priekšlikumus kā rezultātā pieaugtu ziloņkaula nelegāla ieguve, un tomēr ar bailēm klausos, ka Komisija turpina apgalvot, ka jebkādi priekšlikumi pārvietot Āfrikas ziloņus no CITES I pielikuma uz II pielikumu ir jāizvērtē objektīvi, pamatojoties uz CITES izstrādātajiem noteikumiem.

Šie divi paziņojumi ir tieši pretrunā viens ar otru. Jebkādas diskusijas par ziloņiem piemērotās aizsardzības samazināšanu saskaņā ar CITES konvenciju dos zaļo gaismu malumedniekiem cerībā, ka drīzumā viņu nelegālajām un cietsirdīgi iegūtajām precēm parādīsies tirgus.

Zambija un Tanzānija pārkāpj CITES konvenciju, jo tās neapspriedās ar visām ziloņu apdzīvotā areāla valstīm, kā to nosaka CITES grozījumu veikšanas kritēriju rezolūcijas 9. panta 24. punkts. Mēs sagaidām, ka Komisija un Padome nodrošinās CITES konstitūcijas un vienotā moratorija ievērošanu. Kā tā vispirms plāno novērst Tanzānijas un Zambijas nelegālo priekšlikumu ietveršanu darba kārtībā?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka varu pietiekami pārliecinoši apgalvot, ka Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētājas *Fraga Estévez* kundzes runa sniedza tehnisku informāciju, kuru mēs izliekamies nezinām vai arī patiešām nezinām.

Viņa minēja, kāds ir FAO ieteikums, kāda ir patiesība un kas tiek lūgts darīt. Viss pārējais ir šī Parlamenta un daudzu deputātu manipulācija un vienošanās. Es negribētu, ka mēs aizmirstam, ka politikai jābūt neatkarīgai un ka mums jāsaģlabā to ekonomisko grupu ietekme un spiediens ārpus šī Parlamenta, kas acīmredzot vēlas dažādas lietas.

Mēs zinām, ka pēdējos divos gados tunzivju cena ir kritusies un ka esam noteikuši ierobežojumus, kā rezultātā jau ir 40% samazinājums. Atgriežoties pie pētījumu pamatiem, par kuru patiesumu neviens no mums nav pārliecināts, viss pārējais ir ekonomikas spēku manipulācija, kas varbūt vēlas panākt tieši pretējo tam, ko mēs meklējam, tas ir, pārmērīgi palielināt tunzivs cenu un panākt, ka beigās vienīgie, kas par to maksā, ir mazās zvejsaimniecības ar mazajām zvejas flotēm, no kurām ir atkarīgi daudzi mūsu brīnišķīgās Eiropas reģioni.

Vēl es gribētu ieteikt, lai Komisija un komisārs — ņemot vērā arī to, ka jaunajā Komisijā ietilpst arī ārlietu ministrs, kam tagad ir lielāka nozīme nekā pirms tam — nodrošina, ka tiek panāktas vienošanās ar citām Eiropas valstīm, kas nav ES dalībvalstis, lai zilo tunzivju zvejošanas aizliegums neattiecas tikai uz Eiropu, un meklē veidus, kā kontrolēt cenas, ieskaitot arī valstis, kas nav ES dalībvalstis.

Mēs nešauboties atbalstām *Fraga Estévez* kundzes grozījumu un visas tā sekas saistībā ar II pielikumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Pagājušā gada novembrī ICCAT pieņēma stingrus pasākumus, lai ierobežotu Atlantijas zilo tunzivju nozveju no 22 000 tonnām līdz 13 500 tonnām 2010. gadā un zvejošanu ar riņķa vadu laikā no 15. maija līdz 15. jūnijam. Pēc toreizējā komisāra *Joe Borg* vārdiem, tie bija vērienīgi un vēl nepieredzēti pasākumi. Šos lēmumus pieņēma saskaņā ar aktuālo zinātnisko viedokli par šo sugu, un to ietekme būtu jāizvērtē līdz 2010. gada beigām.

Tāpēc nav jēgas izvirzīt jaunus ierobežojumus, kas ekonomiskā un sociālā ziņā šai nozarei nāks par ļaunu, it sevišķi tagad, kad tā piedzīvo nopietnu krīzi, piemēram, tādus ierobežojumus, kas attiecas uz Atlantijas zilo tunzivju iekļaušanu I pielikumā. Zivsaimniecības nozarei nepieciešams dinamisks līdzsvars starp tās trīs balstiem: vidi, ekonomiku un sabiedrību.

Runājot par apkārtējās vides prasībām, tām ir jābūt zinātniski pamatotām, kas patiesībā bija arī ICCAT sanāksmē minētais gadījums, ar nosacījumu, ka Eiropas Savienība tajā aktīvi piedalās. Ja tas tā notiek, Atlantijas zilo tunzivju iekļaušana I pielikumā turpinātu nopietnu precedentu, ignorējot nepieciešamību, pirmkārt, iegūt zinātniskus pamatojumus, lai izsludinātu ierobežojumus, un, otrkārt, panākt līdzsvaru starp vides, ekonomikas un sabiedrības balstiem. Tādējādi tas atvērtu durvis citiem lēmumiem, kas pieņemti pārāk ātri un neobjektīvi, sagrozot atbildīgās pārvaldes normas.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas sniegtais priekšlikums iekļaut zilo tunzivi *CITES* I pielikumā ir pārāk radikāls pasākums. Tāpēc es to pamatošu ar trīs prasībām, kas, manuprāt, ļauj panākt godīgu kompromisu.

Pirmais ir saistīts ar neatkarīgu zinātnisku atzinumu, kas tiks publicēts 2010. gada oktobrī un ko paredzēts apstiprināt *CITES* sanāksmē 2011. gada septembrī. Es uzskatu, ka šis zinātniskais atzinums ir ārkārtīgi svarīgs. Mums ir jābūt pārliecinātiem, ka šī suga patiešām ir apdraudēta, pirms pieņemam radikālu lēmumu saistībā ar zilo tunzivju zvejošanu un tirdzniecību.

Otrkārt, ir ārkārtīgi svarīgi iegūt garantiju, ka Regula (EK) Nr. 865/2006 par *CITES* tiks grozīta, jo rezultātā radīsies vispārīgs izņēmuma gadījums attiecībā uz zilo tunzivju starptautisko tirdzniecību. Šis grozījums nozīmēs, ka mēs iegūsim to, ko mēs visi vēlamies — lai izdzīvo mūsu mazie piekrastes zvejnieki, it sevišķi Vidusjūras piekrastē.

Treškārt, es uzskatu, ka, tā kā mēs lemjam par šī saraksta iekļaušanu I pielikumā, būtiski ir no Eiropas Savienības sniegt finansiālu atbalstu zvejniekiem un kuģu īpašniekiem, kurus šis lēmums ietekmēs.

Visbeidzot, šis lēmums, ja to apstiprinās saskaņā ar manis tikko minētajiem nosacījumiem, būs jāapvieno ar daudz stingrākām pārbaudēm, lai cīnītos ar nelegālo zvejniecību. Tikai un vienīgi ar šiem nosacījumiem es varu piekrist zilo tunzivju iekļaušanai *CITES* I pielikumā. Bez šiem apliecinājumiem iekļaušana II pielikumā paliek kā vismazāk sliktais risinājums, ja ne patiesībā labākais risinājums.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Mēs nedrīkstam sev atļaut ignorēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu. Tie varētu būt mani vārdi, bet tie tomēr ir Eiropas Komisijas, precīzāk, vides komisāra *Dimas* kunga vārdi pagājušajā mēnesī paziņojuma par bioloģisko daudzveidību sniegšanas laikā.

Es pieņemu, ka jaunā Komisija to uztver tāpat un tikpat nopietni apsver bioloģiskās daudzveidības nozīmīgumu. Ja nē, tad es gribētu, lai man par to pasaka. Tieši tāpēc, ka Eiropas Komisija iesaistījās bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, mani pārsteidz, ka tieši Komisija dara visu, lai glābtu sugu un, no vienas puses, censtos samazināt bioloģiskās daudzveidības izzušanu, kamēr tā pati Komisija ir — vai tomēr vēl nav — saņēmusi drosmi vienkārši ierosināt iekļaut tādas apdraudētās sugas kā zilās tunzivis *CITES* I pielikumā. Tas izklausās kā vienas medaļas divas puses. Protams, mums ir finansiāli jāatbalsta zvejnieki, kas godprātīgi strādā, lai pārdzīvotu šo intervenci. No šāda viedokļa es piekrītu iepriekšējam runātajam. Turklāt mums ir stingrāk jārisina tunzivju nelegālās zvejošanas jautājums.

Tomēr, Komisijas dāmas un kungi, es speršu nākamo soli. Man *CITES* un it sevišķi zilā tunzivis ir pārbaudījums. Pārbaudījums, lai noteiktu, vai jūs — Komisija — esat nonākuši tādā situācijā, ka jūsu vārdiem sekos darbi. Pārbaudījums, lai redzētu, vai šī jaunā Komisija var uzņemties vadību vai tā vienmēr uzklausi dalībvalstis, kas, kā mēs zinām, to neatbalstīs, un vai tā var izvairīties no iestigšanas formulējumos un paziņojumos, bet tā vietā patiešām rīkoties.

Es nupat citēju jūsu teikto, jūs sakāt, ka esat gatavi to izdarīt, tagad ir pienācis laiks pāriet no vārdiem pie darbiem, un es Komisijai ieteiktu — sāciet ar zilo tunzivi.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Ja mēs atļausim zvejniekiem darīt to, ko viņi vēlas, mēs veicināsim tunzivju krājumu izsmelšanu un iznīcināšanu. Tomēr, priekšsēdētāja kungs, ja mēs tunzivju tirdzniecībai uzliksim pilnīgu aizliegumu, tad iznīcināsim zvejniekus, zvejnieku kopienu, viņu ģimenes un kopienu, kas no tām ir atkarīga.

Es uzskatu, ka šīs ir divas galējības — mums nevajadzētu iznīcināt ne tunzivju krājumus, nedz arī nozari, kas no tiem ir pilnīgi atkarīga. Tomēr starp šīm abām galējībām ir ceļš, ko varam iet un kas noved pie kompromisa. Ir ceļš, ar kura palīdzību var daudz vairāk kontrolēt zivsaimniecības nozari, nekā tas tika darīts iepriekš, to pilnībā nelikvidējot.

Tāpēc es uzskatu, ka tunzivju iekļaušana *CITES* konvencijas I pielikumā ir ārkārtas pasākums, no kā būtu jāizvairās. Būtu labāk, ja mēs sekotu līdzī tam, ko ierosina *ICCAT*, jo tā jau gadiem ilgi samazina kvotas zivju nozvejai. Tomēr, lai nonāktu pie kompromisa, mēs to varam iekļaut arī *CITES* konvencijas II pielikumā.

Priekšsēdētāja kungs! Lai izvairītos no tunzivju krājumu izsmelšanas, nav jāiznīcina daudzi zvejnieki, kas no tiem ir atkarīgi. Šīs abas lietas ir iespējams apvienot.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, daudzi no mums uzskata, ka šīs ir apburtais loks, jo, ja mēs aizliedzam zivju, it sevišķi zilo tunzivju zvejošanu, zvejnieki nevarēs izdzīvot. Ja mēs to neaizliegšim, nebūs zivju, ko zvejot.

Es uzskatu, ka šeit viens no galvenajiem elementiem — un daudzās mūsu debatēs tas pastāvīgi tiek minēts — ir zinātniskie pamatojumi. Cilvēki ir teikuši, ka uz zinātniskajiem pamatojumiem nevar īsti paļauties, ka tie nav pietiekami visaptveroši un nav pietiekami aktuāli.

Es vēlētos pajautāt Komisijai un Padomei: vai viņus apmierina izveidotais zinātniskais pamatojums? Jo var citēt zinātniskos pamatojumus, bet vēlāk var ierasties kāds cits ar kādu citu pamatojumu no citiem zinātniekiem.

Līdz ar to es domāju, ka tas ir galvenais elements, un vēlētos dzirdēt, kas par to ir sakāms Komisijai un Padomei.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Šodien dzirdējām, kā nelegālo zvejošanu salīdzina ar mafijām, un arī es vēlos izteikt savu viedokli par labu nozarei, kas daudzos gadījumos ir parādījusi savu atbildības sajūtu.

Es aizstāvu nepieciešamību kontrolēt zvejniecību. Es arī aizstāvu nepieciešamību kontrolēt mafijas. Tomēr tas nevar būt iemesls, lai zilo tunzivi iekļautu I pielikumā.

Man arī jāsaka, ka Basku zvejas flote, kuru šis lēmums pamatīgi ietekmēs, ja to pieņems, ir parādījusi, ka tā ir ļoti atbildīga, jo, lai aizsargātu šo nozari, tā vairākkārt ir lūgusi pārtraukt citu zivsaimniecības produktu, piemēram, anšovu, zvejošanu.

Man arī jāsaka, ka mums būtu jāieklausās Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) teiktajā, jo 2009. gadā tā pieņēma vairāk ierobežojošus un stingrākus pārvaldības pasākumus atbilstoši zinātniskās komitejas ieteikumiem.

Es vēlētos atzīmēt, ka tika nolemts par zvejniecības kvotu 3500 tonnu apmērā 2010. gadā. Savukārt 2009. gadā tās bija 22 000 tonnas, bet 2006. gadā — 32 000 tonnas. Tāpēc tika panākts kompromiss, lai varētu ieviest jaunus kontroles pasākumus, ja tādi būtu nepieciešami.

Es neatbalstu zilās tunzivs iekļaušanu I pielikumā, jo tas var nodarīt kaitējumu daudzām nozarēm, ieskaitot arī mazo nozari, par kuru šodien nerunājām. Tāpēc mums tās iekļaušana būtu jāatbalsta tikai ar nosacījumu, ka šie pasākumi nav spēkā esoši.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kā eiropietim no Alpu reģiona, ļaujiet man pāriet no ūdens pie zemes. Es vēlētos, lai Komisija uz Dohu aizved lūgumu par priekšlikumu attiecībā uz identifikācijas marķējuma prasībām. Kā mēs zinām, plēsīgajiem putniem, kas audzēti nebrīvē — es domāju tieši piekūnus — ir piemērotas prasības par identifikācijas marķējumu brīdī, kad tos pārdod. Dzīvnieki tiek reģistrēti, apgredzenoti vai — ja tie ir lielāki dzīvnieki — aprīkoti ar mikrosķēmām, lai viņus nepieciešamības gadījumā varētu identificēt. Bez šī identifikācijas marķējuma viņus nedrīkst pārdot.

Ar to es gribu teikt, ka attiecībā uz citu sugu dzīvniekiem, kas ir apdraudēti vai kurus audzē, piemēram, lūšiem Centrāleiropā, tāda prasība nepastāv. Tādējādi var notikt tā, ka brīvi kļīstošiem, izbēgušiem vai pārdotiem dzīvniekiem nav identifikācijas marķējuma un tos nav iespējams precīzi identificēt. Tas nāk par sliktu, pētot gan viņu izturēšanos, gan skaitu, un, protams, tas padara vieglāku nelegālo tirdzniecību. Tāpēc kā lietderīgu ieguldījumu šajās debatēs es ierosinu Dohā izskatīt šo jautājumu par identifikācijas marķējumu.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es ierados šajā plenārsēžu zālē, lai izglītos, vai vismaz cerēju, ka tā notiks, jo šajās debatēs ir divi ļoti pārliecinoši argumenti, it sevišķi attiecībā uz zilo tunzivi.

Pirmkārt, vēlos pateikt, ka esam runājuši par nelegālo zvejniecību un, manuprāt, nelegālajiem zvejniekiem ir vienalga par to, kas ir iekļauts kurā pielikumā. Viņi turpinās savas darbības, ja vien mums nebūs šo noteikumu efektīvas politikas.

Mēs varam redzēt loģiku I pielikuma klasifikācijā, tomēr pastāv sociālekonomiski jautājumi. Es domāju, ka mums jākoncentrējas uz rezultātiem.

Pastāv jautājums par izmestajām zivīm un ar tām saistīto I pielikuma kategorizēšanas ietekmi uz zvejniekiem. Es tiecos piekrist viedoklim — bet vēlāk runāšu ar saviem kolēģiem, lai par to diskutētu mūsu grupā, — ka to nevajadzētu iekļaut I pielikumā, bet varbūt II pielikums ir piemērotāks. Tas arī parāda, ka pat ar šo debašu ilgumu un kvalitāti joprojām ir neliela neskaidrība, vismaz es tā jūtos.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ņemot vērā pretrunīgos zinātniskos datus, ko dzirdējām no vairākiem kolēģiem, un ņemot vērā krājumu apjomu, kas vismaz pagaidām pavisam noteikti nav sliktākajā stāvoklī, lai to obligāti iekļautu I pielikumā, es neuzskatu, ka tik ierobežojošs pasākums, pat ar visiem ierobežojumiem, ko nepārprotami piemērotu atsevišķiem ar zvejniecību saistītiem apvidiem, ir labākais risinājums.

Ņemot vērā arī pēdējo gadu centienus samazināt specializēto tunzivju zvejošanas uzņēmumu nozvejas līmeni, manuprāt, mums ir jāturpina iet šajā virzienā, paturot tunzivi II pielikumā un izvairoties no steigas, kas dažām nozares teritorijām un uzņēmumiem būtu ārkārtīgi bīstami.

Silvia Iranzo Gutiérrez, Padomes priekšsēdētāja. – (ES) Vispirms es vēlos jums pateikties par visiem viedokļiem, kuri, manuprāt, bija ļoti noderīgi un palīdzēs iezīmēt kopīgu nostāju, kas Eiropas Savienībai būtu jāieņem nākošajā Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) pušu konferencē. Lielais vairākums uzsvēra CITES lietderīgumu, runājot par palīdzības sniegšanu izmirstošu sugu aizsardzībai.

Kā jau teicu sākumā, pēc tam, kad Komisija Padomei iesniegs savu priekšlikumu, Padome varēs izveidot savu nostāju CITES attiecībā uz dažādiem sanāksmes dienas kārtības punktiem saistībā ar galvenajām apdraudētajām sugām. Jūs, piemēram, runājat par tīģeriem un ziloniem — *Bearder* kundze, par leduslāčiem — *Liotard* kundze, bet lielākā daļa runu bija attiecinātas uz zilajām tunzivīm. Runājot par šo jautājumu, esam dzirdējuši dažādus viedokļus, kas ir balstīti uz dažādiem argumentiem.

Padome, protams, ir informēta par Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) zinātniskās komitejas pēdējās, 2009. gada oktobrī notikušās, sanāksmes rezultātiem, kā arī par FAO neatkarīgo ekspertu grupas 2009. gada decembrī sniegtajiem ieteikumiem. Tāpēc Padome pilnībā apzinās, kāda nozīme šim priekšlikumam par tunzivs iekļaušanu *CITES* pielikumos ir attiecībā ne tikai uz šīs sugas saglabāšanu, bet arī uz vairāku zvejsaimniecību, kas ir parādījušas savu ilgtspējību pret šo sugu, tradicionālo zvejas metožu saglabāšanu. Tāpēc Padome rūpīgi izvērtēs visus viedokļus, pirms tā pieņems savu nostāju.

Nobeigumā es vēlētos Padomes priekšsēdētāja vārdā atkārtoti pateikt paldies par jūsu runām un ieguldījumu šajā izšķirošajā posmā, veidojot Eiropas Savienības nostāju gaidāmajai *CITES* konferencei, un es ar prieku Padomei nodošu jūsu runu saturu kopā ar informāciju par jūsu lielo ieinteresētību šajā jautājumā, par ko diskutēs Dohā. Es arī vēlētos jums nodot Spānijas prezidentūras apņemšanos nodrošināt apdraudēto sugu aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību. Mēs zinām, ka Padomei šajā jautājumā ir absolūts Parlamenta atbalsts.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pateikt, ka es patiešām novērtēju visu runātāju ieguldījumu attiecībā uz visiem konferencē paredzēto diskusiju mērķiem.

Varu jums apliecināt, ka Komisija atbalstīs ilgtspējīgu tirdzniecību par labu gan bioloģiskajai daudzveidībai, gan kopienām, kurām jādzīvo saskaņā ar attiecīgajām sugām.

Tagad sniegšu vairākus specifiskus komentārus saistībā ar jūsu piebildēm. Vispirms, kā jau es paskaidroju, ļoti drīz tiks pieņemta Komisijas vispārējā nostāja par zilo tunzivi. Tas ir svarīgs jautājums, jo tas attiecas galvenokārt uz ES zvejas flotu lomiem. Tika uzskatīts, ka būtu daudz piemērotāk, ja šajā jautājumā jaunā Komisija, atšķirībā no vecās Komisijas, ieņemtu skaidru nostāju, jo jaunā Komisija būs atbildīga par ES nostājas aizstāvēšanu vai veicināšanu konferencē.

Esmu stingri pārliecināts, ka šis priekšlikums nodrošinās gan šo sugu, gan arī attiecīgās zivsaimniecības nozares ilgtspējīgu nākotni. Tam būs jālidzvaro īstermiņa un ilgtermiņa perspektīvas šajā jautājumā. Bet, runājot par specifiskākiem jautājumiem un cienājamo Parlamenta deputātu uzdotajiem jautājumiem par iespējamo atbalstu, ko varētu sniegt attiecīgajiem zvejniekiem, manuprāt, mums būtu jāuzsver, ka Komisija būtu gatava izvērtēt iespēju par šāda atbalsta sniegšanu maksimālā apjomā, bet mums arī jāatceras, ka par budžeta pārdali tika izlemts pirms vairākiem gadiem un ka mums arī jāizvērtē finansiālās sekas, kamēr mums ir nemainīgs finanšu plāns 2007.-2013. gadam.

Ir viens specifisks jautājums attiecībā uz priekšlikumu iekļaut zilo tunzivi II pielikumā, un es uzskatu, ka ir svarīgi piebilst, ka *CITES* ir ļoti specifiski nosacījumi, ko varētu piemērot II pielikuma gadījumā. Būtu daudz juridisku un tehnisku diskusiju par to, ko šī iekļaušana II pielikumā patiesībā nozīmētu. Šīs iekļaušanas praktiskās sekas nebūtu skaidras. Tāpēc mums ir jādomā, kādas praktiskās sekas būtu zilās tunzivs iekļaušanai II pielikumā.

Runājot par *Bearder* kundzes jautājumu par ziloņiem, Tanzānijas un Zambijas priekšlikumos ir procesuālas nepilnības, bet mūsu juridiskajā novērtējumā šie trūkumi nevar būt pietiekams iemesls, lai šos priekšlikumus procesuāli noraidītu *ex ante*.

Visbeidzot, es komentēšu *Kelly* kunga jautājumu. Vai Komisija ir apmierināta ar daudzu jautājumu zinātniskajiem pamatojumiem? Manuprāt, Komisijai ir grūti apšaubīt zinātniskos pamatojumus, jo tas nozīmētu, ka Komisijai ir labāka zinātniskā vai pētnieciskā jauda nekā pētniecības institūtiem, kas nav šis gadījums. Tāpēc dažreiz ir ļoti grūti ieņemt nostāju attiecībā uz zinātniskajiem pamatojumiem.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien notiekošās debates par martā paredzēto *CITES* pušu konferences 15. sanāksmi ir īpaši svarīgas attiecībā uz savvaļas augu un dzīvnieku sugu racionālu izmantošanu.

(2) Sk. protokolu

Rezolūcijas priekšlikums attiecībā uz šo jautājumu, šķiet, sliecas par labu aizliegumam izmantot daudzus resursus. Es runāju tieši par priekšlikumu iekļaut Vidusjūras sarkanos koraļļus CITES II pielikumā. Es vēlētos uzsvērt, ka zinātniskā kopiena uzskata, ka *Coralliidae* sugas izmiršana nav apdraudēta, ņemot vērā tās pārpilnību visās ūdens tilpnēs, kurās tās dzīvo. Tāpēc koraļļu iekļaušana II pielikumā liekas pārmērīga un ar zinātniskiem datiem nepamatota. Sarkano koraļļu tirdzniecība ir nozīmīgs ienākumu avots lielos Vidusjūras reģiona apvidos, un tā iekļaušana CITES radītu vērā ņemamas sekas vairāku valstu, tajā skaitā arī Itālijas, ekonomikā, rezultātā sabiedrībā izraisot spēcīgu trauksmi un darbavietu zaudēšanu.

Šo iemeslu dēļ mēs esam pret šīs sugas iekļaušanu CITES II pielikumā. Turklāt es vēlos lūgt Eiropas Komisiju pārskatīt līdz šim ieņemto nostāju, kas, šķiet, vairāk ir pārmērīga vides ekstrēmisma rezultāts, nevis pārdomāta zinātniskā analīze.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropa vienmēr ir rūpīgi pievērsusies problēmām, kas saistītas ar savvaļas dzīvnieku pārmērīgu ekspluatāciju un floras un faunas nelegālu tirdzniecību.

Tomēr atcerēsimies, ka CITES konvencijai savi lēmumi būtu jābalsta uz rezultātiem un zinātniskiem pamatojumiem, ko sniedz attiecīgās starptautiskās iestādes. Īpaši jutīgi ir divi temati: priekšlikums II pielikumā iekļaut sugas *Corallium spp.* un *Paracorallium spp.* un lūgums iekļaut zilo tunzivī I pielikumā.

Runājot par koraļļiem, mēs uzskatām, ka ir pareizi vēlreiz paust mūsu nostāju, ņemot vērā negatīvo viedokli, ko 2009. gada decembra vidū sniedza FAO zinātniskās vērtēšanas grupa, kas parādīja, ka nav pieejama informācija par šo sugu samazinājumu, kā dēļ tās būtu jāiekļauj II pielikumā. Tas viss nopietni apdraudētu no koraļļiem gatavoto preču nozares konkurētspēju, kam ir ļoti svarīga nozīme dažos Itālijas reģionos (it sevišķi *Torre del Greco*, *Alghero* un *Trapani*), ja runājam par ekonomiku un darbavietām.

Runājot par tunzivī, ir tādas valstis kā Francija un Itālija, kas visvairāk ir saistītas ar zilo tunzivju zvejošanu un līdz ar to ar šīs sugas aizsardzību, lai to varētu ekspluatēt ilgtermiņā. Mēs varam atbalstīt šo priekšlikumu, bet tomēr lūdzam, lai tā iekļaušana ir atkarīga no lēmumu ieviešanas, kas ir atlikta uz 12-18 mēnešiem, kā arī no nosacījuma par kompensāciju šai nozarei.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Pretēji dažu cilvēku viedokļiem CITES nav instruments, kas radīts, lai aizliegtu tirdzniecību, tās mērķis drīzāk ir nodrošināt, lai starptautiskā tirdzniecība ar savvaļas dzīvniekiem un augu sugām neapdraud to izdzīvošanu. Pirms divām nedēļām man bija iespēja tikties ar Namībijas vides un tūrisma ministru. Piemērojot reālu naudas vērtību ziloniem Namībijā un tādējādi veicinot ziloņu stingri normētu tirdzniecību, šie noteikumi ir izveidoti, lai ziloņus pārvaldītu un aizsargātu pret malumniecību. Pateicoties šiem pasākumiem, atsevišķu šīs sugas dzīvnieku skaits — to, kuru eksistence nav apdraudēta — ir būtiski pieaudzis. Ņemot vērā minēto, es jūs mudinu atbalstīt Tanzānijas un Zambijas priekšlikumu pārvietot Āfrikas ziloni no CITES I pielikuma uz II pielikumu un noraidīt Kenijas priekšlikumu.

Edward Scicluna (S&D), rakstiski. – Es stingri atbalstu ilgtspējīgu attīstību un neapšaubu jautājumu par to, vai zilo tunzivju (ZTZ) sugas tiek pārmērīgi ekspluatētas un vai tām ir nepieciešama aizsardzība. CITES tiek veiksmīgi izmantota, lai no izmiršanas aizsargātu eksotiskas sugas gadījumos, kad jaunattīstības valstīs nav iespējams kontrolēt neskaitāmos malumnieciskus un zilonkaula medniekus. Bet vai mums šeit ir tāda pati situācija?

Atlantijas okeāna ziemeļaustrumos ZTZ pārmērīgi ekspluatē neliels skaits uzņēmumu, kas zvejo ar traļiem un katrs nozvejo tūkstošiem tonnu. Šie uzņēmumi nāk no vadošajām ES valstīm — Francijas, Spānijas un Itālijas. ES nav nepieciešama starptautiska vides aizsardzības iestāde, kas palīdzētu tai kontrolēt tās dalībvalstīs praktizēto zivsaimniecības nozari.

Mums, protams, ir jābūt pragmatiskiem. Ja starptautiskais politiskais viedoklis nozīmē, ka nevaram novērst ZTZ iekļaušanu CITES, domāsim ar veselo saprātu un proporcionāli, šo sugu iekļaujot II pielikumā, kā to ieteica FAO ekspertu grupa. ZTZ iekļaušana CITES I pielikumā manas valsts ekonomikā radītu lielas izmaksas — gandrīz 2 % apmērā no IKP. Tas neatšķiras no lūguma Skotijā ar vienu vēzienu slēgt visu lašu zvejošanas nozari. Darbu zaudētu gandrīz 1 % darbaspēka.

13. Nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates saistībā ar *Lambert van Nistelrooij* ziņojumu Reģionālās attīstības komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai

(EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstību.

(COM(2009)0382 - C7-0095/2009 - 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, *referents*. – (NL) Eiropas Parlaments ir dinamisks; no zivīm un CITES mēs pārejam pie cilvēkiem, jo ir svarīgi, ka arī pret viņiem izturamies atbildīgi. Esmu priecīgs, ka mēs šodien varam grozīt Eiropas Reģionālās attīstības fonda regulu par visā Eiropas Savienībā sarežģītos apstākļos nonākušu cilvēku un nelabvēlīgos apstākļos esošu grupu nodrošināšanu ar mājokļiem.

Man ir arī prieks, ka pagājušajā nedēļā mēs spējam panākt vienošanos pirmajā lasījumā par dažādām juridiskajām problēmām, kas radās saistībā ar Lisabonas līgumu. Kopā mēs izveidojam pirmo likuma grozījuma redakciju atbilstoši Lisabonas līgumam, kas ir pirmais tiesību akta grozījums šajā jaunajā Parlamenta sasaukumā. Tika apturēti daudzi un dažādi citi ierosinājumi, bet šis priekšlikums būs pietiekami labs. Es jums, dāmas un kungi, arī saku paldies par izdarīto spiedienu. Kopā mēs teicām, ka „patiesībā šī bija vienošanās saskaņā ar Nicas līgumu”. Tomēr progress nebija pietiekami liels. Tas bija saistīts ar citām jomām, kas ir iemesls tam, kāpēc vienošanās netika panākta Zviedrijas prezidentūras laikā.

Tiek arī runāts par jaunu situāciju šogad, jo 2010. gads ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, pagaidām šis ir labākais gads, lai realizētu šāda veida instrumentu. Tāpēc kopā ar citiem es izdarīju ļoti lielu spiedienu, lai šī joma būtu pabeigta, un, man jāsaka, ka tas notika tieši laikā.

Es tomēr esmu arī priecīgs un apmierināts, ka šos projektus, kas sākotnēji bija paredzēti problēmgrupām pilsētās, var arī piemērot īstenošanai lauku rajonos. Turklāt šis pasākums attieksies uz ikvienu Eiropas Savienības dalībvalsti.

Kohēzija arī turpmāk ietvers sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju. Šajā priekšlikumā sociālais apmērs, sociālā kohēzija tiek vērtēta visaugstāk. Visa apspriežu procesa laikā es varēju arī uzsvērt vairākus punktus, kurus es jums tagad atkārtošu: 1. izplatība visās ES valstīs, visās 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs; 2. ilgtspējības kritēriji; un 3. specifiskāku kritēriju izveide šāda veida projekta radīšanai sabiedrībā; patiesībā daudzi no līdzšinējiem rajoniem neatbilst kritērijiem un tā vietā tajos ir slikti mājokļi sliktās vietās. Ēku pārbūve sliktos rajonos neko neatrisina. Līdzekļu tērēšana — un šeit mēs runājam par pusmiljardu eiro gadā, ko var maksāt reģionālo fondu ietvaros — pati par sevi nav pamatota, ja mēs neizvēlamies labus rajonus; tādējādi precizējot detalizētākus kritērijus.

Protams, nekas no minētā neatrisinās 9 miljonu romu tautības iedzīvotāju problēmu, bet mājokļa jautājums ir ārkārtīgi svarīgs, fiziskais elements ir svarīgs, un dalībvalstis tagad var kaut ko sākt darīt. Es lūdzu Eiropas Komisiju un bijušo komisāru sniegt atbildi uz jautājumu, vai mēs tiksīm sīkāk informēti par kopējā pasākuma īstenošanu un vai mēs tajā būsīm iekļauti.

Visbeidzot, savos iepriekšējos amatos, papildus daudzām citām lietām, es biju atbildīgs arī par treileru problēmas risināšanu Nīderlandē, un esmu piedzīvojis, cik grūti ir to risināt. Esmu viesojies Rumānijā un citās Austrumeiropas valstīs un apzinos redzēto. Manuprāt, ir ļoti labi, ka mēs tagad varam pieņemt šo lēmumu. Bez laba mājokļa, labiem rajoniem un papildu sociālās politikas, izglītības un nodarbinātības mums tas neizdosies. Esmu ļoti priecīgs, ka mēs to varam izdarīt, un es pateicos visiem par ciešo sadarbību pēdējo mēnešu laikā.

Paweł Samecki, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Priekšlikums, par ko mēs šodien debatējam, ir taustāma ES iestāžu pazīme par apņemšanos veicināt ārkārtīgi nelabvēlīgos apstākļos esošu un nabadzībā dzīvojošu kopienu integrāciju vidusmēra sabiedrībā. Šis priekšlikums atbilst Parlamenta un Padomes prasībai un apstiprina, ka struktūrfondi ir jāspēlē sava loma, ne tikai sniedzot finansiālu atbalstu, bet arī veicinot integrētu pieeju sociālu un ekonomisko jautājumu risināšanā nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienās.

Priekšlikums īpaši attiecas uz romu tautības iedzīvotājiem, kas Eiropā veido 10 miljonus iedzīvotāju. Tomēr atbilstoši vispārējiem pamatprincipiem par romu tautības iedzīvotāju integrāciju šis priekšlikums neizslēdz to, ka citās nelabvēlīgos apstākļos esošās grupās ir līdzīgi sociālekonomiskie apstākļi.

Pasreizējais kompromisa priekšlikums paplašina nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu mājokļu intervenci uz visām 27 dalībvalstīm, nevis tikai uz ES-12 dalībvalstīm, kā sākotnēji ierosināja Komisija. Pastāvošais 7. pants attiecas tikai uz mājokļu intervenci pilsētās, bet tā grozījums ierosina, ka mājokļu intervences tiek atļautas arī lauku rajonos. Šī paplašināšana ir pamatota, jo lielākā daļa romu tautības iedzīvotāju ES-12 dalībvalstīs dzīvo lauku rajonos, nevis pilsētās.

Saskaņā ar ierosināto grozījumu pieņemama ir gan pastāvošo ēku atjaunošana, gan jaunu ēku celtniecība. Patiesībā ārkārtīgi zemas kvalitātes ēku renovācija var veicināt valsts resursu izšķērdēšanu. Diskutējot par šo priekšlikumu, Reģionālās attīstības komiteja lūdza specifisku atsauci uz desegregācijas pasākumiem. Priekšlikuma 6. apsvēruma tagad ietver tādas desegregācijas pasākumus kā rīcības paraugus, kas varētu papildināt mājokļu intervenci. Patiešām, nošķirtas dzīvesvietas norāda uz nedrošību, apgrūtinātu piekļuvi izglītībai vai nodarbinātībai, kā arī norāda uz vardarbīgiem uzbrukumiem un noziedzību. Mūsu mērķis nav radīt jaunus, nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu rajonus, kaut arī tie būtu atbilstoši un ietvertu ERAF atbalstītas ēkas.

Mēs zinām, ka daudzas dalībvalstis ir izveidojušas politiku romu tautības kopienu integrācijai, pievēršot īpašu uzmanību mājokļu izveidei. Šo politiku īstenošana nav viegls uzdevums. Struktūrfondi var piedalīties šajos centienos, atbalstot ne tikai mājokļu izveidi, bet, kas ir svarīgāk, arī pasākumus, kas uzlabo šo kopienu produktivitāti, piemēram, atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus, sievietes, uzņēmējdarbības iniciatīvas utt..

Šajā ziņā es vēlētos uzsvērt, ka kohēzijas politikas galvenais mērķis ir apvienot reģionālās ekonomikas, veicinot to produktivitāti.

Kā jau jūs noteikti zināt, jaunā regula būs papildināta ar Komisijas — un, patiesi, dalībvalstu vairākuma — paziņojumu, kas nosaka, ka nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētās mājokļu intervences atbilstība kritērijiem visā Eiropas Savienībā saskaņā ar ERAF ir izņēmuma gadījums. Šo izņēmumu nekādā gadījumā nedrīkst uzskatīt par vispārīgu kohēzijas politikas uzsākšanu mājokļu intervenču finansēšanai.

Tagad es vēlētos pievērsties Reģionālās attīstības komitejas priekšlikumam tekstā ietvert specifisku komitoloģijas apsvērumu. Šajā sakarā es vēlos jums atgādināt, ka principā trīs institūcijas vienojās par pārejas noteikumu horizontālu risinājumu saistībā ar komitoloģiju. Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas ziņojuma mērķis saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. pantu ir izvairīties no diskusiju rašanās iestāžu starpā par katru atsevišķu dokumentu starpposma laikā, līdz stājas spēkā jaunā komitoloģijas pamatregula. Tāpēc Komisija nožēlo, ka tā iepazīstināja ar šo apsvērumu, bet šī iemesla dēļ tā pirmajā lasījumā neapturēs vienošanos starp likumdevējiem.

Ar nepacietību gaidu šīs debates.

Jan Olbrycht, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos uzsvērt, ka šodien izskatāmais regulas grozījums ir nozīmīgs divējādā ziņā. No vienas puses, tas tieši skar problēmas, kas raksturīgas nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām, pat ja šis termins nav ļoti precīzi definēts. Bet, no otras puses, tas rada iespēju, kurai ir arī ļoti svarīga ekonomiska nozīme, — ar to es domāju iespēju piešķirt Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējumu mājokļu celtniecībai — jautājumu, kas izraisīja ļoti nopietnas diskusijas Eiropas Parlamenta iepriekšējā sasaukumā. Šis, neapšaubāmi, ir diezgan pārsteidzošas krīzes sekas — pirms vairākiem gadiem EP deputātu minētie argumenti tika noraidīti un ar mājokļiem saistīti izdevumi apstiprināti tikai jaunajām dalībvalstīm, bet šodien, ņemot vērā jauno ekonomisko un finansiālo situāciju, tiek atbalstīta līdzekļu izmantošana mājokļiem ļoti konkrētās situācijās. Manuprāt, šis eksperiments, kas drīzumā tiks īstenots un kas ir ļoti pozitīvs elements, ir jāturpina un izdevumi mājokļiem ir jāiekļauj arī nākotnes kohēzijas politikā gluži tāpat, kā tie ir iekļauti kohēzijas politikā šodien.

Georgios Stavrakakis, S&D grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos izteikt atzinību referentam *van Nistelrooij* kungam, kura neatlaidība un pacietība pēdējā dialoga laikā nodrošināja šā svarīgā ziņojuma iesniegšanu debatēm šodien un balsojumam rīt, un tādējādi mēs nezaudējam dārgo laiku un neatliekam šā jautājuma izskatīšanu uz martu.

Šis ziņojums ir ārkārtīgi nozīmīgs, jo tas dod iespēju paplašināt regulas, kas nosaka nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētās mājokļu intervences atbilstību, darbības jomu, iekļaujot tajā visu Eiropas Savienību un nevis tikai jaunās dalībvalstis, kā bija paredzēts Eiropas Komisijas sākotnējā priekšlikumā.

Ne manas politiskās grupas deputāti, ne mūsu komiteja nepieļāva domu, ka, paplašinot regulas darbības jomu, tajā netiktu iekļautas vecās dalībvalstis, jo, kā mēs visi zinām, mājokļu problēmas, ar kurām saskaras nelabvēlīgos apstākļos esošās sociālās grupas, īpaši romi, ir nopietns jautājums, un tā sociālās sekas ir jūtamas visās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Mēs uzskatām, ka ziņojums un mājokļu intervenču apjoma paplašināšana, aptverot visu Eiropas Savienību, stiprina kohēziju starp visiem reģioniem, nediskriminējot vecās vai jaunās dalībvalstis. Tas skaidri norāda,

ka Kopienas finansējuma pamatprincips ir cīņa ar sociālām problēmām neatkarīgi no Eiropas Savienības reģiona, kurā tās radušās.

Karima Delli, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šis — 2010. gads — ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, un tieši šādā saistībā mēs, es ceru, pieņemsim *van Nistelrooij* kunga sagatavoto ziņojumu, kas ir liels solis uz priekšu ceļā uz nelabvēlīgā situācijā esošu kopienu dzīves apstākļu uzlabošanu, jo tas visām dalībvalstīm dod tiesības ar ERAF starpniecību pretendēt uz Eiropas palīdzību, lai īstenotu mājokļu atjaunošanas un celtniecības projektus un projektus, kuru mērķis ir cīnīties ar enerģijas trūkumu.

Šo priekšlikumu, kuru atbalsta Eiropas Padome, ir ilgi gaidījuši visi tie, kuri cīnās par nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu, īpaši romu, integrācijas tiesību ievērošanu.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es izsaku atbalstu tam, ka Eiropas Savienība iegulda lielus līdzekļus visnelabvēlīgākajā situācijā esošu kopienu mājokļu uzlabošanā, tomēr mēs nedrīkstam šo procesu pārtraukt tagad, kad mums tik labi veicas. Mēs rūpīgi uzmanīsim šo līdzekļu faktisko izlietojumu, jo tie nedrīkst izraisīt nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atstumtību.

Patiesām, var minēt neskaitāmus pilsētu atjaunošanas projektu piemērus. To vidū ir Barselonas pilsētas centra atjaunošana un darbs pie vēsturisko centru atjaunošanas jaunajās dalībvalstīs, kurām ir bijuši īpaši labi panākumi, pateicoties spekulācijām ar nekustamajiem īpašumiem, izmantojot īres un komunālo maksājumu eksplozīvo kāpumu. Savukārt visnelabvēlīgākajos apstākļos dzīvojošas ģimenes tādēļ ir bijušas spiestas pamest pilsētu centrus.

Šiem cilvēkiem pilnīgi noteikti ir jāsaņem pilnvērtīgs sociālais atbalsts un jānodrošina piekļuve visiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, piemēram, izglītībai, veselības aprūpei un sabiedriskajam transportam, bet, kā jau mēs ierosinājam šā jautājuma izskatīšanā komitejā, viņiem ir jāsaņem arī pietiekami daudz resursu, lai viņi varētu turpināt dzīvot šajos rajonos un tos neskartu ģentrifikācija.

Pirms šo finanšu līdzekļu atjaunošanas 2013. gadā, Parlamentam būs jāizvērtē īstenotie projekti un jāiesaistās turpmāka regulējuma izstrādē, nosakot atbilstības kritērijus, īpaši saistībā ar pārredzamību, lai garantētu, ka ikviena mazaizsargāta kopiena patiešām šos līdzekļus saņem un ir ilgtermiņā nodrošināta cienpilnai dzīvei.

Oldřich Vlasák, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs pēc savas pieredzes zinām, kā izskatās geto un graustu rajoni. Tajos mītošie cilvēki saņem viszemākās algas un bieži ir bez darba vai atkarīgi no sociālās palīdzības. Tie ir cilvēki, kuri savus īres, elektrības vai ūdens rēķinus nemaksā laikus. Atkritumi šajos rajonos bieži tiek izmesti uz ielām vai pagalmos. Visas ēkas, kuras tiek apdzīvotas kopīgi vai kuras nevienam nepieder, tiek nolaistas līdz bēdīgam stāvoklim. Mēs zinām pēc savas pieredzes, ka šajās vietās dzīvo sociāli nelabvēlīgos apstākļos esošas grupas. Tās var būt tikai pāris ģimenes vai cilvēki, kas mitinās vienā daudzdzīvokļu mājā, vai arī tūkstošiem cilvēku liela grupa, kas apdzīvo visu apkaimi. Šie rajoni var atrasties pilsētas centrā vai nomalē, vai pat pilnīgi ārpus apdzīvotām vietām.

Tādēļ ir labi, ka piedāvātās izmaiņas paplašina no Eiropas līdzekļiem pieejamā finansējuma diapazonu, iekļaujot tajā nelabvēlīgos apstākļos esošu grupu mājokļus, un dod iespēju resursus ieguldīt ne tikai pilsētās, bet arī laukos, vai nu atjaunojot pastāvošos mājokļus vai ceļot jaunas mājas. Tomēr es esmu pilnīgi pārliecināts, ka tikai un vienīgi materiāls ieguldījums infrastruktūrā neatrisinās geto problēmas. Atkritumu aizvākšana, ēku fasāžu atjaunošana, ieeju remonts un māju nokrāsošana pati par sevi nenozīmē, ka pēc pāris gadiem šī vieta neizskatīsies tāpat, kā tā izskatās šodien. Geto nav tikai vide vai ēkas, bet arī tajos mītošie cilvēki. Tādēļ nākotnē mums būtu jāmeklē veidi, kā šos ieguldījumus apvienot ar sociālo darbu šajos rajonos, lai ieguldījumus papildinātu ar geto dzīvojošo cilvēku nodarbinātības veicināšanu un, jo īpaši, lai dotu iespēju jauniešiem izlauzties no sociālās nabadzības slazdiem. Tikai šādā veidā geto un graustu rajoni pilnvērtīgi iekļausies mūsu pilsētās.

David Campbell Bannerman, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Šis mājokļu rezolūcijas grozījums Nr. 1 ierosina paplašināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda izmantošanu un aptvert visas dalībvalstis, ne tikai tās, kuras pievienojās 2004. gadā. Tātad tas vistiešākajā veidā attiecas uz Lielbritāniju.

No rezolūcijas top skaidrs, ka lielākā nelabvēlīgos apstākļos esošā kopiena, kura saņems atbalstu, ziņojumā ir romu tautības iedzīvotāji, kā arī citas kopienas līdzīgā sociālekonomiskā situācijā.

Eiropas kohēzijas politikas kopējais budžets ir satriecošs — EUR 347 miljardi uz septiņiem gadiem — tas pat ir lielāks nekā daudzu valstu ekonomikas.

Mani vēlētāji Austrumānglijā jau šobrīd ir ļoti norūpējušies par klejotāju un čigānu kopienu apmēru, jo īpaši Esekā. Viņi būs sadusmoti, ja šie pasākumi vēl vairāk veicinās masveida imigrāciju Eiropas Savienībā.

Lielbritānija jau ir piedzīvojusi iedzīvotāju skaita pieaugumu par trim ar pusi miljoniem, kas ir puse no Londonas iedzīvotāju skaita, 12 gados kopš pie varas 1997. gadā nāca leiboristu valdība. Ņemot vērā arī faktu, ka gandrīz deviņas no katrām desmit jaunām mājām Lielbritānijā — 86 % — nākamajos 30 gados tiks uzceltas imigrācijas dēļ, tādi priekšlikumi kā šie izskatās pēc vēl viena placdarma masveida imigrācijai Lielbritānijā. Mums nav vietas. Jautājums ir par platību nevis rasi.

Kontrolēta imigrācija, izsniedzot atļaujas un vīzas, ir laba lieta, bet nekontrolēta imigrācija ir nevēlams process, jo tas ir vistiešākais ceļš uz ekstrēmismu, ko nevēlas neviens no mums.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Atbalsts mājokļu intervencēm tādām mājāsaimniecībām, kas atrodas īpaši grūtos sociālekonomiskos apstākļos, pati par sevi ir ļoti laba ideja. Tāpat arī ļoti apsveicams ir fakts, ka pilsētas un lauku reģioni tagad varēs saņemt līdzvērtīgu atbalstu. Taču šo atbalstu nekādā gadījumā nedrīkst piešķirt tikai noteiktām dalībvalstīm un noteiktām kopienām, tādējādi pret šīm grupām izrādot acīmredzami labvēlīgāku attieksmi. Tā būtu uzkrītoša pārējo grupu diskriminēšana. Tomēr tieši to šis priekšlikums dara. Tas īpaši pievēršas romu tautības iedzīvotājiem un arī legāliem migrantiem.

Turklāt cīņā ar nelabvēlīgiem apstākļiem vienmēr ir jāiesaistās divām pusēm — valsts iestādēm, no vienas puses, bet, no otras puses, arī pašām šajos apstākļos dzīvojošām grupām, kurām arī ir aktīvi jāpiedalās integrācijas procesā. Visbeidzot, mums ir ļoti rūpīgi jāizvērtē, cik noderīgi ir visi šie pasākumi un jāpasaka noteikts „nē” priekšrocībām, kas tiek piešķirtas pēc etniskiem kritērijiem.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Es vēlos atbalstīt Eiropas Reģionālās attīstības fonda noteikumu grozījumus un apsveikt manu kolēģi deputātu *van Nistelrooij* kungu sakarā ar viņa ziņojumu. ERAF atbalsta daudzas programmas, kuras varētu ievērojami uzlabot un kuras patiešām uzlabo romu — Eiropas lielākās un visatstumtākās mazākumtautības — dzīves apstākļus, vienlaikus neaizmirstot citas grupas, kuras atrodas līdzīgā sociālekonomiskā situācijā.

Jau ilgu laiku ir pastāvējis mērķis atcelt ierobežojumus, kas ar mājokļiem saistītus pasākumus ļauj īstenot tikai pilsētās, atļaujot jaunām mājokļu celtniecību un šos atbalsta veidus ļaut izmantot arī vecajām dalībvalstīm, jo šī problēma skar visu Eiropu. Reģioni, kuri salīdzinājumā ar vidējo reģionu līmeni ir ievērojami mazattīstīti un līdzinās geto, kavē visas Eiropas attīstību. Ievērojama daļa romu dzīvo nelabvēlīgos apgabalos visā Eiropā, apgabalos, kuri attīstās, pateicoties ievērojamam atbalstam.

Ir nepieciešama tūlītēja un vienota rīcība. Šā iemesla dēļ mums ir rūpīgi jāapsver noteikta resursu apjoma norobežošana Eiropas Savienības līmenī, kas būtu paredzēti tikai un vienīgi atsevišķu LAU 1. līmeņa statistisko vienību attīstīšanai līdz standartam. Ir ļoti svarīgi šajā regulā ietvert integrētu pieeju, nodrošinot pasākumu īstenošanu plašākā, visaptverošākā kontekstā, ņemot vērā arī tādas perspektīvas kā izglītība, saimnieciskā darbība un sabiedriskie pakalpojumi. Lai ievērotu Eiropas Parlamenta pieņemtās nostājas, ir nepieciešams visaptverošs Kopienas rīcības plāns, kas aptver partijas un ciklus un kas ar atbilstošu finansiālu resursu un juridiska spēka palīdzību spēj panākt ievērojamu uzlabojumu visos Lākenes indikatoros, kuri atspoguļo patiesos sociālās atstumtības apmērus.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Reģionālās politikas mērķis ir novērst ekonomiskās un sociālās atšķirības. Eiropas Savienībā ir 27 dalībvalstis, kuras ir sadalītas 271 reģionā. Katrā ceturtajā reģionā IKP uz vienu iedzīvotāju ir par 75 % mazāks nekā 27 ES valstu vidējais rādītājs. Tas ir satraucošs skaitlis.

Eiropas reģionālā politika rada pievienoto vērtību, īstenojot pasākumus tieši reģionos. Tā palīdz finansēt konkrētus projektus, no kuriem ieguvēji ir reģioni, pilsētas, ciemati un to iedzīvotāji. Ļoti pozitīvs solis tika sperts pagājušajā gadā, kad OEP izmainīja Eiropas Reģionālās attīstības fonda noteikumus, lai visas dalībvalstis varētu tā līdzekļus izmantot ēku enerģijas patēriņa samazināšanai.

Šodien mums jau ir konkrēti pozitīvi rezultāti. Daudzās pilsētās mēs esam ieguvuši ne tikai siltinātas ēkas, bet arī estētisku vērtību, dzīves kvalitāti un samazinātu dzīves dārdzību, kas nekādi nav maznozīmīgi. Es esmu deputāte no Slovākijas austrumiem, kas ir viens no reģioniem, kura līmenis ir stipri zemāks par vidējo ES līmeni. Tādēļ es atbalstu jauno regulas projektu, kura mērķis ir paplašināt ar mājokļiem saistītās tiesības nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam.

Daudzas cilvēku grupas 21. gadsimtā dzīvo pazemojošos apstākļos. Sava sociālā stāvokļa dēļ viņiem nav nekādu iespēju iegūt labāku mājokli sev un saviem bērniem. Pašvaldības tagad spēs pakāpeniski šo iedzīvotāju

grupu integrēt sabiedrības vairākumā. Kopā ar saviem kolēģiem deputātiem no Slovākijas un S&D grupas es izsaku gandarījumu par šo priekšlikumu un to atbalstu.

Trevor Colman (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Problēma, kuru šis ziņojums par Eiropas Reģionālās attīstības fona finansējumu un tā grozījumi it kā cenšas risināt, ir bezpajumtnieku vai, kā tie dēvēti ziņojumā, nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu problēma. ES risinājums ir izmest miljoniem eiro, lai atjaunotu un uzceltu tūkstošiem ēku.

Sākotnēji ziņojums paredzēja mājokļu finansēšanu tajās dalībvalstīs, kas ir pievienojušās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā vai vēlāk. Tagad līdzekļi tiks piešķirti visām dalībvalstīm. Saskaņā ar *South-West Observatory* 2007. gada ziņojumu par Anglijas dienvidrietumu grāfistēm iedzīvotāju skaits reģionā ir strauji audzis, tikai pateicoties migrācijai. Par spīti tam, ka sabiedrība spēcīgi un arvien vairāk pretojas jauno rajonu būvniecībai un faktam, ka daudzas piedāvātās teritorijas ēku celtniecībai nav piemērotas, ES ēku būvniecības programma Lielbritānijā turpina vien ripot uz priekšu, pilnībā ignorējot demokrātijas procesus.

Dienvidrietumu pašvaldību vadītāju padome tagad ir uzņēmusies veikt plānošanas kontroli un apstiprināšanu — šis ir klasisks ES piemērs tam, kā likumā noteiktas pilnvaras tiek uzticētas organizācijai, kas nav noteikta ar likumu. Lielbritānijas sabiedrības noskaņojumā dominē arvien pieaugošs satraukums. Neierobežota, nekontrolēta imigrācija vairo sabiedrības dusmas. Finansiāls atbalsts ēku celtniecībai Lielbritānijā un iedrošinājums vēl lielākam imigrantu skaitam ierasties mūsu valstī tikai vēl vairāk saasina jau tā nestabilo situāciju.

Ja vien šis ziņojums, kā sākotnēji domāts, neattieksies tikai uz tām valstīm, kuras pievienojās ES 2004. gada 1. maijā vai vēlāk, cilvēku dzīvesveids Lielbritānijā, īpaši lauku apgabalos, būtiski mainīsies, attiecīgi izraisot stipru aizvainojumu Lielbritānijas iedzīvotājos.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Es priecājos par sniegto ziņojumu un apsveicu *van Nistelrooij* kungu par veidu, kā tas ticis sagatavots un pabeigts. Es domāju, ka ERAF regula ir jāgroza, lai ļautu valstīm izmantot šo finansējumu nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu mājokļu atjaunošanai un celtniecībai. Valsts un vietējās varas iestāžu īstenoto pasākumu mērķim ir jābūt šādu kopienu ilgtspējīgai sociālai integrācijai gan pilsētās, gan lauku teritorijās.

Es piekritu, ka koncentrētajās pūlēs atbalstīt romu kopienu ir jāiesaistās visām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tas ir tādēļ, ka romi ir lielākā nelabvēlīgos apstākļos esošā kopiena Eiropā, kurai ir raksturīga augsta pārrobežu mobilitāte Eiropas teritorijā. Tomēr mums jāņem vērā arī citu kopienu vajadzības, sevišķi to, kuras veido legālie imigranti vai strādnieki, kuri iesaistījušies pagaidu darbā citā ES valstī. Šo apsvērumu dēļ būtu labi atļaut ERAF finansējumu mājokļiem izmantot visās ES valstīs.

Es ticu programmas panākumiem un ceru, ka mēs turpināsim darbu, sākot jaunu posmu nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu ģimeņu atbalstīšanā, nodrošinot piemērotas telpas un palīdzot tām atrast un saglabāt darbu, jo īpaši pašreizējās krīzes apstākļos. Es atbalstu šo ziņojumu, kurš arī ļaus Rumānijai izmantot finansējumu, lai atvieglotu nelabvēlīgos apstākļos esošo cilvēku, tostarp romu, sociālo integrāciju gan pilsētās, gan lauku teritorijās.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Šī ziņojuma par ERAF mērķis ir mūsu dalībvalstu nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu interesēs paplašināt kritērijus, kuri pieļauj intervenci mājokļu jomā. Līdz šim šādu atbalstu varēja sniegt tikai nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām, kuras dzīvo jauno dalībvalstu pilsētās. Citiem vārdiem sakot, ņemot vērā, ka lielākā daļa šādu kopienu dzīvo lauku teritorijās un apmetnēs, tās nevarēja izmantot ERAF atbalstu, lai uzlabotu savus zemās kvalitātes mājokļus.

Būtībā tas nozīmē aizpildīt tukšumu un nodrošināt dalībvalstīm un to reģioniem lielākas iespējas šādu kopienu specifisko problēmu atvieglošanas politikā.

Es arī piekritu noteikumu vienlīdzīgai attiecināšanai uz visām dalībvalstīm, jo nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienas, kurām nepieciešama palīdzība un integrācija, ir pelnījušas mūsu uzmanību, lai arī kurā dalībvalstī tās dzīvotu.

Ja šo nozīmīgo ziņojumu cīņai pret nabadzību un par cilvēcisko cieņu pieņems pirmajā lasījumā, to, ātri reaģējot uz mūs ietekmējošo krīzi, būs iespējams arī drīzā laikā īstenot ekonomikas atveseļošanas plānā.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas kohēzijas politika tika radīta, lai ar ievērojamu finanšu resursu palīdzību praktiski risinātu problēmas, ko rada Eiropas citas politikas jomas. Tā bija jo īpaši paredzēta, lai palīdzētu vājāk attīstītajām dalībvalstīm konkurēt iekšējā tirgū.

Pašreiz tās galvenais uzdevums ir rast risinājumus problēmām, kuras saistītas ar robežu atvēršanu un personu brīvu pārvietošanos, kas ir ļoti labi, taču var radīt pagaidu sarežģījumus. Romu dzīves apstākļu jautājums ir saistīts ar robežu atvēršanas problēmu. Tā augstā mērā ir Eiropas līmeņa problēma. Tādēļ ir tikai pareizi, ka visām dalībvalstīm būtu jāvar izmantot Eiropas Reģionālās attīstības fondu, ERAF, lai celtu mājokļus romiem un tādējādi nodrošinātu patiesu solidaritāti eiropiešu starpā.

Es ar vairākiem Reģionālās attīstības komitejā iesniegtiem grozījumiem esmu lūgusi, lai šī iespēja tiktu plašāk attiecināta uz visām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Es priecājos, ka ir sācies darbs pie šī priekšlikuma, un pilnībā atbalstu šo grozīto tekstu.

Manuprāt, pēc šīs palielinātās iespējas saņemt ERAF līdzfinansējumu mājokļu izdevumu segšanai, mums būtu jāapsver citas iespējamās vidējā termiņa un ilgtermiņa izmaiņas vai nu finansējuma pieejamības jomā, vai arī finansējuma piešķiršanā noteiktām stratēģiskajām prioritātēm.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Arī es priecājos par ERAF regulas grozījumiem un uzskatu, ka šie jaunie noteikumi ir konkrēts instruments, kuram var būt liela nozīme, lai patiesi Eiropas mērogā risinātu romu kopienas situācijas uzlabošanas problēmas, pat ja šis instruments nekalpo vienīgi romiem, bet arī citām nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām.

Tiem kolēģiem, kuri runāja par imigrāciju, es vēlētos teikt, ka galu galā, ja atšķirības mazinās un ja dzīves apstākļi uzlabojas, arī imigrācija samazinās, un es uzskatu, ka arī šajā gadījumā mēs varam sagaidīt tādu rezultātu.

Es vēlos uzskaitīt dažas perspektīvas, kas ir noteikti jāņem vērā regulā un tās īstenošanā. Ir ļoti svarīgi, lai šie resursi būtu pieejami ne tikai pilsētās, bet arī lauku teritorijās; lai tie būtu izmantojami mājokļu fonda palielināšanā gan renovācijai, gan jaunu mājokļu celtniecībai, lai par nozīmīgu mērķi tiktu izvirzīta noslāņošanās samazināšana un lai pieeja būtu integrēta; tādēļ tai vajadzētu būt saskaņotai ar izglītības un nodarbinātības programmām tādā veidā, lai tiktu rasts ilgtspējīgs ilgtermiņa risinājums. Es piebilstu, ka trīs valstu prezidentūras nozīmīga prioritāte ir romu situācijas uzlabošana. Spānijas prezidentūra aktīvi strādā šajā virzienā, un arī Ungārijas prezidentūra šo darbu turpinās.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties savam kolēģim *van Nistelrooij* kungam par viņa uzcītību un vadību šajā ļoti nozīmīgajā jomā.

Būt par mājas īpašnieku ir kas tāds, par ko, manuprāt, sapņo daudzi cilvēki, un tas man atgādina pirmās rindas no kāda īru dzejnieka dzejoļa, ko es reiz iemācījos. Tās bija šādas: "Ak, ja man būtu mājiņa! / Savs pavards,

krēsls, pārējais! / Skapis pilns mirdzoša fajansa, / Kūdras kaudze pie sienas!"

Es domāju, ka ar mūsu pašreizējo darbu mēs palīdzam daudziem cilvēkiem Eiropas Savienībā — un īpaši romu kopienai — šo sapni piepildīt.

Uz to tika norādīts, un pēc diskusijas par šo jautājumu mēs iesakām šos noteikumus plašāk attiecināt arī uz citām nelabvēlīgos apstākļos esošām grupām. Es īpaši biju domājis savu Limerikas reģionu, kur tādās vietās kā *Myross* un *Southill* šādas grupas ir daudz cietušas no narkotiku tirdzniecības un ar to saistītās vardarbības. Tagad ir nepieciešama pamatīga atjaunotne, lai uzlabotu šīs briesmīgās situācijas.

Ar šiem priekšlikumiem tas ir iespējams, turklāt tiem ir arī liela nozīme celtniecības nozares aktivizēšanā, kura ekonomiskās recesijas dēļ visā Eiropā cieta milzīgs zaudējums.

Tātad mēs rīkojamies istajā laikā, un tas var nākt par labu nelabvēlīgos apstākļos esošajām grupām, ļaujot tām cerēt uz savu māju, pavardu, krēslu un mirdzošu fajansu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) ERAF finansētās mājokļu intervences pieejamība nelabvēlīgos apstākļos esošajām grupām ļaus dalībvalstīm uzlabot Eiropas fondu apguvi. Mans viedoklis ir, ka šo pieejamību jāattiecina uz visām dalībvalstīm.

Nesen tika grozīta Regula (EK) Nr. 1080/2006, lai visām dalībvalstīm ļautu uzlabot dzīvojamo māju energoefektivitāti. Jaunais teksts nosaka 4 % normu. Teksta konsekvences un birokrātijas samazināšanas labad, iespējams, būtu bijis labi saglabāt šo pašu normu.

Jaunie noteikumi paredz vajadzību atbalstīt atsevišķus pilsētattīstības projektus rajonos, kuriem draud fiziska stāvokļa pasliktināšanās vai sociāla atstumtība, kā arī saistītus ar nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām.

Tas attiecas arī uz rajoniem, kuri cietuši dabas katastrofās, piemēram, plūdos vai zemestrīcēs. Es vēlētos savu runu noslēgt, priekšsēdētāja kungs, ar aicinājumu Komisijai apvienot spēkus ar dalībvalstīm un izmantot 2010. gadu, lai pārskatītu rīcības programmas ar mērķi palielināt Eiropas fondu apguvi sociālā mājokļu fonda palielināšanai.

Jan Březina (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir labi zināms, ka pašreizējā ekonomiskās krīze vissmagāk skar sociāli mazaizsargātākās pilsoņu grupas. Tādēļ es priecājos, ka ES meklē veidus, kā šiem cilvēkiem palīdzēt. Kaut gan Eiropas Reģionālās attīstības fonds jau tagad var iejaukties, lai palīdzētu pilsētās dzīvojošām nelabvēlīgos apstākļos esošām grupām, lauku reģioni līdz šim bija no šāda veida intervences gandrīz izslēgti un tiem nākas iztikt ar finansējuma ziņā vājākā Lauku attīstības fonda maksājumiem. Es stingri uzskatu, ka šī finansālā nelīdzsvarotība ir jānovērš. Ir svarīgi, lai atzītie izdevumi nebūtu ierobežoti tikai ar jaunu ēku celtniecību pašreizējo aizstāšanai, bet iekļautu arī pašreizējo dzīvojamo ēku renovāciju. Tas krietni paplašinātu iespējamās intervences jomu un paaugstinātu pasākumu efektivitāti.

Situācija nelabvēlīgos apstākļos esošo grupu mājokļu jomā bieži vien ir kritiska, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, un tās uzlabošanai ir nepieciešama tūlītēja un izlēmīga valsts iestāžu iejaukšanās. ES struktūrfondiem paveras plašas iespējas efektīvi atbalstīt valstu resursus, ar kuriem vien nepietiek, lai pašos pamatos uzlabotu situāciju.

Es pilnīgi piekritu īpašajai atsaucei uz romiem kā lielāko sociāli nelabvēlīgos apstākļos esošo grupu un vienlaikus atbalstu uzskatu, ka no intervences, kas paredzēta romiem, nevajadzētu izslēgt citus cilvēkus, kuri atrodas līdzīgos sociālajos un ekonomiskajos apstākļos.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Visā Eiropas Savienībā cilvēkiem ir problēmas ar ēku renovāciju, taču jaunajās Eiropas Savienības dalībvalstīs situācija ir īpaši problemātiska. Jaunās dalībvalstis vieno kāda kopīga īpašība — tās visas ir mantojušas neefektīvus dzīvokļu kompleksus, kuru uzturēšana ir ļoti dārga, un renovācija vai nu notiek ļoti lēni, vai arī nenotiek vispār. Ir ļoti svarīgi, lai šīs regulas īstenošana tiktu piemērota ne tikai lielām sociāli izolētām kopienām, bet lai tās noteikumus varētu attiecināt arī uz sociāli mazaizsargātākajām grupām, piemēram, invalīdiem, maznodrošinātajiem, nabadzīgām jaunajām ģimenēm, imigrantiem un citām cilvēku grupām, kuras cieš no sociālās izolētības un kurām nav iespēju atjaunot savas dzīvesvietas. Es esmu pārliecināts, ka, izmantojot struktūrfondu atbalstu, šis dokuments katram Eiropas Savienības reģionam sniegs iespēju investēt sociālajā infrastruktūrā, nodrošinot mājokļu pieejamību, un tas savukārt ne tikai palīdzēs mazināt sociālo izolētību, bet arī veicinās stabilas sociālās, ekonomiskās un vides aizsardzības politikas izveidi visā Kopienā.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšlikums par Eiropas Reģionālās attīstības fonda regulu paredz, ka pasākumus mājokļu jomā var īstenot tikai pilsētās un tikai saistībā ar pastāvošo mājokļu renovāciju. Noteikumi neattiecas uz lauku teritorijām, un tas nozīmē, ka daudzi cilvēki no nelabvēlīgos apstākļos esošajām grupām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs nevarēs izmantot piedāvātos risinājumus. Iemesls ir tāds, ka jaunajās dalībvalstīs nabadzīgākās iedzīvotāju grupas, kuras savas zemās materiālās nodrošinātības dēļ cieš no sociālās izolētības, lielākoties dzīvo lauku teritorijās.

Manuprāt, grozījumu ieviešana būs pozitīvs regulas papildinājums, kas ļaus nodrošināt aizsardzību arī ārpus pilsētām dzīvojošām kopienām un sniegs būtisku atbalstu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai darbībai. Šādas izmaiņas radīs iespēju uzlabot materiālo stāvokli nabadzīgākajās kopienās, kuras ir nelabvēlīgā stāvoklī savas dzīvesvietas dēļ. To rada fakts, ka jaunajās dalībvalstīs dzīves standarta atšķirības starp lauku reģioniem un pilsētām ir daudz lielākas nekā Rietumeiropā. Šajā Eiropas daļā materiālais stāvoklis diemžēl joprojām ir būtisks šķērslis izglītības un nodarbinātības pieejamībai un dalībai kultūras dzīvē. Labāku mājokļa apstākļu nodrošināšana iedzīvotāju grupām, kuras cieš no lielākās sociālās izolētības, tām radīs iespēju uzlabot savu sociālo stāvokli un mudinās tās attīstīties. Pašvaldībām un nevalstiskajām organizācijām būtu jāsadarbības sociālās izolētības novēršanas jomā.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ļaujiet man sākumā uzsvērt referenta *van Nistelrooij* kunga lomu centienos panākt vienprātību šajā jautājumā un pateikties par pastāvīgo gatavību savā ziņojumā iekļaut arī citu deputātu ieguldījumu.

Rīt mēs balsosim par ERAF regulas grozījumiem, kuri ir īpaši svarīgi tā sauktajām vecajām dalībvalstīm un arī Portugālei. Šīs izmaiņas paplašinās ERAF finansējuma izmantojumu mājokļu jomā nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu interesēs, jo pašreiz šo finansējumu var izmantot tikai pilsētu attīstības projektiem.

Manis un manu kolēģu deputātu piedāvātie grozījumi, kurus apstiprināja liels vairākums Reģionālās attīstības komitejas locekļu, ļaus šo finansējumu iespēju izmantot arī vecajām dalībvalstīm, nevis tikai jaunajām, kā tas bija piedāvāts sākotnējā priekšlikumā.

Iesniedzot grozījumu priekšlikumus, es centos izvairīties radīt, manuprāt, bīstamu precedentu, kurš liegtu vecajām dalībvalstīm izmantot šo un, iespējams, arī turpmāku Eiropas Savienības atbalstu. Tas būtu neloģiski, ņemot vērā, ka mājokļu problēmas, īpaši saistībā ar nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām, pastāv gan jaunajās, gan vecajās dalībvalstīs.

Es priecājos par iespēju atkārtot, ka dalības Eiropas Savienībā ilgums nedrīkst būt kritērijs struktūrfondu finansējuma piešķiršanā un ka šis kritērijs ir nekavējoties jāizslēdz.

Diskusijām par kohēzijas politiku periodā pēc 2013. gada ir jābalstās uz solidaritāti, cenšoties panākt teritoriālu kohēziju, un tām jābūt virzītām uz to, lai reģioni, kuri parādījuši, ka teicami izmanto Kopienas atbalstu, tiktu nevis sodīti, bet atalgoti.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar šodienas diskusiju es vēlētos pievērst uzmanību pretrunīgajam priekšlikumam grozīt Komisijas 2006. gada regulas 47. pantu. Šis pants nosaka, ka mājokļu darbībām izvēlētajiem reģioniem ir jāatbilst vismaz trim pantā minētajiem kritērijiem. Taču jaunajā regulā ierosināts, ka reģionam ir jāatbilst tikai vienam no kritērijiem, un tas praktiski nozīmē, ka reģioni, kuri nevar pretendēt uz finansējumu, tomēr varēs uz to pieteikties, pielāgojot savu situāciju juridiskajām prasībām. Es vēlos norādīt, ka, piemēram, “zemas ekonomiskās aktivitātes” kritēriju ir ļoti viegli panākt lauku teritorijās uzbūvētos jaunos dzīvojamo māju rajonos. Tad palīdzību mājokļu jomā saņems nevis tie, kuriem tā ir visvairāk nepieciešama, bet gan jauno nekustamo īpašumu attīstītāji un pārticīgie iedzīvotāji.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ir skaidrs, ka mājokļu jautājuma risināšana Eiropas līmenī ir sarežģīta, jo tas īsti neiekļaujas Eiropas Savienības kompetencē. Tomēr lielākā daļa piekrīt, ka kvalitatīvu mājokļu radīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu sociālo kohēziju un atbalstītu Komisijas atveseļošanas plāna veiksmīgu īstenošanu.

Tādēļ es priecājos, ka mājokļu investīcijas un jo īpaši investīcijas energoefektivitātes jomā, arvien vairāk nodrošina struktūrfondi, taču tas vēl nav viss. Neaprobežojoties ar šo priekšlikumu, mums jāpievērš īpaša uzmanība bezpajumtniekiem, kuru skaits Eiropā tiek lēsts ap trim miljoniem.

Tādēļ šī problēma ir viena no prioritātēm Beļģijas prezidentūrai, kura uzņemsies vadību 2010. gada otrajā pusē. Es ceru, ka tas ļaus šo problēmu iekļaut Eiropas darba kārtībā, lai mēs varētu pie tās strādāt vēl konkrētāk. Citu starpā šis darbs ietvers arī bezpajumtnieku precīza skaita noteikšanas metožu ieviešanu ar mērķi panākt vispārēju informētību par šo problēmu, kā arī atbalsta sociālajiem mājokļiem palielināšanu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es zinu, ka šis ziņojums īpaši attiecas uz romu ģimenēm un citām konkrētām grupām.

Es gribētu uzsvērt, ka visi cilvēki ir pelnījuši un viņiem ir nepieciešami mērķim atbilstoši sociālie mājokļi. Tomēr Parlamentam nevajadzētu aizmirst, ka arī parastās sabiedrībās gan pilsētu centros, gan lauku teritorijās ir daudz cilvēku, kuru dzīves apstākļi ir ļoti slikti un kuriem nav iespēju pretendēt uz pienācīgiem mājokļiem. Šiem cilvēkiem jāzina, ka Parlaments apzinās viņu vajadzības. Viņi arī ir nelabvēlīgos apstākļos esoši vai nu nabadzības, vai arī narkotiku, vai noziedzības dēļ.

Problēma, kura rada bažas sociālo mājokļu uzturētājiem Ziemeļīrijā, ir valsts iepirkuma noteikumi. Kaut arī to mērķis ir veicināt konkurenci Eiropas Savienībā, tiem ir neparedzēti negatīva ietekme uz nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām ārkārtīgi vajadzīgo sociālo mājokļu izveidi, galvenokārt tādēļ, ka ir ļoti sarežģīti iegūt zemes īpašumu tirgū, kurā vēl nesen dominēja spekulanti.

Ziemeļīrijā tā ir nopietna problēma, un pērn tās dēļ sociālo mājokļu programmā nācās 500 no 1500 plānotajām mājām meklēt alternatīvas.

Arī šīs problēmas mums ir jārisina. Es aicinu Parlamentu šos sarežģījumus aplūkot kā nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu mājokļu problēmas sastāvdaļu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Jaunie noteikumi par mājokļu pieejamību ir izcils piemērs tam, kā šos fondus var izmantot efektīvāk bez vajadzības palielināt to finansējumu.

Pirmais solis tika sperts pagājušajā gadā, kad tika vienkāršoti noteikumi par Eiropas fondu izmantojumu energoefektivitātes uzlabošanai. Šajā sakarā es vēlos vienīgi pateikt, ka tas bija neliels solis un ka pieļaujamo procentuālo daļu vajadzētu pārskatīt. Otrs solis ir tas, kuru mēs speram šodien.

Abos gadījumos teksti, kuri dažkārt pieņemti ļoti atšķirīgos laikos, tika pielāgoti pašreizējai situācijai. Tādēļ es domāju, ka varbūt vajadzētu pārskatīt arī citus Eiropas fondu izmantošanas aspektus, lai grozītu tos kritērijus, kuri vairs neatbilst pašreizējām vajadzībām.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) 2010. gads ir noteikts par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību. Diemžēl ir ļoti daudz cilvēku, kuri saskaras ar briesmīgu nabadzību un dzīvi nelabvēlīgos apstākļos pretēji Eiropas Savienības pamatprincipiem un vērtībām. Pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā ir būtiski pieaugusi šo kopienu neaizsargātība. Šajā saistībā es priecājos par priekšlikumu paplašināt nosacījumus pretendēšanai uz Eiropas Reģionālās attīstības fonda atbalstu, kurš ir būtisks un svarīgs instruments cīņā pret nabadzību.

Sliktās mājokļu situācijas dēļ es uzskatu, ka ir jāpaātrina finansiālās palīdzības piešķiršana. Finansiālais atbalsts ir jāpiedāvā mājokļiem gan pilsētās, gan lauku teritorijās. Turklāt, līdzīgās situācijās piešķirot finansiālo atbalstu, nedrīkst izšķirt starp romiem un citām sociālajām grupām.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties referentam par viņa darbu. Es to augstu novērtēju. Otrkārt, man ir divi komentāri par debašu saturu. Es dzirdēju bažas par iespējamām blakusefektu imigrācijas pieauguma veidā. Patiesībā šī priekšlikuma mērķis nav vis motivēt imigrāciju, bet gan uzlabot pašreizējo situāciju. Es domāju, ka to vajadzētu uztvert, kā teica Göncz kungs, par imigrācijas demotivatoru.

Otrs komentārs — par saturu. Komisija, protams, aicinās pārskatīt darbības programmas; tas ir atkarīgs no valsts un reģionālo varas iestāžu iniciatīvas, bet mēs uzlūkosim šādas izmaiņas ļoti pozitīvi.

Noslēgumā ļaujiet man izteikt prieku par šīm debatēm, kurās Parlaments parāda apņemšanos veicināt nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu integrāciju. Tas ir vēl viens solis ceļā uz atklātu un integrētu Eiropu 2020. gadā. Es domāju, ka mēs paļausimies uz to, ka valsts un reģionālās varas iestādes pienācīgi izmanto šo jauno iespēju.

Lambert van Nistelrooij, referents. – (NL) Es esmu neparasti apmierināts ar jūsu atbalstu un radošo pieeju, tomēr es šobrīd vēlos uzsvērt, ka vēl nekas nav atrisināts; mēs varbūt pieņemam pamatnoteikumus, taču vēl ir jādefinē kritēriji, un tas ir ārkārtīgi interesanti, jo ar naudu var izdarīt jebko — arī sliktu, un par to man vēl ir nelielas bažas. Par to es bez šaubām atgādināšu jaunajam komisāram, kā arī Padomei.

Otrkārt, šie pamatnoteikumi ir zināmā mērā brīvprātīgi. Šie pamatnoteikumi tagad tiek piedāvāti dalībvalstīm tiesību akta formā. Nav teikts, ka vēlāk tiem tiks piešķirta prioritāte. Tādēļ es aicinu Eiropas Komisiju aktīvi sniegt informāciju, jo tas ir saistīts ar principu izvēli. Šodien mums saka "Jūs izvēlaties Eiropas vārdā"; jaunajai Komisijai ar tās sociālo tēlu ir svarīgi, lai mēs būtu aktīvi iesaistīti īstenošanā. Īstenošanā ir jāiesaista arī attiecīgās sociālās grupas, jo tā mēs nonāksim pie labāka un ilgtspējīgāka rezultāta.

Es vēlos vēlreiz visiem pateikties, un es ceru uz pozitīvu rezultātu rīt. Mēs turēsim acis vaļā un vērosim, kā attīstās situācija šajā jomā.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka šis ir pirmais likumdošanas dokumentu kopums kopš jaunā līguma stāšanās spēkā galvenokārt tādēļ, ka mēs to esam noteikuši par prioritāti.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – Es stingri uzskatu, ka Komisija darīja pareizi, piedāvājot grozīt Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstību. Turklāt es domāju, ka Padome arī apzinājās priekšlikuma nozīmi saistībā ar jauna, integrēta viedokļa nepieciešamības uzsvēršanu. Centrāleiropā, sevišķi Ungārijā, ir daudz cilvēku ar smagu invaliditāti, kuri dzīvo vecās, nolaistās ēkās. Daudzas no šīm ēkām pirms Otrā pasaules kara bija pilis un muižas, taču komunisms par tām piemirsa, tāpat kā par pamestajiem cilvēkiem, kas tur tika nomitināti. Es zinu, ka daudzām nelabvēlīgā stāvoklī esošām grupām ir īpaši apstākļi un problēmas, un es stingri uzskatu, ka mums ir jāņem vērā finanšu un ekonomiskās krīzes sekas. Mums — saskaņā ar ieinteresēto civiliedzīvotāju viedokli — būtu jāatbalsta šādi labojumi, kuri nodrošinās projektu labāku integrētību, vienlaikus aptverot celtniecības nozari, tūrismu, darba tirgu, lauku teritoriju attīstību un sociālo

integrāciju. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka Eiropas nodokļu maksātāju nauda tiek tērēta neiespējamām iecerēm. Mums jākoncentrējas uz reāliem risinājumiem.

14. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

15. Sēdes slēgšana

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.10)